

การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ

กฤษณะ บุญประสิทธิ์

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ กฤษณะ บุญประสิทธิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

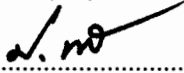

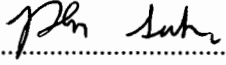
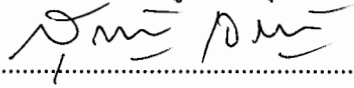
คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา)

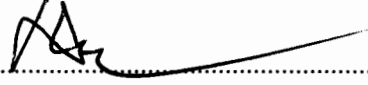
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พุดพงษ์ สุขสว่าง)

คณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.ประกิต หงษ์แสนชาธรรม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พุดพงษ์ สุขสว่าง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เจริญวิมลนะ)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา อนุมัติให้รับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ดร. ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

วันที่..... 18..... เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ. 2560

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยผลงานวิทยานิพนธ์ และคุชฉีนิพนธ์
สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2559

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทัศนัยนา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พุลพงศ์ สุขสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ประกิต หงษ์แสนยาธรรม ประธานกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เจริญวิวัฒนะ กรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขจนทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และคณาจารย์หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิตทุกท่าน ที่ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ที่มีคุณค่าอย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแนะนำแก้ไขในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากสมาคมกีฬาชิวิตสูแห่งประเทศไทย ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬาชิวิตสูทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และช่วยให้คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่น้อง คณะวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายการกีฬาทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอกราบขอบพระคุณครอบครัว และทุก ๆ ท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามที่ให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

งานวิจัยครั้งนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยผลงานวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ สำหรับ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ 2559 จึงขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยบูรพา มา ณ ที่นี้

สุดท้าย คุณค่าและประโยชน์ของคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีโอกาสด้านการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่าทุกวันนี้

กฤษณะ บุญประสิทธิ์

54810020: สาขาวิชา: วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา;

ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา)

คำสำคัญ: การพัฒนา/ กลยุทธ์/ การส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูความเป็นเลิศ

กฤษฎณะ บุญประสิทธิ์: การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

(DEVELOPING STRATEGIES TO ENHANCE THAI JU-JITSU ATHLETES FOR

EXCELLENCE) คณะกรรมการควบคุมคชภูนิพนธ์: นภพร ทศนัยนา, ค.ด., ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์,

กศ.ด., พูลพงศ์ สุขสว่าง, ค.ด. 380 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) การศึกษาสภาพและองค์ประกอบในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสู โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน 2) การประเมินความต้องการจำเป็นกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬายูยิตสู โดยใช้แบบสอบถามและกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬา และผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน 3) การพัฒนากลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน และ 4) การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและเกี่ยวข้องกับกีฬายูยิตสูในแต่ละระดับจำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 9 ประเด็นกลยุทธ์ โดยมีแนวทางดำเนินการตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล มี 17 แนวทาง 28 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬายูยิตสู มี 11 แนวทาง 15 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูยิตสูให้เป็นมาตรฐาน มี 14 แนวทาง 17 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน มี 15 แนวทาง 20 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูยิตสูให้เป็นมาตรฐานสากล มี 15 แนวทาง 18 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างครบวงจร มี 15 แนวทาง 19 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสู มี 17 แนวทาง 19 โครงการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬายูยิตสูให้มีมาตรฐาน มี 11 แนวทาง 22 โครงการ และประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูยิตสู มี 17 แนวทาง 19 โครงการ ซึ่งกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศนี้มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

54810020: MAJOR: EXERCISE AND SPORT SCIENCE; Ph.D.
(EXERCISE AND SPORT SCIENCE)

KEYWORDS: DEVELOPING/ STRATEGIES/ ENHANCEMENT FOR THAI JU-JITSU
ATHLETES EXCELLENCE

KRITSANA BOONPRASIT: DEVELOPING STRATEGIES TO ENHANCE THAI
JU-JITSU ATHLETES FOR EXCELLENCE. ADVISORY COMMITTEE: NOPPORN
TASNAINA, Ph.D., PAIBOON SRICHAISAWAT, Ed.D., POONPONG SUKSAWANG, Ph.D.
380 P. 2017.

The purposes of this study was to develop strategies to enhance Thai Ju-Jitsu athletes for excellence. Four steps of the research process are, 1) states and composition to enhance Thai Ju-Jitsu athletes by interviewing experts (n = 7); 2) need assessment of Ju-Jitsu involved by questionnaires with stakeholders comprise of team manager, coach, referee, national athlete, athlete and parents (n = 278); 3) developing strategies by using modified Delphi technique (n = 17); and 4) assessing suitability and feasibility by interviewing key informants and related experts in each level (n = 5). Data was analyzed using analysis of samples, percentage, mean, standard deviation, PNI modified and t-test.

The research found that strategies to enhance Thai Ju-Jitsu athletes for excellence comprised of nine strategic issues with guidelines management as school and educational institution, club and sport team, regions and provinces, national and international level. Nine strategic issues comprised of, 1) developing strategies to enhance Thai Ju-Jitsu athletes for excellence into international standard, 17 guidelines and 28 projects, 2) developing Ju-Jitsu financial potential into standards, 11 guidelines and 15 projects, 3) developing Ju-Jitsu facilities into standards, 14 guidelines and 17 projects, 4) improving sport management system into standards, 15 guidelines and 20 projects, 5) developing Ju-Jitsu competition system into international standards, 15 guidelines and 18 projects, 6) encourage a complete use of sport science and technology, 15 guidelines and 19 projects, 7) increase potential of participation in sport value, 17 guidelines and 19 projects, 8) improving related organizations of Ju-Jitsu into standards, 11 guidelines and 22 projects, and 9) encourage in Ju-Jitsu welfare, 17 guidelines and 19 projects. The result of strategies to enhance Thai Ju-Jitsu athletes for excellence was appropriate and possible to be used practically.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
สาระสำคัญเกี่ยวกับกีฬายูยิตสู.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ.....	17
แนวคิดเกี่ยวกับ SIPOC และ PESTLE.....	58
แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.....	67
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางการกีฬา.....	83
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์.....	94
การวิจัยเทคนิคเคลฟาย.....	101
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	110
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	119
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	119
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	122

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	124
การสร้างเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพที่ใช้ในการวิจัย.....	125
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	127
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	128
เกณฑ์การแปลผล.....	129
4 ผลการวิจัย.....	130
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์.....	130
ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์การศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ.....	130
ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬา ยูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ.....	136
ส่วนที่ 3 ผลวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนา กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ.....	183
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศในการนำไปใช้ปฏิบัติ.....	239
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬา ยูนิธสุเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับ มาตรฐานสากล.....	244
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬา ยูนิธสุ.....	247
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬา ยูนิธสุให้มีมาตรฐาน....	249
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นมาตรฐาน....	251
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬา ยูนิธสุให้เป็นมาตรฐานสากล....	253
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็น ครบวงจร.....	256
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬา ยูนิธสุ.....	258
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬา ยูนิธสุให้เป็นมาตรฐาน.....	260
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬา ยูนิธสุ.....	262

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	265
สรุปผลการวิจัย.....	266
อภิปรายผล.....	272
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	284
บรรณานุกรม.....	286
ภาคผนวก.....	296
ภาคผนวก ก.....	297
ภาคผนวก ข.....	299
ภาคผนวก ค.....	302
ภาคผนวก ง.....	307
ภาคผนวก จ.....	357
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	380

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.....	38
2-2 การพัฒนานักกีฬา: ทรัพยากรบุคคล.....	40
2-3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.....	41
2-4 รูปแบบของการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดี่ยว.....	79
2-5 รูปแบบของการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่.....	80
2-6 กระบวนการในการจัดทำแผนกลยุทธ์และองค์ประกอบของแผนกลยุทธ์.....	96
2-7 เกณฑ์การตัดสินระดับชั้นตามดีสำหรับการตอบที่เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ.....	105
2-8 จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย.....	106
3-1 ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน.....	123
4-1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	136
4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบความต้องการจำเป็นระหว่าง สภาพที่คาดหวัง กับสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในภาพรวมทุก ระดับ.....	138
4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในระดับโรงเรียนและ สถาบันการศึกษา.....	142
4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในระดับสโมสรและทีมกีฬา.....	150
4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด.....	158
4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในระดับชาติ.....	166
4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่ปรากฏจริง และการจัดลำดับความสำคัญในระดับนานาชาติ.....	174

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-8 การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่ปรากฏจริง โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05.....	182
4-9 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาชายเลิศเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล.....	184
4-10 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาชายเลิศ.....	192
4-11 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาชายเลิศให้มีมาตรฐานสากล.....	197
4-12 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) ของการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน.....	204
4-13 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาชายเลิศให้เป็นมาตรฐานสากล.....	210
4-14 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร.....	216
4-15 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศในประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมในกีฬาชายเลิศ.....	222

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16	228
คำมัชฌาน และคำพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์ เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายยอดเยี่ยมไทยสู่ความเป็นเลิศในประเดิมกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุง องค์กรที่รับผิดชอบกีฬาชายยอดเยี่ยมให้เป็นมาตรฐาน.....	
4-17	234
คำมัชฌาน และคำพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์ เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายยอดเยี่ยมไทยสู่ความเป็นเลิศในประเดิมกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริม สวัสดิการในกีฬาชายยอดเยี่ยม.....	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2-1 ปัจจัยหลักความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.....	26
2-2 กรอบแนวคิด SIPOC Model.....	59
2-3 กระบวนการ “DMAIC”.....	61
2-4 องค์ประกอบของ PESTEL Analysis.....	64
2-5 กระบวนการ PESTLE Analysis.....	65
2-6 การเชื่อมโยงของการประเมินความต้องการจำเป็นระดับต่าง ๆ.....	70
2-7 การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.....	72
2-8 ระบบทางการบริหารจัดการระบบเปิด.....	85
2-9 รูปแบบการบริหารจัดการทางการกีฬาขององค์กรกีฬา.....	91
2-10 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์.....	101
2-11 กระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย.....	108
3-1 รูปแบบกระบวนการในการวิจัย.....	121
4-1 โครงสร้างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศที่มีความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ.....	242
4-2 รูปแบบกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ที่มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ.....	243

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬามีบทบาทและความสำคัญกับสังคมไทยจนเป็นที่ยอมรับกันว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากมายในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา (เต็มเพชร สุขคณาภิบาล, 2551, หน้า 55) ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายนั้นจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ คน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ทั้งนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งในการกีฬานั้น “นักกีฬา” ถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนากีฬาของประเทศ โดยจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาในเรื่องของความรู้ ทักษะ ทัศนคติ และพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ (ชานินทร์ บุญญาลงกรณ์, 2557, หน้า 186; มาลี ภูมิภาค, 2554, หน้า 6; สมชาย สรรประเสริฐ, 2552, หน้า 3) โดยการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนากีฬาตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการกีฬาแต่ยังเป็นการสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักกีฬาอีกด้วย ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และจีนล้วนแต่เป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักกีฬาและประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่ประชากรมักมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดีในแง่เศรษฐกิจ สังคม และการลงทุน ซึ่งช่วยเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ (บรรณาธิการคมชัดลึก, 2555; ฟ้าคำราม, 2555, หน้า 21-22)

ปัจจุบันทุกประเทศหันมาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศกันอย่างแพร่หลาย เพราะสามารถสร้างชื่อเสียงและความสำเร็จให้กับประเทศชาติอย่างเป็นรูปธรรม โดยการพัฒนาที่นักกีฬานั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่กระบวนการสร้างและผลิตนักกีฬาอย่างเป็นระบบครบวงจรในทุกขั้นตอนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีฬาอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงการเรียนรู้ทางเทคนิควิชาการทั้งในเชิงทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในแต่ละชนิดกีฬาอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ตลอดจนการมีสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมกีฬาที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อสามารถใช้ในการฝึกสอนกีฬา การเรียนรู้เทคนิค และวางแผนการแข่งขันกีฬา (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, หน้า 1-2; เจริญ รองเดช, 2554, หน้า 96; ไวกงษ์ จันทร์เสมอ,

2558, หน้า 238) ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องอาศัย แนวคิดองค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเป็น พื้นฐานจากการศึกษาข้อมูลสามารถสรุปได้ ดังนี้ 1) การพัฒนาด้านบุคลิกภาพ 2) การพัฒนาด้าน งบประมาณ 3) การพัฒนาด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม 4) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ 5) การพัฒนาด้านการจัดการแข่งขันกีฬา 6) การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 7) การพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม 8) การพัฒนาด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และ 9) การพัฒนาด้านสวัสดิการ เป็นต้น (กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, หน้า 1-42; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, หน้า 20, 2555, หน้า 13; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ก, หน้า 13-19; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549, หน้า 15-17; ราไพ ศูนย์จันทร์, 2556, หน้า 189-196; ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์, 2551, 2558; สุรวุฒิ มหารมณี, 2553, หน้า 1-83; Houlihan & Green, 2008, pp. 2-21; Krsmanovic, Brankovic, & Radosevic, 2014, pp. 84-86)

ปัจจุบันกีฬายูยิตสูเป็นกีฬาต่อสู้และป้องกันตัวที่ถือว่าครบทุกรูปแบบของการต่อสู้ โดยมี ทั้งการชก การเตะ การทุ่ม การจับล็อก และการแสดงศิลปะป้องกันตัว ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมาก ในทวีปอเมริกาและทวีปยุโรป โดยมีการแข่งขันในระดับประเทศ ระดับทวีป ระดับโลก และเป็น แบบระดับอาชีพ ได้แก่ การแข่งขันชิงแชมป์ทวีปยุโรป การแข่งขันชิงแชมป์โลก เช่น National pro Jiu-Jitsu championship, European championship, World championship, World games และ Sportaccord world combat games เป็นต้น ส่วนในทวีปเอเชียได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายใน แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการแข่งขันเป็นระดับอาชีพ เช่น World professional jiu-jitsu championship เป็นต้น และปัจจุบันกีฬายูยิตสูได้บรรจุในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ เอเชียนบีชเกมส์ เป็นต้น ส่วนในประเทศไทยกีฬายูยิตสูมีแนวโน้มที่จะพัฒนาให้ประสบความสำเร็จ ได้ในอนาคต สังเกตได้จากการที่มีการจัดการแข่งขันกีฬายูยิตสูที่เพิ่มขึ้นในประเทศไทยทั้ง ระดับชาติและระดับนานาชาติ เช่น กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬา ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาเอเชียนบีชเกมส์ และกีฬายูยิตสูชิงแชมป์โลก เป็นต้น (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2557 ก, 2557 ข; Ju-Jitsu Asian Union [JJAU], 2015; Ju-Jitsu International Federation [JJIF], 2015; UAE Jiu Jitsu Federation [UAEJJF], 2015) จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบ ทิศทางการพัฒนากีฬายูยิตสูโดยมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ และสามารถ สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยได้

จากการศึกษาข้อมูลการพัฒนา นักกีฬายูยิตสูเพื่อความเป็นเลิศในประเทศไทยนั้น มี การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กีฬายูยิตสู (พ.ศ. 2557-2561) ของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย เป็นกรอบหลัก แต่พบว่าที่ผ่านมายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย

ไทยมุ่งหวังเอาไว้ โดยกลยุทธ์ส่วนใหญ่จะเน้นความสำคัญไปที่การจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินการดำเนินงานของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ในด้านการพัฒนานักกีฬาพบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ด้านการขยายฐานนักกีฬา ด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ และด้านการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน รวมถึงเรื่องการตลาดและสิทธิประโยชน์ การจัดสวัสดิการ การจัดอบรม และการจัดการแข่งขัน ซึ่งได้ระดับประเมินผลอยู่ในระดับที่ต่ำ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ค) นอกจากนี้ ผู้วิจัยในฐานะมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬาผู้พิการได้สังเกตเห็นพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนานักกีฬาผู้พิการในประเทศไทย เนื่องจากกีฬาผู้พิการยังเป็นกีฬาที่เกิดขึ้นใหม่และยังไม่เป็นที่นิยมในประเทศไทยมากนัก ทำให้องค์กร สโมสร และทีมกีฬาต่าง ๆ ยังขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาผู้พิการ การบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากรกีฬา และการถ่ายโอนความรู้ต่าง ๆ โดยปัจจุบันผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ตัดสินส่วนใหญ่จะมาจากกีฬาชนิดอื่น เช่น กีฬาเทควันโด ยูโด และคาราเต้โด เป็นต้น ทำให้ประสบปัญหาในเรื่องมาตรฐานด้านทักษะ ความสามารถ และความเข้าใจในกีฬาผู้พิการ ส่งผลต่อมาตรฐานกีฬา ในด้านการแข่งขันกีฬาผู้พิการภายในประเทศยังมีจำนวนน้อย ด้านจำนวนสโมสร ทีม ชมรมกีฬาผู้พิการมีจำนวนน้อยทำให้ส่งผลกระทบต่อพัฒนานักกีฬา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น พื้นสนามหรือเบาะมีราคาที่สูง และอุปกรณ์ยังไม่เป็นมาตรฐานสากล สอดคล้องกับการให้ข้อมูลของเกียรติศักดิ์ มานูพิระพงษ์, คำธณ วงศ์สุวรรณ, จิรายุทธ วุฒิวรรณพงษ์ และนคร ทองสว่างแจ้ง (สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2558) ได้กล่าวไปในทางเดียวกันว่า ทีมและสโมสรกีฬาผู้พิการส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในการพัฒนานักกีฬา โดยที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาทีมกีฬายังขาดความรู้และทักษะในกีฬาผู้พิการที่ถูกต้องและเหมาะสม ในการพัฒนานักกีฬายังไม่มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับกีฬาผู้พิการ เนื่องจากผู้ฝึกสอนกีฬาผู้พิการยังใช้การฝึกซ้อมตามแบบฝึกของตนเอง วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ในการฝึกกีฬาผู้พิการมีราคาสูง และจำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการฝึกซ้อมมาก นอกจากนี้ กีฬาผู้พิการยังเป็นกีฬาทางเลือกของนักกีฬาที่มาจากชนิดกีฬาอื่นมีหลาย ๆ ทีมที่ให้ความสำคัญแต่อยู่ในวงจำกัด

จากสภาพในการพัฒนานักกีฬาผู้พิการสู่ความเป็นเลิศในประเทศไทยที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นชัดถึงการดำเนินการที่ยังขาดทิศทาง การวางแผนที่ไม่ชัดเจน และผลการปฏิบัติงานที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงได้นำหลักแนวคิดการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ SIPOC และ PESTLE และการศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศมาใช้ศึกษาถึงบริบทต่าง ๆ และนำแนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs assessment) มาเป็นกระบวนการวิเคราะห์ความ

แตกต่างระหว่างความต้องการจำเป็นจากสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังในอนาคต และจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลที่ระบุสภาพความต้องการจำเป็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 77) จากนั้นใช้หลักการทฤษฎีทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มาใช้ในการสร้างกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับสภาพและผลการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีทิศทางมุ่งเน้นการกำหนดเป้าหมาย โดยมีการวางแผนตามสภาพแวดล้อม มีการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม มีการกำหนดวิธีดำเนินการ และมีโครงการ/ กิจกรรมที่มาสสนับสนุน ทำให้การขับเคลื่อนขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (พิบูล ทิปะปาด, 2555; Johnson & Scholes, 1999; Parkhouse, 2005) ดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญและมีความสนใจที่จะเสนอจัดทำคู่มือปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ที่มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

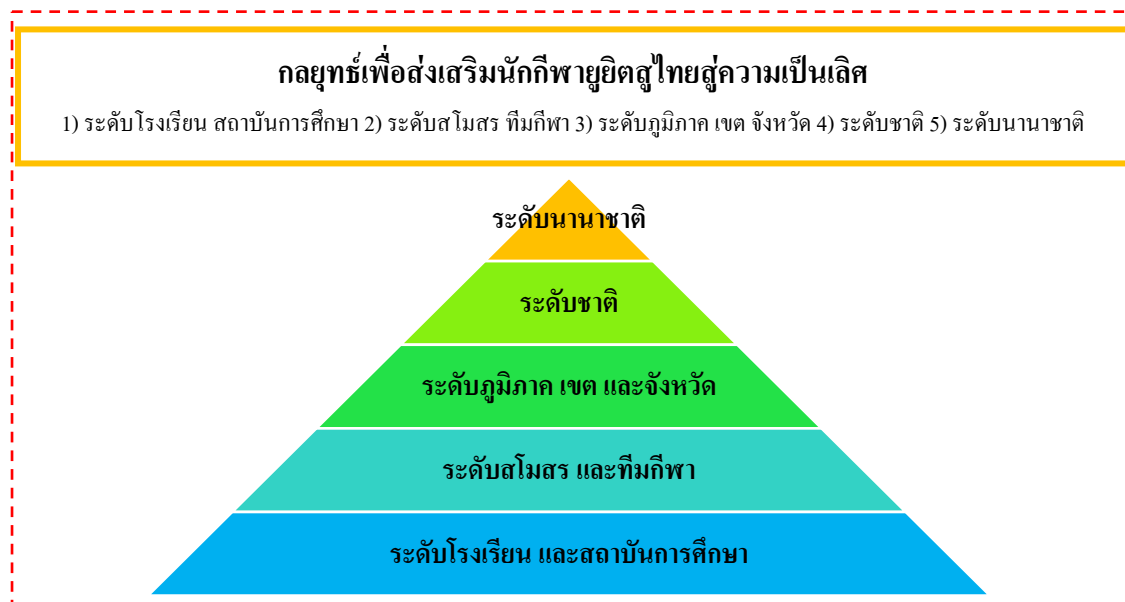
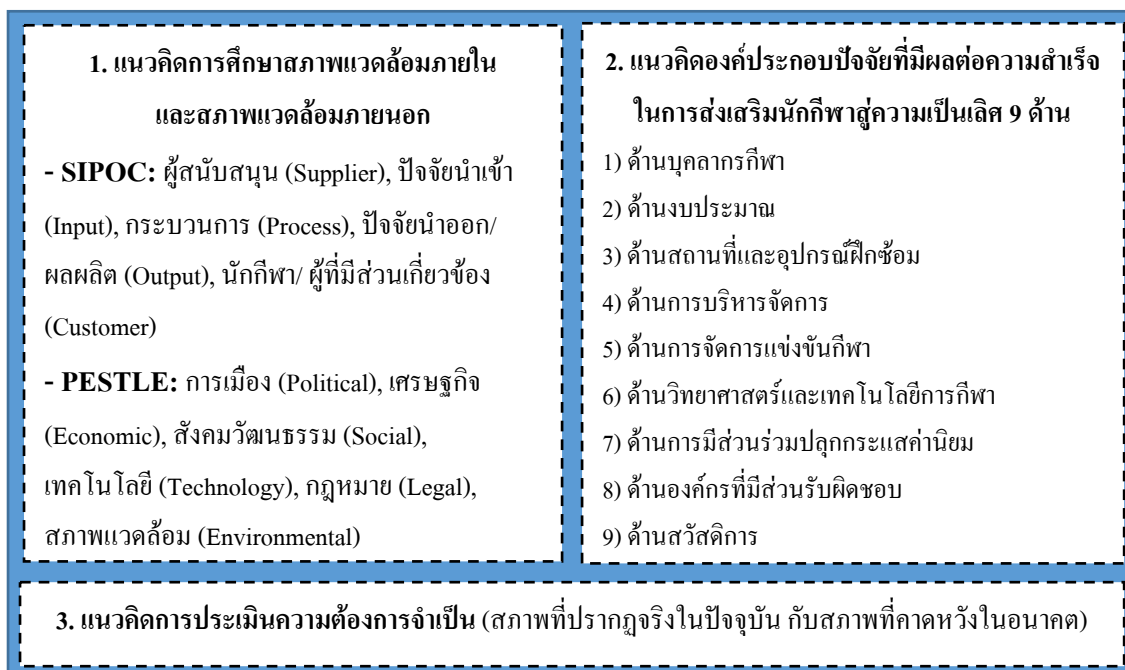
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ

คำถามในการวิจัย

1. สภาพ และองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ มีสภาพปัจจุบันเป็นอย่างไร มีองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและมีแนวทางการพัฒนา หรือวิธีการดำเนินงานอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ
2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ มีความต้องการจำเป็นอะไรบ้าง มีลำดับความสำคัญเป็นอย่างไร
3. กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ควรมีประเด็นกลยุทธ์ มีแผนการดำเนินการ และมีโครงการ/ กิจกรรม อย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการพัฒนานักกีฬายูนิธูในปัจจุบันทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก รวมถึงองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนานักกีฬายูนิธูต่อไป
2. ได้ข้อมูลจากการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ และการจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการกำหนดจัดทำกลยุทธ์การพัฒนานักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ
3. ได้กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับสภาพและผลความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ที่มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.1 การศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ
 - 1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาสภาพแวดล้อมภายในตามแนวคิด SIPOC ของมารวย สังกานินทร์ (2558) และ Long (2010) ได้แก่ ผู้สนับสนุน (Supplier) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก/ ผลผลิต (Output) และนักกีฬา/ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Customer) และศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกตามแนวคิด PESTLE ของ Dcosta and Edwards (2011) และ Newton and Newton (2013) ได้แก่ การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economic) สังคม วัฒนธรรม (Social) เทคโนโลยี (Technology) กฎหมาย (Legal) และสภาพแวดล้อม (Environmental)
 - 1.1.2 ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวคิดการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศใน 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากรกีฬา 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา 6) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 7) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม 8) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และ 9) ด้านสวัสดิการ เป็นต้น (กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, หน้า 1-42; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, หน้า 20; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ก, หน้า 13-19; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549; ราไพ ศูนย์จันทร์,

2556, หน้า 189-196; ศักดิ์ชัย พิทักษ์วงศ์, 2551, 2558; สุรวุฒิ มหารมณ, 2553, หน้า 1-83; Houlihan & Green, 2008, pp. 2-21; Krsmanovic et al., 2014, pp. 84-86)

1.2 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นของสุวิมล ว่องวาณิช (2558) โดยใช้แบบสอบถามด้วยวิธีการตอบสนองคู่ (Dual-response format) โดยการศึกษาสิ่งที่ปรากฏจริงกับสิ่งที่คาดหวัง และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แบบปรับปรุง ตามแนวคิดการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน

1.3 การสร้างและพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพและผลการประเมินความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) ประเด็นกลยุทธ์ 2) แผนการดำเนินการ และ 3) โครงการ/ กิจกรรม (กลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์, 2551; จารุณี ไกรแก้ว, 2558, หน้า 1-14; เอกชัย บุญยาธิฐาน, 2553, หน้า 227-259) จากนั้นพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) (มนต์ชัย เทียนทอง, 2552, หน้า 165)

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ได้แก่ สโมสรกีฬา ทีมกีฬา สถาบันการศึกษา โรงเรียน และชมรมกีฬา ที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬาชายไทยแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2557 ทั้งหมด 22 สังกัด คณะกรรมการโอลิมปิกสากล ผู้บริหารสมาคมกีฬาชายไทย ผู้บริหารการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของการกีฬาแห่งประเทศไทย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.1.2 ประชากรที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬาชายไทย ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬา และผู้ปกครองนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาชายไทยแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 972 คน

2.1.3 ประชากรที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.1.4 ประชากรที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์ฯ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬายูนิทสู ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่ม จำนวน 7 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬายูนิทสู ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬา และผู้ปกครอง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified random sampling) จำนวน 278 คน

2.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) คัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 17 คน

2.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์ฯ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญและเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬายูนิทสูในแต่ละระดับ โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่ม จำนวน 5 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ ประเด็นกลยุทธ์ แนวทางดำเนินการ โครงการหรือกิจกรรม ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำสู่การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามแผนงานที่กำหนด

การส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูสู่ความเป็นเลิศ หมายถึง การส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูในองค์ประกอบต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศในกีฬา โดยมีองค์ประกอบ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม ด้านการบริหารจัดการ ด้าน

การจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และด้านสวัสดิการ

ด้านบุคลากรกีฬา หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุน นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร รวมถึงบุคลากรกีฬาที่เกี่ยวข้องในกีฬายูธิตู เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านงบประมาณ หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงินหรืองบประมาณต่าง ๆ ที่ใช้ในกีฬายูธิตู เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม รวมถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกซ้อมในกีฬายูธิตู เช่น โรงฝึก นวมมือ นวมขา ฟันยาง กระจับ และชุดกีฬายูธิตู เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การปฏิบัติการ และการควบคุม เพื่อการส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตู และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในกีฬายูธิตู เพื่อจำลองสถานการณ์ในการแข่งขันกีฬายูธิตู เพื่อเพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา สำหรับนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมนักกีฬายูธิตูให้ประสบความสำเร็จ

ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การสร้างค่านิยม และสร้างทัศนคติที่ดีในการเล่นกีฬายูธิตู เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบในกีฬายูธิตูแต่ละระดับ ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ระดับสโมสรและทีมกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬายูธิตู ทีมกีฬายูธิตู และชมรมกีฬายูธิตู ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) ระดับชาติ ได้แก่ สมาคมกีฬายูธิตูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย และระดับนานาชาติ ได้แก่ สมาคมกีฬายูธิตูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จ

ด้านสวัสดิการ หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนด้านสวัสดิการต่าง ๆ กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้ยึดศูทั้งในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ และหลังพ้นสภาพการปฏิบัติหน้าที่ในกีฬาผู้ยึดศู เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาผู้ยึดศูประสบความสำเร็จ

ไซพ็อค อะนาไลซิส (SIPOC Analysis) หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กร หน่วยงาน ทีม หรือสโมสรกีฬาผู้ยึดศูในประเทศไทย ประกอบด้วยด้านแหล่งผลิตนักกีฬาหรือผู้สนับสนุน (Supplier) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก/ผลผลิต (Output) และนักกีฬา/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customer)

เพสเทล อะนาไลซิส (PESTLE Analysis) หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร หน่วยงาน ทีม หรือสโมสรกีฬาผู้ยึดศูในประเทศไทย ประกอบด้วย ด้านการเมือง (Political) เศรษฐกิจปัจจุบัน (Economic) สังคมวัฒนธรรม (Social) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (Legal) และสภาพแวดล้อม (Environmental)

ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสภาพที่ปรากฏจริงกับสภาพที่คาดหวัง และลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักกีฬาผู้ยึดศู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีความต้องการอันสะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องการแก้ไขหรือพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สารระสำคัญเกี่ยวกับกีฬายูยิตสู
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อม SIPOC และ PESTLE
4. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬา
6. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์
7. การวิจัยเทคนิคเคลฟาย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารระสำคัญเกี่ยวกับกีฬายูยิตสู

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย (2557 ก, 2557 ข, 2558), สมาคมอิทเท็นยูยิตสู (2558), Ju-Jitsu Asian Union (2015), Ju-Jitsu International Federation (2015) และ UAE Jiu Jitsu Federation (2015) สามารถสรุปได้ ดังนี้

ยูยิตสู (หรืออาจจะเรียกว่า จูจิตสึ หรือยิวยิตสึ แต่สมาคมแห่งประเทศไทยจดทะเบียนในชื่อ “ยูยิตสู”) เป็นศิลปะการต่อสู้ และการรบของชนชั้นซามูไรในประเทศญี่ปุ่น ความหมายของคำว่า ยู (JU) หมายถึง โอนอ่อนผ่อนตาม นุ่มนวล ละเมียดละไม ซึ่งความหมายจะเกี่ยวพันกับลักษณะการจู่โจมของวิชา ซึ่งสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจู่โจมได้อย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการ ส่วนคำว่า ยิตสู (JITSU) หมายถึง ศิลปะ หรือเคล็ดลับของการต่อสู้ในสนามรบ การฝึกยูยิตสูนั้นจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน หลัก ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 Atemi waza (การต่อสู้ทำยืน) ได้แก่ Uchi to tsuki waza (การจู่โจมด้วยมือ) Uke waza (เทคนิคการปิดป้อง) และ Keri waza (ศิลปะการใช้เท้า)

ส่วนที่ 2 Nage waza (การต่อสู้ทำทุ่ม หรือการนำลงสู่พื้น) ได้แก่ Ukemi waza (การล้มตบเบาะ) Katame waza (เทคนิคการจับ) และ Nage waza (เทคนิคการทุ่ม)

ส่วนที่ 3 Ne waza (ต่อสู้ท่าคนนอน) ได้แก่ Ne waza (การต่อสู้ท่าคนนอน) และ Hadaka jime (การรัดให้ขาดอากาศหายใจ)

นอกจากนั้น มีการฝึกยูยิตสูในส่วนอื่น ๆ อีกหลายแบบ เช่น Aiki jujutsu (การต่อสู้ด้วยมือเปล่า) ได้แก่ Tori gaeshi waza (เทคนิคการหลุดจากการจับ) Kansetsu waza (ศิลปะการหักข้อต่อ) Kyusho jutsu (การกดจุดชีพจร) และ Shiatsu (การนวดจุดไหลเวียนโลหิต) Weapon (การใช้อาวุธ) ได้แก่ Ken jutsu (การใช้ดาบ) Iai jutsu (การแย่งดาบ) Tameshigiri (การปีดดาบ) และ Tanto jutsu (การใช้มีด) เป็นต้น

ประวัติความเป็นมาของยูยิตสูโดยสังเขป

ในประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่นมีการบันทึกเกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้มาช้านานมาก ทั้งใน ประวัติศาสตร์ และตำนานพื้นบ้าน เช่น เรื่องที่รู้จักกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับนักรบ “โนมิ โน เซกุนิ” แห่งอิซุโม ที่สามารถเอาชนะและสังหาร “ทาจิม่า โน เคเฮงยา” ในจังหวัดชิมามะต่อหน้าพระพักตร์ของจักรพรรดิซุซุนิน ซึ่งเทคนิคต่อสู้ที่ “โนมิ โน เซกุนิ” ใช้นั้นประกอบด้วย การตอย เตะ ทูม และกดล็อกคู่ต่อสู้ รวมทั้งใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ ด้วยลักษณะการต่อสู้กับอาวุธด้วยมือเปล่าชนิดนี้ ภายหลังเริ่มเป็นที่รู้จักกันในนามของ “นิฮอน โคริวจัทสึ” หรือศาสตร์การต่อสู้โบราณของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นหนึ่งในหลากหลายแขนงของศิลปะการต่อสู้ในยุค “มุโรมาจิ” (ปี ค.ศ. 1333-1573) ตามที่มีบันทึกในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งหมดนี้กล่าวถึงรูปแบบการต่อสู้ในสนามรบที่สามารถใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ ได้หลากหลาย ศิลปะการต่อสู้เหล่านี้มีชื่อเรียกขานต่าง ๆ กัน เช่น โกะกุ โชกุ ยาวาระ และฮาคุตะ เป็นต้น ซึ่งศิลปะการต่อสู้เหล่านี้ถูกเรียกรวมว่า “เซง โกะกุ จุจัทสึ” (Sengoku jujutsu) ซึ่งเป็นการต่อสู้โดยใช้มือเปล่าและการใช้อาวุธเบาทั้งคู่ต่อสู้ที่มีอาวุธหนักหรือมีเกราะป้องกันตัวในสนามรบ

ศาสตร์การต่อสู้ “เซง โกะกุ จุจัทสึ” นั้น ประกอบด้วย การตอย การเตะ การตูม การหักข้อต่อ หรือการทำให้คู่ต่อสู้เสียสมดุลในการตูม การกด ล็อก รัดคอ การกดข้อปล้ำ รวมถึงการปิดหลบหลีก และการหลบหนี มีการใช้อาวุธเบาต่าง ๆ ได้แก่ มีดสั้น (Tanto) โช้ลูกตุ้ม (Ryufundo kusari) ค้อนสำหรับทุบหมวกเกราะ (Kabuto wari) อาวุธลับ (Kakushi buki) ทั้งหมดนี้คือจุดเริ่มต้นของวิชาการต่อสู้โบราณของญี่ปุ่น ซึ่งในขณะนั้น ยังไม่บัญญัติคำว่า “ยูยิตสู” ต่อมาศิลปะการต่อสู้โบราณญี่ปุ่นได้มีการพัฒนาในยุคสมัยเอโดะ เรียกว่า “เอโดะ ยูยิตสู” (Edo jujutsu) ซึ่งได้ถูกคิดค้นไว้ใช้กับคู่ต่อสู้ที่ไม่ได้สวมใส่เกราะหรืออยู่ในชุดการแต่งกายธรรมดา “เอโดะ ยูยิตสู” จะเน้นเทคนิคการเตะ และตอยตรงจุดสำคัญของร่างกาย ซึ่งก็คือศาสตร์การต่อสู้ในทำยีน “อเทมิ วาซา” (Atemi waza) และมีการใช้อาวุธเบาและเล็กที่สามารถเก็บซ่อนไว้ตามร่างกายได้ เช่น มีดสั้น (Tanto) และพัดเหล็ก (Tessen) เป็นต้น และยังมีอีกศาสตร์หนึ่งในอดีตได้รับการพัฒนาการ เรียกว่า

การใช้เชือกโฮจู (Hojuchord) ได้ถูกรวมไว้ใน เซงโกกุ ยูยิตสู (Sengoku jujutsu) และเอโดะ ยูยิตสู (Edo jujutsu) ซึ่งถูกเรียกรวมกันว่า โฮโจ วาซา (Hojo waza) หรือโฮโจ จัทสึ (hojo jutsu) หรือนาวะจัทสึ (Nawa jutsu) หรือฮายานาวะ (Haya nawa) เชือกโฮจูนี้จะใช้สำหรับการมัดหรือการรัดคอคู่ต่อสู้ ถึงแม้เทคนิคนี้ไม่ได้รับความนิยมสำหรับยูยิตสูทั่วไป แต่ในปัจจุบันหน่วยตำรวจของประเทศญี่ปุ่นนำการศึกษาเทคนิคนี้ไปใช้ และต้องพกเชือกชนิดนี้ไว้คู่กับกุญแจมือ เป็นต้น

ประวัติศาสตร์การต่อสู้และการเจริญก้าวหน้าของการต่อสู้ถือเป็นความเจริญก้าวหน้าควบคู่ไปกับประเทศญี่ปุ่นและกลายเป็นศิลปะประเพณีส่วนหนึ่งของประเทศญี่ปุ่นที่โด่งดังในแวดวงของชาวตะวันตกออกในสมัยนั้นจนเป็นที่กล่าวขานกันอย่างแพร่หลาย และได้รับความสนใจในความรู้ด้านการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ทำให้วิชาการต่อสู้ยูยิตสูโด่งดังและแพร่หลายมาก และเกิดการพัฒนาคิดค้นศิลปะป้องกันตัวหลายประเภท เช่น คาราเต้ ยูโด ไอคิโด และฮับกิโด เป็นต้น ช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวญี่ปุ่นได้เดินทางไปทางตะวันตก และมีบุคคลกลุ่มใหญ่เดินทางไปประเทศบราซิล มีผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นกลุ่มหนึ่งได้ปักหลักอาศัยอยู่ในบราซิลและเริ่มสอนวิชายูยิตสูเป็นครั้งแรกนอกประเทศญี่ปุ่น อันเป็นอีกอย่างหนึ่งของญี่ปุ่น แต่วิชายูยิตสูก็ได้รับความนิยมจากผู้นิยมกันกว้างขวาง ซึ่งภายหลังเป็นที่รู้จักกันในนาม “บราซิลเลียนยูยิตสู” และนับจากนั้นมา ยูยิตสูก็ได้รับการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและอเมริกา นำไปฝึกฝนและจัดเป็นการแข่งขัน โดยกำหนดกฎกติกาเพื่อความปลอดภัย และขยายตัวแปลงในรูปแบบต่าง ๆ วิชายูยิตสูเป็นกีฬาการแข่งขันประเภทหนึ่ง และมีผู้นิยมกันอย่างกว้างขวาง (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2557 ก, 2557 ข, 2558)

ยูยิตสูในประเทศไทย

ยูยิตสูนั้นได้ถูกนำเข้ามาในประเทศไทย ประมาณปี พ.ศ. 2464 ซึ่งมีการบันทึกหลักฐานเกี่ยวกับการสอนยูยิตสูในประเทศไทยได้ค่อนข้างน้อย โดยกล่าวกันว่า ยูยิตสูเริ่มถูกสอนในไทยครั้งแรกโดยชาวญี่ปุ่นที่ทำงานในประเทศไทย เป็นบริษัทญี่ปุ่นชื่อว่า “มิทซุซุนเซน” โดยทำการสอนวิชายูยิตสูให้ผู้ร่วมงานที่บริษัท ในเวลาต่อมาหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ซึ่งได้ศึกษาวิชายูยิตสูจากต่างประเทศได้เห็นความสำคัญของวิชายูยิตสู และได้นำเอายูยิตสูเข้าไปสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยตรงทำการฝึกสอนด้วยพระองค์เองและยังทรงสอนให้กับคณะครูในกระทรวงธรรมการในขณะนั้นอีกด้วย ต่อมายูยิตสูได้แพร่หลายไปตามสถานที่ต่าง ๆ และถูกสอนอยู่ในสถานศึกษาหลาย ๆ ที่ก่อนเปลี่ยนเป็นวิชายูโดภายหลัง (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2557 ข, 2558) นอกจากนี้ มีบันทึกถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการฝึกยูยิตสูในประเทศไทยช่วงแรก ได้แก่ ที่โรงฝึกที่ชื่อเรนบูกัน และ โรงยิมยูยิตสูของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ซึ่งมีการสอนยูยิตสูและมีการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ โดยมีนักยูยิตสูที่โด่งดังจากการแข่งขัน ได้แก่ ฉลาย อิศวนนท์, ประจันต์

วัชรปาน, จำรัส ศุภวงศ์, แกรม สุกังวาน, ปิ่น วิจารณ์บุตร, เซษฐ์ วิไลกุล และสำราญ สุขุม เป็นต้น จนกระทั่งมีคนไทย 5 คน ได้รับเลือกให้เดินทางไปฝึกที่สำนักโคโดกันในประเทศญี่ปุ่นเป็นชุดแรกของประเทศไทย เพื่อพัฒนาเปลี่ยนวิชายูยิตสูที่สอนอยู่ให้กลายเป็นวิชายูโด โดยนักยูยิตสู 5 คนที่ได้รับเลือกไปศึกษาวิชายูโดที่สำนักโคโดกัน ประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ 1) จำรัส ศุภวงศ์ 2) ประจันต์ วัชรปาน 3) สมศักดิ์ กิตติสาร 4) ทนง ชุมสาย และ 5) นายนาคาโมโตะ เป็นต้น โดยทั้งหมดได้รับสายดำขั้นที่ 1 จากประเทศญี่ปุ่นก่อนที่จะกลับมาประเทศไทย หลังจากนั้น อาจารย์ประจันต์ วัชรปาน ได้ก่อตั้งโรงฝึกยูโดกองทัพอากาศ และทำการสอนวิชาการต่อสู้ให้กับกองทัพอากาศและหน่วยสารวัตรทหาร จนได้รับคุณวุฒิสถูสูงสุดของยูโด คือ สายดำขั้นที่ 10 ในส่วนของวิชายูยิตสู อาจารย์ประจันต์ วัชรปาน ได้เลือกที่จะทำการสอนให้กับเฉพาะผู้ที่สนใจจริง ๆ และหน่วยของกองทัพอากาศเท่านั้น (สมาคมอิทเท็นยูยิตสู, 2558)

แนวโน้มและทิศทางการพัฒนากีฬายูยิตสูในประเทศไทยและต่างประเทศ

ปัจจุบันทั่วโลกให้ความสำคัญในการพัฒนากีฬาของแต่ละชาติ ให้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับเอเชีย เป็นกีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชนในชาติให้ดียิ่งขึ้น มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เมื่อประชาชนในชาติมีสุขภาพแข็งแรงแล้วยังส่งผลให้คนมีคุณภาพ ที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไป นอกจากนั้น แล้วยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬาในด้านต่าง ๆ มีกิจกรรมด้านการบันเทิงเกี่ยวกับกีฬา เพื่อสร้างความสุขให้กับประชาชนสนใจหันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชาติหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพในยุคโลกาภิวัตน์การพัฒนากีฬาจะต้องเริ่มตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐาน มวลชน ไปสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ ดังนั้นแต่ละประเทศทั่วโลก จะปลูกฝังการกีฬาตั้งแต่วัยเด็ก คือ ตั้งแต่วัยเยาว์ ไปสู่ระดับเยาวชน และระดับประชาชน ให้มากที่สุดที่จะสร้างชื่อเสียง สร้างรายได้ ให้กับตนเอง และประเทศชาติ (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2557 ก) โดยมีแนวโน้มและทิศทางการพัฒนากีฬายูยิตสู ดังนี้

กีฬายูยิตสูในประเทศไทย

กีฬายูยิตสูได้บรรจุในการแข่งขันครั้งแรกในประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาอาเซียน มาเซียลอาร์ตเกมส์ (The 1st Asian Martial Arts Game 2009) ที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 1-9 สิงหาคม พ.ศ. 2552 และได้จัดตั้งจดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย มีการเผยแพร่และบรรจุในการแข่งขันกีฬาสำคัญต่าง ๆ เช่น กีฬายูยิตสูชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬายูยิตสูเยาวชนเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น ส่วนในจัดการแข่งขันกีฬายูยิตสูระดับนานาชาติของประเทศไทย เช่น การแข่งขันกีฬาอาเซียนบิชเกมส์ ในปี พ.ศ. 2557 และการแข่งขันกีฬายูยิตสูชิงแชมป์โลก ในปี พ.ศ. 2558

เป็นต้น (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2558)

กีฬายูยิตสูในต่างประเทศ

ส่วนกีฬายูยิตสูในต่างประเทศนั้น มีการพัฒนาขึ้นจนเป็นกีฬาและได้รับความนิยมอย่างมากในทวีปอเมริกาและทวีปยุโรป โดยมีการแข่งขันในระดับประเทศ ระดับทวีป ระดับโลก และเป็นแบบระดับอาชีพ ได้แก่ การแข่งขันชิงแชมป์ทวีปยุโรป การแข่งขันชิงแชมป์โลก เช่น National pro Jiu-Jitsu championship, European championship, World championship, World games และ Sportaccord world combat games เป็นต้น ส่วนในทวีปเอเชียได้รับความนิยมอย่างมากในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการแข่งขันเป็นระดับอาชีพ เช่น World professional Jiu-Jitsu championship เป็นต้น (Ju-Jitsu Asian Union, 2015; Ju-Jitsu International Federation, 2015; UAE Jiu Jitsu Federation, 2015)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูยิตสู (พ.ศ. 2557-2561) สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์กีฬายูยิตสูของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางและแนวทางในการพัฒนากีฬายูยิตสูของประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและมีทิศทางเดียวกันที่สอดคล้องกับนโยบายของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย ภาครัฐบาล สถานการณ์การกีฬาของชาติ และบริบทกีฬาของโลก โดยมีรายละเอียดแผนยุทธศาสตร์กีฬายูยิตสู พ.ศ. 2557-2561 (สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย, 2557 ก) ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) “สมาคมมาตรฐานสากล บริหารจัดการกีฬายูยิตสูให้เติบโตจากระดับท้องถิ่นและก้าวเป็นผู้นำทางการกีฬาของอาเซียน”

พันธกิจ (Mission)

1. บริหารจัดการกีฬายูยิตสูอย่างมีมาตรฐานสากล
2. สร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความมีประสิทธิภาพ ศักยภาพ เพื่อรองรับการแข่งขันในระดับประเทศ และนานาชาติ
3. เผยแพร่สนับสนุนและผลักดันให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเชิงบูรณาการ
4. ส่งเสริมกีฬายูยิตสูให้มีการเล่นอย่างแพร่หลาย

วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อพัฒนาศักยภาพกีฬายูยิตสูให้มีมาตรฐานระดับสากล ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับโลก เอเชียเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาโดยเน้น เทคนิคการกีฬา จิตวิทยา และการตรวจสอบสารกระตุ้น มาพัฒนาอย่างเป็นระบบและครบวงจร มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน สร้างกระแสกีฬายูยิตสูให้เป็นที่นิยมของประชาชน ยกกระดับบุคลากรกีฬายูยิตสูสู่เวทีระดับเอเชียและระดับโลก พัฒนาศูนย์ฝึกกีฬายูยิตสู

ให้ได้มาตรฐานครบวงจรเพียงพอต่อความต้องการในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)

1. การพัฒนากีฬายูธิตูอย่างมีมาตรฐานสากล
2. การบริหารจัดการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬายูธิตูมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
3. สร้างกระแสความนิยมของกีฬายูธิตู

เป้าประสงค์ที่ 1 เป็นผู้นำในกีฬายูธิตูในระดับภูมิภาคอาเซียน ความสำเร็จของนักกีฬายูธิตูในระดับอาเซียน เช่น การแข่งขันซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ จะทำให้นักกีฬายูธิตูเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และเป็นการสร้างความสุขให้กับประชาชนทั้งประเทศ และความภาคภูมิใจของคนในชาติ นักกีฬาสามารถพัฒนาศักยภาพสูงขึ้น โดยใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ การได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ 1 จำนวนเหรียญมารีเชียนอาร์ตเกมส์ เป้าหมาย 5 เหรียญ

ตัวชี้วัดที่ 2 จำนวนเหรียญในการแข่งขันนานาชาติ เป้าหมาย 15 เหรียญ

ผลผลิต: สมาคมเป็นองค์กรกีฬาที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ ความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬายูธิตูในระดับโลกจะสร้างความสุขให้กับพี่น้องประชาชนชาวไทย เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ สร้างรายได้ให้กับนักกีฬา ซึ่งการจะพัฒนานักกีฬาไปสู่ระดับโลกได้นั้นจะต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เข้ามาสนับสนุนเพื่อพัฒนา จิตความสามารถของนักกีฬา รวมไปถึงการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬายูธิตู

กลยุทธ์: สมาคมร่วมกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานรัฐ และเอกชนพัฒนาบุคลากรกีฬายูธิตู ในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียน

แผนงาน: 1) การจัดการแข่งขัน Thailand open 2) การจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และ 3) จัดการแข่งขันให้ครอบคลุมทุกระดับทั่วประเทศ

เป้าประสงค์ที่ 2 บุคลากรทางการกีฬายูธิตูประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับอาเซียน และนานาชาติ บุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนากีฬายูธิตูให้ประสบความสำเร็จและโดดเด่นในเวทีโลก บุคลากรต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกีฬายูธิตูอย่างแท้จริง สมาคมยูธิตูแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ต้องพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและความสามารถ และเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันยังไม่เพียงพอ

ตัวชี้วัดที่ 1: ร้อยละของนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมฯ มีพัฒนาการทางสถิติที่สูงขึ้น
เป้าหมาย: ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดที่ 2: จำนวนบุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน กรรมการบริหาร) ที่ได้รับ

การยอมรับให้ ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและหรือไปปฏิบัติหน้าที่ในระดับนานาชาติ เป้าหมาย: 50 คน

ผลผลิต: เพิ่มปริมาณและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูงมากขึ้น บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูง ให้เจริญรุ่งเรืองไปสู่ความเป็นเลิศในระดับโลก สมาคมฯ จำเป็นต้องมีระบบการสรรหา คัดเลือก การพัฒนาและสวัสดิการให้กับบุคลากรสมาคมฯ โดยส่งเสริมและพัฒนาผ่านเกณฑ์ไปปฏิบัติหน้าที่ในระดับนานาชาติ/ ระดับโลก อาทิ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน กรรมการบริหาร

กลยุทธ์: สร้างความมั่นคง และความเข้มแข็งในกีฬาอายุยิตสูงเพื่อความเป็นเลิศของชาติให้อยู่ในระดับชั้นนำของนานาชาติที่มีความยั่งยืนในทุกด้าน

แผนงาน: 1) การคัดเลือกนักกีฬาเพื่อจัดระดับนักกีฬา 2) จัดทำทะเบียนสมาชิกชมรมและบุคลากร 3) การส่งนักกีฬาและบุคลากรเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ 4) จัดหาสนามฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอายุยิตสูง 5) พัฒนาคณะกรรมการบริหารด้านการบริการจัดการกีฬา และ 6) การจัดประชุมและแข่งขันนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนเข้าถึงและได้รับความรู้ในกีฬาอายุยิตสูง การบริหารงานเริ่มจากการสร้างศูนย์กลางที่สามารถนำเสนอข้อมูลให้ชุมชน/เยาวชน/ประชาชนได้ถูกต้องและเข้าใจง่าย โดยเร่งสร้างเครือข่ายการกีฬาทั่วทุกภูมิภาค เพื่อที่ให้ผู้สนใจสามารถเข้ามาศึกษา รวมถึง ฝึกซ้อมกีฬาอายุยิตสูง ซึ่งจะทำให้สมาคมพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

ตัวชี้วัดที่ 1: ร้อยละการเพิ่มขึ้นของสโมสรสมาชิกที่มีมาตรฐานการเป็นองค์กรกีฬา เป็นเลิศ เป้าหมาย 30 ชมรม

ผลผลิต: เพิ่มปริมาณนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูงมากขึ้น บุคลากร ชมรม สมาชิกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูงให้ประสบความสำเร็จและโดดเด่นในเวทีโลก บุคลากรต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกีฬาอายุยิตสูงอย่างแท้จริง สมาคมฯ มีหน้าที่ต้องพัฒนาบุคลากรและเผยแพร่ให้มีความสามารถและเพิ่มจำนวนมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร

กลยุทธ์: สมาคมสร้างหลักสูตรพัฒนาบุคลากร และวัดระดับ พร้อมจัดหาอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน และบริการจำหน่ายแก่สมาชิก

แผนงาน: 1) จัดหาสนามฝึกซ้อมและจัดการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูง 2) จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน และ 3) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

การพัฒนากีฬากีฬามีบทบาทและความสำคัญอย่างมากกับสังคมจนเป็นที่ยอมรับกันว่ากีฬาเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากมายในการพัฒนามนุษย์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้าน

ร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับพระบรมราชโองาพของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2531 (คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2545) ความว่า

...“ในหลักการ การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประสงค์พื้นฐานที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ที่ดีขึ้น มาเวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือ ในทางสังคมทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์ มีสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬา ระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้น กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้องหมายความว่า อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถก็จะนำชื่อเสียงแก่ตน แก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ”...

แนวโน้มและทิศทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในต่างประเทศและประเทศไทย

ปัจจุบันทั่วโลกต่างให้ความสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงแชมป์โลก การแข่งขันระดับทวีป และการแข่งขันกีฬาอาชีพการต่าง ๆ เพราะกีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติให้ดียิ่งขึ้น มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เมื่อประชาชนในชาติมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงแล้ว จะส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพที่พัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าตลอดไป จากการศึกษาทั่วโลกให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพด้วยการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาขึ้นพื้นฐานเพื่อเป็นบันไดสำหรับการพัฒนาไปสู่การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ แต่ละประเทศให้ความสำคัญร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา ด้านผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และผู้บริหารกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับโลก มีการจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และผู้บริหารกีฬาให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละชนิดกีฬาและเพียงพอต่อการนำไปสร้างและพัฒนานักกีฬาในประเทศตนเองอย่างเป็นระบบ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่นได้สร้างศูนย์ฝึกกีฬาเพื่อความเป็นเลิศขึ้น เรียกว่า Japan Institute of Sport Science (JISS) เป็นสถาบันที่ทันสมัยมาก โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งทำให้ผลงานของนักกีฬาญี่ปุ่นหลายชนิดดีขึ้นตามลำดับ และนับว่าบุคลากรกีฬาของประเทศเหล่านี้สร้างนักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์มาแล้วหลายครั้ง มี

ผู้ตัดสินกีฬาได้รับ คัดเลือกไปปฏิบัติหน้าที่ในระดับโลก มีผู้บริหารกีฬาที่มีความสามารถ เป็นกรรมการบริหารในสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติ ระดับทวีป หลายคนและมีการวางแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนานักกีฬาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี เป็นต้น (สุรวุฒิ มหารมณ, 2553, หน้า 13)

แนวโน้มและทิศทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในประเทศไทยนั้น ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ให้ความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของคนและระบบ ให้สามารถปรับตัวเปลี่ยนแปลงในอนาคต แสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทัน โลกาภิวัตน์ และสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ทุกภาคส่วน มุ่งพัฒนาภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติให้ชัดเจนในทุกระดับและยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับอำเภอจังหวัด และนานาชาติที่พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีมาตรฐานไปปฏิบัติหน้าที่ในระดับชาติและนานาชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

โดยมีการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลในส่วนของ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อการอาชีพ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2556-2559) โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ คือ ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการกีฬาเป็นเลิศ โดยที่เป้าประสงค์ที่ 1 ประเทศไทยประสบความสำเร็จและโดดเด่นทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับเอเชีย (Asia sports best in class) และในกลยุทธ์ที่ 2 คือ การสร้างและพัฒนากีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของชาติ ที่มีศักยภาพในการแข่งขัน ได้มาตรฐานสากล ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การสร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ การยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ และในกลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ ซึ่งได้กำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล ส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารทางกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและจิตสมรรถนะ ตามความสามารถตามเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนดและส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ข)

การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น สุรวุฒิ มหารมณ (2553, หน้า 10) ได้กล่าวถึง ผลงานของนักกีฬาไทยที่ผ่านมาว่า ผลงานนักกีฬาเป็นเรื่องที่ชี้วัดความสำเร็จในอนาคต ผลงานของนักกีฬาไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติที่ผ่านมา น่าจะเป็นสิ่งบอกเหตุสำคัญที่เตือนให้ทุกฝ่ายที่

เกี่ยวข้องหันมาให้ความสำคัญและหาทางแก้ไข ดังที่เห็นได้จากการแข่งขันซีเกมส์ (SEA Games) ในปี ค.ศ. 2009 แม้ว่าประเทศไทยจะเป็นเจ้าเหรียญทอง ทำได้ 86 เหรียญทอง และประเทศเวียดนามตามมาเป็นอันดับที่ 2 ได้ 83 เหรียญทอง เมื่อประเมินจากแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ 120-122 เหรียญทอง ส่วนในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ (Asian Games) ครั้งที่ 16 ที่กว่างโจว นั้น นักกีฬาไทยทำได้เพียง 11 เหรียญทอง โดยผลงานอันดับตกลงมาอยู่ที่ 9 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ประเทศไทยควรจะต้องมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงผลงาน แก้ไข กำหนดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพอย่างเร่งด่วน ไม่เช่นนั้น ผลงานการแข่งขันกีฬาครั้งต่อไปอาจจะตกลงอย่างแน่นอน

จากข้อมูลในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้น พบว่า ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรส่วนหนึ่งของปัญหา คือ การขาดความต่อเนื่องในการพัฒนานักกีฬาระดับเยาวชนทั้งการเก็บตัวฝึกซ้อม รวมถึงความร่วมมือและการวางแผนอย่างเป็นระบบระหว่างนักกีฬา หรือสโมสรกีฬา กับสมาคมกีฬา (อินทัช เพชรประสมกุล, 2557) รวมทั้งเรื่องการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนไม่เท่าเทียมกัน ผลงานโรงเรียนกีฬาที่ผ่านมาก็ยังไม่ชัดเจน มีเพียงนักกีฬาบางส่วนที่ประสบความสำเร็จผ่าน โรงเรียนเหล่านี้ นโยบายของรัฐบาลก็ยังไม่ให้การสนับสนุนไม่มากพอ โดยจะเห็นได้จากนักกีฬาหลาย ๆ คน เมื่อพ้นเยาวชนเข้าสู่มหาวิทยาลัยและวัยทำงานก็ต้องเลิกหรือฝึกซ้อมน้อยลง ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา โดยมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับนานาชาติมีน้อยลง เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมระดับเยาวชน ขาดแคลนนักกีฬาที่มีศักยภาพและจิตสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬา โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติรายการสำคัญต่าง ๆ รวมทั้งบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้บริหารองค์กรกีฬา และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีประสบการณ์และมีความรู้ ส่วนใหญ่ทำงานเป็นอาสาสมัครไม่มีผลตอบแทน ขาดความเป็นระบบในการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาในภาพรวม ทำให้ความสำเร็จทางการกีฬาไปตกอยู่กับทักษะความสามารถของนักกีฬาคนใดคนหนึ่ง โดยจะใช้วิธีการต่อ ยอดจากนักกีฬาที่เริ่มจะประสบความสำเร็จนำมาพัฒนาต่อ ไม่ได้พัฒนานักกีฬาหรือสร้างนักกีฬาขึ้นมาอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มต้น (วัชร วัชรพล และจิตสุภา วัชรพล, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับผลการดำเนินงานในแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) พบว่า 1) ด้านนักกีฬายังขาดศักยภาพในการแข่งขันกับนักกีฬาในระดับนานาชาติ และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันในระดับนานาชาติมีจำนวนน้อยลง 2) ด้านงบประมาณ ระเบียบการใช้จ่ายงบประมาณจากภาครัฐขาดความคล่องตัว ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนนักกีฬาได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง 3) ด้านสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ยังไม่ได้มาตรฐานและขาดการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพ

พร้อมใช้และสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน 4) ด้านการบริหารจัดการ ยังขาดรูปแบบในการบริหารจัดการกีฬาก็ว่าได้มาตรฐานสากล และผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ในการพัฒนานักกีฬาที่ยังประสบปัญหาและอุปสรรคทำให้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้นักกีฬาทุกกลุ่มทุกระดับ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถเพื่อเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ 2) การส่งเสริมบุคลากรกีฬาให้ได้รับการพัฒนาต่อเนื่องเป็นระบบและเพียงพอกับความต้องการ 3) การสร้าง ขยาย และพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาให้เชื่อมโยงกันเป็นระบบและมีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, 2553, 2555; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ข) และสอดคล้องกับข้อมูลการศึกษาของถดถอยศักดิ์ หังสาจล (2554), บุญเรือน วิเชียร โชติ (2551), ศรุติ เดชวิถิ (2555) และสถาบันการพลศึกษา (2553, 2556, หน้า 8-24) ซึ่งให้เห็นชัดเจนว่า ในการพัฒนานักกีฬาและการเตรียมทีมกีฬาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ยังมีปัญหาและอุปสรรค สรุปได้ดังนี้ 1) นักกีฬายังขาดการพัฒนาทักษะเทคนิคเฉพาะเจาะจงในการปรับปรุงข้อบกพร่อง และนักกีฬาให้ความสนใจต่อการฝึกซ้อมน้อย 2) ผู้ฝึกสอนของสถาบันการศึกษายังมีความรู้และประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลาง 3) งบประมาณยังไม่เพียงพอกับความต้องการและในการเบิกจ่ายเงินมีความล่าช้า 4) สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกขาดการปรับปรุงดูแลอย่างเป็นระบบ ไม่มีความทันสมัย สภาพไม่พร้อมกับการใช้งาน 5) สถาบันการศึกษามีการระบบจัดการแต่ยังขาดความชัดเจนและความต่อเนื่อง 6) สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งมีจำนวนนักกีฬาจำกัดทำให้หลาย ๆ แห่งไม่ได้มีการคัดเลือกนักกีฬาในแต่ละชนิด 7) การจัดโปรแกรมฝึกซ้อม ยังขาดความร่วมมือระหว่างการเรียนรู้กับการกีฬา ทำให้ไม่เอื้อต่อการฝึกซ้อมกีฬา และช่วงเก็บตัวนักกีฬามีน้อยเกินไปส่งผลต่อศักยภาพนักกีฬา และ 8) ยังมีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้ในระดับน้อย เช่นเดียวกับการผลการศึกษาในการพัฒนานักกีฬา การฝึกซ้อม และการเตรียมทีมของแต่ละชนิดกีฬาต่าง ๆ ได้แก่ กีฬาตรีกรีฑ กีฬามวยไทย กีฬาเทนนิส และกีฬารักบี้ฟุตบอล พบว่า มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านกระบวนการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ ด้านการคัดเลือกนักกีฬาและการเก็บตัวฝึกซ้อม และด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น (กมล สาระมิตร, 2555; ขวัญยืน รวมสุข, 2550; นพรักษ์ แกสमान, 2553; มาณพ สุขสมแดน, 2551)

แนวคิดการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นอีกมิติหนึ่งที่มุ่งหวังให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศตามศักยภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่ต่อเนื่องจากการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อมวลชน โดยมีจุดมุ่งหมายในการเข้าร่วมการแข่งขันและการแสดงออกถึงความเป็นเลิศทางการกีฬาเพื่อเป็นแชมป์ต่อไป (กระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, หน้า 61) และถือเป็นกิจกรรมที่ทุกประเทศต่างก็ให้ความสำคัญ ส่งเสริมการดำเนินงาน โดยการพัฒนาแตกต่างกันออกไปตามบริบท ตัวอย่างเช่น ประเทศออสเตรเลียได้บูรณาการกีฬากับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยไว้ว่า การบูรณาการการบริหารกีฬาอย่างเป็นระบบ และได้เขียนแผนที่สามารถบ่งชี้ถึงความสำเร็จออกเป็นส่วน ๆ ตามเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวมีการกำหนดโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจนและสอดคล้องซึ่งกันและกัน คือ สถาบันการกีฬาแห่งชาติ ออสเตรเลีย (AIS: Australian Institute of Sport) รับผิดชอบพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ไปที่กีฬาโอลิมปิกและกีฬาชิงแชมป์โลกที่เน้นการบูรณาการวิทยาศาสตร์การกีฬา และการใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่จำเป็นในการกีฬา หน่วยพัฒนากีฬาจะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนงานบริการช่วยเหลือองค์กรกีฬาในระดับชาติเพื่อให้องค์กรเหล่านั้นดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เป็นต้น

กรอบแนวคิดการพัฒนาการนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในประเทศไทย จากการศึกษาข้อมูล พบว่า มีการบูรณาการและดำเนินการ โดยยึดแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันเป็นฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและสร้าง โอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านการกีฬาอย่างเต็มศักยภาพรวมถึงการบูรณาการ ทั้งด้านบุคลากร ด้านการกีฬา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการฝึกซ้อม และการแข่งขัน อุปกรณ์การกีฬา และองค์ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา ตลอดจนการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน ชมรม สมาคมกีฬา เป็นต้น โดยมุ่งบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ คือ นักกีฬาทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน และพัฒนาความสามารถ โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา ทั้งระดับชาติ และนานาชาติ บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ สร้างขยายและพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาให้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันและส่งเสริมแข่งขันกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและนานาชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศไทย นั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเช่นเดียวกับหลาย ๆ ประเทศ ที่มีความต้องการจะยกระดับการกีฬาของประเทศให้สูงขึ้นเพื่อแสดงให้ประเทศต่าง ๆ ได้เห็นถึงศักยภาพการพัฒนานักกีฬาของตน ซึ่งในการพัฒนานั้นก็ยังมีข้อจำกัดของการพัฒนาที่แตกต่างกัน ก็คือ การขาดทิศทางการพัฒนากีฬาร่วมกันของ

หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ระหว่างองค์กร และขาดการพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

แนวคิดองค์ประกอบและปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ในการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศจะต้องมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนา ได้แก่ ตัวนักกีฬา ที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้กีฬาของประเทศเจริญก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย ในการที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับนักกีฬามุคใดบุคคลหนึ่งแต่มีหลายองค์ประกอบที่จะมีส่วนร่วมและช่วยผลักดันให้นักกีฬาที่มีความสามารถเหล่านั้นให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ มีดังต่อไปนี้

กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549, หน้า 1-42) จัดทำมาตรฐานการส่งเสริมกีฬา ร่วมกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของการพัฒนาและการส่งเสริมกีฬาของประเทศให้ประสบความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. **ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา** มีการดำเนินการ ดังนี้ มีลานกีฬาอเนกประสงค์สำหรับประชาชน มีอาคารกีฬาในร่มสำหรับการออกกำลังกายเล่น มีสนามกีฬากลางแจ้งเพื่อการเล่นกีฬาออกกำลังกายหรือกิจกรรมของชุมชน และมีสวนสาธารณะหรือสวนสุขภาพสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ

2. **ด้านอุปกรณ์กีฬา อาคาร และสถานที่** มีการดำเนินการดังนี้ มีอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย ซึ่งต้องจัดหาให้ได้มาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย ต้องปลอดภัยและสะดวกต่อการให้บริการแก่ประชาชน มีสถานที่ทำการเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และมีสถานที่ตั้งที่ทำการชมรม/ สโมสรกีฬาหรือชมรม/ สโมสรการออกกำลังกายของชุมชนชมรมหรือสโมสร

3. **ด้านบุคลากร** มีการดำเนินการ ดังนี้ มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือพนักงานหรืออาสาสมัครด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย หรือมีวุฒิทางการพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีการติดต่อประสานงาน

4. **ด้านการบริหารจัดการ** มีการดำเนินการ ดังนี้ มีการจัดทำแผนพัฒนา (แผนยุทธศาสตร์และแผนงานประจำปี) ตลอดจนการตั้งงบประมาณอุดหนุนเพื่อให้แผนบรรลุตามเป้าหมาย มี

การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรม เพื่อให้ประชาชนรับรู้รับทราบแผนงานกิจกรรมและงบประมาณในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้ได้รับความร่วมมือ ความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดตั้งชมรมหรือสโมสรการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย มีการจัดทำทะเบียนชมรมสโมสร และกลุ่มเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร ชมรม สโมสร

5. ด้านการจัดกิจกรรม มีดำเนินการ ดังนี้ มีการจัดกิจกรรมให้มีการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย มีการกำหนดแนวทางและเวลาปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา หรือสถานที่อื่น ๆ มีการจัดให้มีการประกวด แข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมวัฒนธรรมของชุมชน มีการติดต่อประสานงาน หรือขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับกีฬา หรือสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการรวบรวมจัดทำทะเบียนประวัติ ผู้ทำชื่อเสียง หรือผู้ให้การสนับสนุนดีเด่นด้านกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายของชุมชน เป็นต้น

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549, หน้า 15-17) ได้กล่าวถึง การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศว่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความเป้าหมายที่จะพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศไปสู่กีฬาเพื่อการเป็นอาชีพ โดยในการพัฒนากีฬานั้นจะต้องมีองค์ประกอบต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนากีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย ดังนี้

1. ด้านพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬา โดยจะต้องมีการขยายฐานให้มีผู้เล่นกีฬาให้มากขึ้น มีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระบบการศึกษา หลักสูตรพลศึกษาควรมีทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีการสอนทักษะการกีฬาหลากหลายชนิด ในหลักสูตรพลศึกษา ควรจัดให้มีพัฒนาการของทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ควรมีสุนัขกีฬาโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดจนการพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยนำนักกีฬาที่มีทักษะดีให้ได้รับการฝึกพัฒนา และได้เข้าแข่งขันเพิ่ม ประสบการณ์สู่ความเป็นเลิศในระดับสูงขึ้น

2. ด้านการพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย การพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาในระบบการศึกษา ควรมีการพัฒนาครูพลศึกษาให้มีสมรรถนะในการสอนพลศึกษาและกีฬาให้เด็กมีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้องและปลูกฝังให้เด็กมีความรักและนิยมการเล่นกีฬา การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา ผู้ฝึกสอนในสโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด หรือสถาบันที่มีการแข่งขันกีฬาจะต้องมีการพัฒนา

ผู้ฝึกสอนกีฬาให้มีสมรรถนะที่จะฝึกสอนนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาในระดับทักษะที่สูงขึ้น ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับสโมสร ระดับจังหวัด ระดับสมาคมกีฬา จนถึงระดับชาติ ผู้ตัดสินกีฬาทั้งในระดับโรงเรียน และระดับสโมสรควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ มีเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาผู้ตัดสินไปสู่ระดับสหพันธ์นานาชาติมากขึ้น และผู้บริหารหรือผู้จัดการทีมควรมีการอบรม และพัฒนาให้มีความสามารถในการบริหารอย่างมืออาชีพ

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาให้มีจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาให้มากที่สุด

4. ด้านการจัดการแข่งขัน ในการจัดการแข่งขันกีฬาเปรียบเสมือนสถานที่ประลองทักษะทางกีฬา จึงจำเป็นต้องมีระบบการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกระดับอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องจัดให้ต่อเนื่อง เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ตั้งแต่ระดับรากหญ้า รวมทั้งจัดให้มีปฏิทินกีฬาประจำปี

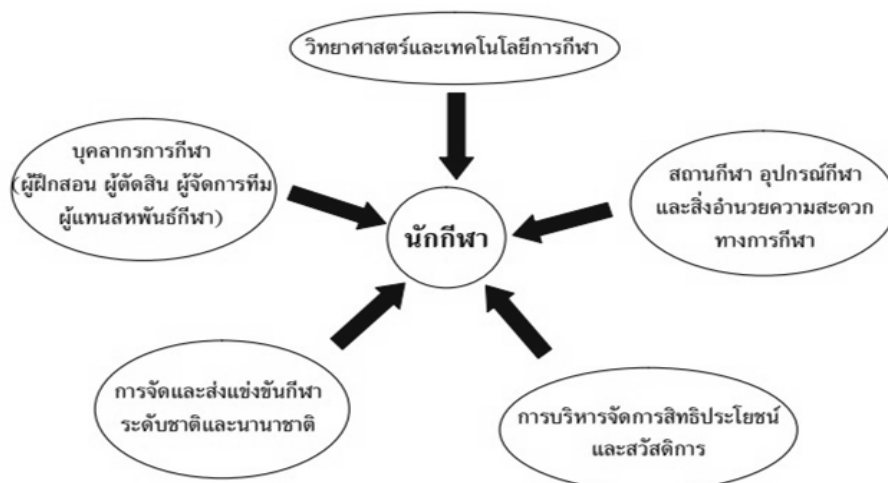
5. ด้านการมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา จะต้องมีการรณรงค์สร้างค่านิยมและกระแสการเล่นและรักกีฬาตั้งแต่เด็ก เช่น แฟนคลับ (Fan club) ตั้งแต่ระดับ โรงเรียน สโมสร จังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมและรักในทีม ซึ่งจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก การสร้างค่านิยม และสร้างทัศนคติที่ดีในการเล่นกีฬา ต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและการศึกษาในโรงเรียน หลักสูตร และการสอนทางพลศึกษาที่ดีจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการปลูกฝังให้เยาวชนรักการเล่นกีฬา และนิยมการเล่นกีฬา

6. ด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกระดับ โดยการผสมผสานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าไปในหลักสูตรการเรียน การสอนทางพลศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจและมองเห็นประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา มาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ระดับการกีฬาพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

7. ด้านองค์กรรับผิดชอบองค์กรที่รับผิดชอบด้านการกีฬา จะต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นระบบ ตั้งแต่ระบบโรงเรียน สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กรส่งเสริมการกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553, หน้า 20) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) เพื่อพัฒนานักกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันทุกระดับ โดยอธิบายถึงแนวคิดปัจจัยหลักความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key success factor) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ โดยยึดหลักนักกีฬาเป็นศูนย์กลางการพัฒนา และมีปัจจัยอื่น ๆ มา

สนับสนุน ประกอบด้วย 1) ด้านบุคคลกรกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม และผู้แทนสหพันธ์กีฬา) 2) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 3) ด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา 4) ด้านการบริหารจัดการ สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการ และ 5) ด้านการจัดและส่งเสริมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ โดยแนวทางการทำงานจะเป็นลักษณะบูรณาการการทำงานร่วมกัน มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อสร้างกระบวนการทำงานเป็นทีมและเป้าหมายร่วมกัน โดยอาศัยการทำเป็น โปรแกรมหรือโครงการ (Program or project-based activities) ที่สามารถตั้งและยุบเลิกได้ เมื่อบรรลุเป้าหมายของงานที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งแต่ละทีมงานหลักจะอาศัยความเชี่ยวชาญในการทำงานร่วมกัน ตัวอย่างเช่น โครงการผลิตและพัฒนา นักกีฬาเฉพาะทาง ทุกทีมงานควรมาหารือและมองภาพรวมหรือเป้าหมายร่วมกัน กำหนดกิจกรรมและจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม เช่น ในการผลิตและพัฒนา นักกีฬา ทีมงานด้านวิจัยและพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์และข้อมูลจากทีมงานด้านสถิติและสารสนเทศ และทีมงานด้านวิเคราะห์คู่แข่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาการผลิตนักกีฬาร่วมกัน ทั้งนี้ ต้องอาศัยการสนับสนุนจากทีมงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้าน โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาและการพัฒนาอุปกรณ์ฝึกซ้อม หรืองานวิศวกรรมการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนในเชิงวิชาการจากทีมงานด้านผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมืออาชีพ และจากทีมงานด้านการบริหารงานในด้านการวางแผน การเงินและงบประมาณ

ภาพที่ 2-1 ปัจจัยหลักความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ (Key success factor)
(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, หน้า 20)

นอกจากนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555, หน้า 13) ยังได้ระบุถึงองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ โดยจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านบุคลากรกีฬา หมายถึง จำนวนประชากรหรือบุคคลที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชนจะมีจำนวนประชากรที่มากกว่า ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาทักษะและทัศนคติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แล้วส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิตตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าออกกำลังกายเล่นกีฬา และพัฒนาทักษะและศักยภาพด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และการเล่นกีฬาเพื่ออาชีพในระดับต่อไป

2. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และโครงสร้างอื่น ๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬา และประชาชน รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา และการบริหารจัดการกีฬาเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้งิจกรรมด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสม

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2557 ก) ได้จัดทำระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน (Model) ตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ โดยมีองค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านระบบการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การบริหารจัดการตามแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬา โครงสร้าง หน้าที่รับผิดชอบ สายบังคับบัญชา บุคลากรประจำสำนักงาน ขอบข่ายและการปฏิบัติตามขอบข่ายของสมาคม สำนักงาน สถานที่ฝึกซ้อม และอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ (การเงิน การบัญชี) การตลาดและสิทธิประโยชน์ การจัดสวัสดิการ การประสานงานการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับจาก กกท. ภายในระยะเวลาที่กำหนด การติดตามและประเมินผล ศูนย์ข้อมูลและระบบสารสนเทศทางการกีฬา และการดำเนินงานของสมาคม

2. องค์ประกอบด้านระบบการพัฒนานักกีฬา ประกอบด้วย การขยายฐานนักกีฬา การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม คุณภาพของผู้ฝึกสอน การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ และการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

3. องค์ประกอบด้านระบบการพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย การขึ้นทะเบียนบุคลากร กิฬา การจัดทำหลักสูตรและเส้นทางความก้าวหน้า จำนวนการจัดอบรมและส่งบุคลากรกีฬาไป อบรมในต่างประเทศ และการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรกีฬา

4. องค์ประกอบด้านระบบการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย จำนวนการจัดการแข่งขัน ระดับการจัดการแข่งขัน และมาตรฐานการจัดการแข่งขัน เป็นต้น

ราไฟ ศูนย์จันทร์ (2556, หน้า 189-196) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬายิมนาสติกที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและส่งผลสู่ความเป็นผู้ชนะเลิศใน การแข่งขันระดับชาติ ระดับนานาชาติ และระดับโลก โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ด้านผู้ฝึกสอน เป็นฟันเฟืองสำคัญที่สุดที่หาได้ ในการที่จะสร้างนักกีฬายิมนาสติกที่ เก่งกล้าสามารถขึ้นมาที่มีชื่อเสียงระดับวงการกีฬายิมนาสติก โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งพอจะกล่าวถึงความรู้ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ มีความรู้ ความสามารถในเรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬา มีความรู้เรื่องกฎกติกาการแข่งขัน มีความรู้ในเรื่อง ของการวางแผนการฝึกซ้อม และการคิดค้นแบบฝึกที่ดีสามารถพัฒนาทำการเล่นของนักกีฬา ความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมประจำวันและหลังการแข่งขัน และการวางแผนพัฒนานักกีฬาให้เป็นไปตามพัฒนาการและความสามารถของนักกีฬา เป็นต้น

2. ด้านนักกีฬา โดยคุณลักษณะของนักกีฬายิมนาสติกที่จะประสบความสำเร็จสู่ความ เป็นเลิศได้จะต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) รูปร่างที่เหมาะสม เป็นไปตามคุณลักษณะของกีฬา ได้แก่ รูปร่างสันทัดมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในขณะเดียวกันมีความยืดหยุ่นสูง 2) มีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคมีความกล้าไม่กลัวความสูง 3) มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ อดทนต่อความเจ็บปวด ความเหนื่อยล้าจากการที่ต้องฝึกอย่างหนัก ความผิดหวังความเบื่อบ่อย 4) ประพฤติ ปฏิบัติตัวอยู่ในระเบียบวินัยฝึกซ้อมตามแผนการฝึกซ้อมที่ผู้ฝึกสอนวางแผนให้ 5) อ่อนน้อมถ่อมตน ความสุภาพเรียบร้อยมีสัมมาคารวะ 6) มีสมาธิ สามารถควบคุมตัวเองได้ตาม ความต้องการในขณะที่ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน และ 7) การตั้งเป้าหมายเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จใน การฝึกซ้อม นักกีฬาจะต้องตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพื่อนำทางไปสู่ความเป็นเลิศ และนั่นคือ ความสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายและพอสรุปเป้าหมายเป็นรูปแบบ ได้ดังนี้

3. ด้านผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นที่ยอมรับว่าผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในกระบวนการฝึกนักกีฬายิมนาสติกเพื่อความเป็นเลิศ เพราะผู้ปกครอง คือ ผู้ที่เป็นแรงสนับสนุน ในทุกส่วน สิ่งที่ผู้ปกครองจะต้องดำเนินการเพื่อพัฒนานักกีฬายิมนาสติกสู่ความเป็นเลิศจะต้องมี ลักษณะ ดังนี้ 1) อำนวยความสะดวกให้กับเด็กในปกครองในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการรับ-ส่ง การจัดเตรียมอุปกรณ์ของใช้สำหรับการฝึก การจัดเตรียมอาหารตลอดจนการให้บริการความสะดวก

ทั้งในขณะฝึกซ้อมและการแข่งขัน 2) สร้างแรงจูงใจให้แก่บุตรหลาน ให้มีความชอบ ความสนใจในกีฬายิมนาสติก อาจด้วยการปลูกฝังจากการดู การชมการแข่งขันเพื่อให้เกิดความชอบ โดยที่ผู้ปกครองต้องไม่บังคับให้เด็กชอบ 3) ผู้ปกครองจำเป็นต้องใช้จิตวิทยากับเด็กในกรณีที่ท้อแท้ เมื่อหน้าผู้ปกครองจะเป็นกำลังใจที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก ชักนำให้เด็กกลับสู่ความคิดที่ดี การกระทำที่จะนำไปสู่ความสำเร็จการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็ก อาจเป็นรางวัลในบางครั้งหรือแม้กระทั่งต้องมีการบังคับเด็กเพื่อให้เด็กให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อม ผู้ปกครองจะมีบทบาทสำคัญ เป็นอย่างมาก ในการกระตุ้นให้เด็กเกิดความชอบ หรือไม่ชอบ เพราะในการฝึกเบื้องต้นจะเป็นการเตรียมร่างกายเด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายเนื่องจากความเจ็บปวดที่ได้รับจากการเตรียมร่างกายหรือแม้กระทั่งการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมทั่วไป โดยเฉพาะท่าที่มีความยากระดับสูง และ 4) เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนได้ทำหน้าที่ในการฝึกอย่างเต็มความรู้ความสามารถไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ให้อิสระในการทำงานของผู้ฝึกสอน

4. ด้านการบริหารจัดการที่ดี การบริหารจัดการในส่วนของหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรงที่จะมีส่วนในการที่จะผลักดันนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จ ในที่นี้ ได้แก่ สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยที่จะต้องดำเนินการต่อไปนี้ 1) จัดทำแผนกลยุทธ์ในการให้การสนับสนุนตลอดจนวางแผนการดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีแผนกลยุทธ์และตัวชี้วัดที่นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม 2) ให้การสนับสนุนสมาชิกสโมสรในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่าวัสดุอุปกรณ์ในการฝึก จัดการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถให้กับผู้ฝึกสอน 3) จัดให้มีการแข่งขันในส่วนภูมิภาคให้มากเพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันให้มากที่สุดเพื่อพัฒนาฝีมือ และสร้างเสริมประสบการณ์ในการแข่งขัน 4) เปิดโอกาสให้สมาชิกสโมสรได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการงานในทุกด้านของสมาคม เพื่อจะได้รับรู้ปัญหาและความต้องการของสมาชิกอย่างแท้จริง และ 5) จัดระบบการคัดเลือกและการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เป็นต้น

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2551, หน้า 1-17, 2558, หน้า 3-6) ได้การจัดทำแผนและระบบการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และเสนอแนวคิดในการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยกำหนดเป็นรูปแบบ (Model) ของการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ มีทั้งหมด 4 รูปแบบสรุปได้ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ระบบการบริหารจัดการ มุ่งองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านทรัพยากรการบริหาร (Resource) ในการบริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีทรัพยากรการบริหาร รวม 10 รายการ ประกอบด้วย คุณลักษณะของกรรมการบริหาร จำนวนกรรมการ คุณลักษณะสำคัญของนายกสมาคมบุคลากรด้านต่าง ๆ อาทิ

ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา แหล่งงบประมาณในสัดส่วนที่เหมาะสมของภาครัฐและเอกชน เครื่องมือสำนักงาน อุปกรณ์การฝึกซ้อมและการแข่งขัน การมีวิธีการทำงานที่ดี การมีส่วนร่วม สนับสนุนสมาคมกีฬาของภาคส่วนต่าง ๆ การมีศูนย์ข้อมูล และสารสนเทศทางกีฬาของสมาคม รวมทั้งการขยายฐานนักกีฬาและสมาชิกสมาคมกีฬา

2. กระบวนการบริหาร (Process) เพื่อให้การดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการดำเนินงาน ประกอบด้วย การวางแผนงานของสมาคม ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว แผนงานมีความสอดคล้องกับองค์กรกีฬาทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ การจัดการของสมาคม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ธรรมนูญของสหพันธ์กีฬานานาชาติ มีการจัดวางตัวบุคคลในการทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีการวินิจฉัยสั่งงานที่มีประสิทธิภาพ มีความร่วมมือและระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดงบประมาณที่เหมาะสมกับภารกิจ รวมทั้งการรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

3. ผลงานของสมาคม (Output) เป็นการแสดงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ความสำเร็จของนักกีฬา บุคลากรกีฬาที่ได้รับการบรรจุใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ การทำให้บุคลากรและประชาชนได้รับความพึงพอใจ รวมทั้งความสำเร็จในด้านการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ และการมีจำนวนนักกีฬาหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

4. ผลที่เกิดจากการดำเนินงานของสมาคมกีฬา (Outcome) เป็นผลการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อ (Impact) ต่อสังคมประกอบด้วยการทำให้สมาคมมีชื่อเสียง สมาคมเป็นที่ยอมรับของประชาชน เยาวชนสนใจกีฬานิดนั้น ๆ เพิ่มขึ้น และความผูกพันของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาต่อสมาคม

รูปแบบที่ 2 ระบบการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬา นักกีฬาเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จทางการกีฬา เพื่อให้ได้นักกีฬาที่มีศักยภาพสูง มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การได้มาซึ่งนักกีฬาเป็นเลิศ ควรมีการกำหนดให้มีการคัดเลือกอย่างเป็นทางการ การจัดการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬา การใช้วิธีสรรหา (แมวมอง) หรือเครือข่ายให้คำแนะนำ และการนำนักกีฬาที่มีแววมายฝึกตั้งแต่เด็ก ซึ่งวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้จะขึ้นกับธรรมชาติของกีฬา และสามารถใช้ได้หลากหลายวิธี แต่ก่อนมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน

2. ขั้นตอนที่สำคัญในการคัดเลือกนักกีฬาเป็นเลิศ ควรมีการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกที่ชัดเจนเปิดกว้างและเป็นธรรม การกำหนดวิธีการคัดเลือก การประชาสัมพันธ์การคัดเลือกให้ทั่วถึงและมีเวลาเพียงพอ การคัดเลือกตามเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ การตรวจสอบสุขภาพและ

ความสมบูรณ์ของร่างกาย รวมทั้งการตรวจโรคที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเล่นกีฬาและการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬา

3. คุณลักษณะสำคัญต่อการเป็นนักกีฬาเป็นเลิศ คุณลักษณะสำคัญอันดับแรก คือ ด้านขนาดรูปร่างนักกีฬา ความสามารถและทักษะกีฬาประสบการณ์ในการแข่งขัน ความสมบูรณ์ทางร่างกาย ความสมบูรณ์ทางจิตใจ เจตคติและแรงจูงใจ ปรัชญา จริยธรรม จรรยาบรรณ ความสามารถพิเศษ หรือพรสวรรค์และครอบครัว ทั้งหมดถือเป็นคุณลักษณะสำคัญต่อการเป็นนักกีฬาเป็นเลิศ

4. วิธีการวัดคุณลักษณะสำคัญต่อการเป็นนักกีฬาเป็นเลิศ จำเป็นต้องมีวิธีวัดที่เหมาะสมในแต่ละคุณลักษณะและธรรมชาติของแต่ละชนิดกีฬา ซึ่งวิธีการวัดดังกล่าว ประกอบด้วย การทดสอบ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามและการศึกษาประวัติ โดยเฉพาะการศึกษาประวัติ เป็นวิธีการที่ใช้ได้กับคุณลักษณะทุกด้าน

รูปแบบที่ 3 ระบบการจัดหลักสูตรและการพัฒนา การจัดหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากรกีฬาเป็นเลิศ มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรมาตรฐาน ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่จะมีหลักสูตรสำหรับพัฒนาบุคลากรของสมาคมระดับประเทศของสมาคมและหลักสูตรนานาชาติของสหพันธ์กีฬานานาชาติ สรุปได้ดังนี้

1.1 หลักสูตรอบรมผู้ตัดสินกีฬา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ หลักสูตรผู้ตัดสินภายในประเทศ เป็นหลักสูตรที่สมาคมกีฬากำหนดขึ้นและมีความสอดคล้องกับหลักสูตรของสหพันธ์กีฬานานาชาติ โดยแบ่งระดับความสามารถในการปฏิบัติหน้า และมีชื่อเรียกแตกต่างกันในแต่ละสมาคม ส่วนหลักสูตรผู้ตัดสินระดับนานาชาติ เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติ ซึ่งแต่ละชนิดกีฬามีชื่อเรียก การจัดระดับและเงื่อนไขที่แตกต่างกันแล้วแต่ละสหพันธ์ แต่โดยทั่วไปจะเป็นระดับทวีป และนานาชาติ

1.2 หลักสูตรการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาภายในประเทศ ซึ่งกำหนดและดำเนินการโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ อาจแบ่งย่อยเป็นผู้ฝึกสอนพื้นฐาน ผู้ฝึกสอนภูมิภาค ผู้ฝึกสอนขั้นสูง หรือผู้ฝึกสอนระดับชาติ ซึ่งจะแตกต่างกันแล้วแต่ละสมาคม ส่วนหลักสูตรผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติ จะเป็นหลักสูตรที่ดำเนินการโดยสหพันธ์กีฬานานาชาติระดับทวีปหรือระดับโลก ทุกสหพันธ์กีฬาจะมีหลักสูตรของแต่ละสหพันธ์

1.3 หลักสูตรผู้บริหาร ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรของหน่วยงานด้านกีฬา เช่น คณะกรรมการโอลิมปิกสากล การกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ฯลฯ จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาผู้บริหารสมาคมกีฬา มีสมาคม

กีฬาจำนวนไม่มากนักที่มีหลักสูตรพัฒนาผู้บริหารของสมาคมหรือสหพันธ์กีฬาเอง เช่น สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB) เป็นต้น

2. สิ่งที่ต้องพัฒนาสำหรับบุคลากร ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้แก่

กรรมการบริหารสมาคม หลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ด้านกีฬา ระบบการบริหารกีฬา การสร้างเครือข่าย และภาษา ผู้ตัดสินควรมีหลักสูตรเกี่ยวกับความแม่นยำในกฎกติกา เทคนิคการตัดสิน การมีอุดมการณ์ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมและภาษา ผู้ฝึกสอนควรมีหลักสูตรเทคนิควิธีการสอน การวางแผน วิทยาศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีสารสนเทศและภาษา ส่วนนักกีฬาควรพัฒนาทักษะ เทคนิคบุคลิกภาพ การสร้างอุดมการณ์ การพัฒนาคุณธรรม วิทยาศาสตร์การกีฬาและภาษา

3. วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาบุคลากรกีฬา ควรใช้วิธีการที่หลากหลายโดยเลือกให้เหมาะสมกับกลุ่ม และวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแต่ละด้าน ทั้งมีวิธีการที่นิยมใช้และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การอบรม การสนทนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการฝึกประสบการณ์จริง รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เป็นต้น

4. วิชาที่ควรจัดอบรมและวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม วิชาการที่ควรจัดอบรมเพิ่มเติม ได้แก่ การบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จ การบูรณาการสหสาขาวิชาด้านการกีฬา โดยใช้วิทยาการที่ประสบความสำเร็จและเชี่ยวชาญ

5. วิธีการประเมินความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากร โดยวัดจากผลงานนักกีฬา จำนวนนักกีฬาที่เพิ่มขึ้น สถิติที่ดีขึ้น รายการแข่งขันที่มากขึ้น ความนิยมในกีฬาเพิ่มขึ้น และการบรรลุเป้าหมายของสมาคมกีฬา

รูปแบบที่ 4 ระบบการจัดสวัสดิการ การจัดสวัสดิการบุคลากร มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. สวัสดิการสำหรับบุคลากรขณะรับใช้สมาคมกีฬา ด้านนักกีฬา ทราบว่า นักกีฬาทีมชาติ ต้องการสวัสดิการด้านการเบิกค่ารักษาพยาบาล หรือประกันชีวิตและการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ การได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษา และการบรรลุได้งานทำ ได้เลื่อนตำแหน่ง และรางวัลตามระเบียบกองทุน พัฒนากีฬาแห่งชาติ ส่วนบุคลากรที่ไม่ใช่นักกีฬา พบว่า ต้องการได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ การเบิกค่ารักษาพยาบาล การยกย่องเชิดชูเกียรติ และต้องการบรรจุเข้าทำงาน

2. บุคลากรสมาคมกีฬาหลังพ้นสภาพการปฏิบัติหน้าที่ มีความต้องการด้านสวัสดิการ คือ นักกีฬา ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง มีการศึกษาที่ดีได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ การดูแลสุขภาพ และสวัสดิการ โดยเฉพาะการได้รับสิทธิเข้าทำงานเกี่ยวกับ กีฬาที่ตนเองถนัด อย่างไรก็ตาม การจัดสวัสดิการแก่บุคลากรกีฬา ส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นการดำเนินการโดยภาครัฐ ส่วนของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยยังมีการดำเนินการน้อยเฉพาะบางสมาคมกีฬา เท่านั้น

สุรวุฒิ มหารมณ (2550) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบการพัฒนา นักกีฬาสู่การแข่งขันใน ประสบความสำเร็จ พบว่า ในการที่จะส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬาสู่การแข่งขันหรือเพื่อความเป็น เลิศนั้นจะอยู่ที่สมาคมกีฬาเป็นหลัก ส่วนองค์กรหรือหน่วยงานอื่นจะเป็นแหล่งสนับสนุนในการ ส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬา ซึ่งที่มาของปัญหาในบางประเด็นสามารถแก้ปัญหาคได้ และบางประเด็น เป็นสิ่งที่แก้ปัญหาคได้ยาก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนกีฬา ควรให้ ความสำคัญ มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. **ด้านนักกีฬาและผู้ปกครอง** นักกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุด การดำเนินงาน ทั้งหมดก็เพื่อการพัฒนา ศักยภาพของนักกีฬาให้สูงสุด โดยองค์ประกอบหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่ดำเนินการ นั้น ก็เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬาประสบความสำเร็จเป็นสำคัญ และการ ได้มาซึ่งตัวนักกีฬา ที่ดีนั้น จะต้องมีการสรรคด้านกีฬาแล้วจึงนำมาพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนต่อไป และในส่วน ของผู้ปกครองต้องมีส่วนในการสนับสนุนนักกีฬาตั้งแต่เริ่มต้น หรือตั้งแต่ในระดับเยาวชนซึ่ง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะสนับสนุนเพื่อสุขภาพเท่านั้น ประกอบกับนักกีฬามีความตั้งใจและความ พยายามในการปฏิบัติตนในการฝึกซ้อม ทำให้มีการพัฒนาด้านทักษะ ศักยภาพ ความสามารถและ ประสบความสำเร็จในด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นนักกีฬาโดยที่ บทบาทของผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนนักกีฬาทั้งในด้านการฝึกซ้อมและ การแข่งขันอย่างเต็มที่และมีการติดตามอย่างใกล้ชิด

2. **ด้านสถาบันการศึกษา** เป็นองค์ประกอบสำคัญที่อยากจะแก้ไขของนักกีฬาไทย ซึ่งประสบ ปัญหามากในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นช่วงเวลาและวัยที่นักกีฬามีสภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ พร้อมกับการแข่งขันมากที่สุด แต่พบว่าการศึกษาเป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่ง นักกีฬาต้องใช้เวลาในแต่ละวันฝึกซ้อมอย่างหนัก แต่นักกีฬายังมีทัศนคติยึดถือด้านการศึกษาเป็น สิ่งสำคัญในการประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ยังหา จุดที่เหมาะสมและยอมรับไม่ได้ระหว่างการฝึกซ้อมกีฬากับการศึกษา หลายมหาวิทยาลัยมีทัศนคติ ต้องการนักกีฬาทีมชาติไปเข้าสังกัดเพื่อช้ชชนะในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย หรือแข่งขันในนาม ของมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่เมื่อนักกีฬาเข้าไปศึกษาแล้วสถาบันการศึกษาไม่มีการส่งเสริมและ พัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ทำให้การพัฒนาของนักกีฬาหยุดชะงัก ซึ่งทำให้นักกีฬาหลายคน ต้องเลิกเล่นทีมชาติไป

3. **ด้านผู้ฝึกสอน** เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสนับสนุนพัฒนา นักกีฬาให้ประสบ ความสำเร็จในทุก ๆ ระดับ บางครั้งผู้ฝึกสอนไม่มีความสามารถจริง โดยที่ไม่สามารถสร้างนักกีฬา ให้ประสบความสำเร็จได้ทำให้เสียเวลาและ โอกาสของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนควรจะได้เข้ารับการอบรม อย่างสม่ำเสมอ เพราะเทคนิคต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาสูงขึ้น ซึ่งผู้ฝึกสอนที่ได้รับการอบรมและพัฒนา

ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลาสามารถนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาถ่ายทอดให้กับนักศึกษา ซึ่งทำให้มีการพัฒนาทางด้านองค์ความรู้ และทักษะทางกีฬา เป็นการยกระดับมาตรฐานของผู้ฝึกสอนให้สูงขึ้นด้วย

4. **ด้านสโมสรหรือสมาชิกชมรมกีฬา** เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการเตรียมทีมฝึกซ้อม และเป็นสถานที่พัฒนานักกีฬาในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะเป็นสถานที่สร้างนักกีฬาน้ำใหม่ให้อยู่ในวงการกีฬา ดังนั้น สโมสรหรือชมรมควรได้มาตรฐานตามสากลพร้อมอุปกรณ์ ตลอดจนนโยบายหรือแผนงานการดำเนินการในด้านการส่งเสริมและพัฒนากีฬา รวมทั้งการบริการให้กับสมาชิกของสโมสรหรือชมรมกีฬา

5. **ด้านองค์กรการพัฒนากีฬาและการจัดการแข่งขัน** เป็นองค์กรที่ตอบสนองนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารระดับสูงให้เป็นรูปธรรมตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ คือ

5.1 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (กรมพลศึกษาในปัจจุบัน) ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ดำเนินการด้านยุทธศาสตร์การกีฬาระดับพื้นฐานและยุทธศาสตร์การกีฬามวลชน ผลผลิตที่ได้จาก 2 ยุทธศาสตร์ ดังกล่าว จำเป็นต้องเชื่อมโยงสู่ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สามารถนำนักกีฬาที่มีพรสวรรค์มาพัฒนาต่อยอดสู่การเป็นตัวแทนทีมชาติที่มีศักยภาพ ซึ่งหากดำเนินการให้สอดคล้องเป็นระบบจะเป็นการขยายฐานนักกีฬาให้กว้างขึ้น จึงถือว่าเป็นผู้สร้างพื้นฐานและเป็นต้นทางสู่ความสำเร็จ โดยเฉพาะในการดำเนินการกีฬาระดับสามัญศึกษามีการผลักดันให้มีการแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาเยาวชนที่เป็นมาตรฐานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

5.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานและดูแลดำเนินการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมีเป้าหมาย และภารกิจหลักในการให้บริการ คือ ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศกับการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ และประชาชนได้รับการบริการด้านการกีฬาของกรกีฬาแห่งประเทศไทย โดยกำหนดพันธกิจด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการดำเนินการในการกำหนดนโยบาย ทิศทาง กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานเพื่อการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

5.3 คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (กกมท.) ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) มีนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนได้ดำเนินกิจกรรมด้านกีฬา ทั้งในระดับชาติและนานาชาติควบคู่กับการศึกษาความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันพบว่านิสิต นักศึกษามีความสามารถและทักษะทางด้านกีฬาในระดับสูงจะได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติจำนวน

มาก ในขณะที่เดียวกันนักกีฬาทีมชาติไทยจำนวนหลายคนได้รับการคัดเลือกให้เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการควบคู่กันไปด้วยในการแข่งขันกีฬาที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบได้แก่ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งเอเชีย กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬามหาวิทยาลัยโลก ประกอบด้วย การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อนและฤดูหนาว และกีฬาชิงชนะเลิศกีฬามหาวิทยาลัยโลก

และสุรวุฒิ มหารมณ (2553, หน้า 30-83) ได้กล่าวถึงทิศทางการพัฒนากีฬาของประเทศไทยในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และได้อธิบายถึงองค์ประกอบและปัจจัยของความสำเร็ (Key success factors) ที่ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติให้ประสบความสำเร็จ มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านบุคลากรทางการกีฬา เป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา มีมากมายหลายกลุ่ม และมีหน้าที่ต่างกันออกไป ตั้งแต่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน แพทย์ที่เกี่ยวข้อง และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นต้น มีดังนี้

1.1 นักกีฬา เป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนา ซึ่งเป็นบุคลากรที่เป็นเป้าประสงค์ในการพัฒนานั้นเอง หากไม่มีบุคลากรกลุ่มนี้งานทั้งหมดก็คงไม่เกิด เป้าหมายสำคัญของการพัฒนานักกีฬาเหล่านี้ ก็เพื่อต้องการชัยชนะในการแข่งขันครั้งนั้น ๆ ทรัพยากรทั้งหมดเพื่อการนี้ที่ลงทุนไปเป็นจำนวนมากในสการแข่งขันแต่ละครั้ง ก็เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพวกเขาเหล่านี้ให้สูงขึ้น แต่การจะให้ประสบความสำเร็จและได้รับชัยชนะนั้น ยังประกอบไปด้วยอีกหลายปัจจัย ทั้งที่สามารถแก้ปัญหาได้และแก้ปัญหาไม่ได้ เช่น โครงสร้าง สรีระร่างกายที่เสียเปรียบและอื่น ๆ เป็นต้น

1.2 ผู้ฝึกสอน เป็นบุคลากรที่สำคัญในกระบวนการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันซึ่งในข้อเท็จจริงผู้ฝึกสอนนั้น แบ่งออกเป็น ผู้ฝึกสอนระดับพื้นฐาน กับผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติ ซึ่งระดับพื้นฐานนั้นจะเป็นผู้ฝึกสอนเบื้องต้นในการวางพื้นฐาน ใช้สำหรับการฝึกสอนแนะนำ ในยุทธศาสตร์กีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชนเป็นหลัก แต่จะไม่เน้นในการพิจารณาแก้ปัญหาในที่นี้มากนัก แต่ขอเรียนว่ายังไม่มีการบวนการผลิตที่ได้กำหนดทิศทางชัดเจนนัก หากต้องการขยายฐานนักกีฬาให้กว้างขึ้นเพื่อเพิ่มตัวเลือกให้มากขึ้น จำเป็นต้องจัดกระบวนการการผลิตให้สามารถผลิตผู้ฝึกสอนระดับนี้มารองรับให้มีจำนวนและเปอร์เซ็นต์สูงขึ้น

1.3 บุคลากรอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ควบคุมดูแลนักกีฬา เจ้าหน้าที่ประจำทีม บุคลากรเฉพาะกีฬา เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกสาขา และผู้จัดการทีม เป็นต้น ซึ่งจะมีการปฏิบัติทั้งในช่วง

การเตรียมฝึกซ้อมและช่วงการแข่งขัน ส่วนใหญ่จะปฏิบัติในกรอบหน้าที่ของตนและไม่มีปัญหา มากนัก เช่นเดียวกับบุคลากรด้านผู้ตัดสินมีผลต่อการพัฒนาไม่มากนัก

2. สถานที่ฝึกซ้อม เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นของกระบวนการพัฒนานักกีฬา อีก องค์ประกอบ ซึ่งกล่าวถึงเฉพาะเจาะจงไปถึงการเตรียมทีมนักกีฬาไปสู่การแข่งขัน ที่จะใช้ในการ เก็บตัวเพื่อการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกัน ดังนั้น สถานที่ฝึกซ้อมที่สำคัญจึงประกอบด้วย ที่พัก และสนามฝึกซ้อม เป็นต้น มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ที่พัก การเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาเพื่อเตรียมการแข่งขันนั้นจะต้องมีการพักอยู่ รวมกัน เพื่อกำกับดูแลให้ความเอาใจใส่ตลอด 24 ชั่วโมง ให้นักกีฬาอยู่ในระเบียบ วินัย อยู่ในสายตา ของผู้รับผิดชอบโดยตรง นอกจากนั้น การเก็บตัวฝึกซ้อมร่วมกัน จะทำให้นักกีฬามีความใกล้ชิดกัน ทำให้ความสัมพันธ์ในทีมดี มีความสามัคคี เข้าใจซึ่งกันและกัน และสามารถฝึกซ้อมตาม โปรแกรม การฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ ไม่เสียเวลาเดินทางวันละหลายชั่วโมง ซึ่งอาจส่งผลทำให้มีระยะเวลา การฝึกซ้อมได้น้อยลง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกซ้อมที่จะต้องจัดหาที่พักให้เพียงพอ และ เหมาะสม ปลอดภัย ต่อนักกีฬาอย่างสมบูรณ์

2.2 ศูนย์การฝึกซ้อมกีฬาเพื่อการแข่งขัน ในการฝึกซ้อมเตรียมทีมกีฬาเข้าสู่การ แข่งขันนั้น เมื่อจัดหาที่พักแล้ว สถานที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็คือ สนามหรือสถานที่ฝึกซ้อม ซึ่งเมื่อ รวมกันแล้วจัดหาอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อใช้ฝึกซ้อมได้อย่างสมบูรณ์ ก็อาจเรียกได้ว่าสถานที่นี้ คือ ศูนย์การฝึกซ้อมกีฬา

3. อุปกรณ์การฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดนั้น จะมีอุปกรณ์กีฬามาประกอบการ แข่งขัน ในการพัฒนาฝึกซ้อมนักกีฬาจึงจำเป็นต้องมีอุปกรณ์กีฬาชนิดนั้นมาประกอบการ ฝึกซ้อม ซึ่งจำเป็นต้องจัดหาหรือปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน และการจัดหาฝึกซ้อมก็จำเป็นต้อง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันแต่ละครั้ง หลักการสำคัญคงต้องยึดหลักเช่นเดียวกับการฝึกของ ทหาร ซึ่งมีหลักนิยมว่า “จะรบอย่างไรต้องฝึกอย่างนั้น” เช่นเดียวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬา ก็ จำเป็นต้องกำหนดว่า “จะแข่งอย่างไรก็ต้องฝึกซ้อมอย่างนั้น” อุปกรณ์กีฬาที่จะใช้ในการแข่งขันนั้น สหพันธ์กีฬาต่าง ๆ ได้กำหนดมาตรฐานหรือกำหนดตราอักษรที่สหพันธ์รับรองไว้ ให้สามารถใช้ ในการแข่งขันได้หลายตราอักษร เจ้าภาพสามารถเลือกใช้ได้ตามกรอบที่สหพันธ์กีฬานั้น ๆ ได้ให้ การรับรองไว้ และเจ้าภาพจะต้องแจ้งให้ประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันทราบล่วงหน้าก่อน การแข่งขันช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยกำหนดไว้ใน Technical handbook ทุกชนิดกีฬาที่มีการแข่งขัน แจกจ่ายให้ เพื่อให้ประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมการแข่งขันทราบและจัดหาเพื่อการเตรียมตัวฝึกซ้อม เพราะบางกีฬามีรายละเอียดที่แตกต่างกันพอสมควร

4. **วิทยาศาสตร์การกีฬา** เป็นศาสตร์ซึ่งได้รับการวิเคราะห์วิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ และนำผลที่ได้จากการทดลอง วิเคราะห์วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนาสัถยภาพของนักกีฬา ให้มีความพร้อม แข็งแรง ทั้งสภาพทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจให้สมบูรณ์ที่สุดในทางทฤษฎี วิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในยุคพัฒนา ได้แบ่งออกเป็น 7 สาขา ซึ่งทุกสาขาจำเป็นต้องนำมาใช้ในการพัฒนา และบางสาขาอาจนำมาใช้ตั้งแต่การคัดเลือกนักกีฬาในการนำนักกีฬามาเป็นนักกีฬาทีมชาติ ให้เหมาะสมกับสัถยภาพหรือสามารถให้คำแนะนำได้ว่า นักกีฬาที่มีคุณลักษณะเช่นนี้ หรือมีพรสวรรค์ทางด้านกีฬาควรจะเลือกเล่นกีฬาชนิดใดได้ดี นักกีฬาหลายคนเสียเวลาในการเลือกเล่นกีฬาว่าจะประสบความสำเร็จในกีฬาที่เหมาะสม มีสาขาดังต่อไปนี้ ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา (Sports biomechanics) สรีระวิทยาการกีฬา (Sports physiology) กีฬาเวชศาสตร์ (Sports medicine) จิตวิทยาการกีฬา (Sports psychology) โภชนาการการกีฬา (Sports nutrition) วิธีการสอนทางกีฬาและการฝึกสอนกีฬา (Sports pedagogy/ coaching) และวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการกีฬา (Sports engineering computer and technology) เป็นต้น

5. **การบริหารจัดการ** กิจกรรมใดก็ตามจะประสบความสำเร็จได้ จะขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่มีขนาดใหญ่และกว้างขวางยิ่งต้องการบริหารที่รอบคอบ มั่นคง และมีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วย กิจกรรมด้านกีฬาในปัจจุบันได้มีการศึกษาและวิเคราะห์ในการกำหนดวิธีการ รูปแบบ และทฤษฎีการบริหารจัดการขึ้นมา โดยเฉพาะ เป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่มีการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก ทั้งต่างประเทศและในประเทศ แสดงให้เห็นว่าสังคมได้ให้ความสำคัญต่อกิจการทางด้านการกีฬามากขึ้น การบริหารจัดการการกีฬานั้นได้แบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม ทั้งการบริหารเพื่อผลกำไรหรือผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น และการบริหารเพื่อผลสำเร็จโดยไม่หวังผลตอบแทน กิจกรรมที่เกิดการบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบริหารด้านอุตสาหกรรมการผลิต จำหน่าย สินค้ากีฬา การบริหารเพื่อการจัดการแข่งขันทั้งใน Multi-sport และ Single-sport และการบริหารเพื่อพัฒนานักกีฬาให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขัน

Houlihan and Green (2008) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระบบ โครงสร้าง นโยบาย และได้ทำการเปรียบเทียบระบบการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศต่าง ๆ ทั้ง 6 ประเทศ ได้แก่ สหราชอาณาจักร แคนาดา อิตาลี นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม เป็นต้น โดยได้ทำการรวบรวมแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ จากนักวิชาการ ได้แก่ Fisher and Borms ปี ค.ศ. 1990, Abbott et al. ปี ค.ศ. 2002, Digel ปี ค.ศ. 2002, Green and Oakley ปี ค.ศ. 2001, Oakley and Green ปี ค.ศ. 2001 และ UK Sport ในปี ค.ศ. 2006 เป็นต้น แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสรุปองค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ดังตารางที่ 2-1

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าผู้เขียนได้ระบอบองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จของนักวิชาการต่าง ๆ โดยมีการจัดองค์ประกอบและลักษณะออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบริบท (Contextual) เช่น นักกีฬา การมีส่วนร่วมในกีฬา การสนับสนุนงบประมาณ และแหล่งเงินทุน เป็นต้น 2) ด้านกระบวนการ (Processual) เช่น ระบบการคัดเลือกนักกีฬา ระบบการศึกษา และการกำหนดพื้นฐานกีฬาที่เจาะจงในการรับการสนับสนุน เป็นต้น และ 3) ด้านสิ่งที่เฉพาะเจาะจง (Specific) เช่น สถานที่ฝึกซ้อม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น

ตารางที่ 2-1 องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

(Houlihan & Green 2008, p. 4)

Factors	Oakley and Green	Digel	UK Sport (SPLISS Consortium)	Green and Houlihan
Contextual	An excellence culture	Support, especially financial, of the state	Financial support	Support for 'full-time' athletes
	Appropriate funding	Economic success and business sponsorship	Participation in sport	
		A media supported positive sports culture	Scientific research	
Processual	Clear understanding of the role of different agencies	Talent development through the education system	Talent identification and development system	
	Simplicity of administration	Talent development through the armed forces	Athlete and post-career support	
	Effective system for monitoring athlete progress		Integrated approach to policy development	
	Talent identification and targeting of resources		Coaching provision and coach development	
	Comprehensive planning system for each sport Lifestyle support			

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

Factors	Oakley and Green	Digel	UK Sport (SPLISS Consortium)	Green and Houlihan
Specific	Well-structured competitive programmes	Sports science support services	International competition	A hierarchy of competition opportunities centred on preparation for international events
	Well-developed specific facilities		Training facilities	Elite facility development The provision of coaching, sports science and sports medicine support services

โดยข้อมูลในส่วนของ Oakley and Green ได้ระบุถึง 10 ลักษณะ ที่พบโดยทั่วไปของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่ามีแนวโน้มการเติบโตต่อองค์ประกอบในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศด้วย ส่วน Digel ได้การวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับบริบทสภาพแวดล้อมของการพัฒนาระบบการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นไปที่การสนับสนุนวัฒนธรรมของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การสนับสนุนงบประมาณ กระบวนการพัฒนา และการกำหนดความสามารถนักกีฬา เป็นต้น โดยข้อมูลการรายงานของ UK Sport จากมหาวิทยาลัย Vrije University Brussel กับ WJH Mulier Institut จากประเทศเนเธอร์แลนด์ และมหาวิทยาลัย Sheffield Hallam University จากสหราชอาณาจักร (ในนามของ SPLISS Consortium) เมื่อเปรียบเทียบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้ง 6 ประเทศ (สหราชอาณาจักร แคนาดา อิตาลี, นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม) โดย 3 จาก 6 ประเทศ ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (เอเธนส์) ได้แก่ อิตาลี สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้งหมด 4 ปัจจัยหลัก ดังนี้ 1) ด้านเงินทุนหรืองบประมาณสำหรับการพัฒนานักกีฬา 2) ด้านการพัฒนาการระบบการฝึกซ้อมกีฬา 3) ด้านการพัฒนานักกีฬาและการสนับสนุนการประกอบอาชีพของนักกีฬา และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา และยังพบว่า มี

ปัจจัยอื่นที่สัมพันธ์กันระหว่างสหราชอาณาจักรกับประเทศเนเธอร์แลนด์ คือ การพัฒนานักกีฬา และการสนับสนุนการประกอบอาชีพของนักกีฬา และการแข่งขันในระดับนานาชาติ เป็นต้น

Krsmanovic et al. (2014) ได้ศึกษาถึง ปัจจัยหลักในการพัฒนานักกีฬา โดยศึกษาในส่วน เฉพาะของปัจจัยทางทรัพยากรบุคคลกรกีฬา ในส่วนของกิจกรรม (Activities) ความเป็นส่วนบุคคล (Personnel) และส่วนของการศึกษา (Education) โดยศึกษาในรูปแบบด้านการพัฒนานักกีฬาสมัครเล่น รูปแบบด้านการพัฒนานักกีฬาอาชีพ และรูปแบบด้านการพัฒนาธุรกิจกีฬา พบว่า รูปแบบการพัฒนา กีฬา ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลหรือพัฒนาในการบุคลากรทางการกีฬา เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม แพทย์ประจำทีม นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และอื่น ๆ เป็นต้น เพราะบุคลากร กีฬาเหล่านี้เป็นทรัพยากรพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศ ดังตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-2 การพัฒนานักกีฬา: ทรัพยากรบุคคล (Krsmanovic et al., 2014, p. 84)

Sports expert human resources			
Developmental forms of sport	Activities	Personnel	Education
1. Amateur sports (school, recreational)	Health, relationships, entertainment, sports, culture	Volunteers, enthusiasts, teachers, instructors	General physical education
2. Professional sports (competitive)	Sporting success, affirmation athletes benefit participants	Experts in various fields	Specific expertise, top-notch education
3. Commercial sport (competitive-lucrative)	Profit, entertainment	Entrepreneurs, leaders	Innovation, marketing

ตารางที่ 2-3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ
ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

องค์ประกอบ/ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการพัฒนานักกีฬา สู่ความเป็นเลิศ	เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง								
	กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549)	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553, 2555)	การกีฬาแห่งประเทศไทย (2557 ก)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549)	ราฟาเอล สตูนิจันท์ (2556)	ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2551, 2558)	สุรวดี มหารมณ (2550, 2553)	Houlihan and Green (2008)	Krsmanovic et al. (2014)
การพัฒนานุเคราะห์กีฬา	/	/	/	/	/	/	/	/	/
การพัฒนางบประมาณ		/						/	/
การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกซ้อม และแข่งขัน	/	/		/			/	/	
การพัฒนาการบริหารจัดการ	/	/	/		/	/	/		
พัฒนาการแข่งขันกีฬา	/	/	/	/				/	
พัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีทางการกีฬา		/		/			/		
พัฒนาการมีส่วนร่วมใน การปลูกกระแสค่านิยม				/	/				
พัฒนาองค์กรที่มีส่วน รับผิดชอบ				/	/		/	/	
พัฒนาสวัสดิการต่าง ๆ		/				/		/	
พัฒนาระบบการฝึกซ้อม								/	

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำ
การสรุปผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนา
นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ (ดังตารางที่ 2-2) จากนั้น ผู้วิจัยได้สรุปเพื่อสร้างเป็นองค์ประกอบปัจจัยที่มี
ผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิคไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมีองค์ประกอบปัจจัยที่มีผล

ต่อความสำเร็จ 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบุคลากรกีฬา 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่และอุปกรณ์
ฝึกซ้อม 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา 6) ด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีการกีฬา 7) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม 8) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ
และ 9) ด้านสวัสดิการ

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เป็นกรอบทิศทางและแนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) ผู้วิจัยได้ทำการสรุป ดังนี้

วิสัยทัศน์ คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตมีสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพื่อความสามัคคีสามานฉันท์ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้สร้างอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

พันธกิจ

1. เพิ่มโอกาสให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วนในการใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาและเป็นสื่อในการสร้างสังคมสามัคคีสามานฉันท์
3. พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับสากลนำไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ
4. พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายทุกมิติ อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้คนไทยได้รับโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพเพื่อสร้างค่านิยมวิถีชีวิตรักการเล่นกีฬาและออกกำลังกายสู่การมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี
2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน ในการใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นสื่อเพื่อสร้างสังคมที่มีน้ำใจนักกีฬามีคุณธรรมจริยธรรมและสามัคคีสามานฉันท์

3. เพื่อจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครด้านการออกกำลังกายและการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา

4. เพื่อปรับบทบาทของกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ให้สนับสนุนภารกิจในการพัฒนานักกีฬาดังแต่ระดับเด็กและเยาวชน โดยจัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติ ให้สามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาทีมชาติที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ

5. เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริจาค เพื่อพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาด้วยมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เช่น มาตรการภาษี มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการการเงิน ภายใต้ความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล

6. เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล

7. เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายในทุกมิติอย่างเป็นระบบ

8. เพื่อสนับสนุนให้ผู้พิการเข้าถึงการกีฬาและการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถในนามทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาและมหกรรมกีฬาต่าง ๆ

9. เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขันกีฬาและกีฬาคณพิการระดับโลกที่สำคัญ ๆ ตลอดจนการประชุมเกี่ยวกับกีฬาระดับภูมิภาค และระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเป็น “ทีมไทยแลนด์”

เป้าหมายหลัก

1. เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อย่างน้อยร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งสามารถออกกำลังกายและเล่นกีฬา ชม และเชียร์กีฬาตามระเบียบและกฎกติกา

2. เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อายุ 3-11 ปี อย่างน้อยร้อยละ 80 มีทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ปีนป่าย ยืดหยุ่นและการเล่นผาดโผน ตามเกณฑ์ความสามารถของแต่ละระดับอายุ

3. เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา อายุ 12-18 ปี อย่างน้อยร้อยละ 80 มีทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 กีฬา ตามความสามารถของเพศ และอายุ
4. เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
5. ประชาชนทุกกลุ่ม ร้อยละ 60 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละไม่น้อยกว่า 30 นาที และร้อยละ 50 มีสุขภาพดีและสมรรถภาพ อยู่ในเกณฑ์ดี
6. ชุมชนระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 25 มีสถานที่ บริการด้านการออกกำลังกายและการกีฬา ตามเกณฑ์มาตรฐาน
7. ประเทศไทยเป็นเจ้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในชนิดกีฬาสากลที่มีการแข่งขันในกีฬาเอเชียนเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์และโอลิมปิกเกมส์
8. ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 1-5 จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และเอเชียนพาราเกมส์ และอันดับ 1-5 ของเอเชียจากการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์
9. มีสถาบันผลิตและพัฒนาผู้ฝึกสอนในระดับชาติและนานาชาติ
10. มีสถานกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันที่ได้มาตรฐานในแต่ละระดับทุกจังหวัด
11. จำนวนบุคลากรกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี ซึ่งนักกีฬาอาชีพ มีผลงานหรือระดับความสามารถที่ได้มาตรฐานนานาชาติ โดยเฉลี่ยดีขึ้น
12. ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
13. มีระบบการวางแผนการประชาสัมพันธ์สวัสดิการและการติดตามผลด้านกีฬาอาชีพ มากขึ้น
14. จำนวนรายได้จากผู้สนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพจากภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้น
15. จำนวนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในองค์กรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด และในสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
16. มีองค์กรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ
17. มีการศึกษาวิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
18. มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด อย่างน้อย 3 หมวดเครื่องมือ คือ เครื่องมือทางชีวกลศาสตร์การกีฬา เครื่องมือทางสรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา และเครื่องมือทางเวชศาสตร์การกีฬา

19. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ องค์กร สมาคม ชมรมที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา เพื่อเตรียมการรองรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 ให้มีประสิทธิภาพ อย่างน้อยร้อยละ 60

20. มีคณะกรรมการการกีฬาที่มีบทบาทในการบริหารงานการกีฬา อย่างน้อยจำนวน 1 คณะกรรมการ ครอบคลุมระดับ ได้แก่ ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

21. มีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านการกีฬาในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

22. มีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในทุก ๆ ด้าน ให้ทันสมัยและสามารถรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558

23. มีกองทุนในการพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการของนักกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

24. มีระบบ กลไก การติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและการออกกำลังกายขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.1 เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

1.2 เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา และการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

1.3 เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มมีทักษะและความสามารถทางการกีฬาขั้นพื้นฐาน ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ตามความถนัดและศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและการออกกำลังกายเพื่อมวลชน มีวัตถุประสงค์

2.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เป็นวิถีชีวิต

2.2 เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

2.3 เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย คุณธรรม จริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี และความมีวินัยของคนในชาติ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

3.1 ให้นักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ

3.2 มีระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ

3.3 เพื่อสร้างและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ

3.4 เพื่อสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาเครือข่ายขององค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงบูรณาการและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 เพื่อพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

4.1 เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และการกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน

4.2 เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร โดยพัฒนาทั้งคุณภาพและจรรยาบรรณ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสมาชิก (แฟนคลับ) ขององค์กร สโมสร กีฬาอาชีพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

4.3 เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล โดยมีกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย

4.4 เพื่อพัฒนาระบบบริหารแบบมืออาชีพโดยสนับสนุนให้มีการจัดสรรทุนส่งเสริมและสวัสดิการกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครองและรักษาสิทธิ์หรือผลประโยชน์รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อ

5.1 เพื่อให้มีการจัดตั้งองค์กรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครอบคลุมทั่วประเทศ

5.2 เพื่อให้มีการจัดสรรอัตราค่าจ้างบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถด้านชีวกลศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา

5.3 เพื่อให้มีการสร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา รวมทั้งให้มีการนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

5.4 เพื่อให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในองค์กรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในทุกระดับที่มีมาตรฐานสำหรับให้บริการนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาและการออกกำลังกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

6.1 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารองค์กร บุคลากรและสถานกีฬาทุกระดับของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และการออกกำลังกายให้ทันสมัย

6.2 เพื่อเชื่อมโยงบูรณาการและประสานความร่วมมือขององค์กรกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกาย

ปัจจัยความสำเร็จในการเชื่อมบูรณาการแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5สู่การปฏิบัติ จำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานระดับนโยบาย ควรผลักดัน “การส่งเสริมให้คนไทยรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬากลายเป็นวิถีชีวิต” ให้เป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกหน่วยงานจะได้ใช้แผนฯ ฉบับนี้ เป็นกรอบแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนในแผนปฏิบัติการของกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีแผนงาน โครงการ และการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีองค์กรกำหนดนโยบาย มาตรการ กำกับ ดูแล และสนับสนุนการบูรณาการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

2. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการการออกกำลังกายและการกีฬา และเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่หลักด้านการกีฬาทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการบริหารจัดการการออกกำลังกายและการกีฬาแบบบูรณาการในทุกมิติอย่างเป็นระบบ

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา เพื่อสนับสนุนการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย โดยการกำหนดมาตรฐาน พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษา เพิ่มมูลค่าโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่และสนับสนุนให้มีโครงสร้างพื้นฐาน

การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

เพื่อให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) มีความสอดคล้องกันในระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ ตลอดจนมีแนวทางการดำเนินงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน ควรดำเนินการ ดังนี้

1. การบริหารดำเนินการและการประสานแผน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับนโยบาย
- 2) ระดับการผลักดันแผน และ 3) ระดับปฏิบัติการ
2. การผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ไปสู่การปฏิบัติ ในระดับต่าง ๆ ดังนี้ ระดับส่วนกลาง ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น
3. การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพของหน่วยปฏิบัติ
 - 3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ
 - 3.2 การสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินงานในกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่บรรจุในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติในทุกประเด็นยุทธศาสตร์
 - 3.3 การสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรประสานงาน โดยการสร้างเครือข่ายด้านการกีฬา

การติดตามและประเมินผล มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ให้มีกลไกองค์กรหรือคณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูล ทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จังหวัด และระดับชาติ
3. จัดประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดการวางแผน การปฏิบัติตามแผนพัฒนาการติดตามประเมินผลในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและระดับชาติ
4. สร้างตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงความสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ฯ

จากสาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน และปัจจัยความสำเร็จที่ชัดเจน และทุกยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องต่อเนื่องกันทั้งระบบ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีความครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มที่มีโอกาสเข้าร่วมอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงการพัฒนากุศลกรทางการกีฬา การส่งเสริมสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกทั้งสถานกีฬา อุปกรณ์การจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับ

แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559)

แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553) ผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นเลิศและเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับนานาชาติของเอเชีย

พันธกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
2. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับนานาชาติของเอเชีย
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย และบุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1. อันดับประเทศไทยที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
 - 1.1 ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 จากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ (ในชนิดกีฬาสากลที่มีการแข่งขัน)
 - 1.2 ประเทศไทยได้อันดับที่ 1-3 จากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาเอเชียนพาราเกมส์
 - 1.3 ประเทศไทยได้อันดับที่ 1-3 ของเอเชียจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และกีฬาพาราลิมปิกเกมส์
 2. จำนวนชนิดกีฬานักกีฬาไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา
 3. จำนวนนักกีฬาไทยที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
 4. จำนวนรายการจัดการแข่งขันที่ประเทศไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นเลิศระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
 5. จำนวนบุคลากรกีฬาที่ได้รับคัดเลือกเป็นคณะกรรมการในองค์กรกีฬา/ สหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
 6. จำนวนศูนย์ฝึกซ้อมกีฬานานาชาติที่สหพันธ์กีฬารับรอง 10 ชนิดกีฬา
 7. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ
- และเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์ (Goal) ของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น 3 ด้าน ในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินการไว้ ดังนี้
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร**
- กลยุทธ์ที่ 1.1 เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร**

แนวทางการดำเนินการ

1. สนับสนุนให้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนานักกีฬาทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นและสถาบันเฉพาะทางเพื่อการศึกษาและเทคโนโลยีกีฬาเพื่อเป็นศูนย์กลางในด้านการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาให้เป็นไปอย่างเป็นระบบในทุกชั้นตอน
2. จัดทำแผนการพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบในทุกชั้นตอนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่กระบวนการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ และนักจิตวิทยา รวมทั้งฝ่ายวิศวกรรม เทคโนโลยีการกีฬา รวมไปถึงการเรียนรู้เทคนิควิชาการและการวางกลยุทธ์ในการแข่งขันทั้งในเชิงทฤษฎีและฝึกปฏิบัติจากผู้ฝึกสอนกีฬามีอาชีพในแต่ละชนิดกีฬาอย่างละเอียดทุกชั้นตอน เพื่อให้เกิดทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเป็นระบบ
3. จัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพและรับรองมาตรฐานทางการกีฬาสำหรับนักกีฬาและบุคลากรด้านการกีฬาที่เกี่ยวข้อง
4. การวิจัยและพัฒนานักกีฬาในรายชนิดกีฬา โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามา สนับสนุนการพัฒนานักกีฬา รวมไปถึงการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬาการเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลการแข่งขันกีฬาทั้งของตัวเองและนักกีฬาของประเทศ คู่แข่งขันในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์พยากรณ์โอกาสแพ้ชนะในการแข่งขันกีฬาชนิดนั้น ๆ
5. ฝึกซ้อมและประลองเพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์
6. สรรหาผู้เชี่ยวชาญในการฝึกสอนนักกีฬา
7. ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกสอนนักกีฬาที่เหมาะสมสำหรับเพศ อายุ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาคอนนั้น ๆ
8. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชมรมหรือสโมสรหรือสมาคมจัดทำเส้นทางสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ (Road map) สำหรับนักกีฬาไทยที่มีขีดสมรรถนะในระดับสูง
9. จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาักกีฬาให้มีความพร้อมสูงสุดสำหรับการแข่งขัน
10. ติดตามประเมินผลศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา โดยการทดสอบประเมินผล ติดตามพัฒนาการของนักกีฬาอย่างใกล้ชิดและเป็นระบบ เพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ในลักษณะแบบบูรณาการร่วมกัน 4 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะของนักกีฬา 2) ด้านสมรรถภาพทางกาย 3) ด้านสมรรถภาพทางจิตใจ และ 4) ด้านสภาวะแวดล้อม

11. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน โรงเรียน องค์กรกีฬาในการสร้างและพัฒนา นักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬาต่าง ๆ โดยให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการกีฬา และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

12. เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยไม่ควรผูกขาดหรือตั้งกฎเกณฑ์ปิดกั้น โอกาสนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูง ซึ่งจะทำให้มีโอกาสนในการสรรหาและเลือกสรรนักกีฬาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

13. จัดให้การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนา นักกีฬาไทยเชิงลึกเฉพาะด้าน ในรายสาขาชนิดกีฬานั้น ๆ ทั้งกีฬาประเภทชายและกีฬาประเภทหญิง และกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีม โดยการศึกษาวิจัยทั้งทางสังคมและทางวิทยาศาสตร์จะเป็นฐานข้อมูล (Database) ที่ดี สำหรับการฝึกสอนนักกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1.2 สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ

แนวทางการดำเนินการ

1. สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ และระดับอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เทคนิค ทักษะ และความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬา
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งนักกีฬาในสังกัดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
3. จัดให้มีเงินรางวัลหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่น เพื่อเป็นแรงจูงใจในการแข่งขันและเป็นรางวัลแก่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จอย่างทั่วถึง
4. จัดให้มีกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมให้นักกีฬาและบุคลากรมีความก้าวหน้าในการทำงาน
5. สร้างหลักประกันและความมั่นคงในชีวิตทั้งระหว่างการเป็นนักกีฬาหรือเมื่อเลิกเล่นแล้ว เช่น การประกันชีวิต การรักษาพยาบาล ทุนการศึกษา ฯลฯ
6. ยกย่องเชิดชูเกียรติ เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ
7. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสังกัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ

แนวทางการดำเนินการ

1. พัฒนาบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับสากล
2. ประสานความร่วมมือกับสถาบันกีฬาและองค์กรกีฬาทั้งในและต่างประเทศ
3. จัดอบรมเพื่อพัฒนาขีดสมรรถนะหลักตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด
4. ศึกษาดูงานหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์
5. ส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารกีฬาให้ได้รับ

การพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะความสามารถตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนด

6. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.2 สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารองค์กรกีฬาในทุกระดับมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาอย่างมืออาชีพ รวมทั้งผลักดันให้องค์กรกีฬานำรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาที่ได้มาตรฐานสากลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาองค์กร
2. ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติในประเทศไทย
3. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการบริหารของสหพันธ์กีฬานานาชาติ
4. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคณะกรรมการสหพันธ์กีฬาไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขัน การส่งแข่งขัน การเข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์ ฯลฯ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาของไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports hub of Asia)

กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนธุรกิจด้านการกีฬา การบริหารจัดการแข่งขันกีฬา การบริหารงานสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เพื่อให้อุตสาหกรรมกีฬาไทยเกิดการขยายตัวทั้งระบบ
2. สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนากีฬาของชาติ โดยการให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับอาเซียน ระดับเอเชีย ระดับโลก ตลอดจนมหกรรมกีฬานานาชาติ

3. ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ และเป็นการเก็บคะแนนและสร้างโอกาสของนักกีฬาไทยในการพัฒนาอันดับเพื่อเข้าร่วมมหกรรม กีฬาระดับโลก การแข่งขันชิงชนะเลิศระดับโลก หรือการแข่งขันกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้าง มูลค่าเพิ่มในการเล่นกีฬาเพื่อเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน

4. สร้างสรรค์กิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้มีความหลากหลายอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนเพื่อ สร้างความสนใจให้กับประชาชนในการเล่นกีฬาและเชียร์นักกีฬาไทย

5. รมรงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาของไทยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ (โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาทางแจ้ง และอินเทอร์เน็ต) เพื่อให้คนในชาติตื่นตัวสนใจกีฬาและเข้ามามี ส่วนร่วมในเกมส์การแข่งขันกีฬามากขึ้น ให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าถึงกิจกรรมกีฬาครอบคลุม ทั่วประเทศ

6. ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬา ของไทยไปเวทีนานาชาติ

7. พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬาให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล

8. ปฏิรูประบบธุรกิจและสิทธิประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

9. ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการจัดการธุรกิจและสิทธิ ประโยชน์ทางการกีฬาไปใช้ในการหารายได้

10. พัฒนาบุคลากรให้ม้องค์ความรู้ด้านธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

11. สร้างลูกค้าสัมพันธ์ (CRM) ของผู้สนับสนุนทางการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3.2 จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย

แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายการ ดำเนินงานทางด้านกีฬากับต่างประเทศ

2. ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬาระดับภูมิภาค ระดับ ทวีป และระดับโลกให้มากขึ้น

3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ต่อเติม ซ่อมแซม ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่ได้มาตรฐานสากลพร้อม ทั้งอุปกรณ์ที่ครบครันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ครอบคลุมพื้นที่ 5 ภาค ทั่วประเทศ เพื่อให้ เป็นศูนย์ฝึกกีฬาแบบครบวงจร ทั้งในด้านมาตรฐานและความทันสมัยของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งเป็นศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีหน้าที่ดูแล ส่งเสริม สนับสนุน

องค์ความรู้ต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการเก็บตัว ฝึกซ้อมของนักกีฬา และการส่งเสริมด้านสมรรถภาพทางกายและจิตของนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

4. จัดให้มีศูนย์กีฬาเพื่อการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ
5. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดให้มีสถานกีฬารองรับในการฝึกซ้อมและแข่งขัน
6. พัฒนาพื้นที่ อาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาในรูปแบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา
7. จัดให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
8. จัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในด้านการแสวงหาและการสรรหานักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ให้เกิดการพัฒนาทันทีนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปตามเป้าหมายที่ต้องการ
9. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพนักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
10. ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก นักเรียน เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มมีสมรรถภาพทางกายและสุขภาพที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างทางร่างกายให้สูงขึ้นตามมาตรฐานสากลในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อมิให้เสียเปรียบนักกีฬาต่างชาติ
11. จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสและขีดความสามารถของนักกีฬาไทยให้มีโอกาสได้รับเหรียญรางวัลหรือชัยชนะจากการแข่งขันในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น
12. วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสมัยใหม่ เพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovation) และมูลค่าเพิ่ม (Value added) ให้แก่กีฬาไทย
13. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ของการดำเนินงานที่มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริม

สนับสนุนพัฒนาการกีฬาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ รวมถึงระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่มาตรฐานสากลต่อไป

แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2557-2559)

แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ข) ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) “การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพให้ประเทศเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้นำทางการกีฬาของเอเชีย”

พันธกิจ (Mission)

1. กำหนดนโยบาย ทิศทาง กฎระเบียบทางการกีฬาเป็นเลิศและส่งเสริม สนับสนุน กำกับให้องค์กรกีฬาเป็นเลิศของประเทศดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีศักยภาพในการแข่งขันในสังคมกีฬาโลก สร้างความภาคภูมิใจและความยิ่งใหญ่ให้ประเทศด้วยกีฬาเป็นเลิศ
2. กำหนดนโยบาย ทิศทาง กฎระเบียบทางการกีฬาอาชีพและส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาองค์กรกีฬาอาชีพ และจัดการสภาพแวดล้อม องค์กรประกอบของกีฬาเพื่อการอาชีพของชาติให้มีมาตรฐานในระดับสากล สอดคล้องกับสังคมไทย เป็นกิจกรรมที่สร้างสุขให้กับสังคมและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ
3. บริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาของกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีมาตรฐานในระดับสากล เกิดประโยชน์ คุ่มค่าสูงสุดต่อการพัฒนากีฬาของประเทศและการบริการแก่บุคลากรกีฬา และประชาชน

วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ (Strategic plan objective)

1. เพื่อพัฒนาการกีฬาแห่งประเทศไทยสู่องค์กรสมรรถนะสูง เป็นรัฐวิสาหกิจชั้นนำ
2. เพื่อเสริมสร้างขีดสมรรถนะในการพัฒนากีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพของชาติให้เข้มแข็ง มีมาตรฐานมีศักยภาพในการแข่งขัน และพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั่วประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issue)

1. การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. การบริหารจัดการกีฬาเพื่อการอาชีพ
3. การพัฒนาองค์กรและการบริการทางการกีฬา

เป้าประสงค์ (Goal)

1. ประเทศไทยประสบความสำเร็จ และโดดเด่นทางการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศในระดับเอเชีย (Asia sports best in class) กรอบการดำเนินงานเป้าประสงค์ มีดังนี้

1.1 ความสำเร็จและโดดเด่นทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับเอเชีย มุ่งเน้นใน ความสำเร็จ ที่อันดับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ คือ ซีเกมส์ (อันดับ 1 ในกีฬาสากล) เอเชียเกมส์ (อันดับ 1-5) และ โอลิมปิกเกมส์ (อันดับ 1-5 ของเอเชีย) ซึ่งในปัจจุบันอันดับการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์และเอเชียเกมส์ 2 ครั้งล่าสุด ของประเทศไทยในกีฬาสากลต่ำกว่า อันดับ 5 เนื่องจากการแข่งขันที่สูงขึ้น โดย กทท. ได้มีการวาง Road map เพื่อกลับเข้าไปอยู่ในอันดับ 1 ใน 5 จากการแข่งขันกีฬาเอเชียเกมส์ ภายในปี พ.ศ. 2565 และปี พ.ศ. 2567 จากกีฬาโอลิมปิกเกมส์

1.2 เส้นทางการพัฒนาสู่ผลสัมฤทธิ์ในเป้าประสงค์มีแนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ ให้ประสบความสำเร็จด้วยการพัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในทุกภาคส่วนให้สามารถบริหารจัดการกีฬาได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพสูง และ การเพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศอย่างเป็นระบบครบ วงจร

2. ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นกิจกรรมที่สร้าง ความสุขแก่สังคมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ (Sports entertainment) ครอบคลุมดำเนินงานของเป้าประสงค์ มีดังนี้

2.1 ความสำเร็จในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุขแก่สังคม สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

2.2 เน้นที่ดัชนีความเชื่อมั่นและความสุขของประชาชนในการมีส่วนร่วมในกีฬาเพื่อ การอาชีพ ผ่านแนวทางการสร้างและพัฒนากีฬาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน

2.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจกีฬาอาชีพแบบครบวงจรที่บริหารจัดการ อย่างมืออาชีพเทียบเท่ามาตรฐานสากล

2.4 สร้างวัฒนธรรม และค่านิยมในการมีส่วนร่วมทางการกีฬาจากทุกภาคส่วนให้เอื้อ ต่อการสร้างที่ยั่งยืนให้กับกีฬาอาชีพ

3. บุคลากรกีฬา และประชาชนเชื่อมั่นในระบบการบริหารจัดการ และการบริการของ การกีฬา แห่งประเทศไทย (The major sports supporter of Thailand) ครอบคลุมดำเนินงานของ เป้าประสงค์ มีดังนี้

3.1 บริการทางการกีฬามีคุณภาพและมาตรฐาน เน้นการพัฒนาองค์กรที่เข้มแข็งที่มี ศักยภาพในการบริหารจัดการสำหรับการบริการกีฬาให้เป็นที่พึงพอใจและเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ

3.2 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการบริการทางการกีฬาโดยนำวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อ

การอาชีพประสบความสำเร็จ

3.3 ยกกระดับศูนย์บริการกีฬาของ กกท. ให้สามารถจัดบริการทางการกีฬาที่ผู้รับบริการเข้าถึงด้วยความมั่นใจในคุณภาพการบริการกีฬาที่ได้มาตรฐานตามที่ กกท. กำหนด

3.4 สร้างหรือปรับปรุงสถานกีฬาให้เป็น National training center เพื่อใช้เป็นสถานที่ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาทิมชาติ

3.5 ปรับองค์กรโดยการพัฒนา กกท. ศูนย์องค์กรสมรรถนะสูงที่ทันสมัย และสามารถรองรับการบริการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ พร้อมด้วยบุคลากร กกท. ที่มีสมรรถนะและความเชี่ยวชาญในการจัดบริการทางการกีฬาให้ใช้อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดสู่การเป็นรัฐวิสาหกิจชั้นนำของประเทศ

ผลผลิต (Strategic output)

1. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกภาคส่วนประสบความสำเร็จ ทั้งองค์กรกีฬาและนักกีฬามหาวิทยาลัย ครอบคลุมการดำเนินงานของผลผลิต มีดังนี้

1.1 องค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ประสบความสำเร็จคือสามารถบริหารจัดการกีฬาเป็นเลิศได้มาตรฐานทั้งการบริหารจัดการองค์กร การจัดการนักกีฬา การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนาองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกภาคส่วน

1.2 นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ประสบความสำเร็จคือการได้รับเหรียญรางวัล หรือมีผลงานที่ดีขึ้น หรือเป็นไปตามเป้าหมาย หรือมีศักยภาพในการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น

2. กีฬาอาชีพและองค์กรกีฬาอาชีพประสบความสำเร็จ สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีมาตรฐานสร้างรายได้แก่ นักกีฬา บุคลากรกีฬา และสามารถยึดเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง ครอบคลุมการดำเนินงานของผลผลิต มีดังนี้

2.1 องค์กรกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเป็นธุรกิจ 13 องค์กรกีฬา ประกอบด้วย สมาคมฟุตบอล สมาคมตะกร้อ สมาคมวอลเลย์บอล สมาคมบิลเลียด สมาคมกอล์ฟอาชีพ ลอนเทนนิสสมาคม สมาคมแบดมินตัน สมาคมเทเบิลเทนนิส ราชยานยนต์สมาคม สมาคมแข่งรถจักรยานยนต์ สมาคมกีฬามวยอาชีพ สมาคมโบว์ลิ่ง และสมาคมบาสเกตบอล

2.2 มีชนิดกีฬาที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพ 6 ชนิดกีฬา คือ มวยไทย กอล์ฟ สกูเอร์ เทนนิส ฟุตบอล และวอลเลย์บอล โดยผ่านเกณฑ์มาตรฐานการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด

3. การบริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทยมีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถรองรับความต้องการทางการกีฬาของประเทศ ครอบคลุมการดำเนินงานของผลผลิต มีดังนี้

การกีฬาแห่งประเทศไทยมีระบบบริหารจัดการภายในที่มีประสิทธิภาพเป็นรัฐวิสาหกิจชั้นนำ ผู้ใช้บริการพึงพอใจต่อการบริการทางการกีฬา ด้วยการพัฒนากระบวนการบริการที่รวดเร็ว เน้นการสนองความต้องการที่ทั่วถึง ทันสมัย นำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการบริการและมาตรฐานการบริการที่ได้มาตรฐานสากล มีการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริการ และมีบุคลากรให้พร้อมในการจัดบริการอย่างมืออาชีพ และมีชนิดกีฬาที่ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้วยกลไกของศูนย์กลางการให้บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาของประเทศที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครบวงจร และมีมาตรฐาน ยกระดับมาตรฐานวิทยาศาสตร์การกีฬาของไทยให้เทียบเท่าสากล มีบุคลากรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาทั้งคุณภาพและปริมาณ สามารถส่งเสริมและวางมาตรการเพื่อให้สมาคมและสโมสรกีฬานานาชาติและเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาในเชิงรุก รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรการกีฬาที่มีอยู่โดยการพัฒนาด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2557-2559) มีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลัก โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ และผลผลิตของการดำเนินงานให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 และให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพของประเทศไทย

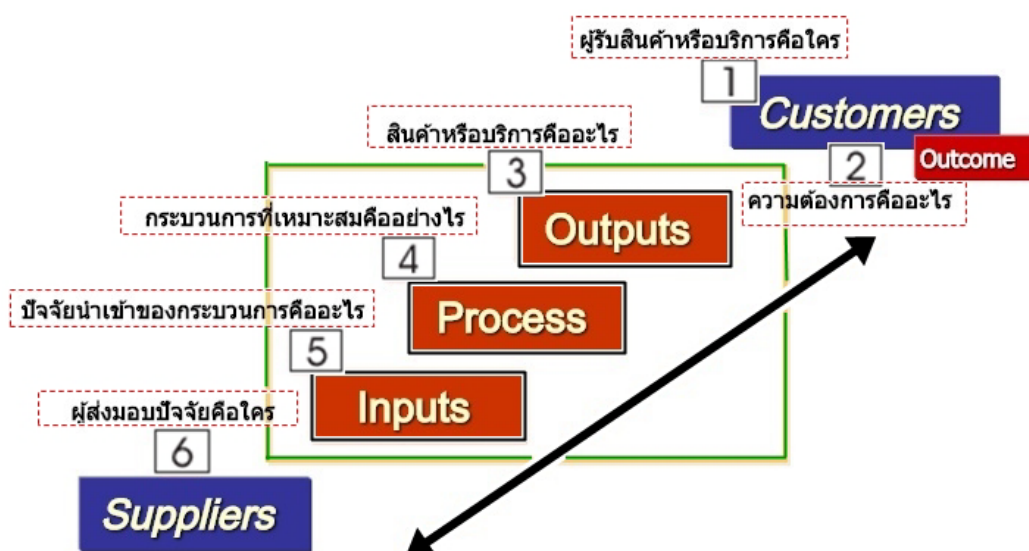
แนวคิดเกี่ยวกับ SIPOC และ PESTLE

แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม SIPOC และ PESTLE เป็นวิธีการในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์หรือทิศทางการวางแผนกลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ขององค์กรต่าง ๆ ได้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. แนวคิด SIPOC และการวิเคราะห์ SIPOC Analysis ในปี ค.ศ. 1995 บริษัท

Tennessee Associates International ได้ทำการพัฒนาและนำเอารูปแบบ SIPOC Model มาใช้ในบริษัทและองค์กร โดยกล่าวว่า SIPOC Model เป็นการกระบวนการในการพิจารณาการดำเนินงาน ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มผู้รับบริการไปจนถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ S = Supplier (ผู้ส่งมอบปัจจัย) I = Input (ปัจจัยนำเข้า) P = Process (กระบวนการ) O = Output (สินค้าและการบริการ) และ C = Customer (ผู้รับบริการ) (Who developed the SIPOC model, 2012)

SIPOC Model เป็นแนวความคิดที่ได้รับความนิยมโดยกลุ่มกระบวนการ Supply chain และ Six sigma ได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับองค์กรและเป็นที่ยอมรับอย่างมากในการนำไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ โดยเป็นการมองภาพรวมขอบเขตของกระบวนการทำงาน ไม่ว่าจะในระดับองค์กรหรือในแผนกย่อยขององค์กรหรือกระบวนการทำงานใด ๆ ก็ตาม เพื่อครอบคลุมและความครบถ้วนในทุกปัจจัย และจะช่วยทำให้เข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) หรือขอบเขต (Scope) ของกระบวนการทำงาน (Long, 2010, pp. 1-2) โดย SIPOC เป็นคำย่อมาจาก Suppliers-inputs-process-outputs-customers เป็นการระบุกระบวนการทำงานในภาพใหญ่ในรูปแบบตารางก่อนเริ่มเขียนแผนภาพ วัตถุประสงค์ หรือทำการพัฒนา โดยมากใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการทำงาน ตามแนวทาง TQM, Kaizen, Lean หรือ Six sigma (Define ใน DMAIC) เป็นต้น

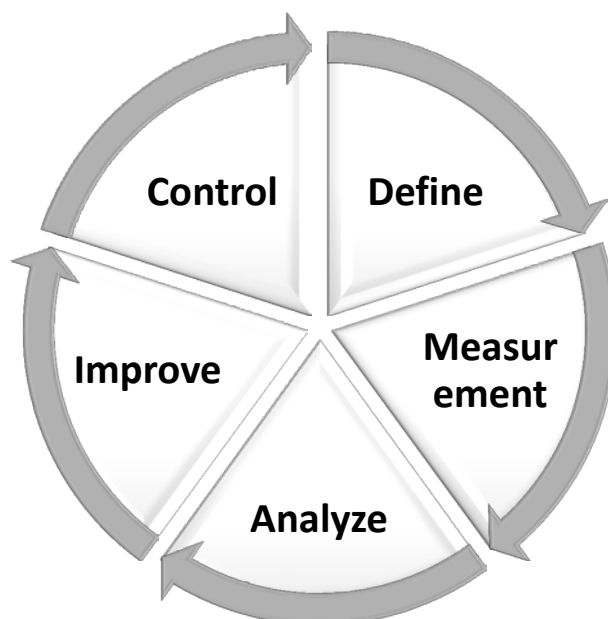

ภาพที่ 2-2 กรอบแนวคิด SIPOC Model (มารวย ส่งทานินทร์, 2558)

การวิเคราะห์ SIPOC Analysis จะใช้ก็ต่อเมื่อมีความต้องการปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพราะต้องเข้าใจขอบเขตของการทำงานก่อนและจะทำให้เจ้าของกระบวนการและผู้ปฏิบัติงาน สามารถตกลงกันได้เป็นฉันทามติ ในเรื่องขอบเขตของงานว่ามีอะไรบ้างหรือส่วนใดมาเกี่ยวข้องด้วย ก่อนเขียนแผนภาพการทำงาน (มารวย ส่งทานินทร์, 2558) โดยขั้นตอนการวิเคราะห์ SIPOC Analysis มีดังนี้ 1) ระบุชื่อกระบวนการ 2) ระบุผลลัพธ์ของกระบวนการ (เช่น รายงาน หรือหนังสือ) 3) ระบุลูกค้า (เป็นผู้รับผลงาน ทุกงานต้องมีผู้รับผลงานต่อ) 4) ระบุปัจจัย

นำเข้า (สิ่งที่ทำให้กระบวนการเริ่มต้น เช่น คำร้องของลูกค้า) 5) ระบุผู้ส่งมอบปัจจัยนำเข้านั้น (ปัจจัยนำเข้าทุกชนิดต้องมีผู้ส่งมอบ บางครั้งผู้ส่งมอบและลูกค้าอาจเป็นบุคคลเดียวกันได้) และ 6) ระบุขั้นตอนย่อยของกระบวนการ (เป็นกิจกรรมที่เปลี่ยนปัจจัยนำเข้าเป็นผลผลิตของกระบวนการ) นอกจากนี้ SIPOC เป็นการทำงานเป็นทีมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดในกระบวนการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกระบวนการในการระดมสมองหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งหมด โดยไม่ตกหล่นหรือหลงลืมสิ่งใดของทั้ง 5 ปัจจัย ถ้าเป็นการออกแบบกระบวนการใหม่ มักจะเริ่มที่ลูกค้าย้อนไปถึงผู้ส่งมอบ เรียกว่า “COPIS” เป็นต้น และยังช่วยในกรณีที่ยังมีความสับสนของกระบวนการ คือ 1) ใคร คือ ผู้ส่งมอบ (Suppliers) ของกระบวนการนี้ 2) อะไร คือ ลักษณะเฉพาะของปัจจัยนำเข้า (Inputs) 3) ใคร คือ ลูกค้า (Customers) ตัวจริงของกระบวนการนี้ และ 4) อะไร คือ ความต้องการ (Requirements) ของลูกค้า

วิทยา สุหฤตดำรง (2553, หน้า 116) กล่าวว่า การวิเคราะห์ SIPOC Analysis เป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารงานตามแนวคิด Six sigma และ โดยมีกระบวนการในการพัฒนาแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดขอบเขตของปัญหา (Define-D) เพื่อกำหนดว่าปัญหาขององค์กรนั้น ๆ คืออะไร 2) การวัดและการรวบรวมข้อมูล (Measurement-M) เป็นการประเมินว่าปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร มีขนาดใหญ่โต ขนาดไหน มากน้อยเพียงใด และก่อให้เกิดผลกระทบมากน้อยเพียงใด 3) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyze-A) ในการวิเคราะห์ทักษะการว่าปัญหาที่เกิดขึ้น กระบวนการว่าปัญหาที่เกิดขึ้น มีสาเหตุมาจากอะไร ซึ่งต้องพิสูจน์ว่าปัญหาที่เกิดขึ้น มีสาเหตุมาจากอะไร ซึ่งต้องพิสูจน์ มีปัจจัยอะไรที่ก่อให้เกิดปัญหาเหล่านั้น 4) การปรับปรุง (Improve-I) เป็นขั้นตอนที่จะนำนวัตกรรมมาปรับใช้ เพื่อขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดจนการออกแบบกระบวนการใหม่ และ 5) การควบคุมและการขยายผล (Control and replicate-C) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นอย่างถาวรภายในองค์กร ตลอดจนการขยายผลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกัน กระบวนการในการบริหารทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการดำเนินการ โดยการบูรณาการกัน ซึ่งเรียกว่า “DMAIC”

ภาพที่ 2-3 กระบวนการ “DMAIC” (วิทยา สุฤทธดำรง, 2553, หน้า 118)

ซึ่งมีความสอดคล้องกับเสนาะ ดิยาวี และสุรัตน์ จินตสกุล (2554) กล่าวว่า SIPOC Analysis เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดกระบวนการในการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลกระทบกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปฏิบัติงานจากทรัพยากรโดยตรงหรือผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ การกำหนดผู้รับบริการอย่างชัดเจนจะทำให้สามารถดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ การกำหนดช่องทางสื่อสาร การตอบสนองความต้องการและการประเมินความพึงพอใจ นอกจากนั้นยังคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยหมายรวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม และผลกระทบในทางบวกและทางลบจากการดำเนินการขององค์กรด้วย เช่น ชุมชน ประชาชนในท้องถิ่น บุคคลต่าง ๆ ผู้ส่งมอบ และผู้รับบริการ เป็นต้น

นอกจากนั้น SIPOC Analysis ยังเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ ภารกิจ พันธกิจ ว่าอะไรคือ ผลผลิตหรือการบริการที่มอบให้ผู้รับผลผลิตโดยตรง ฉะนั้น การระบุผู้รับบริการได้อย่างชัดเจนนั้นจะสามารถค้นหาความต้องการของผู้รับบริการได้ เพื่อนำไปสู่การออกแบบกระบวนการ และกำหนดเป็นปัจจัยนำเข้าของกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SIPOC Analysis เป็นการวิเคราะห์กระบวนการตามแนวตั้ง (Top down flowchart) ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1) การวิเคราะห์จากผู้ส่งมอบวัตถุดิบปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำมาพากระบวนการ (Supplier-S)

2) การวิเคราะห์วัตถุดิบ ที่จะนำเข้าไปสู่กระบวนการ (Input-I) 3) วิเคราะห์จากรายละเอียดในกระบวนการเพื่อการดำเนินการ (Process-P) 4) วิเคราะห์จากผลลัพธ์ในการดำเนินการ (Output-O) และ 5) การวิเคราะห์ในการรับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียจากการดำเนินการ (Customer-C)

จากการศึกษาข้อมูลที่กำลังมาข้างต้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SIPOC Analysis ในหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลงานวิจัย มีดังนี้

ฐิติ บุญประกอบ (2554, หน้า 37-41) ได้นำรูปแบบและกระบวนการ SIPOC Model มาใช้ในการบริหารงานที่หน้างานจริง โดยคำว่าหน้างานนี้เป็นการทำงานที่ใกล้ชิดกับลูกค้า คือ ทำให้เกิดงานตามที่สนองตอบในความต้องการของลูกค้าอย่างแท้จริง งานที่หน้างานจริง หรือ Shop floor มีได้ทั้งงานที่เป็นทางด้านการผลิตและบริการ เช่น การผลิตชิ้นงานในโรงงาน การจัดทำเอกสารในงานสำนักงาน การให้การต้อนรับลูกค้าที่โรงแรม เป็นต้น โดยการนำรูปแบบ SIPOC ไปใช้ในส่วน of กระบวนการทำงาน โดยเชื่อมโยงในกระบวนการที่รับผิดชอบร่วมกัน เป็นต้น

ทวีพล ไชยพงษ์ (2557) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยจักรยาน ณ วนพุทธรูทยานน้ำตกเขาอีโต้ จังหวัดปราจีนบุรี ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็นการประยุกต์ใช้วิจัยและการพัฒนา (R&D) ในการทดลองและวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของพื้นที่ โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ SIPOC และ PESTLE จากนั้นนำมาสร้างเป็นโปรแกรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยจักรยาน ประกอบด้วยเส้นทาง กิจกรรม และกระบวนการ

หอสุมุดพระราชวังสนามจันทร์ (2558, หน้า 1-4) ได้ทำมาตรฐานการปฏิบัติงานของกระบวนการหลักห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผ่านเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศไทย (Thailand Quality Award: TQA) โดยที่ TQA ได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการให้องค์กรบรรลุผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ ไว้ 6 หมวด โดยในหมวดที่ 6 ว่าด้วยเรื่อง การจัดการกระบวนการ ซึ่งเป็นการจัดการกระบวนการต่าง ๆ ในองค์กร แบ่งออกเป็นสองระดับ คือ ระดับระบบงานและระดับกระบวนการทำงาน โดยกระบวนการทำงาน เช่น กระบวนการผลิต กระบวนการส่งมอบผลิตภัณฑ์ และการให้บริการ กระบวนการทางธุรกิจ กระบวนการสนับสนุน กระบวนการบริหารองค์กร โดยผู้วิจัยได้นำวิธีการ SIPOC Model มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำข้อกำหนดของกระบวนการทำงาน

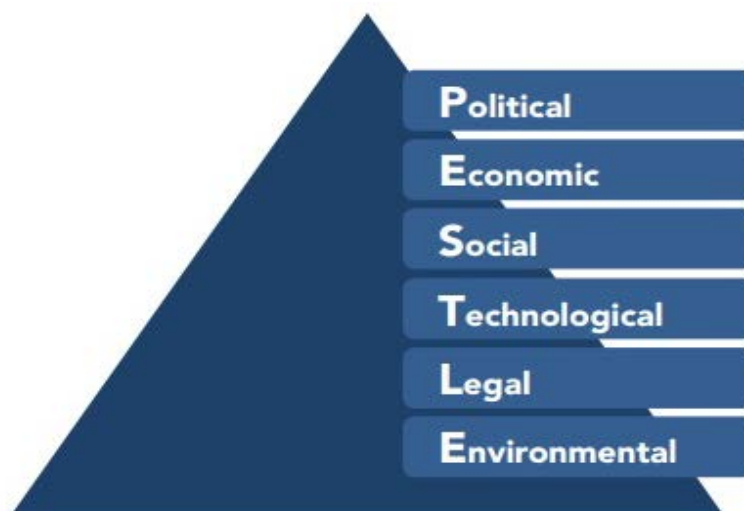
ศุภชัย เมืองรักษ์ (ม.ป.ป., หน้า 1-6) ได้ทำการศึกษาโดยนำเอาหลักการของ SIPOC มาบูรณาการรวมกันกับแนวคิดเชิงระบบ (Systematic thinking) เพื่อที่จะสามารถนำองค์การสู่การเป็น “องค์กรสมรรถนะสูง” ได้ โดยนำเสนอเป็นหลักการ ดังนี้ SIPOC model + PDCA cycle + TQA framework + Human being factors = HPO (High Performance Organization) หมายความว่า ต้อง

นำหลักการเหล่านี้มาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ คือ 1) SIPOC Model 2) PDCA Cycle 3) TQA Framework และ 4) Human being factors (Mind & soul) หรืออาจกล่าวโดยย่อว่า ใช้หลักการทั้งศิลปะที่ว่าด้วยเรื่องของจิตใจคนควบคู่กับวิทยาการที่เป็นหลักทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ทั้ง 3 ประการ เข้าด้วยกันอย่างสอดคล้อง เพราะความจริงที่ว่าการใช้วิทยาการด้านเดียวนั้น ไม่สามารถทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายได้โดยง่าย

Marques and Requeijo (2009, pp. 1229-1238) ได้ทำการศึกษาว่ารูปแบบหรือกระบวนการของ SIPOC Model ในเครื่องมือการบริหารจัดการ Six sigma ในการรับรองระบบการบริหารจัดการคุณภาพ ISO 9000 พบว่า รูปแบบของ SIPOC ในเครื่องมือการบริหารจัดการ Six sigma อยู่ภายใต้บริบทของการพัฒนาและการนำไปใช้ของระบบการบริหารจัดการคุณภาพ ISO 9001:2008 และถูกนำไปใช้ในการวางแผนงานและช่วยในการจัดการกระบวนการที่สำคัญ โดยเน้นที่มุมมองของลูกค้าหรือผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังสามารถจะช่วยในการบูรณาการระบบ Six sigma กับระบบมาตรฐาน ISO 9000 เข้าด้วยกัน

จากเอกสารและข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนำเอาการวิเคราะห์ SIPOC Analysis มาใช้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรจะช่วยให้เราเข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) หรือขอบเขต (Scope) ของกระบวนการทำงาน ทำให้สามารถระบุรายละเอียดว่า ผู้ส่งมอบ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผู้รับบริการ ได้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น และทำให้ทราบถึงกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ เพื่อใช้ในการวางแผน และกำหนดทิศทางขององค์กรใหม่ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

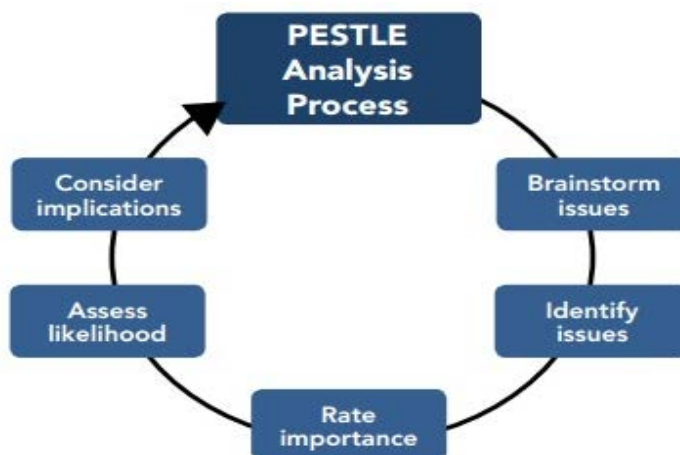
2. แนวคิด PESTLE และการวิเคราะห์ PESTEL Analysis แนวคิด PESTEL นี้ ถูกพัฒนาขึ้นโดยในปี ค.ศ. 1967 โดย Francis J. Aguilar เป็นผู้นำมาใช้ในองค์กร โดยกล่าวว่า PESTLE เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรที่อยู่นอกเหนือการควบคุมหรือที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานทางธุรกิจ และใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางธุรกิจหรือการวางแผนกลยุทธ์ (Newton & Newton, 2013, pp. 5-7) โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) Politics (การเมือง) 2) Economic (เศรษฐกิจ) 3) Social (สังคม) 4) Technological (เทคโนโลยี) 5) Legal (กฎระเบียบ) และ 6) Environmental (สภาวะแวดล้อม)

ภาพที่ 2-4 องค์ประกอบของ PESTEL Analysis (Newton & Newton, 2013, p. 6)

ซึ่งสอดคล้องกับเอกกมล เอี่ยมศรี (2555) ที่กล่าวว่า PESTLE Analysis คือ เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจ “ภาพรวม” ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่กำลังจะเข้าไปดำเนินงานด้านธุรกิจหรือการพัฒนาเกี่ยวกับ โอกาสและภัยคุกคามที่อยู่ภายในบริบทธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งจะต้องทำการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของในพื้นที่ใหม่ และจะต้องคิดวางแผนเพื่อหาประโยชน์จากโอกาสและพยายามลดภัยคุกคามลงให้ได้ และการวิเคราะห์ PESTLE Analysis จะช่วยในด้านการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี กฎหมาย และสภาวะแวดล้อม ซึ่งหัวข้อเหล่านี้จะใช้ในขั้นตอนแรกเพื่อระดมความคิดในลักษณะระดับของภูมิภาคและระดับประเทศ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ผ่านการวิเคราะห์แล้วมาสรุปผลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานภายในองค์กร สำหรับการที่จะเข้าไปเปิดตลาดใหม่ในพื้นที่ซึ่งไม่ทำธุรกิจมาก่อน

Newton and Newton (2013, pp. 10-21) ยังได้อธิบายถึงการวิเคราะห์ PESTLE Analysis ว่ามีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ 1) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร และ 2) เป็นวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร โดยมุ่งเน้นในการระบุปัญหามากกว่าการพยายามที่จะแก้ไขปัญหา และได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการ PESTLE Analysis มีดังนี้ 1) ระดมสมอง และระบุประเด็นสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร 2) ระบุผลกระทบของแต่ละประเด็น 3) ประเมินระดับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ที่มีต่อองค์กร 4) ประเมินระดับความน่าจะเป็นของประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และ 5) พิจารณาประเด็นผลกระทบที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 2-5 กระบวนการ PESTLE Analysis (Newton & Newton, 2013, p. 10)

จากการศึกษาข้อมูลที่กำลังมาข้างต้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ PESTEL Analysis ในองค์กรต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลงานวิจัย มีดังนี้

กฤตศรัณย์ ถิ่นพยัคฆ (2554) เสนอแผนธุรกิจริสอร์ท “เดอะ พาราไดซ์ วิลเลจ” ผู้จัดทำแผนธุรกิจได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดจากทฤษฎี PEST Analysis five, Force model, SWOT Analysis และนำเครื่องมือทางการตลาดเข้ามาประกอบการทำแผนธุรกิจ คือ การแบ่งส่วนตลาด (Segmentation) การวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ (STP Marketing) ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix: 7P) รวมถึงการจัดทำด้านงบประมาณ ด้านการวางแผนบุคลากรบุคคล สำหรับแผนธุรกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อการสร้างชื่อเสียงให้ริสอร์ทเป็นที่รู้จักเพิ่มขึ้นภายในเวลา 3 ปี จากการนำกลยุทธ์ด้านการตลาดเข้ามาช่วยสามารถส่งผลถึงยอดขายให้เพิ่มขึ้น โดยการตั้งเป้าหมายความสามารถในการทำกำไรต่อยอดขายภายใน 10 ปี ขึ้นต่ำร้อยละ 40 รวมถึงการประมาณการระยะเวลาคืนทุนภายใน 12 ปี เป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่ตามมาในอนาคตของโครงการริสอร์ท

ชลธิดา พรหมจักร (2557) ทำการศึกษาถึงผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผู้ให้บริการโลจิสติกส์ โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกจาก PESTELIA Analysis ของ Francis J. Aguilar และทำการเพิ่มปัจจัยอีก 2 ตัว ได้แก่ I และ A ประกอบด้วย 1) Political 2) Economic 3) Social 4) Technology 5) Environment 6) Immigration และ 7) ASEAN Policy เป็นต้น และได้ทำการวิเคราะห์ผลกระทบด้วยเครื่องมือการพัฒนาสมดุล คือ 3G1S มาใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อธุรกิจทั้งทางบวกและทางลบที่มีผลกระทบต่อผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Paskvan (2011) ศึกษาผลกระทบปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และเทคโนโลยีของการศึกษาในอนาคต เกี่ยวกับกลยุทธ์ ความต้องการ และการวางแผน ในวิทยาลัย Owens community college โดยนำการวิเคราะห์ PEST มาใช้ เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและผลกระทบของการศึกษาของวิทยาลัย Owens Community College

Sin, Ng, Tan, Ong, and Chew (2012) ได้นำการวิเคราะห์ PESTEL Analysis มาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของ บริษัท โตโยต้า 프리อุส (Toyota Prius) ในประเทศมาเลเซีย โดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ และใช้ข้อมูลการขาย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 ถึง ปี ค.ศ. 2011 เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจทำให้บริษัท โตโยต้า 프리อุส (Toyota Prius) สามารถนำข้อมูลมากำหนดทิศทางในการผลิต และการสร้างฐานการผลิตที่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ PESTEL Analysis มาวิเคราะห์

Zalengera et al. (2014) ได้ใช้ PESTEL Analysis ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและภาพรวมของสถานการณ์ระบบพลังงานของประเทศมาลาวี (Melawi) ในการพัฒนาที่ยั่งยืนของพลังงานทดแทน และศักยภาพของแหล่งพลังงานหมุนเวียน รวมไปถึงระบบพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวภาพ พลังงานน้ำ และพลังงานความร้อนจากใต้ดิน เป็นต้น โดยทำการวิเคราะห์ประเด็นทางด้าน 1) Politics การเมือง 2) Economic เศรษฐกิจ 3) Social สังคม 4) Technological เทคโนโลยี 5) Legal กฎระเบียบ และ 6) Ecological สภาพแวดล้อม ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ที่มีศักยภาพในการให้ในระยะยาว และการสนับสนุนกลไกการพัฒนาพลังงานทดแทนของประเทศมาลาวีได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นวิธีการแบบองค์รวมที่มีความสำคัญสำหรับการเสริมสร้างภาคพลังงานของประเทศมาลาวี อีกด้วย

จากข้อมูลข้างต้น แนวคิดการศึกษา SIPOC และ PESTLE มาเป็นเครื่องมือและรูปแบบในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าในปัจจุบันองค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้กับการดำเนินงานขององค์กร หน่วยงาน และกับงานวิจัยต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการจัดการท่องเที่ยว (พิศณี โกพลรัตน์, 2552) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของระบบขนส่งโลจิสติกส์และอุตสาหกรรมต่าง ๆ (ชลธิดา พรหมจักร, 2557; Zalengera et al., 2014) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของธุรกิจต่าง ๆ (กฤตศรัณย์ ถิ่นพยัคฆ, 2554; Sin et al., 2012) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของระบบการศึกษา (Paskvan, 2011) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกระบวนการด้านสาธารณสุข (อรัญ หนันขัติ และชมใจ ไไล สันธุสาร, 2556) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรกีฬา (ทวีพล ไชยพงษ์, 2557; สาโรจน์ สิงห์ชม, 2557) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีผู้นำรูปแบบการวิเคราะห์ SIPOC Analysis และ PESTLE Analysis ไปใช้ พบว่า ทำให้ทราบปัจจัยภายในและภายนอกของ

องค์กร และทำให้ทราบถึง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคได้ เพื่อนำมากำหนดแนวทางหรือทิศทางในการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายขององค์กร ได้อย่างเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น มีพัฒนาการมายาวนานกว่า 70 ปี นับตั้งแต่ Bode ได้เขียนบทความที่ชื่อว่า “The concepts of needs” และได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือเรื่อง “Progressive education at the crossroads” ในปี ค.ศ. 1938 ซึ่งถือได้ว่าแนวคิดเรื่องความต้องการจำเป็นเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก (สุบิน ยุระรัช, 2554, หน้า 32) จากที่เคยเป็นแค่ความต้องการจำเป็นตามความรู้สึก (Felt needs) ปัจจุบันการประเมินความต้องการจำเป็นมีกระบวนการที่เป็นระบบและมีระเบียบวิธีที่หลากหลายจนเรียกได้ว่าเป็นการวิจัยเชิงประเมินประเภทหนึ่ง โดย สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 16-22) ได้อธิบายว่า พัฒนาการของการประเมินความต้องการจำเป็นแบ่งออกเป็น 3 ยุค ได้แก่ ยุคที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายที่พึงประสงค์ (Needs assessment for goal setting) อยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1930-1960 นักวิชาการที่สำคัญ คือ Tyler และ Bode ยุคที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนงาน (Needs assessment for planning) อยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1961-1970 นักวิชาการที่สำคัญ คือ Stufflebeam ได้เสนอรูปแบบการประเมินแบบ CIPP (Context-Input-Process-Product) และ Alkin ได้เสนอรูปแบบการประเมินแบบ CSE (Center for the Study of Evaluation) และยุคที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนและการนำไปสู่การปฏิบัติ (Needs assessment for planning and implementing) อยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1971-ปัจจุบัน นักวิชาการที่สำคัญ คือ Kaufman ได้เสนอรูปแบบแนวคิดเชิงระบบ (System approach) ที่นำมาใช้เป็นรูปแบบในการประเมินปัจจุบัน

ความหมายและนิยามของความต้องการจำเป็น

คำว่า “ความต้องการจำเป็น (Needs)” มีนักวิชาการให้ความหมายและนิยามของความต้องการจำเป็นไว้หลายท่าน โดยสามารถแบ่งนิยามออกเป็น 2 มุมมอง ได้แก่ มุมมองทางด้านจิตวิทยา และมุมมองทางด้านการประเมิน (สุบิน ยุระรัช, 2554, หน้า 33) มีดังนี้

1. มุมมองทางด้านจิตวิทยา โดย Maslow ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการจำเป็น (Maslow's hierarchy of needs) ไว้ในปี ค.ศ. 1943 ในบทความที่ชื่อว่า A theory of human motivation โดยแบ่งความต้องการจำเป็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ความต้องการจำเป็นทางกายภาพ (Physiological needs) ระดับที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านความปลอดภัย (Safety needs) ระดับที่ 3 ความต้องการจำเป็นด้านความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) ระดับที่ 4 ความต้องการจำเป็นด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง (Esteem needs) และระดับที่ 5 ความต้องการ

จำเป็นในการบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นต้น โดยความต้องการจำเป็น 4 ระดับแรกนั้น จัดอยู่ในประเภทความต้องการจำเป็นบกพร่อง (Deficit needs) หมายความว่า หากยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการจำเป็นก็จะยังคงอยู่ในสภาวะที่บกพร่องหรือขาดแคลน

2. มุมมองทางด้านการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ความต้องการจำเป็นคือความแตกต่าง/ ความขาดแคลน หมายถึง ความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับสิ่งที่ปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต และWitkin ให้ความหมายว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ (What is) กับสภาพที่ควรเป็น (What should be)

กลุ่มที่ 2 ความต้องการจำเป็นคือประโยชน์ที่ได้รับ ความต้องการจำเป็นไม่ควรกำหนดในลักษณะของความแตกต่าง เพราะความต้องการจำเป็นบางอย่างไม่ต้องกำหนดสภาพที่ควรจะเป็น เช่น อาหาร น้ำ เป็นต้น ดังนั้นควรเน้นการกำหนดความต้องการจำเป็นที่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือทำให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นต้น

ส่วนนิยามของความต้องการจำเป็นสามารถจำแนกได้ 2 แบบ ดังนี้ แบบที่ 1 การนิยามความต้องการจำเป็นที่อิงโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy model) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เป็นอยู่จริง การให้นิยามแนวนี้นสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แบบที่ 2 การนิยามความต้องการจำเป็นที่อิงโมเดลการแก้ปัญหา (Solution model) หมายถึง สภาวะซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น

การจัดประเภทของความต้องการจำเป็น

มีนักวิชาการหลายท่านได้จัดประเภทความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยได้ทำการสรุปและจัดประเภทของความต้องการจำเป็น โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) ความต้องการจำเป็นระดับบุคคล (Personal needs) โดยคนแต่ละคนมีความต้องการจำเป็นไม่เหมือนกัน 2) ความต้องการจำเป็นของกลุ่ม (Group needs) เป็นความต้องการจำเป็นที่กำหนดจากบุคคลที่รวมตัวกันเป็นกลุ่ม ความต้องการจำเป็นประเภทนี้จะไม่สนใจในการนำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคล แต่ใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการพัฒนากลุ่มบุคคลทั้งหมด และ 3) ความต้องการจำเป็นขององค์กร (Organizational needs) เป็นความต้องการของกลุ่มบุคคลหรือองค์กร ผลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้รับจะสะท้อนภาพรวมขององค์กรการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาหมักเป็นการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาองค์กรมากกว่าการเสนอแนวทางการแก้ไขความต้องการจำเป็นของบุคลากรเป็นรายบุคคล

การประเมินความต้องการจำเป็น

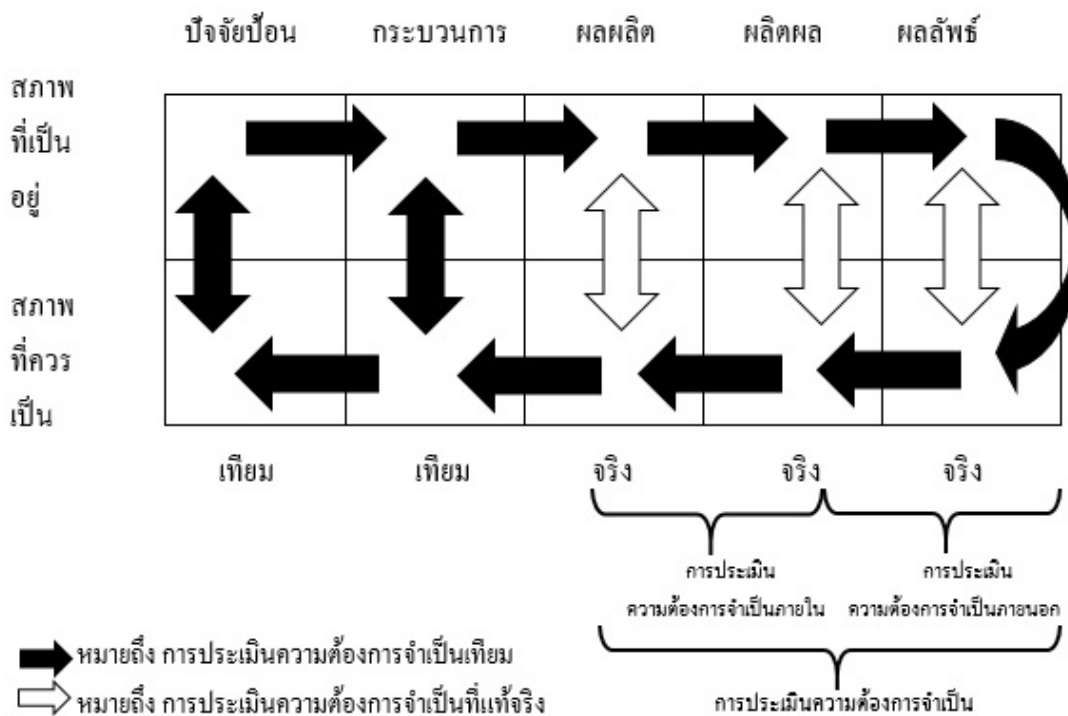
สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 62) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการประเมินรูปแบบหนึ่งเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามี

ลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับสุบิน ยุระรัช (2554, หน้า 34) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบของการวิเคราะห์ช่องว่างหรือความแตกต่าง (Gap/ discrepancy analysis) ระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น และมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นว่าความต้องการจำเป็นอะไรสำคัญก่อนหลัง เพื่อนำผลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนการดำเนินงาน 2) การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น และ 3) การใช้ประโยชน์จากความต้องการจำเป็น เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง และเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ จากนั้นจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้นแล้วเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญมาใช้แก้ไขต่อไป

ในปี ค.ศ. 1987 Kaufman (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 67-69) ได้เสนอโมเดลองค์ประกอบขององค์กร โดยเรียกว่า “OEM” (Organizational Element Model) ซึ่งระบุนกรอบสำหรับการกำหนดความต้องการจำเป็น โดยเชื่อมโยงให้เห็นถึงการประเมินความต้องการจำเป็นภายใน (Internal needs assessment) ที่เป็นการแสดงผลการประเมินให้เห็นถึงความพยายามขององค์กร ผลผลิตที่เกิดขึ้น และผลิตผลขององค์กรที่ยังไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ และการประเมินความต้องการจำเป็นภายนอก (External needs assessment) จะแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ยังไม่บรรลุตามที่ต้องการ ตามความคิดของ Kaufman กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นภายในและภายนอกมีลักษณะต่างกัน โดยความต้องการจำเป็นภายในจะเป็นการดำเนินงานตามปัจจัยและกระบวนการซึ่งส่งผลต่อผลผลิตหรือผลิตผลภายในองค์กร แต่ความต้องการจำเป็นภายนอก เน้นผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

นอกจากนั้น การประเมินความต้องการจำเป็นประเภทต่าง ๆ ยังมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับระบบงานขององค์กรในส่วนที่เป็นผลปฏิบัติงาน 3 ระดับ ได้แก่ ผลผลิต (Products) ผลิตผล (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นต้น ดังภาพที่ 2-6

ภาพที่ 2-6 การเชื่อมโยงของการประเมินความต้องการจำเป็นระดับต่าง ๆ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 68)

หลักการของประเมินความต้องการจำเป็น โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดสิ่งที่มุ่งหวัง (What should be) 2) ศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (What is) 3) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้แล้วจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น 4) วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่าง และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความ ต้องการจำเป็น และ 5) ศึกษาและกำหนดแนวทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความ ต้องการจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ได้

ขั้นตอนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 105)

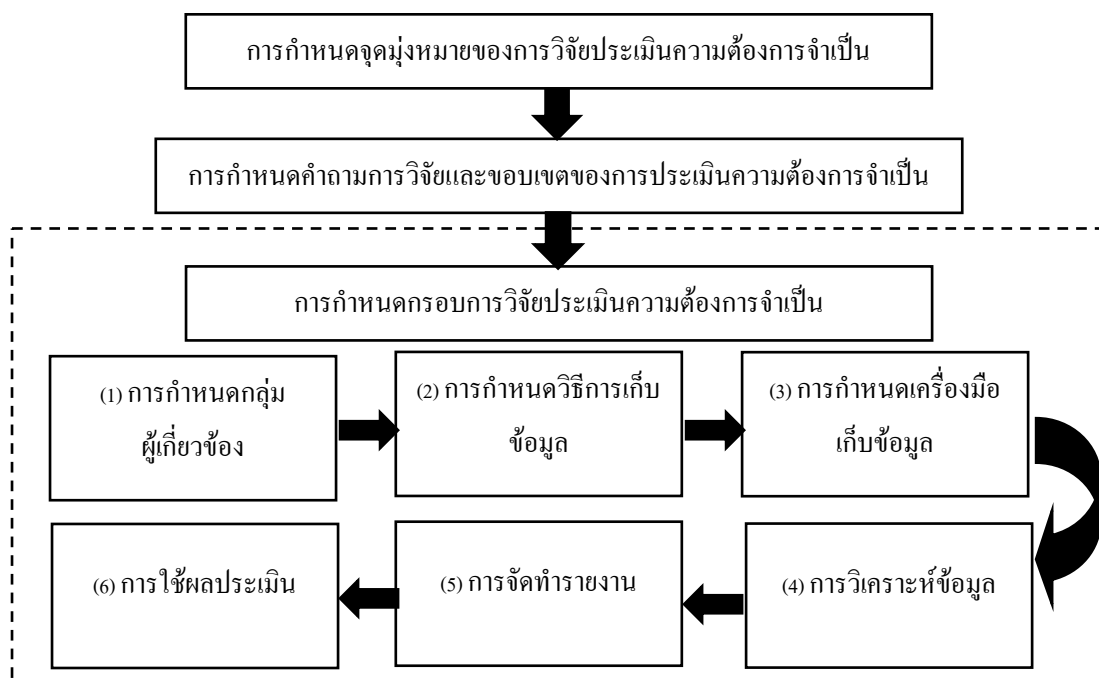
กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะก่อนการประเมินประกอบด้วยขั้นการเตรียมการ มีการกำหนด จุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะให้เกิด กำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน ความ ต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น และขั้นตอน การออกแบบการประเมิน เกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามประเภท ขอบข่ายของการประเมินความ ต้องการจำเป็น การวางแผนการดำเนินงานด้านทรัพยากรค่าใช้จ่าย และเวลาในการดำเนินงาน

ระยะที่ 2 เป็นระยะระหว่างการประเมิน มีการกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 3 เป็นระยะหลังการประเมิน มีการนำผลไปใช้ประโยชน์ การเสนอผลหรือรายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ กำหนดแนวทางแก้ไขเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น การดำเนินงานในระยะที่สามซึ่งเกี่ยวกับการนำผลประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์นี้

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า สิ่งที่ต้องดำเนินการเป็นลำดับแรกในการประเมินความต้องการจำเป็น คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น อธิบายเหตุผลการวิจัย ประเมินความต้องการจำเป็น ผลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อจุดมุ่งหมายใด จากนั้นกำหนดคำถามการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Needs assessment research questions) คำถามที่กำหนดขึ้นจะช่วยกำหนดขอบเขตของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นประเด็นสำคัญทั้งจุดมุ่งหมายและคำถามจะนำมาใช้ในการออกแบบกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ในการกำหนดแบบกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นต้องมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ 1) การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนา ผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดความต้องการจำเป็น และผู้รับผิดชอบในการทำการประเมินความต้องการจำเป็น 2) การกำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การกำหนดลักษณะข้อมูล เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น ลักษณะผู้ให้ข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูล 4) การกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 5) การจัดทำรายงาน และ 6) การใช้ผลการประเมิน ดังภาพที่ 2-7

ภาพที่ 2-7 การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 107)

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนแรกของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยว่าต้องการทำการประเมินความต้องการจำเป็นไปเพื่ออะไร สำหรับองค์กรหรือบุคคลใด จุดมุ่งหมายที่กำหนดจะช่วยให้กำหนดประเด็นวิจัยได้เหมาะสมขึ้น โดยที่การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของหน่วยงานหรือบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับแก้ไขหรือพัฒนา จุดมุ่งหมายของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจึงมีหลายประการ เช่น การพัฒนาบุคคล การวางแผนการทำงานที่สนองความต้องการขององค์กร การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร การพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด การปรับปรุงพัฒนา

การกำหนดคำถามและขอบเขตการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นขึ้นอยู่กับคำถามวิจัย เช่น ปัจจุบันองค์กรมีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนาในเรื่องใด อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้องค์กรต้องพัฒนาในเรื่องนั้น และจะใช้แนวทางใดในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิจัยเชิงประเมินรูปแบบหนึ่ง การเริ่มต้นทำการประเมินความต้องการจำเป็นจึงต้องมีการออกแบบการประเมินเช่นเดียวกับการเริ่มต้นทำการวิจัยซึ่งต้องมี “การออกแบบการวิจัย” การออกแบบการวิจัย (Designing of research) เป็นการดำเนินการที่มุ่งหมายให้ได้วิธีการวิจัยทุกขั้นตอนนำไปสู่ผลการวิจัยที่มีคุณภาพ มีความตรง ความเชื่อถือได้ ในทำนองเดียวกันการออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการดำเนินการที่มุ่งหมายให้วิธีการทุกขั้นตอนนำไปสู่ผลการประเมินที่ให้ความต้องการจำเป็นที่ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้ งานสำคัญของการออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็นอยู่ที่การกำหนดกรอบการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs assessment framework) ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล การกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานผลการวิจัย ประเมินความต้องการจำเป็น และการใช้ผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

1. การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง เมื่อก้าวถึงกลุ่มเป้าหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นมักมีความสับสนระหว่างผู้ถูกประเมินความต้องการจำเป็น (Whose needs?) หรือเรียกว่าเจ้าของความต้องการจำเป็นกับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า กลุ่มเป้าหมายหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่ากลุ่มเจ้าของความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยระดับที่ 1 คือ กลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชน หรือผู้ป่วย ระดับที่ 2 คือ กลุ่มผู้ให้บริการ ได้แก่ กลุ่มครู ผู้บริหาร หรือ เจ้าหน้าที่ ระดับที่ 3 คือ ความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากร ปัจจัย หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา

2. การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นไม่ได้แตกต่างไปจากการเก็บข้อมูลการวิจัยหรือการประเมินอื่น อาจใช้การสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต การจัดประชาชนกลุ่ม เป็นต้น โดยมีการจัดประเภทดังนี้

2.1 การจัดประเภทตามจำนวนผู้ให้ข้อมูล วิธีการที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหากยึดเกณฑ์นี้สามารถจำแนกได้เป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) การเก็บข้อมูลใหม่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 การใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว (Existing data approach) หรือข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลประเภทนี้อาจเป็นตัวบ่งชี้ภาวะทางสังคม (Social indicators) ข้อมูลสถิติที่ปรากฏในรายงานเอกสารที่เผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ หรือข้อมูลเหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยมีผู้จัดทำไว้ให้แล้ว สามารถนำมาใช้ในการกำหนดความต้องการจำเป็นได้เลย เช่น จำนวนผู้ติดยาเสพติด

จำนวนคนว่างงาน อาชญากรรมที่เกิดขึ้น ข้อมูลที่ได้รับมีลักษณะที่เรียกว่าการวัดแบบไม่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล (Unobtrusive measure)

2.1.2 การใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ข้อมูลประเภทนี้เป็นการเก็บข้อมูลโดยผู้รับผิดชอบในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นดำเนินการเก็บข้อมูลใหม่ด้วยตนเอง มีการออกแบบการเก็บข้อมูล ตั้งแต่การเลือกวิธีการ การจัดหาเครื่องมือ และการรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลปฐมภูมิสามารถดำเนินการได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 การสำรวจ (Needs survey) เป็นการเก็บข้อมูลในแนวกว้างจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจได้รับผลกระทบหรือไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหานั้น ๆ ก็ได้ วิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้ ได้แก่ การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามการสัมภาษณ์ การสังเกต

2.1.2.2 กระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มบุคคล ขนาดไม่ใหญ่มากนัก ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรอบรู้สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทนั้นสามารถให้ข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็นได้อย่างดี เช่น เทคนิคการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus group technique) เทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal group technique)

2.2 การจัดประเภทตามจำนวนผู้ให้ข้อมูล การประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายระดับ ทั้งระดับองค์กร หรือระดับกลุ่ม และระดับบุคคล การใช้เทคนิคการสำรวจเป็นการเก็บข้อมูลที่เน้นการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรายบุคคลแล้วนำมาประมวลผลเป็นภาพรวมของกลุ่ม ในขณะที่การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นการเก็บข้อมูลโดยเน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่ม ดังนั้นจึงมีผู้จัดประเภทของวิธีการเก็บข้อมูลเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วิธีเก็บข้อมูลรายบุคคล เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต การสำรวจ การทดสอบ และวิธีเก็บข้อมูลกลุ่ม เช่น เทคนิคการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง เทคนิคกลุ่มสมมติ สมัชชาชุมชน

2.3 การจัดประเภทตามขั้นตอนที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ข้อมูลบางประเภทสามารถจัดเก็บได้เสร็จในขั้นตอนเดียวและนำไปวิเคราะห์ได้เลย ถือว่าใช้วิธีการเก็บข้อมูลขั้นตอนเดียว (Single-stage method) เช่น การสำรวจด้วยแบบสอบถาม แต่บางเทคนิควิธีมีกระบวนการเก็บข้อมูลหลายขั้นตอน (Multi-stage method) เช่น เทคนิคเดลฟาย การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

3. การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลขึ้นอยู่กับวิธีการที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและลักษณะของข้อมูล ลักษณะธรรมชาติของข้อมูลขึ้นอยู่กับนิยามความต้องการจำเป็น และบริบทของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

4. การกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นให้ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนั้นสถิติหรือวิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเน้นที่การจัดลำดับความสำคัญ วิธีการ

วิเคราะห์ข้อมูลขึ้นอยู่กับรูปแบบการตอบที่ผู้ดำเนินการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นผู้กำหนด โดยทั่วไปหากเป็นข้อมูลแบบการตอบสนองเดียวจะใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่จริง ๆ แล้วมีผู้พัฒนาเทคนิคการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นมากมาย โดยเฉพาะความพยายามเรียงลำดับความต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุดด้วยการกำหนดค่าดัชนีต่าง ๆ สำหรับรูปแบบการตอบสนองคู่หรือข้อมูลสองชุดนั้น มักใช้วิธีการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลสองชุดนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการวิเคราะห์แบบใด

5. การจัดทำรายงานผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น การจัดทำรายงานผลการประเมิน โดยมีการออกแบบการนำเสนอซึ่งมีทั้งการเขียนในลักษณะความเรียง การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เป็นตัวเลขสถิติหรือข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นความรู้สึก นอกจากนี้ อาจมีการนำเสนอในรูปแบบของตารางหรือแผนภาพเพื่อให้เข้าใจง่าย ในการนำเสนอรายงานผลการประเมินต้องพิจารณากลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใช้ (ผู้อ่าน) รายงานด้วยว่าเป็นกลุ่มใด มีความสนใจและต้องการได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อจุดมุ่งหมายใด หลังจากนั้นจะมีการจัดทำแผนงานหรือโครงการสำหรับนำไปปฏิบัติ โดยอิงผลการประเมินความต้องการจำเป็น

6. การใช้ผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ลักษณะเด่นของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในยุคปัจจุบัน คือ การใช้ประโยชน์จากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานในองค์กร ดังที่ได้นำเสนอข้างต้นว่า การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา แต่ผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์อาจนำมาใช้ประโยชน์เฉพาะในขั้นตอนการวางแผนการดำเนินงาน การใช้ประโยชน์เพียงขั้นตอนนี้ไม่ได้รับประกันว่าองค์กรจะได้รับการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น การใช้ประโยชน์จากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นควรเกิดขึ้นในขั้นตอนการวางแผนงาน และการนำแผนงานสู่การปฏิบัติ การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจึงต้องพิจารณาว่าจะดำเนินการให้ครอบคลุมครบวงจรการบริหารจัดการหรือไม่ หากต้องการให้กระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเกิดขึ้นในทุกขั้นตอน ผู้วิจัยต้องออกแบบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นให้เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานด้วย ซึ่งต้องย้อนกลับไปทำการกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

วิธีการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 133-136) กล่าวถึงวิธีการวิจัยความต้องการจำเป็น สามารถกระทำได้หลายแบบ ไม่มีหลักเกณฑ์ อยู่ที่ผู้วิจัยต้องการอะไร เป็นต้น โดยวิธีการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เช่น การใช้ข้อมูลสถิติต่าง ๆ ข้อมูลจากตัวบ่งชี้ทางสังคม เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่เก็บข้อมูลโดยใช้การสำรวจ เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ใช้กระบวนการกลุ่ม เช่น เทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal group technique) เทคนิคการจัดสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus group techniques) และการระดมความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ (Brainstorming) เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ใช้การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เช่น การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Difference Method: MDF) การจัดเรียงอันดับ (Rank order) การสร้างมาตรแบบประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling: MES) ดัชนี PNI (Priority Needs Index) ดัชนี WNI (Weighted Needs Index) ดัชนี Del-N การเรียงลำดับด้วยการ์ด (Card sort) เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงสาเหตุ เช่น การวิเคราะห์แผนภูมิกิ่งปลา (Fishboning) การวิเคราะห์สาเหตุของความล้มเหลว (Fault tree analysis) เป็นต้น

กลุ่มที่ 6 กลุ่มที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ผลกระทบ เช่นการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (Cross impact analysis) และการวิเคราะห์อรรถประโยชน์พหุลักษณะ (MAUT) เป็นต้น

กลุ่มที่ 7 กลุ่มที่ใช้วิธีการกำหนดความต้องการจำเป็นเชิงอนาคต เช่น เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) การสร้างภาพอนาคต (Scenario development) การวิเคราะห์วงล้ออนาคต (Future wheel analysis) เป็นต้น

กลุ่มที่ 8 กลุ่มที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลที่ตามมา (Costs-consequences analysis) การทำแผนที่มโนทัศน์ (Concept mapping) เป็นต้น

แบบสอบถาม และการจัดลำดับความสำคัญในการประเมินความต้องการจำเป็น

วิธีการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและหลักการของ สุวิมล ว่องวาณิช (2548, 2558, หน้า 190-304) มาใช้ โดยใช้วิธีการสำรวจจากแบบสอบถาม เป็นการตอบแบบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสองกลุ่ม (Dual-response format) และวิธีการจัดลำดับ

ความสำคัญของข้อมูลเป็นแบบการตอบสนองคู่ (Dual-response format) ด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แบบปรับปรุง มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถาม การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็น มีข้อตกลงสำคัญหลายประการ ประการแรกผู้ตอบมีความสามารถในการอ่านเข้าใจความหมายของข้อความหรือคำถามที่ถาม ประการที่สอง ผู้ตอบมีข้อมูลหรือมีความรู้พอที่จะตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้ และประการที่สาม ผู้ตอบมีความเต็มใจหรือตั้งใจที่จะตอบโดยให้ข้อมูลที่เป็นอย่างซื่อสัตย์ โดยลักษณะของแบบสอบถามที่ดี ประกอบด้วย 1) ข้อความหรือคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 2) มีการวางแผนการสร้างที่เหมาะสมทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ และ 3) สามารถจัดทำหรือดำเนินการเก็บข้อมูลได้ภายใต้เวลาและทรัพยากรที่เหมาะสม

2. ประเภทของแบบสอบถาม แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) และข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) จึงมีการเรียกแบบสอบถามให้มีความเฉพาะเจาะจง 2 แบบ คือ

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) เช่น ข้อมูลภูมิหลังทั่วไป พฤติกรรมการปฏิบัติตน

2.2 แบบวัดความคิดเห็น (Opinionaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) ความรู้สึก (Feeling) หรือทัศนคติ (Attitude) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความคิดเห็นต่อการแก้ปัญหาจราจร ทัศนคติต่องานที่ทำ เป็นต้น

3. ประเภทของคำถาม การสร้างคำถามหรือข้อความของแบบสอบถาม สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ คำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด ดังต่อไปนี้

3.1 คำถามปลายปิด (Close-ended question) หรือคำถามแบบมีโครงสร้าง (Structured question) ประกอบด้วย ข้อความหรือคำถามและกลุ่มของคำตอบให้ผู้ตอบเลือก โดยจัดเรียงลำดับคำถามตามที่ผู้วิจัยต้องการทราบ ผู้ตอบจะมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นค่อนข้างน้อย เนื่องจากต้องตอบภายใต้กรอบที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เท่านั้น

3.2 คำถามปลายเปิด (Open-ended question) ประกอบด้วย คำถามที่ให้อิสระแก่ผู้ตอบในการแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนเองมากกว่าคำถามปลายปิด คำตอบที่ได้ อาจมีความลึกซึ้งกว่าที่ผู้วิจัยคาดไว้และไม่ต้องตอบภายใต้กรอบความคิดของผู้วิจัย

4. การสร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในตัวแปรที่สนใจจะศึกษา มีลักษณะที่เป็นแบบให้ผู้ตอบรายงานตนเอง (Self-report) ประกอบด้วย ข้อความหรือคำถามที่ให้ผู้ตอบอ่านและเขียนคำตอบ คำถามที่ถามจะอยู่ในรูปโครงสร้าง คือ มี

การเตรียมกลุ่มคำตอบให้ผู้ตอบเลือกหรือละไว้ให้ผู้ตอบเอง หรือมีลักษณะที่เป็นปลายเปิด คือ ให้ผู้ตอบอะไรก็ได้ตามความรู้สึกของตนเอง

5. องค์ประกอบของเนื้อหาในแบบสอบถาม แบบสอบถามประกอบด้วยส่วนประกอบของเนื้อหา จำแนกได้ดังนี้ 1) ข้อความที่ว่าด้วยจุดมุ่งหมายของการใช้แบบสอบถาม 2) คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม 3) เนื้อหาที่ต้องการจะถาม และ 4) การกำหนดวิธีการส่งแบบสอบถาม กลับคืนถึงผู้วิจัยและขอบคุณผู้ตอบที่กรุณาเสียเวลาในการให้ข้อมูล

6. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้ 1) ระบุตัวแปรที่จะศึกษา และประชากรเป้าหมาย 2) กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับตัวแปร 3) ระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของตัวแปรที่จะศึกษา ธรรมชาติของกลุ่มประชากร และทรัพยากรที่ใช้เพื่อการเก็บข้อมูล 4) เลือกรูปแบบคำถามที่ต้องการใช้ 5) ร่างคำถามที่ต้องการจะถามโดยวางโครงสร้างอย่างคร่าว ๆ และควรมีการเรียงลำดับคำถามก่อนหลัง 6) ทดลองใช้แบบสอบถาม โดยอาจเริ่มด้วยการลองสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยจำนวนน้อย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในคำถามและเก็บข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งทำให้ได้รายละเอียดของข้อมูลที่ต้องปรับแก้เพิ่มเติม 7) ปรับปรุงคำถามและกลุ่มคำตอบให้ชัดเจน เขียนคำชี้แจง จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามขอความร่วมมือในการตอบ และการให้สัญญาต่าง ๆ ที่จะรักษาความลับของผู้ตอบ 8) พิจารณาเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม หากนานเกินไปควรแยกคำถามเป็นส่วน ๆ เพื่อแยกทดลองใช้ให้ครบทุกส่วน ทั้งนี้ กลุ่มที่นำมาทดลองใช้ในแต่ละส่วนควรเป็นกลุ่มแต่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (ประมาณ 30-50 คน และควรแทนประชากรกลุ่มนั้นได้) 9) รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาจัดทำแบบสอบถามใหม่ โดยสร้างกลุ่มคำตอบที่เหมาะสม วางโครงสร้างของคำถาม รูปแบบของคำถามที่ต้องการใช้ พิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้คำถามปลายปิดและปลายเปิด บางครั้งคำถามปลายเปิดมากเกินความจำเป็นจนเป็นภาระของผู้วิจัยในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล และ 10) จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ มีจดหมายนำ และวิธีการส่งแบบสอบถามกลับคืน

7. หลักการเขียนคำถามในแบบสอบถาม หลักการเขียนข้อคำถาม มีดังนี้ 1) เขียนโดยใช้คำหรือประโยคให้เข้าใจง่าย ไม่กำกวม 2) หลีกเลี่ยงคำถามลำเอียง 3) หลีกเลี่ยงคำถามที่ไวต่อความรู้สึก เช่น เรื่องเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม 4) หลีกเลี่ยงคำถามสองประเด็นในข้อเดียวกัน ควรถามเพียงประเด็นเดียวในแต่ละข้อ 5) ไม่ใช่ประโยคปฏิเสธซ้อน 6) ไม่ใช่ข้ออ้างหรือข้อสมมุติที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ตอบมาติดทักเอาเอง 7) ไม่ใช่คำถามหรือตัวเลือกหรือกลุ่มคำตอบที่คาบเกี่ยวกัน 8) ถามสิ่งที่ตั้งใจจะทำในปัจจุบันมากกว่าถามสิ่งที่จะทำในอนาคต 9) เริ่มถามด้วยคำถามที่กว้างก่อน และค่อยเจาะจงให้แคบ 10) ใช้คำหรือภาษาที่เหมาะสมกับผู้ตอบ

11) ไม่ใช่คำถามนำ 12) ถามในสิ่งที่ผู้ตอบสามารถให้ข้อมูลได้ 13) หากถามข้อมูลเชิงปริมาณ ควรให้ระบุความถี่ที่ชัดเจนมากกว่าที่จะตอบโดยการให้เฉลี่ยหรือตอบโดยการประมาณโดยรวม และ 14) หากต้องการทราบปริมาณความรู้สึกที่กำหนดเป็นช่วง ๆ ควรเลือกช่วงที่พอเหมาะ เช่น 5 ช่วง หากมากกว่านี้อาจทำให้ผู้ตอบพะวงกับค่าของตัวเลขมากเกินไป จนไม่ได้ตอบตามความรู้สึกของตนเองเท่าที่ควร

ในการประเมินความต้องการจำเป็นมักจัดเตรียมคำถามและคำตอบที่อยู่ในรูปของมาตราประมาณค่า โดยการให้ผู้ตอบระบุระดับของความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย โดยกำหนดค่าเป็นตัวเลข เช่น (1) (2) (3) (4) (5) ซึ่งหมายถึง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับมากน้อยของตัวเลขเหล่านี้มีช่วงห่างไม่เท่ากัน ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างมาก (4) จนถึงมากที่สุด (5) อาจจะมีช่วงห่างไม่เท่ากับความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างปานกลาง (3) ไปถึงมาก (4)

8. รูปแบบของการตอบแบบสอบถาม ในการประเมินความต้องการจำเป็น มี 2 แบบ ได้แก่ รูปแบบที่กำหนดกลุ่มของข้อความให้คนตอบข้อมูลเพียงชุดเดียว (Single response) กับรูปแบบที่กำหนดกลุ่มของข้อความให้คนตอบ 2 ชุด (Dual response) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์แล้วจัดลำดับความสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

8.1 รูปแบบของการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดี่ยว (Single-response format) หมายถึง แบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในมาตราประมาณค่าโดยให้ตอบคำถามเพียงชุดเดียว เช่น ระบุระดับความต้องการ หรือระดับของปัญหา ดังตารางที่ 2-4

8.2 รูปแบบของการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-response format) หมายถึง แบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในมาตราประมาณค่าโดยให้ตอบคำถามสองชุด เช่น ระบุสภาพที่เป็นอยู่จริง และสภาพที่ควรจะเป็น ดังตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2-4 รูปแบบของการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดี่ยว (Single-response format)

ข้อความ	ระดับความต้องการจำเป็น				
	1	2	3	4	5
1. ความรู้ด้าน...					
2. ความรู้ด้าน...					
3. ความรู้ด้าน...					

ตารางที่ 2-5 รูปแบบของการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-response format)

ข้อความ	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่คาดหวัง				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. ความรู้ด้าน...										
2. ความรู้ด้าน...										
3. ความรู้ด้าน...										

การออกแบบรูปแบบการตอบขึ้นอยู่กับข้อกำหนดนิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น หากนิยามตาม โมเดลความแตกต่าง (Discrepancy model) มักจะเก็บข้อมูล โดยการให้ตัวอย่างวิจัย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นอยู่จริง แล้วนำข้อมูลทั้งสองส่วน มาจัดกระทำให้มีมีความหมายเพื่อสะท้อนระดับความต้องการจำเป็น

9. การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็น แบบสอบถามที่ดี ต้องมีคุณภาพตามเกณฑ์ 2 ประการ คือ 1) ความตรง และ 2) ความเที่ยง โดยที่ ความตรง หมายถึง ความสามารถเชิงเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง และความเที่ยง หมายถึง ความสามารถของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างคงเส้นคงวา

10. ความตรงของแบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ขั้นตอนในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้ 1) กำหนดโครงสร้างของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่สนใจจะศึกษา โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และ 2) กำหนดผู้เชี่ยวชาญ โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โครงสร้างของข้อมูล และความครอบคลุมของคำถาม

11. ความเที่ยงของแบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพของความเที่ยงของแบบสอบถาม นิยมใช้ความเที่ยงแบบสอบซ้ำหรือความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยมีหลักการดังนี้

11.1 ถ้าถามสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) อาจตรวจสอบความเที่ยงแบบการวัดซ้ำ (Test-retest reliability) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามซ้ำแล้วเปรียบเทียบความสอดคล้องของคำตอบแต่ละครั้ง ทำให้ทราบถึงความคงที่ของข้อมูล หรือตรวจสอบโดยการสร้างคำถามที่คล้ายคลึงกัน โดยถามสิ่งเดียวกัน แยกข้อให้ตอบโดยอยู่ในฉบับเดียวกัน แล้วเปรียบเทียบการตอบเพื่อดูความสอดคล้องของคำตอบ

11.2 ถ้าถามสิ่งที่เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีคุณลักษณะแน่นอน เช่น ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Opinion) อาจตรวจสอบความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) เพื่อพิจารณาว่าข้อความที่ถามมุ่งวัดสิ่งเดียวกันหรือไม่ และผู้ตอบมีความคงที่ในการให้ข้อมูลที่ต่างวัดสิ่งเดียวกันมากน้อยเพียงใด มักตรวจสอบโดยใช้สูตรแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

12. อัตราการตอบกลับ การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมีปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ เรื่องอัตราการตอบกลับ (Response rate) โดยอัตราการตอบกลับที่ยอมรับได้ มีดังนี้ 1) อัตราการตอบกลับที่ถือว่าเพียงพอ คือ ร้อยละ 50 2) อัตราการตอบกลับที่ถือว่าอยู่ในระดับดี คือ ร้อยละ 60 และ 3) อัตราการตอบกลับที่ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก คือ ร้อยละ 70 ขึ้นไป

13. การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น พื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่างที่เป็นที่นิยมใช้กันมาก ซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของการให้ตอบข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในมาตรฐานค่า โดยให้ระบุข้อมูลสองชุดคือ สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น ซึ่งมีวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่สามารถกระทำได้ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 275-282)

13.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญ ($I = \text{Importance}$) ของข้อรายการนั้นซึ่งเปรียบเหมือนค่าที่บอกระดับของสภาพที่ควรจะเป็น และระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนอง ($D = \text{Degree of success}$) ซึ่งเปรียบเทียบเหมือนค่าที่บอกระดับของสภาพที่เป็นจริง บางคนเรียกวิธีนี้ว่า “Rank order of difference score” มีสูตรว่า $MDF = I - D$

แต่บางครั้งผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นหลายข้ออาจมีคะแนนความแตกต่างเท่ากัน ทำให้มีการตีความว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญเท่ากัน โดยไม่ให้ความสนใจกับระดับสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่ควรจะเป็นว่ามากหรือน้อย

13.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ Lane, Crofton and Hall ได้สร้างดัชนีชื่อว่า Priority Needs Index (PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง (Mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I ดังนี้ มีสูตรว่า $PNI = (I - D) I$

13.3 วิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI เดิม โดยนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช เป็นวิธีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (Mean difference) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้อการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่ สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม มีสูตรว่า

$$PNI_{\text{Modified}} = I - D / D$$

โดยที่ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพที่คาดหวัง และ D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพที่เป็นจริง

จากการศึกษาข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินความต้อการจำเป็น โดยมีนักวิชาการ และนักวิจัยได้ทำการศึกษาหลายท่าน ดังนี้ ขนิษฐา พงษ์ญาติ และมนตรี แยมกสิกร (2551) ได้ทำการประเมินความต้อการจำเป็นด้านการบริการในการพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้แบบสอบถามแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-response format) ตามสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนิสิต และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้อการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Need Index: PNI_{Modified})

ชนาธิป ศรีพรหม (2556) ได้สร้างรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ โดยศึกษาข้อมูลสภาวะสุขภาพและความต้อการจำเป็นในการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ โดยการศึกษาความต้อการจำเป็นเป็นแบบการตอบสนองคู่และวิธีจัดเรียงความสำคัญของความต้อการจำเป็นโดยใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ PNI_{Modified} และการทดสอบค่าที เพื่อนำข้อมูลมาสร้างเป็นรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ

ปาริชาติ บัวเจริญ, เฉลิมชัย ปัญญาดี, ปรราดนา ยศสุข, สมคิด แก้วทิพย์ และอนุรักษ ปัญญาวัฒน์ (2551) ได้การพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยเริ่มจากการประเมินความต้อการความจำเป็นในการพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วม จากนั้นศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วม และประเมินผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาในการพัฒนาแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับปานกลาง และความต้อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผน

กลยุทธ์อยู่ในระดับมาก และระดับความต้องการจำเป็นด้านความรู้ เจตคติ และทักษะในการวางแผน กลยุทธ์อยู่ในระดับมากที่สุด การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผน กลยุทธ์ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ส่วนการพัฒนาแผนกลยุทธ์ คณะกรรมการการจัดทำแผนกลยุทธ์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์เพิ่มขึ้น มีเจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ และมีทักษะในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ ทำให้ได้ร่างแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในการประเมินผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วม พบว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีการยอมรับขององค์กรในการนำไปสู่การปฏิบัติ

มัญญา งามแสง (2547) ได้เสนอกกลยุทธ์ทางเลือกในการพัฒนาทักษะการประเมิน ภายในสำหรับครูอนุบาล โดยใช้การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์แบบ มีขั้นตอนวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กำหนดความต้องการจำเป็น 2) วิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็น และ 3) วิเคราะห์กลยุทธ์ทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น เก็บข้อมูลโดยใช้ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และการสนทนากลุ่ม จากนั้นกำหนดเป็นกลยุทธ์ทางเลือกในการพัฒนาทักษะการประเมินภายในสำหรับครูอนุบาล

วิเชียร โบบทอง (2551) ได้ทำการศึกษาสภาพการใช้บริการศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา โดยการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของประชาชนทำการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ จำนวน 384 ราย ใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการสำรวจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .926 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางการกีฬา

จากการศึกษาได้มีนักวิชาการได้อธิบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาไว้จำนวนมาก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แล้วพบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะความคล้ายคลึงกัน โดยผู้วิจัยได้นำหลักแนวคิด การบริหารจัดการสมัยใหม่ของเนตร์พัฒนา ขาวีราช (2553) และรอบบินส์ และเคอร์เตอร์ (2551) กับแนวคิดการบริหารจัดการทางกีฬาของปรางทิพย์ ยูวานนท์ (2552), Bridges and Roquemore (2001), Doherty (2013) และ Hoye, Smith, Westerbeek, Stewart, and Nicholson (2006) มาใช้ ดังนี้

แนวคิดการบริหารจัดการในอดีตมีรูปแบบต่าง ๆ มากมาย แต่ละแนวความคิดเกิดขึ้นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในองค์กรและปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น แนวคิดทางการบริหารจัดการสามารถแบ่งได้ (เนตร์พัฒนา ขาวีราช, 2553, หน้า 12-21) ดังนี้ 1) แนวคิดทางการบริหารจัดการแบบดั้งเดิม (The classical approach) 2) แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงพฤติกรรม (The

behavioral approach) 3) แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงสถานการณ์ (The contingency approach) 4) แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงระบบ (The system approach) และ 5) แนวคิดทางการเรียนรู้ทางการบริหารจัดการหรือองค์การแห่งการเรียนรู้ (The learning organization approach) ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการดังกล่าวมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านความคิดและทางการปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดทางการบริหารจัดการแบบดั้งเดิม (The classical approach) เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกทางการบริหารจัดการในยุคดั้งเดิมสมัยทางการปฏิบัติทางอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มผลผลิตในการทำงาน โดยหลักการพื้นฐานประกอบด้วย การค้นหาวิธีการที่ดีที่สุดในการทำงาน (One best way) ให้สำเร็จลุล่วงตามวิธีการและกระบวนการที่ดีที่สุดที่เรียกว่า การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific management) เป็นเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ระดับล่างทางการบริหารของผู้บริหารระดับต้น โดยมีนักทฤษฎีที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Frederick W. Taylor, Frank and Lillian Gilbreth, Henry L. Gantt เป็นต้น

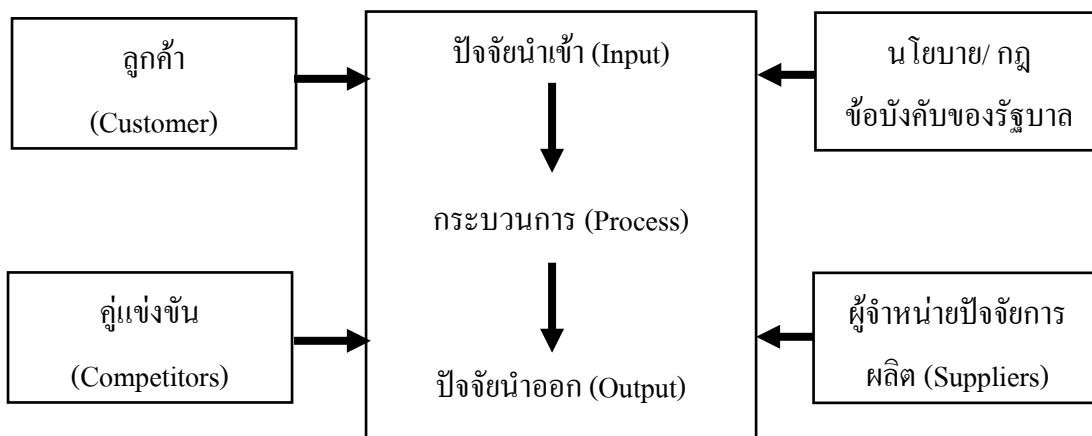
2. แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงพฤติกรรม (The behavioral approach) เป็นแนวคิดที่มีความแตกต่างจากแนวคิดทางการบริหารจัดการแบบดั้งเดิม เพราะแนวคิดนี้เน้นที่การเพิ่มผลผลิตโดยการทำความเข้าใจและสนใจในเรื่องของบุคคล ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติของพนักงานในองค์กร เป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องมนุษยสัมพันธ์ (Human relations skill) ว่าเป็นวิธีทางที่ประสบความสำเร็จในองค์กร และแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับคน โดยมีนักทฤษฎีที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Abraham H. Maslow ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ และ Douglas McGregor ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนและบุคคลต่าง ๆ

3. แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงสถานการณ์ (The contingency approach) เป็นแนวคิดที่เน้นที่ผู้บริหารให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ต่าง ๆ ขององค์กร ตัวแปรต่าง ๆ ในแต่ละสถานการณ์ทางการบริหารมีความแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร ดังนั้น ผู้บริหารต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการตัดสินใจดำเนินงานภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและความพึงพอใจของพนักงาน กล่าวคือต้องการชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ย่อมมีวิถีทางที่ดีที่สุดสภาพแวดล้อมทางการบริหารที่เหมาะสมกับแต่ละองค์กร

4. แนวคิดทางการบริหารจัดการเชิงระบบ (The system approach) เป็นการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีระบบทั่วไปในการทำความเข้าใจในส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ระบบ หมายถึง ความเป็นอิสระของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่มารวมกันเป็นผลรวมทั้งหมดขององค์กรที่ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) ระบบปิด (Close system) หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ลักษณะการทำงานคล้ายกับนาฬิกา คือ ดำเนินงานอยู่ภายในวงขอบเขตขององค์กรโดยไม่คำนึงถึง

สภาพแวดล้อมภายนอก และระบบเปิด (Open system) หมายถึง การดำเนินการโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร สภาพแวดล้อมภายนอกจะมีผลกระทบและมีอิทธิพลต่อองค์กรระบบเปิดอย่างมาก ซึ่งควรคำนึงถึงทั้ง 2 ระบบ ควบคู่กัน ดังภาพที่ 2-8

5. แนวคิดทางการเรียนรู้ทางการบริหารจัดการหรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (The learning organization approach) เป็นแนวคิดใหม่ทางการบริหารจัดการเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับการมีความคิดริเริ่ม (Creating) ความต้องการ (Acquiring) การถ่ายโอนความรู้ (Transferring knowledge) และการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ (Modifying behavior to reflect new knowledge) โดยแนวคิดนี้เน้นที่การแก้ปัญหาอย่างมีระบบ การศึกษาทดลอง ค้นคว้าแนวคิดใหม่ ๆ การเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมา การเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่นหรือกิจการอื่น การโอนถ่ายองค์ความรู้อย่างรวดเร็วจะช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จได้รวดเร็ว

ภาพที่ 2-8 ระบบทางการบริหารจัดการระบบเปิด (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2553, หน้า 18)

แนวคิดการบริหารจัดการ เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร โดยอาศัยบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร หากพิจารณาในมุมกว้างแล้วจะพบว่าการบริหารจัดการประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ 1) เป็นกระบวนการของการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน (Process or series of continuing and related activities) 2) เน้นที่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร (Concentrates on reaching organizational goal) และ 3) การทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยผสมผสานบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหารเข้าด้วยกัน (Working with and through people and other organizational resources) (เนตร์พัฒนา

ยาวิราช, 2553, หน้า 2) ซึ่ง روبينส์ และเคาท์เตอร์ (2551, หน้า 2) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ผู้บริหารหรือผู้จัดการต้องปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประสานงาน การดูแลงาน และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้งานและกิจกรรมเหล่านั้นสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประสานงานและการดูแลงานผู้อื่นจึงเป็นข้อแตกต่างที่แยกแยะผู้บริหารออกจากผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบงานเฉพาะของตนเอง โดยบทบาทของผู้บริหารที่สำคัญ สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน (เนตร์พัฒนา ยาวิราช, 2553, หน้า 6) ดังนี้ 1) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal roles) ได้แก่ บทบาทการเป็นหัวหน้า (Figurehead) บทบาทการเป็นผู้นำ (Leader) และบทบาทการเป็นสื่อประสานงาน (Liaison) 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational roles) ได้แก่ บทบาทการรับข้อมูลข่าวสาร (Monitor) บทบาทการเผยแพร่ข้อมูล (Disseminator) และบทบาทการเป็นผู้แถลงข่าว (Spokesperson) และ 3) ด้านการตัดสินใจ (Decisional roles) ได้แก่ บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial) บทบาทการเป็นผู้แก้ไขความขัดแย้ง (Disturbance handler) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (Resource allocator) และบทบาทการเป็นผู้เจรจาต่อรอง (Negotiator) เป็นต้น

หน้าที่การบริหารจัดการ (Management functions) ของผู้บริหารว่าจะต้องทำอะไร (What do manager do?) โดยส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม (روبินส์ และเคาท์เตอร์, 2551, หน้า 3-4) ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดเป้าหมาย กำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งการรวบรวมและประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ 2) การจัดองค์กร (Organization) คือ การกำหนดกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ บุคคลที่ต้องรับผิดชอบ การจัดโครงสร้างองค์กร การจัดกลุ่มงาน และการกำหนดสายบังคับบัญชา 3) การนำ (Leading) คือ การสั่งการ และการจูงใจให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 4) การควบคุม (Controlling) คือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ จากนั้นจะดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการ (Management process) ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากหน้าที่การบริหารจัดการ (Management functions) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า การบริหารจัดการโดยทั่วไปมีความจำเป็นที่จะต้องทราบแนวคิดและความเป็นมาของการบริหารจัดการ เพราะเป็นรากฐานของการเริ่มต้นและการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน โดยผู้บริหารควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลายอย่างทางการบริหารจัดการ เช่น บทบาท และหน้าที่การบริหารจัดการ นอกจากนี้การให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อองค์กร การปรับตัว และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการจะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้

แนวคิดการบริหารจัดการทางการกีฬา

ปรากฏพิชญ์ ยูวานนท์ (2552, หน้า 9) ได้กล่าวถึง แนวคิดของการบริหารจัดการทางการกีฬาว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะแก่นของแนวคิด คือ กรอบของการทำงาน ไม่ให้หลงทิศหลงประเด็น หากมีแนวคิดทฤษฎีในการจัดการที่ชัดเจนแล้วการทำงานต่าง ๆ ก็ไม่ใช่เป็นการทำงานเฉพาะหน้า ในการตัดสินใจแต่ละครั้งก็จะอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่ถูกต้อง ในการบริหารจัดการกีฬานั้นใช้เทคนิคในการจัดการและทฤษฎีที่คล้ายคลึงกับการบริหารจัดการในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีบางแง่มุมของการบริหารเชิงกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร การบริหารฝ่ายต่าง ๆ ความสามารถในการเป็นผู้นำ วัฒนธรรมในองค์กร การบริหารผลการปฏิบัติงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการบริหารจัดการกีฬา โดยควรศึกษามิติของการบริหารจัดการกีฬา ซึ่งมี 2 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 ส่วนของวงการศึกษา ข้อมูลจำเพาะส่วนใหญ่ของวงการศึกษา เช่น โครงสร้างองค์กรกีฬา โครงสร้างการจัดการแข่งขัน สโมสรกีฬา การท่องเที่ยวการศึกษา ฯลฯ หลักการปฏิบัติขององค์กรในการจัดการ รวมถึงทักษะที่ต้องมีเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมาย เป็นต้น

มิติที่ 2 ส่วนของการพิจารณาจากความรู้สึกชอบ เช่น การจัดทำนโยบาย การวางแผนการบริหารองค์กรกีฬา การเป็นผู้จัดและผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของผู้จัดการด้านกีฬา และธุรกิจกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น

การบริหารจัดการทางการกีฬา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติมากกว่าแนวคิด เป้าหมายของผู้บริหารกีฬา คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการทุกระดับ ตั้งแต่การจัดทำนโยบาย การวางแผนยุทธศาสตร์ การนำนโยบายไปปฏิบัติ การบริหารจัดการกีฬาไม่ได้มีหน้าที่เพียงการจัดการเพื่อให้นักกีฬาได้รับชัยชนะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น ยังรวมไปถึงจำนวนเหรียญทองในการแข่งขันกีฬา การเป็นเจ้าภาพ จำนวนผู้ชม และมูลค่าของอุตสาหกรรมธุรกิจกีฬา ล้วนเป็นผลจากการบริหารจัดการกีฬาที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ การบริหารจัดการกีฬาต้องอาศัยความร่วมมือกัน ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง จนถึงผู้ปฏิบัติงานในระดับล่าง ตลอดจนอาสาสมัคร ต้องมีการสื่อสาร และประสานงานที่ดี ดังนั้น โครงสร้างมีความสำคัญอย่างยิ่ง การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบมีความสอดคล้องและเหมาะสม การบริหารจัดการกีฬาเป็นความรับผิดชอบทั่วไปของฝ่ายบริหารที่ไม่ใช่เป็นการทำงานเพียงแค่มอบหมายให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเท่านั้น ความสัมพันธ์ของโครงสร้างการทำงานทำให้เกิดการใช้คนได้ตรงความสามารถและเต็มศักยภาพ กระบวนการทำงานต้องไม่สลับซับซ้อนยุ่งยาก มีการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการทุกระดับ และควบคุมให้มีการดำเนินงานไปอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จทางการกีฬา

การบริหารจัดการทางการกีฬาในยุคปัจจุบันนั้น เป็นการนำแนวคิดทางการบริหารจัดการ มาผสมผสานกับคุณสมบัติเฉพาะของกีฬาและประสบการณ์ในทุกบริบทของผู้บริหาร เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุดสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามความคาดหวังในระดับสูง โดยได้แบ่งความหมายออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ส่วนการบริหาร (Administration) จะใช้ในการบริหารงานระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญ และการวางแผนของผู้บริหารระดับสูง และ 2) ส่วนการจัดการ (Management) หมายถึง ชุดหน้าที่ต่าง ๆ (A set of function) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) และคุ้มค่า (Cost-effective) เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร และปรากฏพิชญ์ ยวนนทร์ (2552, หน้า 11) ได้กล่าวถึง หน้าที่การบริหารจัดการทางการกีฬา (Sport management function) หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่าในการทุ่มเวลา และทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และผลที่ได้ควรเป็นรูปธรรม หน้าที่ของการบริหารจัดการกีฬาออกเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดเป้าหมาย แนวทางในการดำเนินการขององค์กร การกำหนดรูปแบบในการวางแผนจะมีลักษณะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผน ได้แก่ แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนาระยะสั้น แผนระยะยาว หรือแผนเฉพาะกิจ เป็นต้น โดยการวางแผนประกอบด้วย 1) การดำเนินการตรวจสอบภายในเพื่อกำหนดสถานภาพในปัจจุบัน 2) การสำรวจสภาพแวดล้อม 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ 4) การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต 5) การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร 6) การประเมินแนวทางปฏิบัติงานที่วางไว้ 7) การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด และ 8) การติดต่อสื่อสารที่ชัดเจนและทั่วถึง

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การนำแผนงานที่ได้จากการวางแผนมาสู่การปฏิบัติ เป็นการออกแบบ โครงสร้าง เป็นการจัดระบบการทำงาน กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การวางกฎระเบียบ การจัดสรรทรัพยากร (Resource allocation) การสรรหาบุคลากร การฝึกอบรม เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการจัดองค์กร ประกอบด้วย 1) การระบุและอธิบายงานเพื่อนำไปดำเนินการ กระจายงานออกเป็นหน้าที่ต่าง ๆ 2) การรวมหน้าที่ต่าง ๆ เข้าเป็นตำแหน่งงาน 3) การอธิบายสิ่งที่จำเป็นหรือความต้องการที่จำเป็นของตำแหน่งงาน 4) การคัดเลือกและการสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีศักยภาพ 5) การฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 6) การมอบหมายงานความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ 7) การทบทวนและปรับโครงสร้างขององค์กรเมื่อ

สถานการณ์เปลี่ยนแปลง และเมื่อผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่กำหนด และ 8) การติดต่อสื่อสารชัดเจน และทั่วถึง

3. การอำนวยการ หรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing) คือ กระบวนการแปลแผนงาน เพื่อให้เป็นงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ (Action assignment) เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าที่มอบหมายนั้น สามารถนำไปปฏิบัติสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้การนำ (Leading) การสั่งการ การจูงใจกับผู้ปฏิบัติทุกระดับ (Staffing) และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการอำนวยการหรือการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ปฏิบัติได้ทราบ 2) การมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงานต่าง ๆ 3) การให้คำแนะนำ และคำปรึกษาแก่ผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน 4) การให้รางวัลบนพื้นฐานของการปฏิบัติงาน 5) การยกย่องสรรเสริญและการตำหนิอย่างเหมาะสม 6) การจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการทำงาน 7) การสำรวจความต้องการเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง 8) การทบทวนและปรับวิธีการในการนำเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง และผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ และ 9) การติดต่อสื่อสารที่ชัดเจนและทั่วถึง

4. การควบคุม (Controlling) คือ หน้าที่ในการดูแลการดำเนินงานขององค์กรและการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรให้มีความสอดคล้องในทุกระดับ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผลบุคลากรปฏิบัติงาน และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรที่ดีเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการควบคุม ประกอบด้วย 1) การกำหนดมาตรฐาน 2) การเปรียบเทียบและติดตามผลปฏิบัติงานกับมาตรฐาน 3) การแก้ไขความบกพร่อง 4) การทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด และ 5) การติดต่อสื่อสารที่ชัดเจนและทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bridges and Roquemore (2001, pp. 29-31) ได้ อธิบายหน้าที่หลักของการบริหารจัดการกีฬา 4 ประการ ซึ่งเป็นกระบวนการพื้นฐานของการบริหารจัดการกีฬาโดยประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การนำไปใช้ และการควบคุม ดังนี้

4.1 การวางแผน (Planning) การวางแผนในฐานะที่เป็นกิจกรรมหนึ่งของการบริหารจัดการ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ แล้วจึงพัฒนาวิธีการ โดยละเอียดในอันที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์เหล่านั้นภายในระยะเวลาเฉพาะ โดยให้มีปัญหาให้น้อยที่สุด ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยประเด็นสำคัญที่ต้องจำไว้เกี่ยวกับการวางแผน คือ กิจกรรมการวางแผนทั้งหมดเป็นอนาคต ขณะที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรใหญ่วางแผน 5 ถึง 20 ปีข้างหน้า ผู้ควบคุมระดับต้นอาจวางแผนสองสัปดาห์หรือรายสามเดือน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาหรือระดับของการบริหารใดมากเกี่ยวข้อง การวางแผนเป็นเรื่องของอนาคต

การวางแผนที่ดีได้รับการออกแบบเพื่อให้มีปัญหาเกิดขึ้นน้อยที่สุดในการก้าวหน้าจากจุดหนึ่งไปยังจุดสุดท้าย การวางแผนที่ดีนำไปสู่ความพยายามที่มีประสิทธิผลและได้รับผลที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลย่อมหมายถึงผลผลิตที่มากขึ้น

4.2 การจัดองค์กร (Organizing) ผู้จัดการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดความพยายามของพนักงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างประสบผลสำเร็จ ซึ่งหมายถึงการจัดคนให้เหมาะสมกับงาน เป้าหมายเดียวขององค์กรที่ดีคือการสร้างความพยายามที่มีประสิทธิผล ซึ่งต้องการผู้จัดการมาประสานการใช้พนักงานและทรัพยากรอื่นอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด หน้าที่ของผู้จัดการ คือ ทำให้มั่นใจว่าพนักงานทำงานร่วมกันอย่างดี และเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันบรรลุโดยการทำงานภายใต้กรอบการบริหารตามลำดับขั้น

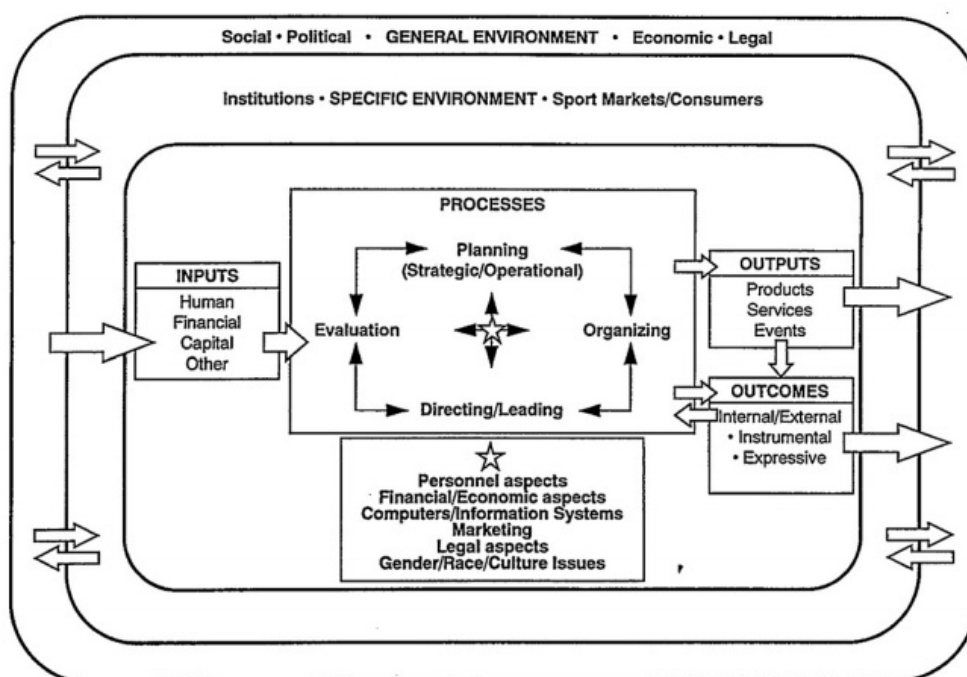
4.3 การนำไปใช้ (Implementing) คือ การนำแผนและโครงการการบริหารจัดการไปดำเนินการ โดยผ่านการทำงานของพนักงาน การนำไปใช้สามารถเรียกว่า การบริหาร การกระตุ้น หรือการอำนวยความสะดวก พจนานุกรมมาตรฐานนิยามคำกริยา นำไปใช้ ว่า “นำไปสู่การปฏิบัติ” โดยไม่ต้องสงสัยเลยว่า การวางแผนและการจัดที่ดีจำเป็นต่อการบริหารจัดการที่ประสบผลสำเร็จ แต่หากไม่มีการนำไปใช้ที่มีประสิทธิภาพ ความพยายามดังกล่าวก็เสียเปล่า การนำไปใช้เกี่ยวข้องการทำงานโดยตรงกับพนักงาน ผู้จัดการที่เป็นผู้นำไปใช้ที่ดีนั้นต้องเข้าใจคนซึ่งพวกเขาก็มีแนวโน้มเป็นผู้ที่ดีและเป็นผู้จัดการที่รอบรู้ที่เข้าใจเรื่องแรงจูงใจ ผลตอบแทน ความพึงพอใจในงานและทักษะที่เกี่ยวข้องกับคน

4.4 การควบคุม (Controlling) หน้าที่การควบคุมได้รับการออกแบบในการประกันว่าการดำเนินงานเป็นไปตามตารางแผนงาน ผู้วางแผนที่ดีจะรวมเทคนิคการควบคุมเพื่อที่เมื่อมีการนำไปใช้แล้วจะมีวิธีการวัดผลการดำเนินงานกับแผนงานที่วางไว้ ซึ่งหากมีความแตกต่างระหว่างแผนกับการดำเนินงานเกิดขึ้น ก็จะมีการแก้ไขได้ โดยการควบคุม มีขั้นตอนจำเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1) กำหนดมาตรฐาน (แผน) 2) การประเมินให้สอดคล้องกับมาตรฐาน (การตรวจสอบ) และ 3) การแก้ไขหรือแก้ปัญหาเมื่อมีการดำเนินการนอกเหนือมาตรฐาน

โดยทฤษฎีหากการวางแผนและการนำไปใช้ ได้รับการดำเนินการอย่างสมบูรณ์ การควบคุมก็ไม่จำเป็น แต่เมื่อคนไม่ใช่ผู้จัดการที่สมบูรณ์แบบหรือไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขรอบตัวได้ทั้งหมดทำให้จำเป็นต้องมีการควบคุม นอกจากนั้น Doherty (2013, pp. 5-11) ยังได้เสนอรูปแบบและอธิบายหลักการทฤษฎีที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการทางการกีฬา โดยกล่าวว่า ในการบริหารจัดการทางการกีฬาส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบระบบเปิด คือ มีการดำเนินการที่มีสภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบและมีอิทธิพลต่อองค์กรกีฬา โดยสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ ทรัพยากรทางการบริหาร กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ เป็นต้น

โดยที่ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ คน งบประมาณ เงินทุน และอื่น ๆ กระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การชี้นำ และการประเมินผล ส่วนผลผลิต ได้แก่ ผลงาน การบริการ และกิจกรรมต่าง ๆ และผลลัพธ์ ได้แก่ ความคิดเห็น ความรู้สึก เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านสังคม การเมือง บริบทแวดล้อม เศรษฐกิจ และกฎหมาย รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่เฉพาะขององค์กรกีฬา ได้แก่ การตลาดกีฬา ธุรกิจกีฬา และลูกค้า เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดเป็นระบบที่ใช้ในการบริหารจัดการทางการกีฬาขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ดังภาพที่ 2-9

A. Doherty / Sport Management Review 16 (2013) 5-11

ภาพที่ 2-9 รูปแบบการบริหารจัดการทางการกีฬาขององค์กรกีฬา (Doherty, 2013, p. 7)

การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬา

ปรางทิพย์ ยูวานนท์ (2552, หน้า 207-208), Bridges and Roquemore (2001, pp. 145-146) และ Hoye et al. (2006, pp. 70-72) ได้อธิบายไปในทางเดียวกันว่า การนำเอาการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic management) มาใช้จะทำให้องค์กรเกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีโอกาสอยู่รอด และประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารกระทำเพื่อให้ได้กลยุทธ์ขององค์กร ส่วนกลยุทธ์ คือ การตัดสินใจและลงมือปฏิบัติเพื่อกำหนดการดำเนินงานขององค์กร

การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการจัดการที่เป็นพื้นฐานขององค์กร คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม โดยเพิ่มและเน้นการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อให้ทราบสถานะขององค์กรก่อนนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมและนำไปปฏิบัติใช้ต่อไป

โดยกระบวนการบริการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬา มี 5 ขั้นตอน (ปรากฏพิชญ์ ยูวานนท์, 2552, หน้า 207) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์กลยุทธ์ ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดทิศทางกลยุทธ์ ขั้นตอนที่ 3 การจัดการกลยุทธ์ ขั้นตอนที่ 4 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และขั้นตอนที่ 5 การประเมินกลยุทธ์ สอดคล้องกับ Bridges and Roquemore (2001, pp. 148-156) ได้อธิบายถึงขั้นตอนกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning process) ไว้ดังนี้

1. กำหนดภารกิจขององค์กร เป็นการกำหนดวางวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนขององค์กรหรือที่เราเรียกโดยทั่วไปว่า “เป้าหมาย” ขององค์กร เป้าหมายและภารกิจขององค์กรนั้นจะต้องเขียนให้ทุกคนในองค์กรได้ทราบทิศทางอย่างแท้จริงและถูกต้องให้เป็นหนึ่งเดียวในองค์กร เพื่อจะให้เกิดความเข้มแข็งในองค์กรหรือเกิดความพยายามในการที่จะบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ระยะยาว เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในระยะยาวโดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ วิจัย การกำหนดแผนกลยุทธ์ การนำแผนไปปฏิบัติ ให้เกิดการยอมรับและมีทิศทางในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ทบทวนกลยุทธ์ ขั้นต่อไปก็เป็นการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ต้องมีการทบทวนที่มีอยู่ว่ามีวัตถุประสงค์ปัจจุบันเรามีอะไรบ้าง แผนของเรามีอะไรบ้าง ถ้าเปรียบเทียบกับแผนที่เรามีอยู่ กับแผนที่ใหม่ที่กำลังจะสร้าง มีข้อได้เปรียบ เสียเปรียบอย่างไร คำตอบที่ได้จากการตอบคำถามขององค์กร เป็นสิ่งที่เรารับรู้ได้ว่าเพียงพอที่จะต้องทำแผนกลยุทธ์ใหม่หรือไม่

4. ประเมินสถานการณ์จากสิ่งแวดล้อมขององค์กร เป็นขั้นตอนหลักในการทำแผนกลยุทธ์ที่จะประเมินสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ทั้งภายในภายนอกองค์กร ซึ่งจะมีผลอย่างยิ่งกับการจัดการแผนและการตัดสินใจ ซึ่งกิจกรรมนี้เรียกว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า “การรับรู้” โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีการรับรู้ในเรื่องของ นโยบาย สังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ เพื่อที่ผู้จัดการจะได้วางแผนกลยุทธ์ได้อย่างถูกต้องตรงตามสมัชชานิยมโดยการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เข้มแข็ง

5. สำรวจทรัพยากรที่มีอยู่ เป็นขบวนการขั้นแรก ๆ ที่จะต้องดำเนินการ ในการวิเคราะห์ทรัพยากรภายใน นั่นก็คือ ทรัพยากรที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร โดยวัตถุประสงค์ในการสำรวจหรือวิเคราะห์ทรัพยากรภายในองค์กรนั้นเพื่อให้สามารถแยกให้เห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีความหมายและความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของจุดแข็งขององค์กร หรือเรียก

กันว่า เป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน นั่นก็จะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการกำหนดยุทธศาสตร์ในอนาคตได้

6. การวิเคราะห์องค์กร เป็นกลยุทธ์ที่เรียกว่า แผนต้นฉบับ หรือการทบทวนแผนต้นฉบับ โดยการสรุปและให้ความสำคัญกับเรื่องของจุดแข็ง และจุดอ่อนของยุทธศาสตร์ ประสิทธิภาพของการวิเคราะห์โดยเครื่องมือการบริหารเชิงกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์โดยใช้ SWOT Analysis เป็นการเขียนรายละเอียดภายในองค์กรเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน และรายละเอียดภายนอกองค์กรเกี่ยวกับ โอกาส ภัยคุกคาม เป็นต้น

7. การเปรียบเทียบกลยุทธ์ปัจจุบัน เพื่อดูว่ากลยุทธ์ในปัจจุบันเพียงพอหรือไม่ที่จะได้รับการปรับเปลี่ยน หรือปรับปรุง ซึ่งจะต้องดูว่าแผนกลยุทธ์ในปัจจุบันดี หรือไม่ดี แล้วถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจากแผนเดิมจะมีผลกระทบอย่างไร ซึ่งควรจะมีข้อคำถามในการช่วยตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงแผนกลยุทธ์จากแผนกลยุทธ์เดิมไปเป็นแผนกลยุทธ์ใหม่ ดังคำถามต่อไปนี้ 1) องค์กรจะดำเนินทางไปในทิศทางใด 2) ข้อมูลที่มีอยู่ในตอนนี้เพียงพอกับการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และ 3) คู่แข่งขันของเราเขาเปลี่ยนสิ่งใดบ้าง แล้วเรามีแผนกลยุทธ์ใดรองรับกับการเปลี่ยนแปลงนั้นหรือไม่ คงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงแผนกลยุทธ์

8. การสร้างกลยุทธ์ใหม่ ถ้าการตัดสินใจไม่มีน้ำหนัก ควรกลับมาดูว่าสิ่งที่เรามีอยู่สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ หากทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือให้องค์กรแผนกลยุทธ์ใหม่ ว่ามีความเหมาะสมกับองค์กรเพียงไร ขึ้นกับ 1) มีความสอดคล้องภายใน 2) ความสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม 3) การใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม 4) ระดับความพึงพอใจกับภาวการณ์เสี่ยง 5) ความเหมาะสมของช่วงเวลา และ 6) ความสามารถนำไปปฏิบัติ

9. พัฒนานโยบายและกระบวนการให้เข้ากับกลยุทธ์ใหม่ ในการทำแผนกลยุทธ์จะต้องมีองค์ประกอบครอบคลุมถึงสิ่งเหล่านี้ คือ วัตถุประสงค์หลัก (Objective) โปรแกรม (Program) กระบวนการ (Procedure) นโยบาย (Policies) และอื่น ๆ ที่จะสามารถเป็นแนวทางได้

10. การนำไปใช้และควบคุมประเมินผล การดำเนินการของแผนกลยุทธ์ต้องมีการกระตุ้นองค์ประกอบต่าง ๆ ไปด้วยนั่นคือ แผน (Plan) โปรแกรม (Program) การนำไปใช้แผนกลยุทธ์ต้องควบคุม และคาดเดากับสิ่งที่จะเกิด คือ การควบคุมหน้าที่ของการวัดผลทางด้านศักยภาพในขณะนั้น ในสถานการณ์ที่ต้องการข้อสรุปในการกำหนดมาตรฐาน

นอกจากนั้น Australian Sports Commission (2004 อ้างถึงใน ประกิจ หงษ์แสนชาธรรม, 2552) ได้เสนอกระบวนการบริการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับองค์กรกีฬาของประเทศออสเตรเลีย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวางแผน ประกอบด้วย 1) การทบทวนแผนในปีที่ผ่านมา และ 2) โครงสร้างบุคลากรทั้งหมด ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการกำหนดกลยุทธ์

ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกองค์กร 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยม 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว 4) การจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และ 5) การสร้างดัชนีตัวชี้วัด ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) การจัดลำดับความสำคัญของแผนระยะสั้น 2) การวางแผนการเงินและงบประมาณ และ 3) การกำหนดกรอบการดำเนินการและปฏิบัติการ และขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินกลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) การติดตามประเมินผลและการทบทวนแผน และ 2) การสร้างตัวเปรียบเทียบ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬามีความจำเป็นสำหรับทุกองค์กรกีฬา โดยผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก กำหนดทิศทางกลยุทธ์ กำหนดการจัดการกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และควบคุมการประเมินกลยุทธ์ ตามลำดับ จึงช่วยให้องค์กรกีฬาอยู่รอดและประสบสำเร็จได้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ (2551), จารุณี ไกรแก้ว (2558) และเอกชัย บุญยาทิษฐาน (2553, หน้า 227-259) มาใช้ในการวิจัย ดังนี้ จารุณี ไกรแก้ว (2558) กล่าวถึงการวางแผนกลยุทธ์ หรือการวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องบรรลุ และกำหนดแนวทางในการบรรลุสภาพการณ์ที่กำหนดบนพื้นฐานข้อมูลรอบด้านอย่างเป็นระบบ คำว่า “ยุทธศาสตร์” (Strategy) มีความหมายรวมถึงจุดหมายปลายทาง และวิธีการสู่จุดหมายปลายทางเชิงนโยบาย ส่วนคำว่า “กลยุทธ์” (Strategies) หมายถึง วิธีการสู่จุดหมายปลายทางระดับปฏิบัติการและเป็นแนวทางเพื่อตอบสนองวิธีการสู่จุดหมายปลายทางระดับนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ (2551) กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ไม่ใช่งานประจำแต่หมายถึงการพัฒนางานประจำหรือการสร้างงานได้ ทั้งนี้ องค์กรจะดำเนินการไปสู่ความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีวิธีการบริหารจัดการที่เรียกว่าการบริหารยุทธศาสตร์หรือการบริหารเชิงกลยุทธ์ และมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน ถ้าเป็นองค์กรเอกชน ความสำเร็จอาจอยู่ที่ตัวเลขทางการเงิน ในขณะที่หน่วยราชการความสำเร็จจะอยู่ที่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือวัตถุประสงค์ และได้แบ่งระดับของการวางแผนตามลักษณะของการบริหารงานในองค์กร สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. การวางแผนระดับนโยบาย (Policy planning) เป็นแผนระดับสูงสุดขององค์กร มักจะระบุแนวทางอย่างกว้าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะก่อให้เกิดแผนชนิดอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นแผนระยะยาว เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น

2. การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) เป็นการวางแผนครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดขององค์กร หรือแผนงานใหญ่ขององค์กร โดยจะระบุไว้ “อย่างกว้าง” และ “มองไกล” ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งมักจะเป็นแผนระยะยาว 5-10 ปี ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนระดับนโยบาย

3. แผนปฏิบัติการหรือแผนดำเนินการ (Operation plan) เป็นการวางแผนที่กำหนดจุดมุ่งหมายระยะสั้น ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ซึ่งถ่ายทอดมาจากแผนกลยุทธ์ องค์ประกอบของแผนปฏิบัติการจะประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน

แผนกลยุทธ์เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามพันธกิจ (Mission) ขององค์กรและทำให้องค์กรอยู่รอดในระยะยาวได้ การวางแผนกลยุทธ์นั้นเป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายระยะยาวขององค์กรและการเลือกวิถีทางเพื่อให้บรรลุจุดหมายนั้น ทั้งนี้การวางแผนกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนของผู้บริหารระดับสูงจะมีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการ ซึ่งเป็นแผนงานระดับล่าง นอกจากนี้ การที่จะให้แผนกลยุทธ์บรรลุผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการบริหารเชิงกลยุทธ์มาขับเคลื่อนแผนด้วย ซึ่งเป็นการตอบคำถามสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1) ปัจจุบันเราอยู่ ณ จุดไหน ซึ่งตอบคำถามด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค หรือที่รู้จักกันว่า SWOT Analysis 2) ในอนาคตเราต้องการจะไปสู่จุดไหน ซึ่งคือ การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) และทิศทางขององค์กร 3) เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไร ซึ่งคือ การกำหนดยุทธศาสตร์หรือประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy formulation) และ 4) เราจะต้องทำหรือปรับเปลี่ยนอะไรบ้างเพื่อไปถึงจุดนั้น ซึ่งคือ การแปลงยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategy execution)

กระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์

องค์กรต่างมีเป้าหมายอย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้ คือ 1) การนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ 2) สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ 3) การประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน 4) สามารถก่อให้เกิดคุณค่าหรือประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การเป็นองค์กรชั้นนำ และ 6) การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง ดังนั้น ด้วยเหตุที่การวางแผนกลยุทธ์เป็นการวางแผนเพื่อนำองค์กรไปสู่ภาพลักษณ์ใหม่ที่ก้าวสู่วิสัยทัศน์ที่ต้องการในอนาคตภายใต้สภาพแวดล้อมและบริบทในการดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตลอดเวลา การวางแผนกลยุทธ์จึงต้องดำเนินการเป็นกระบวนการ ดังตารางที่ 2-6

ตารางที่ 2-6 กระบวนการในการจัดทำแผนกลยุทธ์และองค์ประกอบของแผนกลยุทธ์
(จารุณี ไกรแก้ว, 2558, หน้า 2)

กระบวนการในการจัดทำแผนกลยุทธ์	องค์ประกอบของแผนกลยุทธ์
1. การวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์ หรือ SWOT Analysis	-
2. การกำหนดทิศทางขององค์กร/ หน่วยงาน	วิสัยทัศน์ และพันธกิจ
3. การวิเคราะห์ถึงประเด็นที่ต้องมุ่งเน้น/ ให้ความสำคัญที่จะบรรลุวิสัยทัศน์	ประเด็นยุทธศาสตร์
4. การกำหนดเป้าประสงค์สำหรับแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
5. การกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายของแต่ละเป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย
6. การกำหนดกลยุทธ์หรือสิ่งที่จะทำให้บรรลุเป้าประสงค์	กลยุทธ์

องค์ประกอบในการวางแผนกลยุทธ์

1. พันธกิจ (Mission) เป็นสิ่งที่สื่อถึงภารกิจหลักขององค์กร
2. จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ ผลลัพธ์ปลายทาง (Outcomes) ที่องค์กรต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตโดยไม่ต้องระบุช่วงเวลาที่น่าอนลงไป
3. วัตถุประสงค์ (Objective) เป็นผลผลิต (Output) ที่ต้องการให้เกิดขึ้น เมื่อได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดพันธกิจไว้ วัตถุประสงค์จึงต้องกำหนดให้ชัดเจน วัดได้ ปฏิบัติได้ และต้องเกิดขึ้นก่อนผลลัพธ์
4. นโยบาย (Policy) คือ ข้อความหรือสิ่งที่องค์กรระบุไว้ว่าจะปฏิบัติหรือกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น การกำหนดนโยบายจึงเป็นการกำหนดกรอบ กำหนดเกณฑ์ที่จะปฏิบัติให้กระชับและมีประสิทธิภาพ
5. กลยุทธ์ (Strategy) คือ แนวทางปฏิบัติย่อยที่องค์กรยึดเป็นกรอบสำหรับคัดเลือกแผนงาน งาน และโครงการต่าง ๆ ที่จะดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งกลวิธีต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับนโยบายข้อนั้น ๆ
6. แผนงาน (Program) คือ งานหรือโครงการย่อย ซึ่งมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน ซึ่งงานหรือโครงการจะประกอบด้วยกิจกรรม (Activities) ต่าง ๆ ที่ดำเนินการภายใต้กรอบของงานหรือโครงการหนึ่ง ๆ ซึ่งจะมีเงื่อนไขระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ขั้นตอนการจัดทำแผนกลยุทธ์

1. ขั้นเตรียมการ ได้แก่ 1) จัดตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน (Internal stakeholder) 2) วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียจากภายนอก ซึ่งประกอบด้วย ผู้มีส่วนได้เสียในการรับบริการ โดยตรง (Marketplace stakeholder) และผู้มีส่วนได้เสียในสังคมที่อยู่นอกองค์กร (External stakeholder) 3) รวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน โดยเฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 4) รวบรวมข้อมูลมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานวิชาชีพหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน 5) รวบรวมนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะคำแถลงนโยบาย แผนบริหารราชการแผ่นดินและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน 6) รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน และ 7) รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน

2. ขั้นประเมินศักยภาพของหน่วยงาน/ วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

ได้แก่ 1) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยผู้บริหารหน่วยงาน 2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยผู้ปฏิบัติงานหรือผู้แทนผู้ปฏิบัติงาน และ 3) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมร่วมกันระหว่างผู้บริหารหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงาน

3. ขั้นจัดวางทิศทางของหน่วยงาน ได้แก่ 1) ประเมินสถานภาพจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) จัดทำร่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ และ 3) รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภายในหน่วยงาน ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการรับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียในสังคมแต่อยู่นอกองค์กร เกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการประเมินสถานภาพของหน่วยงาน และร่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์

4. ขั้นจัดทำร่างแผนกลยุทธ์ ได้แก่ 1) สรุปผลการประเมินสถานภาพจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) สรุปผลการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และผลผลิต และ 3) กำหนดตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (ทั้งเป้าหมายรวมและเป้าหมายรายปี) ตัวชี้วัดผลผลิต (ทั้งเป้าหมายรวมและรายปีที่ครอบคลุม 4 มิติ คือ เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงเวลา และเชิงต้นทุน)

5. ขั้นตอนอนุมัติแผนกลยุทธ์ต่อผู้มีอำนาจหรือองค์กรที่ควบคุมนโยบาย

6. ขั้นเผยแพร่แผนกลยุทธ์ต่อสาธารณะ ได้แก่ 1) ประชาสัมพันธ์แผนกลยุทธ์ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบและแสดงความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และ 2) ประชาสัมพันธ์แผนกลยุทธ์

บนเว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อให้ประชาชนและผู้สนใจสามารถให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมกลับมายังหน่วยงานได้

การวิเคราะห์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder analysis)

การวิเคราะห์เรื่องผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับองค์กรมีส่วนช่วยในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์หลักของหน่วยงานได้ถูกต้อง เนื่องจากหน่วยงานไม่เพียงแต่ผูกพันกับ กระบวนการต้นสังกัดและผู้รับบริการเท่านั้น แต่ยังมีผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ด้วย ซึ่งมีอิทธิพลต่อการ วางแผนและการดำเนินการของหน่วยงาน จำแนกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ผู้มีส่วนได้เสียภายใน องค์กร (Internal stakeholders) ได้แก่ ผู้บริหารทุกระดับ และเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน 2) ผู้มีส่วน ได้เสียโดยตรงในการรับบริการ (Marketplace stakeholders) เช่น ผู้รับบริการ พันธมิตร ผู้รับจ้าง และขายครุภัณฑ์และวัสดุในการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุ และ 3) ผู้มีส่วนได้เสียในสังคมแต่ อยู่นอกองค์กร (External stakeholders)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก

เอกชัย บุญยาทิษฐาน (2553, หน้า 46-77) ได้เสนอว่า ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอกองค์กร ส่วนใหญ่องค์กรใช้แนวคิดและหลักการต่าง ๆ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ได้แก่ PEST Analysis, PESTEL Analysis, SLEPT Analysis, STEER Analysis, STEEP Analysis, DESTEP Analysis, STEP Analysis, PESTE Analysis, STEEPLE Analysis, STEEPLED Analysis และ SPECTACLES Analysis เป็นต้น ส่วนในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยส่วน ใหญ่องค์กรใช้แนวคิดและหลักการต่าง ๆ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ได้แก่ PRIMO-F Analysis, 4P, Seven-S framework of McKinsey และ MMPF เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับหอสมุดพระราชวัง สยามจันทร์ (2558, หน้า 2-4) ได้เสนอการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรโดยใช้แนวคิด SIPOC Model มาทำการวิเคราะห์ โดยอธิบายว่า (S) Supplier หรือผู้ส่งมอบปัจจัยนำเข้า (I) Input หรือปัจจัยนำเข้า (P) Process หรือกระบวนการทำงาน (O) Output หรือสินค้าหรือการให้บริการ (C) Customer หรือลูกค้าหรือผู้รับบริการ เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปว่าในการวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน SIPOC ได้แก่ ผู้สนับสนุน (Supplier) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก/ ผลผลิต (Output) และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย (Customer) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก PESTLE ได้แก่ การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economic) สังคมวัฒนธรรม (Social) เทคโนโลยี (Technology) กฎหมาย (Legal) และสภาพแวดล้อม (Environmental) ซึ่งจากองค์ประกอบสามารถอธิบายปัจจัยบริบทต่าง ๆ ของสภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกได้ครอบคลุมและชัดเจน

การวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กร (จารุณี ไกรแก้ว, 2558, หน้า 7)

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในใช้หลัก “SWOT Analysis” ประกอบด้วย 1) Strengths คือ จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ 2) Weaknesses คือ จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ 3) Opportunities คือ โอกาสที่จะดำเนินการได้ และ 4) Threats คือ อุปสรรคหรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินการขององค์กร หรืออาจเรียกว่าเป็นการทำ Situation analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต การวิเคราะห์สภาพการณ์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) การวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวิสัยทัศน์หรือเลือกกลยุทธ์ระดับองค์กรที่เหมาะสมต่อไป ในการวิเคราะห์ควรครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสมของโครงสร้างองค์กรและความชัดเจนของนโยบายที่หน่วยงานกำหนด
- 2) ประสิทธิภาพในระดับผลลัพธ์ (ผลประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย) ในช่วงเวลาที่ผ่านมา และประสิทธิภาพในระดับผลผลิต (เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพตามมาตรฐาน เชิงเวลา และเชิงต้นทุน) ในช่วงเวลาที่ผ่านมา รวมทั้งความคุ้มค่าของภารกิจในช่วงเวลาที่ผ่านมา 3) การบริหารบุคคล และการพัฒนาบุคลากร เช่น อัตรากำลัง คุณภาพบุคลากร การคัดเลือกบุคลากร การให้รางวัลและการลงโทษ การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ การฝึกอบรมผู้บริหารระดับต่าง ๆ
- 4) ประสิทธิภาพทางการเงินและการระดมทุน 5) การบริหารพัสดุ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การบำรุงรักษาครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ การจัดหาวัสดุสิ้นเปลือง และ 6) การบริหารจัดการ เช่น การวางแผนปฏิบัติการ การวิจัยและพัฒนา การติดตามผลการปฏิบัติงาน การประเมินผล เป็นต้น

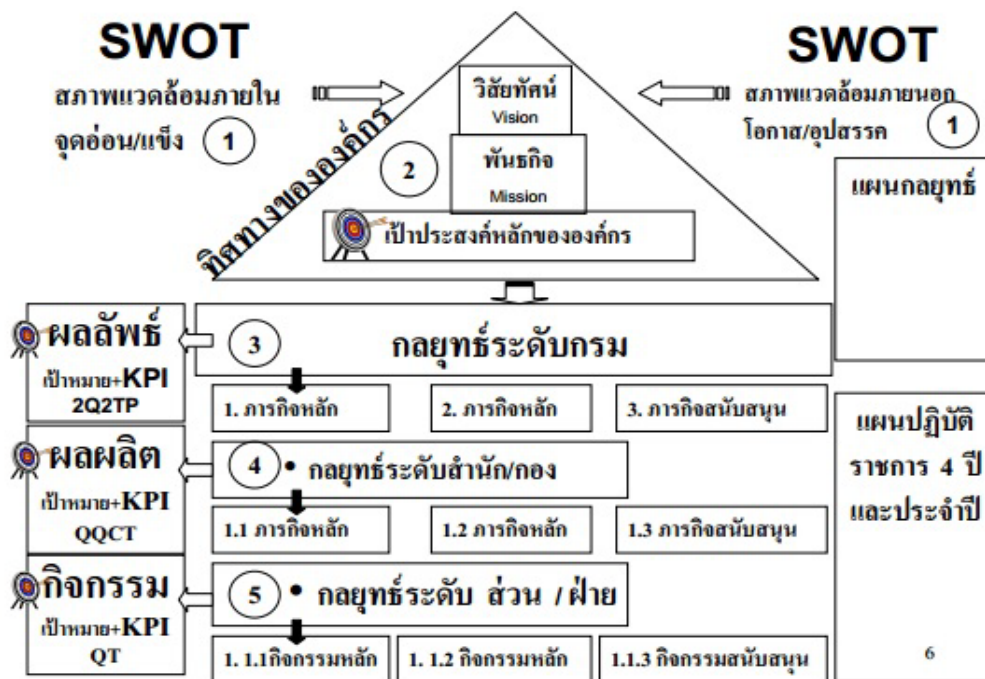
2. การวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอก เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกองค์กร แต่มีผลกระทบต่อการทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง คู่แข่งขัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ ผู้วางแผนกลยุทธ์ต้องให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกองค์กร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ควรครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ 1) ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยอุปสรรค ด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ปัจจัยเอื้อด้านสังคมที่เกี่ยวกับความต้องการของประชาชน หรือปัญหาด้านการศึกษา อาชีพ พฤติกรรม กระแสวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ค่านิยมความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและประเพณี 2) ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยอุปสรรคด้านเทคโนโลยี 3) ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยอุปสรรคด้านเศรษฐกิจ เช่น ภาวะการจ้างงาน อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ และ 4) ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยอุปสรรคด้านการเมืองและกฎหมาย

ภายในประเทศและระหว่างประเทศ เช่น กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง นโยบายของรัฐบาล โครงสร้าง ส่วนราชการ เป็นต้น

ในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์โดย SWOT Analysis สามารถประเมินได้ ดังนี้ 1) SO คือ การนำเอาจุดแข็งไปใช้ประโยชน์จากโอกาส ได้ด้วยการสร้าง เปิด เพิ่ม รุก ขยาย 2) WO คือ การแก้ไขจุดอ่อนเพื่อช่วงชิงโอกาสหรือหาจุดแข็ง จากภายนอกมาเสริม ด้วยการปรับปรุง พัฒนา แก้ไข ทบทวน ประสานความร่วมมือ ขอรับการ สนับสนุน 3) ST คือ การใช้จุดแข็งเพื่อลดความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามหรือทำจุดแข็งให้ดีขึ้น ด้วยการปรับปรุง พัฒนา และลดต้นทุน และ 4) WT คือ การเลิกหรือลดภารกิจข้างด้านที่มีจุดอ่อน และภัยคุกคามหรือคิดใหม่ ทำใหม่ ด้วยวิธีการเลิก ลด ถ่ายโอน ปรับเปลี่ยน และ Re-engineering

การจัดวางทิศทางของหน่วยงาน

การจัดวางทิศทางเชิงกลยุทธ์ของหน่วยงาน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์หลักของหน่วยงาน (Organization's objective หรือ Goal) โดยวิสัยทัศน์ แสดงภาพที่หน่วยงานอยากจะเป็นในช่วง 4-5 ปีข้างหน้า และเกิดจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอกและการวิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยงาน ซึ่งมีข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ สนับสนุนการวิเคราะห์ พันธกิจระบุหน้าที่ความรับผิดชอบหรือบทบาทซึ่งกำหนดจะทำในช่วง 4-5 ปี ข้างหน้า ที่สอดคล้องกับกฎหมายการจัดตั้งหน่วยงาน ส่วนเป้าประสงค์หลักของหน่วยงาน ระบุ กลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการที่ชัดเจนและผลประโยชน์ที่กลุ่มเป้าหมายได้รับมีความสัมพันธ์กับ พันธกิจโดยตรง ดังภาพที่ 2-10

ภาพที่ 2-10 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ (จารุณี ไกรแก้ว, 2558, หน้า 8)

การวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

ความหมายของการวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

มนต์ชัย เทียนทอง (2552, หน้า 165) กล่าวว่า การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ คน เพื่อมุ่งศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับองค์ความรู้ในอนาคตของศาสตร์ด้านต่าง ๆ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจึงจัดว่าเป็นการวิจัยในอนาคต หรืออนาคตศาสตร์ (Futurism) โดยมุ่งเน้นการศึกษาวิจัยในเชิงลึกเพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอนาคตได้ดียิ่งขึ้น สำหรับวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยในอนาคต ก็คือ การพยากรณ์ภาพในอนาคตที่คาดว่าจะเป็นการแสวงหาทางเลือกที่จะดำเนินการในอนาคต และการเตรียมการและกระตุ้นเตือนให้ตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันจะนำไปสู่การจัดเตรียม การควบคุม การแก้ไข และการบริหารจัดการในอนาคตให้เป็นไปตามความต้องการ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีเครือข่ายไร้สายในอีก 10 ปีข้างหน้า หรือแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ด้วยบทเรียน E-Learning ในมหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งวิธีการวิจัยเพื่อพยากรณ์ภาพในอนาคตมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน แต่ละวิธีจะมีหลักการที่คล้ายคลึงกัน อาจจะแตกต่างกันบ้างในส่วนของกระบวนการและรายละเอียดอื่น ๆ สำหรับวิธีการที่ใช้ในการพยากรณ์ภาพในอนาคตที่สำคัญ มีอยู่ 3 วิธี ได้แก่ 1) การคาดการณ์

แนวโน้ม (Trend projection) 2) การเขียนภาพอนาคต (Scenario writing) และ 3) การปรึกษาผู้อื่น (Consulting others) เป็นต้น โดยเฉพาะวิธีสุดท้ายการปรึกษาผู้อื่น ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เป็นวิธีการวิจัยในอนาคตที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากการสรุปมติจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ คนที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับอนาคตของศาสตร์ที่ทำการศึกษา ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับภาพในอนาคตวิธีการวิจัยนี้เรียกว่า เทคนิคเดลฟาย ปัจจุบันจึงมีการใช้เทคนิคเดลฟายกันอย่างแพร่หลาย ไม่เฉพาะการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงด้านธุรกิจ สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา เนื่องจากทำให้ได้ข้อมูลของภาพในอนาคตที่น่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ดี

ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (2556, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า เป็นขบวนการที่จะเสาะแสวงหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนที่เกี่ยวกับความเป็นไปในอนาคต ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลา ปริมาณ และหรือสภาพที่ต้องการจะให้เป็นที่นี้ โดยวิธีการเสาะแสวงหาความคิดเห็นด้วยการใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม เป็นวิธีการที่จะทำให้ได้ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ต้องการวิจัยอย่างมีระบบ เนื่องจากบางครั้งการตัดสินใจใด ๆ อาจไม่มีข้อมูลหรือไม่มีความรู้ที่ได้มีการพิสูจน์แล้ว จึงมีความจำเป็นต้องใช้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ มาช่วยพิจารณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ ซึ่งนำมาเป็นหลักฐานในการค้นหาและเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปนิยามของเทคนิคเดลฟายได้ว่า เป็นวิธีการหรือกระบวนการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหลาย ๆ คน เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตในประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาหรือต้องการพยากรณ์อนาคต เพื่อระดมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยใช้แบบสอบถาม และสรุปผลเพื่อนำมาพิจารณาจากข้อค้นพบไปใช้ในการพัฒนาต่อไป

องค์ประกอบของการวิจัยเทคนิคเดลฟาย

มนต์ชัย เทียนทอง (2552, หน้า 168) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายให้ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

1. ผู้วิจัยจะต้องมีเวลามากเพียงพอในการส่งแบบสอบถามแต่ละรอบ ๆ ไปยังผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งมียุทธวิธีการติดตามการตอบกลับจากผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่องและได้ผล ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีภารกิจค่อนข้างมาก และการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมหลายรอบ ปัญหาที่มักประสบในการใช้เทคนิคเดลฟาย ก็คือ เวลาที่

ใช้ไปในแต่ละรอบของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยเอง

2. การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จะต้องพิจารณา ดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาอย่างแท้จริง ไม่ควรคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญโดยอาศัยความคุ้นเคยส่วนตัว ติดต่อง่าย หรือสถานที่ทำงานอยู่ใกล้กัน

2.2 จะต้องคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีความสนใจในเรื่องที่ผู้วิจัยทำการวิจัย และเต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัยตลอดทั้งกระบวนการ รวมทั้งยินดีสละเวลาตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบ ๆ ซึ่งผู้วิจัยจะต้องแจ้งให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบก่อนว่าจะมีการเก็บข้อมูลหลายรอบ

2.3 มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญมากเพียงพอเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ซึ่งไม่มีข้อกำหนดว่าควรต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนเท่าใด ผู้วิจัยบางคนกล่าวว่าควรใช้จำนวน 5-10 คน หรือ 10-15 คน หรือจำนวนมากกว่า 17 คนขึ้นไป อัตราความคลาดเคลื่อนจะยิ่งลดน้อยลงมาก ดังนั้นโดยทั่วไปแล้วจึงใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ขึ้นไป

3. แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะต้องมีคุณภาพและมีความเที่ยงตรง รวมทั้งวัดผลได้ตรงตามความต้องการ เข้าใจง่าย ชัดเจน และง่ายต่อการตอบ นอกจากนี้ ยังควรเว้นระยะในการส่งแบบถาม ไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละรอบไม่ให้ห่างนานเกินไป เนื่องจากอาจมีผลทำให้ผู้เชี่ยวชาญลืมเหตุผลของการตอบในรอบที่ผ่านมาได้

4. ผู้วิจัยจะต้องมีการเตรียมตัวและดำเนินการ ดังนี้

4.1 จะต้องทำความเข้าใจในกระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายอย่างละเอียด เพื่อให้การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละรอบเป็นไปตามกำหนดและมีประสิทธิภาพ

4.2 มีเวลาเพียงพอในการส่งและเก็บแบบสอบถาม มีกลยุทธ์ในการติดตามหรือทวงถามแบบสอบถามที่ได้ผล รวมทั้งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญได้โดยไม่ย่อท้อ ซึ่งโดยทั่วไปการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจะใช้เวลาน้อยกว่าการวิจัยประเภทอื่น

4.3 มีความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาคำตอบ โดยให้ความสำคัญในคำตอบที่ได้รับอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีความลำเอียง แม้ว่าบางข้อจะมีผู้เชี่ยวชาญบางคนจะไม่ตอบก็ตาม รวมทั้งสามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลได้อย่างถูกต้อง

เครื่องมือที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย

การเก็บข้อมูลโดยเทคนิคเดลฟายจะใช้แบบสอบถามเป็นสำคัญ โดยใช้ทั้งแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (โดยทั่วไปใช้ 5 ระดับ) การเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายที่พัฒนาจากแบบดั้งเดิม (Traditional delphi technique) ในรอบแรก จะใช้การเก็บข้อมูลแบบปลายเปิด ส่วนรอบต่อมาใช้เก็บข้อมูลแบบปลายปิด เพื่อรวมความคิดเห็นในกรอบกว้างจากผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามในรอบที่สองและสามจะพัฒนาจากแบบสอบถาม

ในรอบที่หนึ่ง การจัดทำแบบสอบถามในรอบที่สาม จะนำคำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าสถิติ โดยใช้ค่าสถิติย้อนกลับได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) หรือความถี่ ร้อยละ เป็นต้น

จำนวนรอบที่เหมาะสม

การเก็บข้อมูลสามารถดำเนินการได้หลายรอบจนกว่าจะได้คำตอบที่สอดคล้องกัน ฉะนั้นจำนวนรอบที่เหมาะสมของการใช้เทคนิคเดลฟายจึงขึ้นอยู่กับการได้ข้อสรุป โดยสรุปควรใช้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2 รอบ แต่ไม่ควรเกิน 4 รอบ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 226)

ระดับการรับฉันทามติที่เหมาะสม

การได้รับฉันทามติเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดที่เป็นข้อสรุปของกลุ่ม การกำหนดระดับความสอดคล้องกำหนดค่าฉันทามติเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 กำหนดด้วยค่าร้อยละ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับใด อาจจะมีการแจกแจงความถี่ของผู้ให้ข้อมูลว่ามีลักษณะการกระจายที่เป็นไปในระดับใด

ประเภทที่ 2 เป็นการนำสถิติเพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม เพื่อยกระดับความคิดเห็นของกลุ่มในลักษณะสรุปรวม และแสดงค่าสถิติของการกระจาย เช่น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

การตรวจสอบ

1. การตรวจสอบค่าร้อยละ ข้อความที่จะได้รับฉันทามติ ควรจะมีความสอดคล้องกันอย่างน้อยร้อยละ 60

2. การตรวจสอบค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยควอไทล์ การนำเสนอข้อมูลย้อนกลับค่าสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่าพิสัยควอไทล์ และการตรวจสอบค่าฉันทามติ ผู้วิจัยจากค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ สามารถแบ่งเกณฑ์การตรวจสอบการรับฉันทามติได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 งานวิจัยที่เก็บข้อมูลด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกณฑ์การตรวจแตกต่างกันเป็น 4 ลักษณะ ดังตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2-7 เกณฑ์การตัดสินระดับชั้นตามมติสำหรับการตอบที่เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ
(สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 230)

กรณีที่	ระดับความคิดเห็น ต่อข้อความ	เกณฑ์การตัดสิน	
1	ไม่กำหนด	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่าง ระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม ไม่เกิน 1.00	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ไม่เกิน 1.50
2	ค่ามัธยฐาน ไม่ต่ำกว่า 3.50	ไม่กำหนด	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ไม่เกิน 1.50
3	ค่ามัธยฐาน ไม่ต่ำกว่า 3.50	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่าง ระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม ไม่เกิน 1.00	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ไม่เกิน 1.50
4	ค่ามัธยฐาน ไม่ต่ำกว่า 4.50	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่าง ระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม ไม่เกิน 1.00	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ไม่เกิน 1.50

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแบบลิเคิร์ตสเกล 6 ระดับ ผู้วิจัยตรวจสอบการ
ได้รับชั้นตามมติของข้อความใดมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน
1.00 และค่าพิสัยควอไทล์ไม่เกิน 1.50

3. การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation) เป็นการทดสอบ
ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การกระจายที่คำนวณได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาหารด้วยค่าเฉลี่ยการ
กำหนดค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแปลความหมาย

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย มีค่ามากกว่า 0 แต่ไม่เกิน 0.5 สรุปว่าได้รับชั้นตามมติ
ในระดับสูง

3.2 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย มีค่ามากกว่า 0.5 สรุปว่าระดับชั้นตามมติอยู่ในระดับ
ต่ำ ควรดำเนินในรอบต่อไป

กระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประเด็นปัญหาของการวิจัย ประเด็นปัญหาของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ควรเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบถูกต้องและสามารถทำวิจัยได้โดยอาศัยมติจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนาคต เพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการตัดสินใจหรือวางแผนการดำเนินการ

2. คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย จะต้องเป็นผู้ที่รู้จริงและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา นอกจากนี้ยังจะต้องคัดเลือกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญที่ยินดีเสียสละเวลาให้ สามารถตอบแบบสอบถาม ได้จนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย และสามารถติดต่อได้สะดวก สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม จะไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่ามีจำนวนเท่าใด จากผลการประชุมประจำปีของ California junior colleges association เมื่อปี พ.ศ. 2514 ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายว่า ถ้าใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะน้อยตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจึงใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามสามารถใช้ผู้เชี่ยวชาญน้อยกว่านี้ได้ แต่อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะสูงขึ้น

ตารางที่ 2-8 จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย (มนต์ชัย เทียนทอง, 2552, หน้า 170)

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ช่วงของความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อนที่ลดลง
1-5	1.02-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-28	0.46-0.44	0.02

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายก็คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 3-4 รอบ ขึ้นอยู่กับผลการวิจัยในแต่ละรอบที่ได้รับ โดยทั่วไปจะใช้เวลาในการส่งและตอบกลับแบบสอบถามแต่ละรอบไม่เกิน 2

สัปดาห์ ดังนั้น การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายทั้งกระบวนการจะใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน ในแต่ละรอบประกอบด้วยแบบสอบถามแบบต่าง ๆ ดังนี้

รอบที่ 1 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened end) เป็นแบบสอบถามคำถามอย่างกว้าง ๆ ให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาของการวิจัย เพื่อต้องการเก็บรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน กำหนดเวลาในการส่งแบบสอบถามกลับคืนภายในเวลา 2 สัปดาห์ สำหรับการวิเคราะห์คำตอบแบบสอบถามรอบนี้ ผู้วิจัยจะต้องรวบรวมความคิดเห็นและวิเคราะห์คำตอบโดยละเอียดแล้วนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบของปัญหาในรอบต่อไป

รอบที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถามรอบที่ 2 พัฒนาจากคำตอบของแบบสอบถามในรอบที่ 1 โดยการรวบรวมความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเข้าด้วยกัน รวมทั้งตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกันออก หลังจากนั้น จึงสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งรอบที่ 2 นี้ จะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญออกความคิดเห็นในลักษณะของการจัดระดับความสำคัญในคำถามแต่ละข้อรวมทั้งระบุเหตุผลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยลงในช่องว่างท้ายข้อความ นอกจากนี้ยังสามารถเขียนคำแนะนำเพิ่มเติมได้อีกด้วย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามรอบนี้ ส่วนใหญ่จะหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม หรือพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือค่า IR (Interquartile Range)

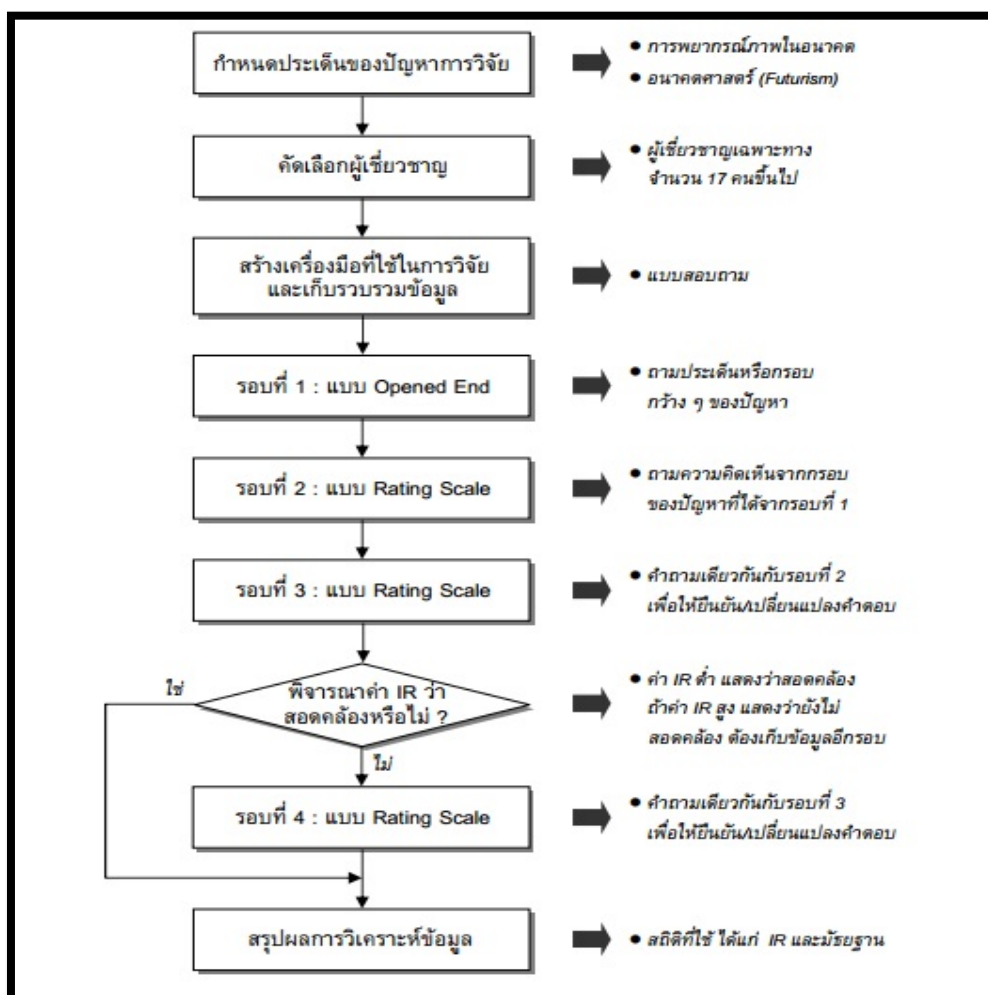
รอบที่ 3 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า เป็นการพัฒนาจากแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ถ้าพบว่าค่า IR มีค่าน้อย แสดงว่าความคิดเห็นที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญค่อนข้างสอดคล้องกัน สามารถสรุปความได้ แต่ถ้าค่า IR มีค่ามาก แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดค่อนข้างกระจัดกระจาย ยังไม่สามารถสรุปความได้ จะต้องสร้างแบบสอบถามฉบับใหม่เป็นรอบที่ 3 โดยมีข้อความเดียวกันกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน ค่า IR และเขียนเครื่องหมายแสดงตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญผู้นั้นได้ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 ลงไป แล้วส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่

การเก็บข้อมูลรอบที่ 3 นี้ จึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากการยืนยันคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นคำถามเดิม ผู้วิจัยจะต้องมีความรอบคอบและไม่มีอคติใด ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการระบุเครื่องหมายแสดงตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน ได้ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ที่ผ่านมาแล้ว

รอบที่ 4 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า แบบสอบถามรอบที่ 4 กระทำตามขั้นตอนเดียวกันกับรอบที่ 3 ซึ่งถ้าผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในรอบนี้ได้คำตอบที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ถ้าได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์หรือค่า IR น้อย แสดงว่าความคิดเห็นที่ได้จากกลุ่ม

ผู้เชี่ยวชาญเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก็สามารถยุติกระบวนการวิจัย และสรุปผลการวิจัยได้เลย โดยทั่วไปการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 และรอบที่ 4 จะมีความแตกต่างกันน้อยมาก ดังนั้น จึงอาจจะสรุปผลการวิจัยได้ตั้งแต่แบบสอบถามรอบที่ 3 ถ้าพบว่าค่า IR ที่ได้ในแต่ละข้อคำถามมีค่าน้อย แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในวงแคบ ก็ไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลในรอบที่ 4

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากได้คำตอบจากผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จากแบบสอบถามรอบที่ 3 หรือรอบที่ 4 โดยพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นหลักแล้ว ผู้วิจัยก็จะสามารถสรุปคำตอบที่ได้ทีละประเด็น ๆ จากแบบสอบถาม เพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานข้อค้นพบภาพในอนาคตของปัญหาการวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

รูปแบบของเทคนิคเดลฟายที่ใช้ในการวิจัย

สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 231-234) อธิบายว่ารูปแบบของเทคนิคเดลฟาย มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบดั้งเดิม และรูปแบบปรับปรุง มีรายละเอียดดังนี้

1. เทคนิคเดลฟายแบบเดิม (Traditional Delphi technique) เป็นการเก็บข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะเกิดเกี่ยวกับอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้น ๆ เพื่อสร้างความสอดคล้องในฉันทามติโดยใช้แบบสอบถามในรอบแรก โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2. เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi techniques) เป็นเทคนิคที่ปรับปรุงวิธีการให้เหมาะสมกับข้อจำกัดในเดลฟายดั้งเดิม เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเวลาโดยมีการหาวิธี ดังนี้

2.1 การใช้วิธีการระดมความคิดเห็นแทนการตอบแบบสอบถามในรอบแรก เป็นการระดมความคิดเห็นของกลุ่มความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอภิปรายกลุ่มอย่างมีเหตุผล

2.2 การใช้วิธีการสัมภาษณ์แทนการตอบแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรก โดย จุมพล พูลภัทรชีวิน ได้ปรับและพัฒนาเป็นเทคนิคที่เรียกว่า EDFR (Ethnographic Delphi futures research) โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมในรอบโดยการสัมภาษณ์ ไม่มีการจำกัดความคิด การสัมภาษณ์แบบเปิดให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีโอกาสปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

2.3 การประชุมเดลฟาย (Delphi conference) เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะการประชุมมีการสอบถามการเก็บข้อมูลย้อนกลับในกลุ่ม ผู้เก็บข้อมูลจะสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลได้

2.4 เดลฟายที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer-based Delphi) การวิจัยเป็นการเก็บข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์เป็นวิธีการที่รวดเร็วและประหยัด

2.5 เดลฟายกลุ่ม (Group Delphi) Witkin and Altschuld ได้เสนอการใช้เดลฟายกลุ่ม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความสนใจเข้าประชุม ประเมินความจำเป็น (Need assessor) ถึงแบบสอบถามรอบที่ 1 ก่อนเข้าประชุมหลังจากนั้น 3-4 ชั่วโมง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะได้รับแบบสอบถามที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญใช้เวลาระหว่างพักการประชุม 20 นาที ในการแบบการประเมินความจำเป็น (ไม่มีการอภิปรายในหมู่ผู้เชี่ยวชาญ) ผู้วิจัยจะทำแบบประเมินความจำเป็นสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3 เพื่อผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามฉบับที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามชุดที่ 3 แล้ว ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นนำข้อเสนอแนะหรือประเด็นที่ผู้ไม่เห็นด้วยมาพิจารณาร่วมแบบการเผชิญหน้าเพื่อหาข้อสรุป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

คำเพชร ฐิริปริญญา (2550) ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยทำการศึกษาปัจจัยความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาระดับโลก และศึกษาสภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาของไทย และนำผลที่ได้ไปสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยการศึกษาปัจจัยความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาระดับโลกใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาระดับโลกขึ้นอยู่กับคุณภาพของภารกิจหลักของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หลักสูตรและการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และมิติทางวัฒนธรรม ส่วนปัจจัยด้านความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยระดับโลก ได้แก่ 1) การจัดคุณภาพและโครงสร้างพื้นฐาน 2) หลักสูตรและนวัตกรรม 3) การวิจัย 4) การศึกษาเรื่องอาณานิคมศึกษานิสิตและนักวิชาการจากนานาชาติ 5) ความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาความร่วมมือ และ 6) การบริการทางสังคมและความฉลาดทางวัฒนธรรม เป็นต้น ผลการศึกษายังพบว่า จากการวิเคราะห์เอกสารมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับข้อค้นพบจากการสำรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิต่างประเทศด้วยวิธี E-Survey จากมหาวิทยาลัยระดับโลก 5 แห่ง และมหาวิทยาลัยของไทยอีก 4 แห่ง (โดยการคัดเลือกมหาวิทยาลัยจากการจัดลำดับมหาวิทยาลัยระดับโลก) จากนั้นผู้วิจัยได้นำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก มีประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างคุณค่าเพื่อความเป็นเลิศในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นองค์กรอัจฉริยะ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 3) ยุทธศาสตร์การประกอบการของมหาวิทยาลัย และ 4) ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายทางวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในแต่ละยุทธศาสตร์จะมีปัจจัยชี้วัดหลักรวมทั้งสิ้น 22 ปัจจัย โดยได้รับการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการตรวจสอบปัจจัยความสำเร็จกับยุทธศาสตร์ พบว่ามีสหสัมพันธ์เชิงบวกทั้ง 4 ยุทธศาสตร์

เจษฎาภรณ์ รอบคอบ (2556) ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทำการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาฯ และศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาฯ และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาฯ วิธีการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงพรรณนาโดยอาศัยกรอบแนวคิดการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาของ Daresh and Playko กรอบการพัฒนายุทธศาสตร์ซึ่งปรับปรุงจากแนวคิดการบริหารเชิงกลยุทธ์ของ Wheelan and Hunger และใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน โดยผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย

3 ด้าน คือ ด้านสมรรถนะทางการบริหาร ด้านบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการพัฒนาตนเองของผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนการศึกษาความต้องการจำเป็น พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดทำแผนกลยุทธ์ โดยการกำหนดแนวทางวิธีการ กระบวนการบริหารงานอย่างเป็นระบบและสอดคล้อง การจัดการกับปัญหาอย่างเป็นระบบโดยตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ อย่างเป็นผลดี การบูรณาการเทคนิควิธีการสื่อสารผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาความสามารถทำให้ครู บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การดำเนินการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ โดยหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคคล วางแผนดำเนินการ และติดตามประเมินผลการพัฒนาบุคคล การส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการประเมินการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร โดยนำผลการประเมินมาพัฒนาคุณภาพและมีความต้องการพัฒนาให้จัดตั้งเครือข่ายการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในระยะเริ่มประจำการ เป็นต้น การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การสร้างกลไกในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ 2) ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและการพัฒนาความรู้ผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ 3) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาตนเองผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ 4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ 5) ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการพัฒนาตนเองและสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาระยะเริ่มประจำการ และ 6) การปรับกระบวนการทัศน์และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงาน เป็นต้น ผลการตรวจสอบและประเมินยุทธศาสตร์ พบว่า มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

นิกร สีแล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยการวิจัยเป็นการพัฒนาเกณฑ์และประเมิน โดยใช้ทฤษฎีโปรแกรม การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการพัฒนากฎเกณฑ์ประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์และประเมินผลและเอกสารบันทึกข้อมูลการดำเนินงานสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดกรอบการพัฒนากฎเกณฑ์การประเมินและร่างเกณฑ์การประเมินทั้งในระดับแผนงานและระดับโครงการตามรูปแบบการประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรม ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของเกณฑ์การประเมินด้วยเทคนิคเดลฟาย ใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 220 คน ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผลการดำเนินงาน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสำรวจผลการดำเนินงาน เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานใน

สถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขตและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน เป็นต้น สรุปผลการวิจัยเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินทุกข้อทุกตัวชี้วัดในทุกมิติทั้งในระดับแผนและระดับโครงการ ส่วนผลการประเมินการดำเนินงานในระดับแผนงานทั้ง 6 รูปแบบ การประเมิน พบว่า มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน 65 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 91.55 และมีคุณภาพที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 6 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 8.45 และผลการประเมินการดำเนินงานในระดับโครงการทั้ง 6 รูปแบบการประเมิน พบว่า มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน คิดเป็นร้อยละ 79.09 และมีคุณภาพที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน คิดเป็นร้อยละ 20.91 ซึ่งเกณฑ์และผลการประเมินจะเป็นสารสนเทศที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน โครงการ การกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติ หรือ การติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับบริบทและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานต่อไป

ปรภฏ ศศิประภา (2554) ได้เสนอยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ โดยได้ศึกษาศักยภาพ ความพร้อม ตลอดจนข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรค และ ยุทธศาสตร์ของภาครัฐในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาทีมชาติในอดีต และปัจจุบัน ก่อนนำเสนอยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนา นักกีฬาทีมชาติไทยที่เหมาะสมและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ดำเนินการวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อตรวจสอบความคิดเห็น และลำดับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ ด้วยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำยุทธศาสตร์มาใช้ คือ การขาดงบประมาณ จากภาครัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน ทั้งด้านวิชาการ อุปกรณ์ ฐานข้อมูล และงานวิจัยกีฬา ยังมีความต้องการผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์ สรีรวิทยา โภชนาการศาสตร์ และกีฬาเวชศาสตร์ รวมถึงการบริหารจัดการ เป็นต้น และยุทธศาสตร์การนำ วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ คือ ยุทธศาสตร์ระดับดาวพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ “6S: Stars strategies” ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดตั้งสถาบัน วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแสวงหานักกีฬาทีมชาติไทย ด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างระบบการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและทดสอบนักกีฬาทีมชาติอย่างมีมาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุน นักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทีมชาติ

พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ (2552) ได้เสนอการกำหนดกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการวิจัยของหลักสูตรการทัพอากาศ กองทัพอากาศ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย การสังเคราะห์งานวิจัย การวิจัยเชิงสำรวจ และการประเมินความต้องการจำเป็น เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ ปี พ.ศ. 2548-2552 จำนวน 316 เล่ม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์วิทยาลัยการทัพอากาศ จำนวน 27 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ ปี พ.ศ. 2548-2552 จำนวน 336 คน และนักศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 69 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย แบบสังเคราะห์งานวิจัย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แนวคำถามการสนทนากลุ่ม และแบบตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI Modified) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และใช้เทคนิคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) สำหรับการกำหนดกลยุทธ์แบบหนึ่งในส่วนของการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการวิจัย พบว่า 1. ประเด็นการวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายด้านการวิจัยของกองทัพอากาศ คือ การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ การฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากร 2) การจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ให้สามารถที่จะวางกำลังหน่วยปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเต็มความสามารถ 3) การใช้กำลังทางอากาศในการเฝ้าตรวจระวังภัยทางอากาศ 4) การใช้กำลังทางอากาศในการดำเนินกลยุทธ์ร่วมกับกำลังอื่น ๆ 5) การใช้กำลังทางอากาศในการพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชน 6) การพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการของกองทัพอากาศ 7) การพัฒนาหลักการและหลักนิยมทางการทหาร เป็นต้น 2. ปัญหาการดำเนินการหลักสูตรวิจัยของหลักสูตรการทัพอากาศ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการเรียนการสอน ส่วนสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริหารจัดการหลักสูตร แลที่เป็นจุดอ่อน ได้แก่ ด้านโครงสร้างและนโยบาย ด้านประสิทธิภาพหลักสูตร และด้านประสิทธิภาพการเงิน สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรค ได้แก่ ด้านการเมืองและกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี เป็นต้น 3. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรวิจัยยังมีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่ สภาพการเรียนการสอนหลักสูตรวิจัย คุณลักษณะการวิจัยของผู้เรียน ทักษะการวิจัยของผู้เรียน คุณลักษณะการให้คำปรึกษาของผู้สอน เป็นต้น 4. กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการวิจัยของหลักสูตรการทัพอากาศ ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์พัฒนานโยบายส่งเสริมการวิจัย 2) กลยุทธ์พัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรวิจัย 3) กลยุทธ์พัฒนาอาจารย์ 4) กลยุทธ์พัฒนานักศึกษา

5) กลยุทธ์พัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรวิจัย โดยมีกลยุทธ์รอง 17 กลยุทธ์ และกลยุทธ์ระดับแนวทางปฏิบัติ 74 กลยุทธ์

ยิวลักษณ์ เส็งหวาน (2554) ได้พัฒนารูปแบบและกลไกการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ โดยทำการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา และทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ พัฒนารูปแบบและนำเสนอกลไกการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) การสอบถาม โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีลักษณะต่างกัน 50/50 มีความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กับผู้บริหารและอาจารย์ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 369 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 109 คน อาจารย์ จำนวน 260 คน 2) การสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 27 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 3) การจัดประชุมจัดทำวงล้ออนาคต กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 19 คน 4) การประเมินร่างรูปแบบและกลไกฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน และ 5) การจัดประชุมโดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เทคนิควงล้ออนาคต แบบประเมินร่างรูปแบบและกลไกฯ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) และสถิติทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ยุทธศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ มีความสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549-2553) 2) การบริหารจัดการทุกด้านของระดับการปฏิบัติปัจจุบันและการปฏิบัติที่พึงประสงค์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอันดับความสำคัญของผลการประเมินความต้องการจำเป็นอันดับแรก คือ การบริหารงานวิจัย อันดับที่สอง คือ การบริหารนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และอันดับที่สาม คือ การบริหารจัดการทรัพยากร 3) รูปแบบและกลไกการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1) ระบบการบริหารและโครงสร้างสถาบันการพลศึกษามี 7 กลไก 2) การบริหารจัดการทรัพยากร มี 3 กลไก 3) การบริหารงานวิชาการและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา มี 7 กลไก 4) การบริหารงานวิจัย มี 4 กลไก 5) การบริหารนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มี 4 กลไก 6) การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มี 2 กลไก 7) การบริหารคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา มี 2 กลไก และ 8) การพัฒนาการกีฬา มี 9 กลไก เป็นต้น

สาโรจน์ สิงห์ชม (2557) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานกีฬาตามแนวคิดการพัฒนา และการบริหาร และการจัดการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาค

ตะวันออก โดยกำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและทำการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์การบริหารงานกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยใช้การวิเคราะห์ SIPOC Model เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมขององค์กร 2) ทำการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานกีฬาตามแนวคิดการพัฒนาการบริหารและการจัดการภาครัฐ (PMQA) 3) ทำการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานกีฬา โดยใช้วิธีเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ใช้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 18 คน และ 4) ทำการประเมินความเหมาะสม การนำไปปฏิบัติ โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกีฬา ด้วยวิธีสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ผู้วิจัยได้ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ เป็นต้น พบว่า กลยุทธ์ในการบริหารงานกีฬาตามแนวคิดการพัฒนาและการบริหาร และการจัดการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การนำองค์กร มี 17 กิจกรรม 2) กลยุทธ์การวางแผนเชิงกลยุทธ์ มี 11 กิจกรรม 3) กลยุทธ์การให้บริการ มี 8 กิจกรรม 4) กลยุทธ์ในการพัฒนาองค์กรมี 7 กิจกรรม 5) กลยุทธ์การพัฒนาบุคลากร มี 11 กิจกรรม 6) กลยุทธ์สร้างความเข้มแข็งองค์กร มี 7 กิจกรรม และ 7) กลยุทธ์การประเมินองค์กร มี 9 กิจกรรม จากการประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ กลยุทธ์ทั้ง 7 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมและนำไปปฏิบัติได้

สุพิตร สมานิต, ชัย นิมากร, มนตรี ไชยพันธุ์ และนนชัย สานติบุตรกุล (2547) แนวทางการพัฒนานักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและเอกชนอย่างมีระบบ กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลเพื่อไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ และเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนานักกีฬาเทนนิสและนักกีฬาฟุตบอลภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานักกีฬาเทนนิสและกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม นักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้บริหารสมาคมกีฬา สื่อมวลชน ผู้ให้การสนับสนุน ผู้ตัดสิน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับขบวนการพัฒนากีฬาของประเทศ ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร นายกสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้บริหารจากสำนักงานพัฒนานักกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 80 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ พัฒนาโดยนักวิจัย โดยรวบรวมแนวความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิภายหลังการรับฟังการบรรยาย การสัมภาษณ์ โดยผ่านกระบวนการ Structured interview technique และตรวจสอบความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาอุปสรรคในการพัฒนานักกีฬาอาชีพนั้น จะไปเกี่ยวข้องกับ 1) ด้านบุคลากร ได้แก่ ผู้ฝึกสอน

ผู้ปกครอง นักกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ชม สื่อมวลชน ครูพลศึกษา 2) ด้านงบประมาณ ซึ่งจะ
เป็นรายได้ผู้ให้การสนับสนุน 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสนามกีฬา และ 4) ด้านการบริหารจัดการ
ซึ่งจะไปเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กรกีฬา การบริหารจัดการภายในองค์กร และการจัดการ
แข่งขัน จากนั้นคณะผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการพัฒนานักกีฬาเทนนิสและฟุตบอลอาชีพภายใต้
การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนการพัฒนา
ทั้งหมด 3 ระดับ คือ การพัฒนาระดับเยาวชนไปสู่ระดับท้องถิ่น การพัฒนาระดับท้องถิ่นไปสู่
ระดับชาติ และการพัฒนาระดับชาติไปสู่ระดับอาชีพ เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาในแต่ละระดับจะต้องมี
การบูรณาการกันอย่างต่อเนื่อง จากข้อค้นพบคณะผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า แนวทางการ
พัฒนานักกีฬาเทนนิสและนักกีฬาฟุตบอลอาชีพอย่างเป็นระบบนั้นภาครัฐจะต้องเป็นศูนย์กลางใน
การให้การสนับสนุนในระยะต้น โดยมีภาคเอกชนเป็นเครือข่าย ทั้งนี้ หากรัฐบาลจะมีความเข้าใจว่า
ความเป็นกีฬาอาชีพของนักกีฬานั้นจะสามารถเป็นสินค้าส่งออกที่จะไปสู่ตลาดโลกได้ ซึ่งองค์กร
ต่าง ๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมผลักดัน ทำให้การดำเนินการตามภารกิจมีความชัดเจนและเกิดผลอย่าง
เป็นรูปธรรมมากขึ้น

องอาจ ก่อสินค้า (2557) ได้ทำการศึกษาและสร้างตัวแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาสโมสร
ฟุตบอลอาชีพในไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับนานาชาติ โดยศึกษาลักษณะ
สภาวะแวดล้อมภายในและภายนอกของบริษัทไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด และทีมสโมสรฟุตบอลใน
ไทยพรีเมียร์ลีก จากนั้นนำผลการศึกษาไปสร้างเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาลีกสโมสรฟุตบอลอาชีพ
ไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันระดับสโมสรฟุตบอลอาชีพนานาชาติ โดยมีขั้นตอนวิธีการวิจัยเป็น
แบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อหาประวัตินิยามของการแข่งขัน
ฟุตบอลในระดับนานาชาติ เหน้มาตรฐานการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพของ AFC ทั้ง 11 เหน้
และวิธีการประเมินคะแนนเพื่อกำหนดโควตาของแต่ละประเทศให้สามารถเข้าไปแข่งขันใน Asian
champions league ตลอดจนปัจจัยจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค จากนั้นจึงนำไปสร้างเป็น
ยุทธศาสตร์การพัฒนาลีกสโมสรฟุตบอลอาชีพไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันระดับสโมสรฟุตบอล
อาชีพนานาชาติ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน และผู้บริหารสโมสรฟุตบอล 18 ท่าน รวม 28 ท่าน
ขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อยืนยันยุทธศาสตร์และโครงการต่าง ๆ กับผู้ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในไทยพรีเมียร์ลีก ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงานของสโมสร
นักกีฬา และผู้ชมจำนวน 422 คน พบว่า เห็นกลุ่มตัวอย่างได้เห็นด้วยมากที่สุดกับทุกยุทธศาสตร์
และโครงการที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ โดยผลการวิจัยสามารถสรุปเป็น
ยุทธศาสตร์ที่เรียกว่า “OK Strategy” ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและ
ปรับปรุงโครงสร้างของ TPL ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกสูงสุดของประเทศ

ไทย ดังนั้นการดำเนินการพัฒนาจากส่วนภายในขององค์กรนี้จะเป็นการวางรากฐานการจัดการแข่งขันให้มีความเป็นมืออาชีพ มีมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับจากทั้งภายในประเทศรวมถึงในต่างประเทศโดยการพัฒนาโครงสร้างนี้จะเป็นการปรับปรุงรูปแบบของการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ และการพัฒนาบุคลากรทั้งในระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการ รวมถึงการปรับปรุงรูปแบบการทำงานขององค์กรเพื่อยกระดับการจัดการแข่งขันให้บรรลุตามเกณฑ์ของ AFC ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างสโมสรเพื่อให้การพัฒนาฟุตบอลอาชีพมีความสมบูรณ์ และเป็นส่วนสำคัญในการทำให้เกิดมาตรฐานของฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์ของ AFC โดยจะพัฒนาในส่วนโครงสร้างพื้นฐานของสโมสร และการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ของสโมสร รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้เล่นตั้งแต่ระดับเยาวชน ไปสู่ระดับทีมชุดใหญ่ เพื่อการพัฒนาสโมสรอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาด้านการตลาดและสิทธิประโยชน์ของ TPL และสโมสรเป็นยุทธศาสตร์การสร้างรายได้ให้กับ TPL และสโมสรที่ยั่งยืน มีประสิทธิผล และมีความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นของ TPL จากผู้สนับสนุนและประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างความร่วมมือกับสมาคมฟุตบอลฯ เพื่อการพัฒนาฟุตบอลอาชีพเป็นยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับมาตรฐานของฟุตบอลอาชีพเพื่อให้ถึงเกณฑ์ของ AFC Champions league ทั้งโดยทางตรง และโดยทางอ้อม ด้วยการสร้างความเชื่อมั่นให้กับสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันว่าจะได้รับการตัดสินอย่างยุติธรรม รวมถึงความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพผลการแข่งขันและอันดับโลกของฟุตบอลทีมชาติซึ่งมีผลโดยตรงต่อโควตาในการแข่งขัน AFC Champions league

งานวิจัยต่างประเทศ

Sotiriadou and Shilbury (2009) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในออสเตรเลีย: โดยศึกษาในมุมมองขององค์กรกีฬาแห่งชาติของประเทศไทยออสเตรเลีย การวิจัยนี้วัตถุประสงค์ คือ ศึกษากระบวนการและกระบวนการในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศออสเตรเลียจากมุมมององค์กร ทั้ง 35 องค์กรกีฬาแห่งชาติ National Sporting Organisations (NSOs) โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (ในระดับมหภาค) บทบาทของวิทยาศาสตร์การกีฬา และตัวนักกีฬา (ในระดับจุลภาค) นอกจากนี้ มีการประเมินผลของวิธีการที่ได้มาของนักกีฬาชั้นยอดจากมุมมองขององค์กรกีฬา (NSOs) มีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

- 1) การศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ รายงานประจำปีของ 35 องค์กร มีทั้งหมด 74 ฉบับ ในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา เป็นข้อมูลก่อนและหลังกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่ประเทศออสเตรเลีย รวมทั้งแนวคิดต่าง ๆ ของกระบวนการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศของออสเตรเลีย
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพัฒนากีฬาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) การพัฒนากีฬาที่มีความน่าสนใจ 2) นโยบาย กลยุทธ์

ของการพัฒนากีฬา 3) ผลผลิตในการพัฒนากีฬา สรุปผลการศึกษาแสดงให้เห็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศผ่าน โครงการต่าง ๆ ที่เฉพาะเจาะจง รวมทั้งกลยุทธ์อื่น ๆ ในการพัฒนานักกีฬา ผลกระทบของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศที่ประสบความสำเร็จ งบประมาณที่เพิ่มขึ้น ทำให้การพัฒนากีฬาของประเทศประสบความสำเร็จ

Sotiriadou (2013) ได้ทำการศึกษาการวางแผนพัฒนาการกีฬา โดยทำการศึกษาที่ Sunny golf club ในประเทศออสเตรเลีย กล่าวว่าการใช้ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการทั่วไปนั้นไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงจำเป็นต้องใช้หลักการและทฤษฎีการพัฒนากีฬาที่เฉพาะเจาะจง โดยได้นำเอาหลักการวางแผนพัฒนากีฬา (SDP) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผสมผสานระหว่างกระบวนการวางแผนแบบเดิมกับการวิเคราะห์กีฬาเฉพาะเจาะจงและใช้ข้อมูลของสถานที่ การเก็บข้อมูลต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และการอบรม หรือเรียกว่า “ARTN” ของผู้เข้าร่วมวิจัย หรือองค์กรกีฬาที่ต้องการศึกษา โดยกระบวนการ SDP และ ARTN เป็นกระบวนการจากแนวคิดทฤษฎี โดยมีการวิเคราะห์ 3 วิธีการ คือ 1) การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนากีฬา 2) การวิเคราะห์กลยุทธ์ในการพัฒนากีฬา 3) การวิเคราะห์วิธีการหรือเส้นทางในการพัฒนากีฬา โดยคู่มือการ ARTN ของผู้เข้าร่วมหรือองค์กรกีฬานั้น เป็นต้น ในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ตอนนี้ พวกเราอยู่ที่ไหน? (Where are we now?) โดยศึกษาภาพรวมของสถานการณ์ปัจจุบันของสโมสร และทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการพัฒนากีฬาของเราคืออะไร? (What are our sport development processes?) โดยทำการวิเคราะห์ ARTN ของสมาชิก และการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยนำเข้า การส่งผ่านข้อมูล และปัจจัยส่งออก (Input-throughput-output) ขั้นตอนที่ 3 พวกเราต้องการอยู่ที่ไหน? (Where do we want to be?) โดยการศึกษาระบบทฤษฎีทัศนคติและพันธกิจ แล้วร่างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนากีฬา ขั้นตอนที่ 4 วิธีการที่พวกเราจะไปที่นั่น? (How will we get there?) โดยการออกแบบรายละเอียดต่าง ๆ ของแผนปฏิบัติการ ขั้นตอนที่ 5 พวกเราจะได้รับ? (Are we getting there?) โดยการตรวจสอบและประเมินผลกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการดำเนินการ และทำการรวบรวมข้อมูลแผนการพัฒนากีฬา เป็นต้น สรุปผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงวิธีการวางแผนพัฒนากีฬา และสะท้อนให้เห็นถึงการลักษณะต่าง ๆ ที่ซับซ้อนในการวางแผนในการพัฒนากีฬาได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศในครั้ง นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
7. เสนอผลการแปลผล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากหนังสือ เอกสาร รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องๆ เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาสภาพแวดล้อม SIPOC และ PESTEL องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การประเมินความต้องการจำเป็น และการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพ องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. การศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการส่งเสริมนักกีฬา ยูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยศึกษาสภาพแวดล้อมภายในตามกรอบแนวคิด SIPOC และ สภาพแวดล้อมภายนอกตามกรอบแนวคิด PESTEL และศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จตามกรอบแนวคิดการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้ แบบสอบถามการตอบสนองคู่ (Dual-response format) และการจัดลำดับความสำคัญของความ

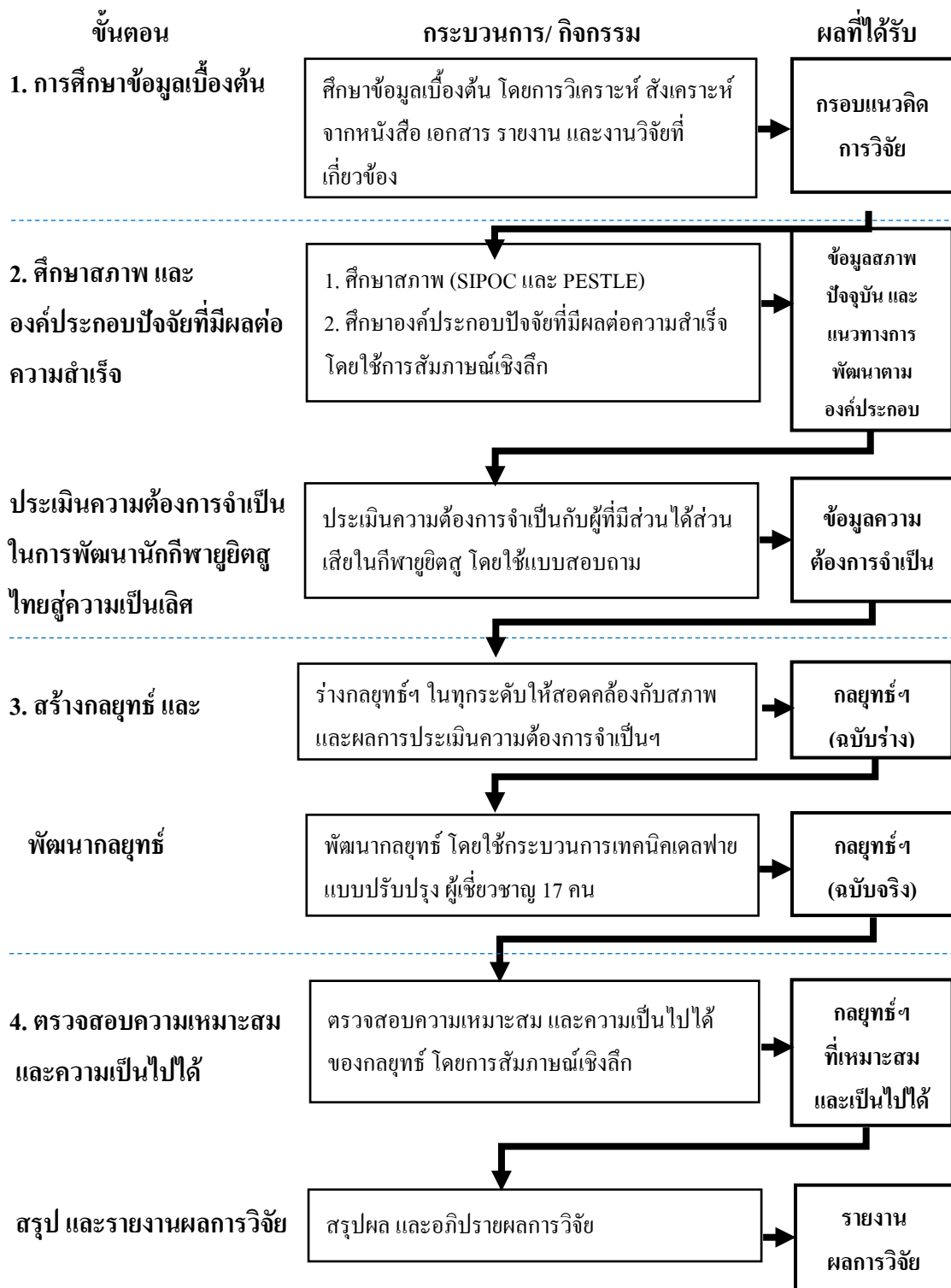
ต้องการจำเป็น ด้วยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แบบปรับปรุง ตามกรอบแนวคิด การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้ง 9 ด้าน

ขั้นตอนที่ 3 สร้างและพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษาสภาพ องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และ ผลการประเมินความต้องการจำเป็น มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำมาสร้างเป็นกลยุทธ์เพื่อ ส่งเสริมนักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสร และทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ประเด็นกลยุทธ์ 2) แนวทางดำเนินการ และ 3) โครงการ/ กิจกรรม จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการ พัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟาย แบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เพื่อให้ได้กลยุทธ์ที่สมบูรณ์ และสามารถนำไปปฏิบัติได้

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริม นักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬายูนิธสุไทยสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 5 คน

ภาพที่ 3-1 รูปแบบกระบวนการในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาอายุิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ได้แก่ โรงเรียน สถาบันการศึกษา ทีม สโมสร หรือชมรมกีฬาอายุิตสูที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2557 ผู้บริหารสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย คณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. ประชากรที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาอายุิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬาอายุิตสู ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬา และผู้ปกครองนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งหมด 972 คน
3. ประชากรที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. ประชากรที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาอายุิตสูสู่ความเป็นเลิศ แต่ละระดับ ได้แก่ ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาอายุิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) (สิน พันธุ์พินิจ, 2554, หน้า 129) จำนวน 7 คน ได้แก่
 - 1.1 คณะกรรมการ โอลิมปิกสากล จำนวน 1 คน
 - 1.2 นายกและเลขาธิการสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
 - 1.3 ประธานสโมสรและทีมกีฬาอายุิตสู จำนวน 3 คน
 - 1.4 นักวิชาการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 1 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬาอายุิตสู ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬา และผู้ปกครองนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 972 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ระดับ

ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified random sampling) จำนวน 278 คน (สิน พันธุ์พินิจ, 2554, หน้า 122) ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified random sampling)

กลุ่มประชากร	ประชากร (คน)	การคำนวณ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ผู้จัดการทีม	22	$22 \times 278 / 972 = 6.29$	6
2. ผู้ฝึกสอน	24	$24 \times 278 / 972 = 6.86$	7
3. ผู้ตัดสิน	57	$57 \times 278 / 972 = 16.30$	16
4. นักกีฬาทีมชาติ	25	$25 \times 278 / 972 = 7.15$	7
5. นักกีฬา	422	$442 \times 278 / 972 = 120.69$	121
6. ผู้ปกครองนักกีฬา	422	$442 \times 278 / 972 = 120.69$	121
รวม	972	-	278

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 17 คน (มนต์ชัย เทียนทอง, 2552, หน้า 170) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

3.1 เป็นผู้บริหารหรืออดีตผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่กรรมการสมาคมกีฬาขึ้นไป ได้แก่ นายกสมาคมกีฬา เลขาธิการสมาคมกีฬา กรรมการบริหารฝ่ายต่าง ๆ ของสมาคมกีฬา หรือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

3.2 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งประธาน และคณะกรรมการของสโมสรและทีมกีฬา หรือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

3.3 เป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

3.4 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการดำเนินงาน หรือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

3.5 มีประสบการณ์การทำงานด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ อย่างน้อย 3 ปี

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์ เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนักกีฬายูธิตูไทยสู่ความเป็นเลิศแต่ละระดับ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) (สิน พันธุ์พินิจ, 2554, หน้า 129) เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มในแต่ละระดับ จำนวน 5 คน ได้แก่

4.1 เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬายูธิตูในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา จำนวน 1 คน

4.2 เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬายูธิตูในระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬายูธิตู จำนวน 1 คน

4.3 เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬายูธิตูในระดับภูมิภาคเขต และจังหวัด จำนวน 1 คน

4.4 เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬายูธิตูในระดับชาติ จำนวน 1 คน

4.5 เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬายูธิตูในระดับนานาชาติ จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth interview) เพื่อศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูธิตูไทยสู่ความเป็นเลิศ (สุวิมล ติรกานันท์, 2550, หน้า 131-137) แบ่งออกเป็น 2 ตอน (รายละเอียดในภาคผนวก ง) ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพและองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูธิตูไทยสู่ความเป็นเลิศ สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ ผู้สนับสนุน (Supplier) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และนักกีฬา/ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Customer) และสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economic) สังคมวัฒนธรรม (Social) เทคโนโลยี (Technology) กฎหมาย (Legal) และสภาพแวดล้อม (Environmental) และองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูธิตูไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากรกีฬา 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา 6) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 7) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม 8) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และ 9) ด้านสวัสดิการ

2. แบบสอบถาม ในการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2554, หน้า 105-129, 2558, หน้า 190-205) แบ่งออกเป็น 3 ตอน (รายละเอียดในภาคผนวก ง) ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำในช่องว่าง (Blanking)

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน เป็นแบบสอบถามการตอบสนองคู่ (Dual-response format) มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ แนวทาง หรือ วิธีการ ในการแก้ปัญหา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended)

3. แบบสอบถาม ในวิธีการเดลฟายเทคนิคแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) (มนต์ชัย เทียนทอง, 2552, หน้า 169-172) เพื่อใช้ในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 2 ฉบับ (รายละเอียดในภาคผนวก ง) ดังนี้

ฉบับที่ 1 (แบบสอบถาม รอบที่ 1) เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert scale) เพื่อใช้ในการสอบถามแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 2 (แบบสอบถาม รอบที่ 2) เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert scale) โดยนำข้อมูลที่ได้ในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์ค่าสถิติพร้อมทั้งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะรายจากการตอบในรอบที่ 1 ส่งกลับให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบในการตอบแต่ละข้อคำถามตามค่าสถิติที่ให้ไว้

4. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth interview) เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ

การสร้างเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสุไทยสู่ความเป็นเลิศ มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ (สุวิมล ติรกานันท์, 2550, หน้า 163-186) ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์

1.2 นำแบบสัมภาษณ์ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาเนื้อหาภาษาที่ใช้

1.3 นำมาแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ และนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

2. แบบสอบถาม ในการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 นำผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน มาสร้างเป็นรายการข้อคำถามของแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็น พร้อมขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2 นำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยผู้วิจัยกำหนดค่า IOC ไว้ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป รวมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของภาษาการใช้

โดยใช้สูตร

$$IOC = \sum R / N$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC)

R	หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่
+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา
N	หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและหาค่าความเชื่อมั่นหรือเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีวัดความสอดคล้องภายในจากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาช

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

3. แบบสอบถาม ในกระบวนการเดลฟายเทคนิคแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ (มนต์ชัย เทียนทอง, 2552, หน้า 170-172) ดังนี้

3.1 การสร้างแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้จากผลศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิคไทยสู่ความเป็นเลิศ มาสร้างเป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert scale) และนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 นำแบบสอบถามตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content validity) เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีความครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการวัด โดยการหาค่าดัชนีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

3.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้เก็บข้อมูลจริงเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ต่อไป

4. **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth interview)** เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 5 คน มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ (สุวิมล ติรกานันท์, 2550, หน้า 163-186) ดังนี้

4.1 นำผลการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ มาเป็นข้อมูลในการสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.2 นำแนวคำถามที่ได้มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปตรวจสอบเครื่องมือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จจากการสัมภาษณ์เชิงลึกใช้การบันทึกเสียง และจดบันทึก ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. เก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. เก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ จากแบบสอบถามตามกระบวนการเดลฟายเทคนิคแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และบางส่วนเก็บรวบรวมจากการรับส่งทางจดหมาย

5. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและเป็น

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 5 คน โดยใช้การ
บันทึกเสียง และจดบันทึก ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อ
ความสำเร็จ และการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ
(สุวิมล ว่องวานิช, 2554, หน้า 185-188, 2558, หน้า 279)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดย
วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ สรุปเนื้อหาเชิงพรรณนา

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็น
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย
(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

1.3 การวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์ลำดับความสำคัญ (Priority
setting) ของความต้องการจำเป็น โดยเรียงจากลำดับความสำคัญมากไปหาลำดับความสำคัญน้อย
โดยใช้ค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Need
Index: $PNI_{Modified}$) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ $PNI_{Modified} = (I - D) / D$ โดยที่ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของ
คะแนนสภาพที่คาดหวัง และ D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพที่ปรากฏจริง

1.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่ปรากฏจริง
กับสภาพที่คาดหวัง วิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่
ความเป็นเลิศ โดยวิธีเดลฟายเทคนิคแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) (มนต์ชัย เทียนทอง,
2552, หน้า 170-172) ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 โดยใช้สถิติ ได้แก่
ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: I.R.) โดยพิจารณา
คัดเลือกข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

2.2 การวิเคราะห์ที่ได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อพัฒนากลยุทธ์ใช้การคำนวณ
ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์รายชื่อ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง
โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องจากรายชื่อที่มีค่ามัธยฐาน และค่าพิสัย
ระหว่าง

ควอไทล์ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 17 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ตรวจสอบกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำข้อมูลมาสรุปเนื้อหาเป็นประเด็นสำคัญ เพื่อให้ได้กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทย สู่ความเป็นเลิศที่มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

เกณฑ์การแปลผล

1. แบบสอบถามในการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นแบบสอบถามการตอบสนองคู่ (Dual-response format) มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การแปลผล (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, หน้า 199) ดังนี้

- 1.00-1.49 หมายถึง ความต้องการที่ปรากฏจริงกับที่คาดหวัง อยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.50-2.49 หมายถึง ความต้องการที่ปรากฏจริงกับที่คาดหวัง อยู่ในระดับน้อย
- 2.50-3.49 หมายถึง ความต้องการที่ปรากฏจริงกับที่คาดหวัง อยู่ในระดับปานกลาง
- 3.50-4.49 หมายถึง ความต้องการที่ปรากฏจริงกับที่คาดหวัง อยู่ในระดับมาก
- 4.50-5.00 หมายถึง ความต้องการที่ปรากฏจริงกับที่คาดหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบสอบถามในเคลฟายเทคนิคในพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การแปลผล (สุวิมล ตรีภานันท์, 2550, หน้า 58) ดังนี้

- 1.00-1.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.50-2.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 2.50-3.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.50-4.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมาก
- 4.50-5.00 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศในการนำไปใช้ปฏิบัติ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

SD หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

PNI หมายถึง ค่าดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

Mdn. หมายถึง ค่ามัธยฐานระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

I.R. หมายถึง ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์การศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผลการศึกษาสภาพในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ และองค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศตามกรอบแนวคิดการพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน (รายชื่อภาคผนวก ค) ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์การศึกษาสภาพในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ตามกรอบแนวคิด SIPOC และ PESTEL (รายละเอียดในภาคผนวก จ) ผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1.1 สภาพแวดล้อมภายใน (ตามกรอบแนวคิด SIPOC)

1.1.1 ด้านแหล่งผลิตและสนับสนุนนักกีฬา (Supplier) พบว่า ในปัจจุบันแหล่งผลิตและสนับสนุนนักกีฬายูนิธูในประเทศไทยส่วนใหญ่มาจากทีมกีฬา สโมสรกีฬา และชมรมกีฬาที่เป็นเอกชน และรองลงมา ได้แก่ โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

1.1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) พบว่า 1) บุคลากรกีฬายูนิธูที่สำคัญ ได้แก่ นักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารจัดการ โดยบุคลากรกีฬายูนิธูไม่ใช่กีฬายูนิธูแท้ร้อยละ 100 คือ เป็นกีฬาที่ทำความคุ้นกับกีฬานชนิดอื่น เช่น กีฬาเทควันโด ยูโด คาราเต้โด และมวยปล้ำ 2) งบประมาณหลัก ๆ ในกีฬายูนิธูมี 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 มาจากภาครัฐ โดยเป็นงบประมาณอุดหนุนจากผลการดำเนินงานในรอบปี และส่วนที่ 2 มาจากภาคเอกชน โดยจะได้รับเป็นอุปกรณ์กีฬาเป็นส่วนใหญ่ และส่วนที่ 3 มาจากการสมาชิกรายปี และการจัดอบรมสอบเลื่อนวิทยฐานะของนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิธู 3) วัสดุและอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขัน กีฬายูนิธูเป็นกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์สำหรับการป้องกันหลายอย่าง เช่น นวมมือ นวมขา ฟันยาง กระจับ และชุดในการแข่งขัน มี 3 แบบ ได้แก่ ชุดสีขาว ชุดสีน้ำเงิน และชุดสีดำ ซึ่งสามารถเลือกใช้ได้ทั้งอิสระ และ 4) การบริหารจัดการมีการดำเนินงาน โดยมีสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการกำหนดทิศทางการพัฒนายูนิธูของประเทศไทย โดยมีทีมสโมสรกีฬาเป็นสมาชิก

1.1.3 ด้านกระบวนการ (Process) พบว่า 1) การวางแผนสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรหลักในการพัฒนามีการวางแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว 2) โครงสร้างองค์กรเป็นไปตามสายงานของกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ โดยเน้นที่ความเป็นเลิศ มีการบริหารงานโดยนายกสมาคม เลขานุการ และกรรมการบริหารฝ่ายต่าง ๆ 3) การดำเนินงานโดยมีการจัดอบรมบุคลากรกีฬา มีการส่งบุคลากรไปอบรมต่างประเทศ มีการจัดการแข่งขัน เป็นต้น และ 4) การติดตามประเมินผลโดยมีการตรวจสอบการทำงานโดยกีฬาแห่งประเทศไทย และมีการประเมินการทำงานภายในอีกครั้ง

1.1.4 ด้านปัจจัยนำออก หรือผลผลิต (Output) พบว่า ในปัจจุบัน ผลงานของนักกีฬามี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 มาจากการขยายฐานนักกีฬาในประเทศไทย ซึ่งในภาพรวมได้รับความสนใจมากขึ้น และส่วนที่ 2 มาจากผลงานของนักกีฬาทีมชาติในการแข่งขันระดับนานาชาติ

ซึ่งประเทศไทยติด 5 อันดับแรกของเอเชีย และโลก ในประเภทโขว้ศิลปะการป้องกัน (Duo system) แต่ในประเภทต่อสู้ (Fighting and newaza system) ยังทำผลงานได้ไม่ตามเป้าหมาย

1.1.5 ด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Customer) พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬายูยิตสู ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร รวมถึงเจ้าหน้าที่พนักงานของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย ปัจจุบันสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกระดับ และสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลกลุ่มนี้ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬายูยิตสู ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับมีความพึงพอใจในทิศทาง การพัฒนากีฬายูยิตสู

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอก (ตามกรอบแนวคิด PESTEL)

1.2.1 ด้านการเมือง (Political) พบว่า ปัจจุบันนโยบายทางการเมืองกับการพัฒนากีฬายูยิตสูไทยมีความเชื่อมโยงกัน รัฐบาลให้การส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

1.2.2 ด้านเศรษฐกิจ (Economic) พบว่า ปัจจุบันกีฬายูยิตสูมีผู้ประกอบการธุรกิจกีฬายูยิตสูเกิดขึ้น 3-4 บริษัท ยังได้รับการความสนใจในระดับที่ต่ำ เนื่องจากกีฬายูยิตสูยังไม่เป็นความนิยมสำหรับบุคคลทั่วไป และไม่เป็นที่แพร่หลายในวงกว้าง ทำให้ผู้ประกอบการและภาคเอกชนยังมองไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่อยู่ในสภาวะตกต่ำ แนวโน้มเศรษฐกิจกับกีฬายูยิตสูมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จหากกีฬายูยิตสูได้รับความนิยมน่ามากขึ้นในอนาคต

1.2.3 ด้านสังคมวัฒนธรรม (Social) พบว่า ในกีฬายูยิตสูมีความหลากหลายชนิดกีฬา บุคลากรกีฬาส่วนใหญ่มาจากหลายชนิดกีฬา เช่น กีฬาเทควันโด ยูโด คาราเต้โด กูราซ และมวยปล้ำ ทำให้เกิดความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมของแต่ละชนิดกีฬา ทำให้มีแนวโน้มการพัฒนากีฬายูยิตสูที่ดีได้รับความนิยมนและมีประชาชนสนใจมากขึ้น โดยสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในกีฬาอาชีพอื่น ๆ ได้ เช่น MMA UFC และ BJJ เป็นต้น

1.2.4 ด้านเทคโนโลยี (Technology) พบว่า การใช้เทคโนโลยีในกีฬายูยิตสูยังอยู่ในวงแคบ ทั้งการประชาสัมพันธ์ การกระจายข้อมูลข่าวสาร มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น Facebook Line และ Youtube ไม่มากนัก ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายังเป็นการประยุกต์อุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ และไม่มี การส่งเสริมนวัตกรรมในกีฬายูยิตสู เช่น การวิจัย การนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาในประเทศไทย

1.2.5 ด้านกฎหมาย (Legal) พบว่า ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการกีฬาของประเทศไทย พ.ศ. 2558 แต่การบริหารจัดการในกีฬายูยิตสู ยังไม่มีการนำพระราชบัญญัติการกีฬามา

ใช้อย่างจริงจัง และต้องทำความเข้าใจในพระราชบัญญัติการกีฬา กฏระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ทั้งของสมาคม การกีฬาแห่งประเทศไทย สหพันธ์กีฬายูยิตสูแห่งเอเชีย สหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ รวมถึง กฏระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ คณะกรรมการ โอลิมปิก องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามฯ (WADA) เป็นต้น

1.2.6 ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental) พบว่า ปัจจุบันในประเทศไทยกีฬายูยิตสูมีสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการดูแลรับผิดชอบ และมีการกีฬาแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุนหลัก และมีสโมสรสมาชิก ทั้งหมด 22 สโมสร (พ.ศ. 2558) กีฬายูยิตสูในประเทศไทยได้มีการเผยแพร่และกำลังจะได้รับความนิยมในประเทศไทย โดยมีการแข่งขันกีฬาสำคัญต่าง ๆ เช่น กีฬายูยิตสูชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬายูยิตสูเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น ส่วนในจัดการแข่งขันกีฬายูยิตสูระดับนานาชาติของประเทศไทย เช่น การแข่งขันกีฬาเอเชียนบีชเกมส์ ในปี พ.ศ. 2557 และการแข่งขันกีฬายูยิตสูชิงแชมป์โลก ในปี พ.ศ. 2558 เป็นต้น

ในต่างประเทศกีฬายูยิตสูมีสหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ (Ju-Jitsu international federation) และสหพันธ์กีฬายูยิตสูแห่งเอเชีย (Ju-Jitsu Asian union) เป็นองค์กรที่ให้การรับรองและสนับสนุนหลัก แต่ยังไม่มีการบรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยกีฬายูยิตสูได้รับความนิยมอย่างมากในทวีปอเมริกาและทวีปยุโรป โดยมีการแข่งขันในระดับประเทศ ระดับทวีป ระดับโลก และเป็นแบบกีฬาอาชีพ ได้แก่ รายการ National pro Jiu-Jitsu championship, European championship, World championship, World games และ Sportaccord world combat games เป็นต้น ในทวีปเอเชียได้รับความนิยมในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการแข่งขันเป็นกีฬาอาชีพ เช่น World professional Jiu-Jitsu championship เป็นต้น

2. ผลวิเคราะห์การศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์การศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ (กรอบแนวคิดการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน) และจากข้อมูลที่ได้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการการพัฒนาองค์ประกอบในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ (รายละเอียดในภาคผนวก จ) ผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากรกีฬา ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีการจัดอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬา 2) มีการจัดทำหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬา 3) มีการจัดทำทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูมาปฏิบัติ

หน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และ โปร่งใส 4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูนิติก และ การจัดตั้งสโมสร/ ทีมกีฬายูนิติก 5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูนิติกให้สามารถสร้างรายได้เป็น อาชีพเสริม 6) ส่งเสริมบุคลากรกีฬายูนิติกให้มีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ 7) มีการ ผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติกประจำแต่ละภูมิภาค 8) มีการผลักดันและ ส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติก (ส่วนกลาง) และ 9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติกในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ

2.2 ด้านงบประมาณ ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจาก องค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ 2) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคม กีฬายูนิติกฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ 3) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสหพันธ์ยูนิคานานาชาติ อย่างเพียงพอ 4) มีระบบการดำเนินงาน ด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส และ 5) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส

2.3 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีสถานที่ วัสดุ และ อุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬายูนิติกอย่างเพียงพอ 2) มีการสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และ อุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬายูนิติกฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ 3) มีการช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 4) มีการตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทยกำหนด 5) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬายูนิติกประจำภูมิภาค (5 ภูมิภาค) 6) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬายูนิติก (ส่วนกลาง) และ 7) มีการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬายูนิติกในระดับอาเซียน

2.4 ด้านการบริหารจัดการ ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และ นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ 2) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่ เหมาะสมและ โปร่งใส 3) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนายูนิติก ร่วมกับสมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทย 4) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทาง ร่วมกับสหพันธ์ยูนิคานานาชาติ หรือองค์กรนานาชาติ 5) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติ จริง และ 6) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง

2.5 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) จำนวนรายการจัดการแข่งขัน กีฬายูนิติกในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ในแต่ละระดับ 2) มีการบรรจุกีฬายูนิติกในประเทศไทยทุก ระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชน แห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ 3) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูนิคระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่

กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก 4) มีการจัดการแข่งขันยูยิตสูในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนด 5) มีการจัดการแข่งขันยูยิตสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค 6) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูยิตสูเป็นไปตามมาตรฐานสากล 7) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking) และ 8) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูยิตสู

2.6 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีการอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬารอบทุกศาสตร์สาขาวิชา 2) มีการนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง 3) มีการประสานงานร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 4) มีสร้างเอกสารหรือหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูยิตสู 5) มีการส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูยิตสู 6) มีการคัดเลือกและส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศ หรือระดับนานาชาติ และ 7) มีอบรมนักวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูยิตสู

2.7 ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึงทุกระดับ 2) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน 3) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน 4) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยอย่างทั่วถึงทุกระดับ และ 5) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทีวี วิทยู และรายการกีฬาต่าง ๆ

2.8 ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจังในแต่ละระดับ เพื่อสร้างเป็นเครือข่าย 2) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬายูยิตสู 3) เป็นองค์กรที่มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส และ 4) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย หรือองค์กรนานาชาติ

2.9 ด้านสวัสดิการ ควรมีแนวทาง ดังนี้ 1) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู 2) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู 3) มีการผลักดันให้กีฬายูยิตสูเข้าสู่โครงการ Sport hero 4) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬายูยิตสู 5) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูยิตสูเรื่องการสร้างรายได้และอาชีพ 6) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ

จากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันยูยิตสู 7) มีการเลื่อนคุณสมบัติสำหรับบุคลากรกีฬายูยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬายูยิตสู และ 8) มีการส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ

ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาสร้างเป็นแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยเป็นแบบสอบถามการตอบสนองคู่ (Dual-response format) และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 278)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 278 คน)	ร้อยละ (100%)
1. เพศ		
ชาย	176	63.31
หญิง	102	36.69
2. สถานภาพ		
นักกีฬา	121	43.53
นักกีฬาทีมชาติ	7	2.52
ผู้ฝึกสอนกีฬา	7	2.52
ผู้จัดการทีมกีฬา	6	2.16
ผู้ตัดสินกีฬา	16	5.76
ผู้ปกครอง	121	43.53
3. การศึกษา		
มัธยมศึกษา	79	28.42
ปริญญาตรี	165	59.35
ปริญญาโท	33	11.87
ปริญญาเอก	1	0.36

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 278 คน)	ร้อยละ (100%)
4. อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	49	17.63
19-30 ปี	115	41.37
31-40 ปี	69	24.82
41-50 ปี	39	14.03
51 ปี ขึ้นไป	6	2.16
5. ระดับ (ที่ท่านสังกัด) *ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ*		
ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา	59	17.93
ระดับสโมสร และทีมกีฬา	77	23.40
ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด	92	27.96
ระดับชาติ	86	26.14
ระดับนานาชาติ	15	4.56

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 176 คน (ร้อยละ 63.31) เพศหญิง จำนวน 102 คน (ร้อยละ 36.69) มีสถานภาพส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา จำนวน 121 คน (ร้อยละ 43.53) ผู้ตัดสิน จำนวน 16 คน (ร้อยละ 5.76) ผู้ฝึกสอน จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.52) การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 165 คน (ร้อยละ 59.35) ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 79 คน (ร้อยละ 28.42) และระดับปริญญาโท จำนวน 33 คน (ร้อยละ 11.87) โดยกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุ 19-30 ปี จำนวน 115 คน (ร้อยละ 41.37) รองมา คือ 31-40 ปี จำนวน 69 คน (ร้อยละ 24.82) โดยส่วนใหญ่สังกัดอยู่ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ร้อยละ 27.96 รองลงมา ระดับชาติ ร้อยละ 26.14 และระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ร้อยละ 17.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ ($PNI_{modified}$) ในภาพรวมทุกระดับ

องค์ประกอบ	ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด						ระดับชาติ					
	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		PNI (I-D)/D	ลำดับ	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านบุคลากรกีฬา	4.43	0.67	2.85	0.80	0.55	6	4.35	0.64	2.88	0.76	0.51	7
2. ด้านงบประมาณ	4.45	0.59	2.72	0.78	0.63	3	4.38	0.61	2.77	0.83	0.58	3
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.39	0.68	2.67	0.67	0.64	2	4.29	0.68	2.70	0.72	0.59	2
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.41	0.64	2.92	0.80	0.34	9	4.39	0.62	2.91	0.78	0.34	9
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา	4.52	0.62	3.15	0.78	0.43	8	4.45	0.60	3.12	0.76	0.43	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.42	0.80	2.71	0.88	0.62	4	4.35	0.77	2.79	0.82	0.56	4
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม	4.48	0.60	2.92	0.82	0.53	7	4.40	0.58	2.90	0.82	0.52	6
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ	4.46	0.59	2.86	0.78	0.56	5	4.37	0.58	2.87	0.74	0.52	5
9. ด้านสวัสดิการ	4.51	0.59	2.71	0.83	0.67	1	4.46	0.57	2.80	0.83	0.59	1
รวม	4.45	0.64	2.83	0.79	0.56		4.38	0.63	2.86	0.79	0.51	

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด						ระดับชาติ					
	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		PNI (I-D)/D	ลำดับ	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านบุคลากรกีฬา	4.35	0.64	2.88	0.76	0.51	7	4.37	0.61	2.91	0.74	0.50	6
2. ด้านงบประมาณ	4.38	0.61	2.77	0.83	0.58	3	4.40	0.59	2.78	0.80	0.58	3
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.29	0.68	2.70	0.72	0.59	2	4.33	0.64	2.72	0.69	0.59	2
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.39	0.62	2.91	0.78	0.34	9	4.37	0.59	2.97	0.70	0.32	9
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา	4.45	0.60	3.12	0.76	0.43	8	4.48	0.55	3.14	0.73	0.43	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.35	0.77	2.79	0.82	0.56	4	4.43	0.59	2.85	0.75	0.55	4
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม	4.40	0.58	2.90	0.82	0.52	6	4.36	0.57	2.92	0.78	0.49	7
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ	4.37	0.58	2.87	0.74	0.52	5	4.37	0.57	2.88	0.70	0.52	5
9. ด้านสวัสดิการ	4.46	0.57	2.80	0.83	0.59	1	4.44	0.56	2.78	0.83	0.60	1
รวม	4.38	0.63	2.86	0.79	0.51		4.39	0.59	2.88	0.75	0.51	

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ระดับนานาชาติ					ลำดับ
	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		PNI (I-D)/D	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านบุคลากรกีฬา	4.35	0.64	2.88	0.76	0.51	7
2. ด้านงบประมาณ	4.38	0.61	2.77	0.83	0.58	3
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.29	0.68	2.70	0.72	0.59	2
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.39	0.62	2.91	0.78	0.34	9
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา	4.45	0.60	3.12	0.76	0.43	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.35	0.77	2.79	0.82	0.56	4
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม	4.40	0.58	2.90	0.82	0.52	6
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ	4.37	0.58	2.87	0.74	0.52	5
9. ด้านสวัสดิการ	4.46	0.57	2.80	0.83	0.59	1
รวม	4.38	0.63	2.86	0.79	0.51	

ตารางที่ 4-2 แสดงให้เห็นว่า ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มตัวอย่างในกีฬาชายไทย โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยสภาพความคาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย พบว่า มีความต้องการอยากให้ส่งเสริมในด้านสวัสดิการ (PNI = 0.67) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.64) ด้านงบประมาณ (PNI = 0.63) และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (PNI = 0.62) ตามลำดับ

ระดับสโมสรและทีมกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มตัวอย่างในกีฬาชายไทย โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยสภาพความคาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย พบว่า มีความต้องการอยากให้ส่งเสริมในด้านสวัสดิการ (PNI = 0.59) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.59) ด้านงบประมาณ (PNI = 0.58) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (PNI = 0.56) และด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ (PNI = 0.52) ตามลำดับ

ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธสูไทยสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มตัวอย่างในกีฬายูนิธสูโดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยสภาพความคาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย พบว่า มีความต้องการอยากให้ส่งเสริมในด้านสวัสดิการ (PNI = 0.64) ด้านงบประมาณ (PNI = 0.63) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.62) และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (PNI = 0.61) ตามลำดับ

ระดับชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธสูไทยสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มตัวอย่างในกีฬายูนิธสูโดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยสภาพความคาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย พบว่า มีความต้องการอยากให้ส่งเสริมในด้านสวัสดิการ (PNI = 0.60) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.59) ด้านงบประมาณ (PNI = 0.58) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (PNI = 0.55) ตามลำดับ

ระดับนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิธสูไทยสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มตัวอย่างในกีฬายูนิธสูโดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยสภาพความคาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย พบว่า มีความต้องการอยากให้ส่งเสริมในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (PNI = 0.46) ด้านบุคลากรกีฬา (PNI = 0.43) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.43) และด้านสวัสดิการ (PNI = 0.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) และสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ (PNI_{modified}) ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ			
1. ด้านบุคลากรกีฬา									
1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูแก่บุคลากรกีฬา	4.39	0.72	มาก	2.63	0.84	ปานกลาง	0.662	1	
4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูยิตสู และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีม กีฬายูยิตสู	4.42	0.62	มาก	2.66	0.65	ปานกลาง	0.652	2	
2) มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬายูยิตสู	4.41	0.74	มาก	2.76	0.87	ปานกลาง	0.598	3	
3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.42	0.64	มาก	2.86	0.75	ปานกลาง	0.545	4	
7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูประจำแต่ละภูมิภาค	4.29	0.67	มาก	2.78	0.69	ปานกลาง	0.545	5	
5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูยิตสูให้สามารถสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	4.41	0.64	มาก	2.90	0.75	ปานกลาง	0.521	6	
8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสู	4.63	0.58	มากที่สุด	3.05	0.89	ปานกลาง	0.518	7	
6) มีบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านภาษา	4.44	0.70	มาก	2.95	0.99	ปานกลาง	0.505	8	

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนานุเคราะห์กีฬา ยูนิคสูในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ	4.46	0.67	มาก	3.05	0.75	ปานกลาง	0.462	9
2. ด้านงบประมาณ								
11) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายูนิคสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	4.46	0.56	มาก	2.59	0.79	ปานกลาง	0.722	1
10) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ	4.51	0.59	มากที่สุด	2.63	0.94	ปานกลาง	0.715	2
13) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.42	0.56	มาก	2.58	0.67	ปานกลาง	0.713	3
14) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.42	0.64	มาก	2.86	0.75	ปานกลาง	0.545	4
12) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย และ สหพันธ์ยูนิคสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ	4.46	0.59	มาก	2.92	0.72	ปานกลาง	0.527	5
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม								
16) การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬายูนิคสูฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	4.34	0.77	มาก	2.58	0.62	ปานกลาง	0.682	1

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
17) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.46	0.65	มาก	2.68	0.57	ปานกลาง	0.664	2
15) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาอายุيتدสูอย่างเพียงพอ	4.39	0.64	มาก	2.66	0.60	ปานกลาง	0.650	3
18) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา กำหนด	4.41	0.61	มาก	2.68	0.73	ปานกลาง	0.646	4
20) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาอายุيتدสู (ส่วนกลาง)	4.14	0.84	มาก	2.56	0.74	ปานกลาง	0.617	5
19) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาอายุيتدสูประจำภูมิภาค	4.44	0.62	มาก	2.75	0.68	ปานกลาง	0.615	6
21) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาอายุيتدสูในระดับอาเซียน	4.53	0.59	มากที่สุด	2.81	0.73	ปานกลาง	0.612	7
4. ด้านการบริหารจัดการ								
24) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาอายุيتدสูร่วมกับสมาคมกีฬาอายุيتدสูฯ	4.54	0.53	มากที่สุด	2.76	0.87	ปานกลาง	0.645	1
22) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้	4.32	0.60	มาก	2.83	0.64	ปานกลาง	0.527	2
23) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	4.36	0.63	มาก	2.88	0.76	ปานกลาง	0.514	3
27) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	4.37	0.74	มาก	2.95	0.79	ปานกลาง	0.481	4

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
26) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	4.42	0.64	มาก	3.00	0.89	ปานกลาง	0.473	5
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา								
28) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคส์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	4.53	0.53	มากที่สุด	2.93	0.69	ปานกลาง	0.546	1
33) มีระเบียบกติกากการแข่งขันกีฬายูนิคส์เป็นไปตามมาตรฐานสากล	4.29	0.91	มาก	2.81	0.99	ปานกลาง	0.527	2
35) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคส์	4.31	0.85	มาก	2.90	0.75	ปานกลาง	0.486	3
31) การจัดการแข่งขันยูนิคส์ในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	4.54	0.50	มากที่สุด	3.22	0.67	ปานกลาง	0.410	4
34) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	4.66	0.51	มากที่สุด	3.32	0.62	ปานกลาง	0.404	5
32) การจัดการแข่งขันยูนิคส์ชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	4.54	0.59	มากที่สุด	3.25	0.82	ปานกลาง	0.397	6
29) มีการบรรจุกีฬายูนิคส์ในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	4.68	0.47	มากที่สุด	3.36	0.80	ปานกลาง	0.393	7
30) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูนิคส์ระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์	4.63	0.58	มากที่สุด	3.44	0.85	ปานกลาง	0.346	8

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา								
37) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง	4.44	0.85	มาก	2.59	0.94	ปานกลาง	0.714	1
40) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬายูนิตสู	4.42	0.74	มาก	2.59	0.79	ปานกลาง	0.707	2
42) มีนักวิทยาศาสตร์การศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูนิตสู	4.44	0.74	มาก	2.64	0.97	ปานกลาง	0.682	3
39) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับกีฬายูนิตสู	4.39	0.87	มาก	2.71	0.83	ปานกลาง	0.620	4
38) การประสานงานร่วมมือกับองค์กร/ หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา	4.46	0.72	มาก	2.78	0.83	ปานกลาง	0.604	5
36) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์	4.36	0.90	มาก	2.73	0.94	ปานกลาง	0.597	6
41) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศหรือระดับนานาชาติ	4.42	0.74	มาก	2.95	0.83	ปานกลาง	0.498	7
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม								
44) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูนิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	4.39	0.72	มาก	2.73	0.80	ปานกลาง	0.608	1

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
46) มีการสร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยทุกภาคส่วน	4.51	0.56	มากที่สุด	2.93	0.96	ปานกลาง	0.539	2
45) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	4.56	0.50	มากที่สุด	3.02	0.68	ปานกลาง	0.510	3
47) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทิว วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ	4.46	0.65	มาก	2.95	0.79	ปานกลาง	0.511	4
43) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึง	4.46	0.56	มาก	2.95	0.86	ปานกลาง	0.511	5
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ								
48) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง	4.44	0.59	มาก	2.83	0.72	ปานกลาง	0.569	1
50) มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	4.39	0.67	มาก	2.80	0.78	ปานกลาง	0.568	2
49) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬายูยิตสู	4.51	0.56	มากที่สุด	2.88	0.79	ปานกลาง	0.566	3
51) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรนานาชาติ	4.51	0.53	มากที่สุด	2.93	0.82	ปานกลาง	0.539	4

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
9. ด้านสวัสดิการ								
52) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูนิติก	4.53	0.56	มากที่สุด	2.47	0.81	น้อย	0.834	1
53) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก สำหรับนักลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูนิติก	4.51	0.53	มากที่สุด	2.58	0.85	ปานกลาง	0.748	2
57) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬายูนิติก	4.56	0.59	มากที่สุด	2.63	0.71	ปานกลาง	0.734	3
55) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และนักลากรกีฬายูนิติก	4.53	0.53	มากที่สุด	2.73	0.82	ปานกลาง	0.659	4
58) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับนักลากรกีฬายูนิติกที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬายูนิติก	4.51	0.56	มากที่สุด	2.78	0.81	ปานกลาง	0.622	5
54) มีการผลักดันให้กีฬายูนิติกเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Sport hero	4.58	0.53	มากที่สุด	2.85	0.96	ปานกลาง	0.607	6
56) มีการช่วยเหลือนักลากรกีฬายูนิติกเรื่องการสร้างรายได้อาชีพเสริม	4.41	0.72	มาก	2.76	0.81	ปานกลาง	0.598	7
59) มีการส่งนักลากรกีฬายูนิติกที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	4.47	0.62	มาก	2.86	0.79	ปานกลาง	0.563	8

จากตารางที่ 4-3 แสดงให้เห็นว่า ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับแรก ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบุคลากรกีฬา คือ มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูธิตูส์แก่บุคลากรกีฬา (PNI = 0.66) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูธิตูส์ และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีม กีฬายูธิตูส์ (PNI = 0.65) ด้านงบประมาณ คือ มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายูธิตูส์ฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชนอย่างเพียงพอ (PNI = 0.72) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ (PNI = 0.71) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬายูธิตูส์ฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ (PNI = 0.68) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.66) ด้านการบริหารจัดการ คือ มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนายูธิตูส์ร่วมกับสมาคมกีฬายูธิตูส์ฯ (PNI = 0.64) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ (PNI = 0.52) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา คือ จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตูส์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (PNI = 0.54) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูธิตูส์เป็นไปตามมาตรฐานสากล (PNI = 0.52) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา คือ การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจังและถูกต้อง (PNI = 0.71) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตูส์ (PNI = 0.70) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม คือ มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูธิตูส์ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ (PNI = 0.60) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูธิตูส์ในประเทศไทยอย่างทั่วถึง (PNI = 0.53) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ องค์กรต้องให้ความสำคัญกับกีฬายูธิตูส์อย่างจริงจัง (PNI=0.56) เป็นองค์กรฯ ที่มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล (PNI = 0.56) และด้านสวัสดิการ คือ มีการให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูธิตูส์ (PNI = 0.83) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูธิตูส์ (PNI = 0.74) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) และสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ (PNI_{modified}) ในระดับสโมสรและทีมกีฬา

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1. ด้านบุคลากรกีฬา								
1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูแก่บุคลากรกีฬา	4.26	0.59	มาก	2.64	0.64	ปานกลาง	0.614	1
5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูยิตสูให้สามารถสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	4.25	0.71	มาก	2.64	0.77	ปานกลาง	0.610	2
7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูประจำแต่ละภูมิภาค	4.34	0.66	มาก	2.81	0.72	ปานกลาง	0.544	3
2) มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬายูยิตสู	4.38	0.58	มาก	2.90	0.82	ปานกลาง	0.510	4
6) มีบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านภาษา	4.25	0.63	มาก	2.86	0.62	ปานกลาง	0.486	5
4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูยิตสู และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีมกีฬายูยิตสู	4.39	0.67	มาก	2.96	0.95	ปานกลาง	0.483	6
8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสู	4.30	0.63	มาก	2.91	0.69	ปานกลาง	0.478	7
9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ	4.52	0.62	มากที่สุด	3.08	0.79	ปานกลาง	0.468	8

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับโมตร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.68	มาก	3.14	0.83	ปานกลาง	0.424	9
2. ด้านงบประมาณ								
11) มีการสนับสนุนงบประมาณจากภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	4.40	0.61	มาก	2.64	0.95	ปานกลาง	0.667	1
10) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ	4.29	0.60	มาก	2.65	0.72	ปานกลาง	0.619	2
14) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.35	0.62	มาก	2.69	0.84	ปานกลาง	0.617	3
13) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.44	0.57	มาก	2.92	0.82	ปานกลาง	0.521	4
12) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสหพันธ์ผู้ยิตสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ	4.43	0.63	มาก	2.94	0.81	ปานกลาง	0.507	5
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม								
16) การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	4.29	0.72	มาก	2.64	0.72	ปานกลาง	0.625	1
18) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา กำหนด	4.32	0.63	มาก	2.69	0.63	ปานกลาง	0.606	2

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
17) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.13	0.78	มาก	2.58	0.76	ปานกลาง	0.601	3
19) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาชายุดสูประจําภูมิภาค	4.29	0.60	มาก	2.70	0.72	ปานกลาง	0.589	4
20) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาชายุดสู (ส่วนกลาง)	4.22	0.68	มาก	2.66	0.70	ปานกลาง	0.586	5
15) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาชายุดสูอย่างเพียงพอ	4.32	0.67	มาก	2.77	0.74	ปานกลาง	0.560	6
21) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาชายุดสูในระดับอาเซียน	4.43	0.63	มาก	2.86	0.73	ปานกลาง	0.549	7
4. ด้านการบริหารจัดการ								
24) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาชายุดสูร่วมกับสมาคมกีฬาชายุดสูฯ	4.52	0.50	มากที่สุด	2.82	0.88	ปานกลาง	0.603	1
26) มีการนาระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	4.34	0.57	มาก	2.82	0.68	ปานกลาง	0.539	2
27) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	4.32	0.63	มาก	2.90	0.75	ปานกลาง	0.490	3
22) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้	4.32	0.75	มาก	2.92	0.79	ปานกลาง	0.479	4
23) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	4.39	0.65	มาก	2.99	0.75	ปานกลาง	0.468	5

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
25) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางร่วมกับสหพันธ์ยูนิคสูนานาชาติหรือองค์กรนานาชาติ	4.43	0.59	มาก	3.03	0.84	ปานกลาง	0.462	6
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา								
28) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคสูในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	4.52	0.50	มากที่สุด	2.91	0.67	ปานกลาง	0.553	1
31) การจัดการแข่งขันยูนิคสูในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	4.23	0.85	มาก	2.83	0.93	ปานกลาง	0.495	2
35) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคสู	4.26	0.78	มาก	2.91	0.71	ปานกลาง	0.464	3
34) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	4.58	0.49	มากที่สุด	3.23	0.66	ปานกลาง	0.418	4
32) การจัดการแข่งขันยูนิคสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	4.45	0.57	มาก	3.14	0.85	ปานกลาง	0.417	5
33) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูนิคสูเป็นไปตามมาตรฐานสากล	4.57	0.52	มากที่สุด	3.27	0.78	ปานกลาง	0.398	6
29) มีการบรรจุกีฬายูนิคสูในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	4.44	0.50	มาก	3.18	0.66	ปานกลาง	0.396	7

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
30) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูนิติกส์ระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์	4.57	0.57	มากที่สุด	3.47	0.78	ปานกลาง	0.317	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา								
37) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง	4.39	0.69	มาก	2.68	0.73	ปานกลาง	0.638	1
38) การประสานงานร่วมกับองค์กร/หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา	4.34	0.83	มาก	2.69	0.95	ปานกลาง	0.613	2
42) มีนักวิทยาศาสตร์การศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูนิติกส์	4.35	0.85	มาก	2.78	0.83	ปานกลาง	0.565	3
36) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษารอบทุกศาสตร์	4.35	0.70	มาก	2.79	0.86	ปานกลาง	0.559	4
40) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬายูนิติกส์	4.36	0.70	มาก	2.84	0.70	ปานกลาง	0.535	5
41) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การศึกษาไปอบรมในต่างประเทศหรือระดับนานาชาติ	4.27	0.86	มาก	2.82	0.85	ปานกลาง	0.514	6
39) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับกีฬายูนิติกส์	4.36	0.70	มาก	2.96	0.78	ปานกลาง	0.473	7

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม								
46) มีการสร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทย ทุกภาคส่วน	4.34	0.68	มาก	2.75	0.72	ปานกลาง	0.578	1
44) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	4.42	0.57	มาก	2.90	0.98	ปานกลาง	0.524	2
43) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึง	4.39	0.56	มาก	2.92	0.87	ปานกลาง	0.503	3
47) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทิว วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ	4.36	0.60	มาก	2.92	0.75	ปานกลาง	0.493	4
45) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	4.47	0.50	มาก	3.01	0.78	ปานกลาง	0.485	5
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ								
48) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง	4.32	0.65	มาก	2.77	0.74	ปานกลาง	0.560	1
49) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬา ยูยิตสู	4.38	0.58	มาก	2.86	0.72	ปานกลาง	0.531	2
51) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรนานาชาติ	4.39	0.56	มาก	2.90	0.71	ปานกลาง	0.514	3

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับสโมสร และทีมกีฬา)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
50) มีระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	4.40	0.52	มาก	2.95	0.79	ปานกลาง	0.492	4
9. ด้านสวัสดิการ								
57) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬายูนิต	4.43	0.63	มาก	2.60	0.89	ปานกลาง	0.704	1
52) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักบดการกีฬาที่มีผลงานกีฬายูนิต	4.43	0.63	มาก	2.73	0.75	ปานกลาง	0.623	2
56) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูนิตเรื่องการสร้างรายได้อาชีพเสริม	4.43	0.52	มาก	2.74	0.86	ปานกลาง	0.617	3
58) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับบุคลากรกีฬายูนิตที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬายูนิต	4.52	0.50	มากที่สุด	2.84	0.77	ปานกลาง	0.592	4
55) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬายูนิต	4.55	0.50	มาก	2.88	0.74	ปานกลาง	0.580	5
54) มีการผลักดันให้กีฬายูนิตเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Sport hero	4.35	0.72	มาก	2.77	0.87	ปานกลาง	0.570	6
53) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูนิต	4.42	0.57	มาก	2.86	0.80	ปานกลาง	0.545	7
59) มีการส่งบุคลากรกีฬายูนิตที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	4.53	0.50	มากที่สุด	2.94	0.89	ปานกลาง	0.541	8

จากตารางที่ 4-4 แสดงให้เห็นว่า ในระดับสโมสรและทีมกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบุคลากรกีฬา คือ มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬา youth sport แก่บุคลากรกีฬา (PNI = 0.61) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬา youth sport ให้สามารถสร้างรายได้ และประกอบเป็นอาชีพ (PNI = 0.61) ด้านงบประมาณ คือ มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา youth sport ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ (PNI = 0.66) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ (PNI = 0.61) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬา youth sport หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ (PNI = 0.62) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา youth sport กำหนด (PNI = 0.60) ด้านการบริหารจัดการ คือ มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬา youth sport ร่วมกับสมาคมกีฬา youth sport (PNI = 0.60) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง (PNI = 0.53) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา คือ จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬา youth sport ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (PNI = 0.55) การจัดการแข่งขัน youth sport ในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ (PNI = 0.49) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา คือ การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจังและถูกต้อง (PNI = 0.63) การประสานงานร่วมกับองค์กร/หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา (PNI = 0.61) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม คือ มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬา youth sport ในประเทศไทยอย่างทั่วถึง (PNI = 0.57) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬา youth sport ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ (PNI = 0.52) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬา youth sport อย่างจริงจัง (PNI = 0.56) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬา youth sport (PNI = 0.53) และด้านสวัสดิการ คือ มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา youth sport (PNI = 0.70) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬา youth sport (PNI = 0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) และสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ ($PNI_{modified}$) ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1. ด้านบุคลากรกีฬา								
2) มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอน	4.38	0.69	มาก	2.61	0.90	ปานกลาง	0.678	1
3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอนมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.29	0.60	มาก	2.64	0.70	ปานกลาง	0.427	2
7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอนประจำแต่ละภูมิภาค	4.41	0.61	มาก	2.75	0.79	ปานกลาง	0.604	3
1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้ฝึกสอนแก่บุคลากรกีฬา	4.33	0.61	มาก	2.77	0.68	ปานกลาง	0.563	4
5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬาผู้ฝึกสอนให้สามารถสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	4.37	0.65	มาก	2.84	0.77	ปานกลาง	0.539	5
8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอน	4.35	0.61	มาก	2.89	0.68	ปานกลาง	0.505	6
4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬาผู้ฝึกสอน และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีมกีฬาผู้ฝึกสอน	4.46	0.63	มาก	2.98	0.98	ปานกลาง	0.497	7
9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอนในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ	4.53	0.61	มากที่สุด	3.12	0.75	ปานกลาง	0.452	8

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
6) มีบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านภาษา	4.51	0.65	มากที่สุด	3.16	0.81	ปานกลาง	0.625	9
2. ด้านงบประมาณ								
11) มีการสนับสนุนงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	4.40	0.53	มาก	2.55	0.73	ปานกลาง	0.725	1
10) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ	4.50	0.54	มากที่สุด	2.61	0.85	ปานกลาง	0.724	2
12) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และ สหพันธ์ผู้ยิตสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ	4.43	0.61	มาก	2.57	0.96	ปานกลาง	0.724	3
13) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส	4.50	0.56	มากที่สุด	2.93	0.79	ปานกลาง	0.536	4
14) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส	4.47	0.63	มาก	2.98	0.78	ปานกลาง	0.500	5
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม								
15) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาผู้ยิตสูอย่างเพียงพอ	4.27	0.68	มาก	2.55	0.83	ปานกลาง	0.675	1
19) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้ยิตสูประจำภูมิภาค	4.41	0.59	มาก	2.64	0.68	ปานกลาง	0.670	2
20) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้ยิตสู (ส่วนกลาง)	4.40	0.61	มาก	2.70	0.60	ปานกลาง	0.630	3

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
17) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.38	0.69	มาก	2.70	0.76	ปานกลาง	0.622	4
18) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา กำหนด	4.30	0.60	มาก	2.67	0.74	ปานกลาง	0.610	5
16) การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬาอยุธยา หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	4.30	0.62	มาก	2.70	0.72	ปานกลาง	0.593	6
21) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาอยุธยาในระดับอาเซียน	4.43	0.65	มาก	2.85	0.69	ปานกลาง	0.554	7
4. ด้านการบริหารจัดการ								
24) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอยุธยา ร่วมกับ สมาคมกีฬาอยุธยา	4.38	0.55	มาก	2.80	0.65	ปานกลาง	0.564	1
26) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	4.49	0.54	มาก	2.88	0.90	ปานกลาง	0.559	2
22) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้	4.34	0.71	มาก	2.91	0.79	ปานกลาง	0.491	3
25) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอยุธยา ร่วมกับสหพันธ์ยิมนาสติกนานาชาติ หรือองค์กรนานาชาติ	4.35	0.61	มาก	2.95	0.71	ปานกลาง	0.475	4

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
23) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	4.41	0.59	มาก	3.02	0.71	ปานกลาง	0.460	5
27) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	4.40	0.59	มาก	3.02	0.86	ปานกลาง	0.457	6
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา								
28) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคส์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	4.55	0.50	มากที่สุด	2.90	0.77	ปานกลาง	0.569	1
35) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคส์	4.39	0.67	มาก	2.88	0.88	ปานกลาง	0.524	2
34) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	4.41	0.57	มาก	2.93	0.69	ปานกลาง	0.505	3
33) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูนิคส์เป็นไปตามมาตรฐานสากล	4.62	0.48	มากที่สุด	3.14	0.68	ปานกลาง	0.471	4
32) การจัดการแข่งขันยูนิคส์ชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	4.52	0.56	มากที่สุด	3.18	0.88	ปานกลาง	0.421	5
31) การจัดการแข่งขันยูนิคส์ในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	4.48	0.50	มาก	3.22	0.66	ปานกลาง	0.391	6
29) มีการบรรจุกีฬายูนิคส์ในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	4.63	0.52	มากที่สุด	3.37	0.73	ปานกลาง	0.374	7

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
30) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูนิโคตระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์	4.59	0.55	มากที่สุด	3.38	0.83	ปานกลาง	0.358	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา								
36) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์	4.48	0.54	มาก	2.66	0.73	ปานกลาง	0.684	1
39) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิโคต	4.54	0.56	มากที่สุด	2.76	0.81	ปานกลาง	0.645	2
42) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูนิโคต	4.54	0.54	มากที่สุด	2.76	0.93	ปานกลาง	0.645	3
38) การประสานงานร่วมมือกับองค์กร/หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.50	0.56	มากที่สุด	2.83	0.79	ปานกลาง	0.590	4
41) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศหรือระดับนานาชาติ	4.52	0.54	มากที่สุด	2.86	0.88	ปานกลาง	0.580	5
40) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิโคต	4.42	0.63	มาก	2.80	0.88	ปานกลาง	0.579	6
37) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง	4.48	0.58	มาก	2.90	0.82	ปานกลาง	0.545	7

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม								
44) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	4.36	0.68	มาก	2.68	0.72	ปานกลาง	0.627	1
46) มีการสร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยทุกภาคส่วน	4.42	0.55	มาก	2.84	0.92	ปานกลาง	0.556	2
45) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	4.42	0.57	มาก	2.89	0.74	ปานกลาง	0.529	3
43) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึง	4.45	0.56	มาก	2.95	0.96	ปานกลาง	0.508	4
47) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทิว วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ	4.47	0.50	มาก	2.97	0.80	ปานกลาง	0.505	5
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ								
48) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง	4.35	0.65	มาก	2.76	0.71	ปานกลาง	0.576	1
51) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรนานาชาติ	4.39	0.55	มาก	2.82	0.67	ปานกลาง	0.557	2
49) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬา ยูยิตสู	4.40	0.59	มาก	2.88	0.73	ปานกลาง	0.528	3

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
50) มีระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	4.45	0.54	มาก	2.97	0.74	ปานกลาง	0.498	4
9. ด้านสวัสดิการ								
55) มีกองทุนช่วยเหลือนักศึกษา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสู	4.49	0.54	มาก	2.55	0.89	ปานกลาง	0.761	1
54) มีการผลักดันให้กีฬาอายุยิตสูเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Sport hero	4.49	0.54	มาก	2.67	0.82	ปานกลาง	0.682	2
56) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬาอายุยิตสูเรื่องการสร้างรายได้อาชีพเสริม	4.49	0.50	มาก	2.71	0.90	ปานกลาง	0.657	3
59) มีการส่งบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	4.54	0.50	มากที่สุด	2.77	0.81	ปานกลาง	0.639	4
57) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอายุยิตสู	4.54	0.56	มากที่สุด	2.83	0.83	ปานกลาง	0.604	5
52) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬาอายุยิตสู	4.41	0.66	มาก	2.75	0.94	ปานกลาง	0.6036	6
58) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำห้บุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬาอายุยิตสู	4.58	0.49	มากที่สุด	2.87	0.92	ปานกลาง	0.596	7
53) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬาอายุยิตสู	4.48	0.58	มาก	2.84	0.90	ปานกลาง	0.577	8

จากตารางที่ 4-5 แสดงให้เห็นว่า ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบุคลากรกีฬา คือ มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.67) มีการขึ้นทะเบียนคัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และโปร่งใส (PNI = 0.62) ด้านงบประมาณ คือ มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ (PNI = 0.72) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ (PNI = 0.72) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาผู้ยิตสูอย่างเพียงพอ (PNI = 0.67) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้ยิตสูประจำภูมิภาค (5 ภูมิภาค) (PNI = 0.67) ด้านการบริหารจัดการ คือ มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาผู้ยิตสูร่วมกับสมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ (PNI = 0.56) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง (PNI = 0.55) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา คือ จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ยิตสูในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (PNI = 0.56) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.52) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา คือ มีการอบรม และเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬารอบทุกศาสตร์ (PNI = 0.68) มีหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬาสำหรับกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.64) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม คือ มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ (PNI = 0.62) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาผู้ยิตสูในประเทศไทยอย่างทั่วถึง (PNI = 0.55) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬาผู้ยิตสูอย่างจริงจัง (PNI = 0.57) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ หรือองค์กรนานาชาติ (PNI = 0.55) และด้านสวัสดิการ คือ มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.76) มีการผลักดันให้กีฬาผู้ยิตสูเข้าสู่โครงการ Sport hero (PNI = 0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) และสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ (PNI_{modified}) ในระดับชาติ

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
1. ด้านบุคลากรกีฬา								
2) มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ตัดสิน	4.30	0.68	มาก	2.67	0.78	ปานกลาง	0.610	1
1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้ตัดสินแก่บุคลากรกีฬา	4.38	0.63	มาก	2.79	0.73	ปานกลาง	0.570	2
6) มีบุคลากรกีฬาผู้ตัดสินที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านภาษา	4.24	0.57	มาก	2.71	0.63	ปานกลาง	0.565	3
7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬาผู้ตัดสินประจำแต่ละภูมิภาค	4.29	0.61	มาก	2.84	0.61	ปานกลาง	0.511	4
9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาผู้ตัดสินในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ	4.50	0.60	มากที่สุด	3.03	0.74	ปานกลาง	0.485	5
8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนากีฬาผู้ตัดสิน	4.36	0.57	มาก	2.94	0.69	ปานกลาง	0.483	6
4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬาผู้ตัดสิน และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีมกีฬาผู้ตัดสิน	4.43	0.60	มาก	3.03	0.90	ปานกลาง	0.462	7
5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬาผู้ตัดสินให้สามารถสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	4.36	0.61	มาก	2.99	0.79	ปานกลาง	0.458	8

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬายูนิคสูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.62	มาก	3.20	0.77	ปานกลาง	0.397	9
2. ด้านงบประมาณ								
13) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.40	0.60	มาก	2.63	0.89	ปานกลาง	0.673	1
11) มีการสนับสนุนงบประมาณจากภารกิจพาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายูนิคสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	4.41	0.58	มาก	2.66	0.80	ปานกลาง	0.658	2
12) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสหพันธ์ยูนิคสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ	4.34	0.56	มาก	2.62	0.70	ปานกลาง	0.656	3
10) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ	4.43	0.56	มาก	2.99	0.80	ปานกลาง	0.482	4
14) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	4.43	0.62	มาก	3.00	0.79	ปานกลาง	0.477	5
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม								
20) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬายูนิคสู (ส่วนกลาง)	4.35	0.68	มาก	2.66	0.69	ปานกลาง	0.635	1
17) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.23	0.69	มาก	2.59	0.77	ปานกลาง	0.633	2

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
19) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาอายุยิตสูประจำภูมิภาค	4.38	0.59	มาก	2.74	0.61	ปานกลาง	0.599	3
16) การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬาอายุยิตสูฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	4.28	0.60	มาก	2.69	0.70	ปานกลาง	0.591	4
18) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา กำหนด	4.30	0.59	มาก	2.72	0.68	ปานกลาง	0.581	5
15) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาอายุยิตสูอย่างเพียงพอ	4.33	0.71	มาก	2.74	0.73	ปานกลาง	0.580	6
21) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาอายุยิตสูในระดับอาเซียน	4.42	0.62	มาก	2.87	0.64	ปานกลาง	0.540	7
4. ด้านการบริหารจัดการ								
22) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้	4.33	0.56	มาก	2.83	0.61	ปานกลาง	0.530	1
23) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	4.47	0.52	มาก	2.97	0.80	ปานกลาง	0.505	2
24) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาอายุยิตสูร่วมกับ สมาคมกีฬาอายุยิตสูฯ	4.34	0.66	มาก	2.94	0.72	ปานกลาง	0.476	3
25) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางร่วมกับสหพันธ์ยิตสูนานาชาติ หรือองค์กรนานาชาติ	4.33	0.58	มาก	2.97	0.62	ปานกลาง	0.458	4

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
27) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	4.37	0.59	มาก	3.02	0.63	ปานกลาง	0.447	5
26) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	4.36	0.61	มาก	3.06	0.77	ปานกลาง	0.425	6
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา								
32) การจัดการแข่งขันยูธิตสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	4.49	0.52	มาก	2.90	0.72	ปานกลาง	0.548	1
34) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	4.36	0.64	มาก	2.93	0.85	ปานกลาง	0.488	2
35) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตสู	4.37	0.57	มาก	2.99	0.64	ปานกลาง	0.462	3
28) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตสูในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	4.55	0.52	มากที่สุด	3.16	0.64	ปานกลาง	0.440	4
30) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูธิตสูระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์	4.47	0.56	มาก	3.20	0.79	ปานกลาง	0.397	5
31) การจัดการแข่งขันยูธิตสูในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	4.45	0.50	มาก	3.19	0.60	ปานกลาง	0.395	6
33) มีระเบียบกติกากีฬาการแข่งขันกีฬายูธิตสูเป็นไปตามมาตรฐานสากล	4.57	0.52	มากที่สุด	3.34	0.71	ปานกลาง	0.368	7

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
29) มีการบรรจุวิทยุידสูในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	4.55	0.56	มากที่สุด	3.41	0.87	ปานกลาง	0.334	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา								
36) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์	4.43	0.54	มาก	2.71	0.66	ปานกลาง	0.635	1
39) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาญิดสู	4.44	0.62	มาก	2.81	0.72	ปานกลาง	0.580	2
42) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาญิดสู	4.44	0.58	มาก	2.83	0.84	ปานกลาง	0.569	3
41) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศหรือระดับนานาชาติ	4.44	0.56	มาก	2.85	0.80	ปานกลาง	0.558	4
38) การประสานงานร่วมมือกับองค์กร/ หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.43	0.56	มาก	2.85	0.71	ปานกลาง	0.554	5
40) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาญิดสู	4.38	0.65	มาก	2.87	0.80	ปานกลาง	0.526	6
37) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง	4.43	0.56	มาก	3.01	0.71	ปานกลาง	0.472	7

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ			
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม									
45) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	4.30	0.67	มาก	2.80	0.68	ปานกลาง	0.536	1	
46) มีการสร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยทุกภาคส่วน	4.36	0.52	มาก	2.87	0.86	ปานกลาง	0.519	2	
47) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทิว วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ	4.41	0.49	มาก	2.99	0.79	ปานกลาง	0.475	3	
43) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึง	4.33	0.60	มาก	2.94	0.69	ปานกลาง	0.473	4	
44) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	4.40	0.53	มาก	3.01	0.87	ปานกลาง	0.462	5	
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ									
50) มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	4.35	0.62	มาก	2.81	0.69	ปานกลาง	0.548	1	
49) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬายูยิตสู	4.37	0.57	มาก	2.85	0.66	ปานกลาง	0.533	2	
48) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง	4.36	0.55	มาก	2.90	0.68	ปานกลาง	0.503	3	

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
51) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรนานาชาติ	4.41	0.54	มาก	2.97	0.74	ปานกลาง	0.485	4
9. ด้านสวัสดิการ								
55) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาชายุติศู	4.43	0.58	มาก	2.62	0.87	ปานกลาง	0.691	1
56) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬาชายุติศูเรื่องการสร้างรายได้อาชีพเสริม	4.42	0.54	มาก	2.69	0.85	ปานกลาง	0.643	2
54) มีการผลักดันให้กีฬาชายุติศูเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Sport hero	4.42	0.60	มาก	2.72	0.76	ปานกลาง	0.625	3
57) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาชายุติศู	4.50	0.52	มากที่สุด	2.81	0.75	ปานกลาง	0.601	4
59) มีการส่งบุคลากรกีฬาชายุติศูที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	4.48	0.52	มาก	2.84	0.71	ปานกลาง	0.577	5
52) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬาชายุติศู	4.35	0.64	มาก	2.76	0.88	ปานกลาง	0.576	6
58) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับบุคลากรกีฬาชายุติศูที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬาชายุติศู	4.50	0.52	มากที่สุด	2.92	0.91	ปานกลาง	0.541	7
53) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬาชายุติศู	4.42	0.56	มาก	2.88	0.84	ปานกลาง	0.535	8

จากตารางที่ 4-6 แสดงให้เห็นว่า ในระดับชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบุคลากรกีฬา คือ มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.61) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้ยิตสูแก่บุคลากรกีฬา (PNI = 0.57) ด้านงบประมาณ คือ มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส (PNI = 0.67) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ (PNI = 0.65) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้ยิตสู (ส่วนกลาง) (PNI = 0.63) มีการช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม (PNI = 0.63) ด้านการบริหารจัดการ คือ มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ (PNI = 0.53) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส (PNI = 0.50) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา คือ มีการจัดการแข่งขันผู้ยิตสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค (PNI = 0.54) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking) (PNI = 0.48) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา คือ มีการอบรมและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬาครบทุกศาสตร์ (PNI = 0.63) มีหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬาสำหรับกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.58) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม คือ มีการสร้างนักกีฬาผู้ยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน (PNI = 0.53) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาผู้ยิตสูในประเทศไทยอย่างทั่วถึง (PNI = 0.51) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐานและมีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส (PNI = 0.54) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.53) และด้านสวัสดิการ ได้แก่ มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.69) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูเรื่องการสร้างรายได้และอาชีพ (PNI = 0.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) และสภาพที่ปรากฏจริง (D) และการจัดลำดับความสำคัญ (PNI_{modified}) ในระดับนานาชาติ

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ			
1. ด้านบุคลากรกีฬา									
2) มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอน	4.13	0.64	มาก	2.60	0.63	ปานกลาง	0.588	1	
9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาผู้ฝึกสอนในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ	4.33	0.61	มาก	2.87	0.64	ปานกลาง	0.509	2	
7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนากีฬาผู้ฝึกสอนประจำแต่ละภูมิภาค	4.33	0.61	มาก	2.93	0.45	ปานกลาง	0.478	3	
6) มีบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้านภาษา	4.00	0.53	มาก	2.73	0.45	ปานกลาง	0.465	4	
8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนากีฬาผู้ฝึกสอน	4.27	0.59	มาก	2.93	0.59	ปานกลาง	0.457	5	
1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้ฝึกสอนแก่บุคลากรกีฬา	4.20	0.56	มาก	2.93	0.45	ปานกลาง	0.433	6	
4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬาผู้ฝึกสอน และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีมกีฬาผู้ฝึกสอน	4.33	0.61	มาก	3.13	0.64	ปานกลาง	0.383	7	
3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬาผู้ฝึกสอนมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.61	มาก	3.27	0.79	ปานกลาง	0.324	8	

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูนิทสูให้สามารถสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	4.20	0.56	มาก	3.20	1.01	ปานกลาง	0.313	9
2. ด้านงบประมาณ								
10) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ	4.20	0.56	มาก	2.87	0.64	ปานกลาง	0.463	1
11) มีการสนับสนุนงบประมาณจากภารกิจพาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายูนิทสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	4.13	0.74	มาก	2.93	0.88	ปานกลาง	0.410	2
12) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และ สหพันธ์ยูนิทสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ	4.13	0.74	มาก	2.93	0.59	ปานกลาง	0.410	3
13) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส	4.40	0.50	มาก	3.20	0.77	ปานกลาง	0.375	4
14) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส	4.47	0.51	มาก	3.27	0.88	ปานกลาง	0.367	5
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม								
15) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬายูนิทสูอย่างเพียงพอ	4.07	0.96	มาก	2.67	0.81	ปานกลาง	0.524	1
21) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬายูนิทสูในระดับอาเซียน	4.07	0.59	มาก	2.80	0.56	ปานกลาง	0.454	2

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
16) การสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬาผู้พิการ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	4.13	0.51	มาก	2.87	0.64	ปานกลาง	0.439	3
20) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้พิการ (ส่วนกลาง)	4.20	0.56	มาก	2.93	0.79	ปานกลาง	0.433	4
17) การช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.27	0.59	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.423	5
18) การตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬา กำหนด	4.13	0.64	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.377	6
19) การผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้พิการประจำภูมิภาค	4.00	0.65	มาก	2.93	0.59	ปานกลาง	0.365	7
4. ด้านการบริหารจัดการ								
27) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	4.40	0.50	มาก	3.07	0.79	ปานกลาง	0.433	1
22) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้	4.27	0.59	มาก	3.00	0.52	ปานกลาง	0.423	2
26) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	4.27	0.45	มาก	3.00	0.75	ปานกลาง	0.423	3
23) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	4.20	0.67	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.400	4

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
25) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางร่วมกับสหพันธ์ยูนิธุนานาชาติหรือองค์กรนานาชาติ	4.20	0.56	มาก	3.07	0.45	ปานกลาง	0.368	5
24) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนายูนิธุนานาชาติร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธุนานาชาติ	4.27	0.59	มาก	3.13	0.64	ปานกลาง	0.364	6
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา								
30) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูนิธุนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์	4.40	0.50	มาก	2.53	0.83	ปานกลาง	0.739	1
34) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	4.33	0.61	มาก	2.93	0.96	ปานกลาง	0.478	2
35) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธุนานาชาติ	4.33	0.61	มาก	3.07	0.45	ปานกลาง	0.410	3
31) การจัดการแข่งขันยูนิธุนานาชาติในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	4.47	0.51	มาก	3.20	0.41	ปานกลาง	0.397	4
33) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูนิธุนานาชาติเป็นไปตามมาตรฐานสากล	4.40	0.50	มาก	3.27	0.45	ปานกลาง	0.346	5
28) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธุนานาชาติในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	4.40	0.50	มาก	3.33	0.48	ปานกลาง	0.321	6

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
32) การจัดการแข่งขันยูนิโคกชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	4.33	0.48	มาก	3.27	0.45	ปานกลาง	0.324	7
29) มีการบรรจุกีฬาอีสปอร์ตในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	4.53	0.51	มากที่สุด	3.73	0.79	ปานกลาง	0.214	8
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา								
39) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับกีฬาอีสปอร์ต	4.13	0.51	มาก	2.67	0.72	ปานกลาง	0.547	1
36) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์	4.20	0.77	มาก	2.73	0.96	ปานกลาง	0.538	2
40) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาอีสปอร์ต	4.07	0.88	มาก	2.67	0.90	ปานกลาง	0.524	3
41) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศหรือระดับนานาชาติ	4.07	0.59	มาก	2.80	0.77	ปานกลาง	0.454	4
38) การประสานงานร่วมมือกับองค์กร/หน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.27	0.59	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.423	5

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ		
42) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูยิตสู	4.07	0.79	มาก	2.93	0.79	ปานกลาง	0.389	6
37) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง	4.13	0.64	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.377	7
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม								
43) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึง	4.20	0.41	มาก	2.93	0.45	ปานกลาง	0.433	1
47) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทิว วิทย์ และรายการกีฬาต่าง ๆ	4.13	0.51	มาก	3.07	0.59	ปานกลาง	0.345	2
45) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	4.20	0.43	มาก	3.13	0.64	ปานกลาง	0.342	3
44) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	4.20	0.44	มาก	3.20	0.67	ปานกลาง	0.313	4
46) มีการสร้างเครือข่ายมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยทุกภาคส่วน	4.07	0.45	มาก	3.13	0.35	ปานกลาง	0.300	5
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ								
50) มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	4.27	0.45	มาก	3.07	0.59	ปานกลาง	0.391	1
48) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง	4.20	0.41	มาก	3.13	0.51	ปานกลาง	0.342	2

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น (ระดับชาติ)	สภาพที่คาดหวัง (I)			สภาพที่ปรากฏจริง (D)			PNI (I-D)/D	ลำดับ
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
49) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬายูยิตสู	4.20	0.56	มาก	3.13	0.64	ปานกลาง	0.342	3
51) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรนานาชาติ	4.27	0.45	มาก	3.20	0.41	ปานกลาง	0.334	4
9. ด้านสวัสดิการ								
57) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬายูยิตสู	4.27	0.45	มาก	2.87	0.64	ปานกลาง	0.488	1
55) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬายูยิตสู	4.13	0.83	มาก	2.80	0.94	ปานกลาง	0.475	2
54) มีการผลักดันให้กีฬายูยิตสูเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เช่น โครงการ Sport hero	4.07	0.79	มาก	2.80	0.67	ปานกลาง	0.454	3
59) มีการส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	4.33	0.48	มาก	3.00	0.53	ปานกลาง	0.443	4
56) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูยิตสูเรื่องการสร้างรายได้อาชีพเสริม	4.13	0.51	มาก	2.93	0.59	ปานกลาง	0.410	5
52) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู	4.07	0.59	มาก	2.93	0.45	ปานกลาง	0.389	6
58) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับบุคลากรกีฬายูยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬายูยิตสู	4.33	0.49	มาก	3.20	0.67	ปานกลาง	0.353	7
53) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู	4.20	0.56	มาก	3.13	0.51	ปานกลาง	0.342	8

จากตารางที่ 4-7 แสดงให้เห็นว่า ในระดับนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบุคลากรกีฬา คือ มีการจัดทำคู่มือและหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.58) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้ยิตสูในระดับอาเซียนหรือระดับนานาชาติ (PNI = 0.50) ด้านงบประมาณ คือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ (PNI = 0.46) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้ยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ (PNI = 0.41) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม คือ มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม สำหรับกีฬาผู้ยิตสูอย่างเพียงพอ (PNI = 0.52) มีการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาผู้ยิตสูในระดับอาเซียน (PNI = 0.45) ด้านการบริหารจัดการ คือ มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง (PNI = 0.43) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ (PNI = 0.42) ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา คือ มีการบรรจุรายการแข่งขันผู้ยิตสูระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (PNI = 0.73) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking) (PNI = 0.47) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา คือ มีหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.54) มีการอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์ (PNI = 0.53) ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม คือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาผู้ยิตสูอย่างทั่วถึง (PNI = 0.43) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทีวี, วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ (PNI = 0.34) ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ คือ มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส (PNI = 0.39) มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.34) และด้านสวัสดิการ คือ มีการดูแลรับผิดชอบต่อบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.48) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้ยิตสู (PNI = 0.47) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่ปรากฏจริง โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบ	สภาพที่คาดหวัง (I)		สภาพที่ปรากฏจริง (D)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ด้านบุคลิกภาพ	4.38	0.47	2.89	0.57	36.47	.000*
2. ด้านงบประมาณ	4.41	0.47	2.76	0.64	36.83	.000*
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	4.33	0.53	2.71	0.55	36.89	.000*
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.38	0.53	2.95	0.59	33.83	.000*
5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา	4.48	0.45	3.14	0.54	38.92	.000*
6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	4.44	0.55	2.83	0.65	36.47	.000*
7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแск่านิยม	4.39	0.50	2.89	0.68	30.84	.000*
8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ	4.38	0.54	2.87	0.64	35.41	.000*
9. ด้านสวัสดิการ	4.46	0.48	2.77	0.72	34.29	.000*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4-12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแск่านิยม ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และด้านสวัสดิการ

ส่วนที่ 3 ผลวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วสร้าง (ร่าง) เป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมี 9 ประเด็นกลยุทธ์ 132 แนวทางดำเนินการ และ 177 โครงการ/ กิจกรรมที่มาสับสนุน ตั้งแต่ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสร และทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ จากนั้นพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน จำนวน 2 รอบ ดังนี้

ตารางที่ 4-9 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล	5.00	0.50	5.00	0.00
1.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีแนวทางในการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้พิการใน โรงเรียนและสถาบันการศึกษา โดยอิงตามหลักสูตรของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกีฬาผู้พิการ และพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการที่เป็นระบบใน โรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การส่งเสริมและผลักดันให้นักกีฬา และบุคลากรกีฬาผู้พิการใน โรงเรียน และสถาบันการศึกษามีระดับวิทยฐานะกีฬาผู้พิการเพิ่มขึ้น	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายกีฬาผู้พิการระหว่าง โรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การสนับสนุนให้มีผู้จัดการเรียนการสอนกีฬาผู้พิการ หรือชมรมกีฬาผู้พิการใน โรงเรียนและสถาบันการศึกษา	4.00	1.50	5.00	1.50
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการอบรมหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ระดับพื้นฐานร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
2) โครงการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาอายุยิตสูที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการอบรมสอบเลื่อนวิทยฐานะของบุคลากรกีฬาอายุยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน)	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการจัดกิจกรรมกีฬาอายุยิตสูสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการกิจกรรมการเรียนการสอนกีฬาอายุยิตสู (วิชาเลือก)	5.00	1.00	5.00	1.00
6) โครงการจัดตั้งชมรมกีฬาอายุยิตสูภายใน โรงเรียน และสถาบันการศึกษา	4.00	1.00	5.00	1.00
1.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 6 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาอายุยิตสูให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยิตสู โดยอิงตามหลักสูตรของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬานักกีฬาอายุยิตสูที่เป็นระบบ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยิตสูมีระดับวิทยฐานะกีฬาอายุยิตสูเพิ่มขึ้น	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนและผลักดันให้บุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีศักยภาพเข้ามามีบทบาทและและปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอาชีพสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5) การสนับสนุนการจัดตั้งและสร้างเครือข่ายระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอาชีพ	5.00	1.00	5.00	1.00
6) สโมสรละทีมกีฬาอาชีพส่งเสริมให้สามารถการสร้างรายได้และประกอบเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง ผู้วิจัยปรับแก้ได้ตามข้อเสนอแนะ เป็นส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอาชีพในการสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริมได้	4.00	2.00	4.00	1.00
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการอบรมหลักสูตรพัฒนาคณากรกีฬาอาชีพ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ร่วมกับสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการอบรมและสอบเลื่อนวิทยฐานะ (สายคาดเอว) ร่วมกับสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพเข้าร่วมกับสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการสร้างเครือข่ายกีฬาอาชีพระหว่างสโมสรและทีมกีฬาอาชีพ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอาชีพ	5.00	1.00	5.00	1.00
6) โครงการอบรมกีฬาอาชีพเพื่อสร้างรายได้และอาชีพเสริม	5.00	1.00	5.00	1.00
1.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาอาชีพให้แก่บุคลากรกีฬาอาชีพ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ร่วมกับสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
2) การสร้างระบบการพัฒนาคลารกีฬาอายุยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายกีฬาอายุยิตสูให้กระจายไปตามภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีศักยภาพเข้ามามีบทบาทและและปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยพัฒนาคลารกีฬาอายุยิตสูประจำแต่ละภูมิภาคของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 7 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดอบรมกีฬาอายุยิตสูประจำปี 5 ภูมิภาค	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดสัมมนาระบบการพัฒนาคลารกีฬาอายุยิตสูร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดอบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬาอายุยิตสูร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายในกีฬาอายุยิตสูแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการจัดทำข้อมูลทะเบียนสมาชิกกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
6) โครงการจัดอบรมสอบเลื่อนวิทยฐานะ (สายคาดเอว) ร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
7) โครงการคัดเลือกสมาชิกกีฬายูยิตสูเพื่อจัดตั้งหน่วยพัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูประจำภูมิภาค	5.00	1.00	5.00	1.00
1.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูให้แก่บุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้ครอบคลุมทุกระดับ	5.00	0.50	5.00	0.50
2) การสร้างหลักสูตรมาตรฐานของบุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) เป็นมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
3) การสร้างระบบการพัฒนานักกีฬายูยิตสู และระบบการพัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสู (ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้บริหาร) เป็นมาตรฐานสากล	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนและผลักดันให้มีการผลิตเอกสาร ตำรา และการวิจัยในกีฬายูยิตสู ร่วมกับสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การผลักดันจัดตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูที่เป็นมาตรฐานสากลของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	0.50	5.00	0.00
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการอบรมกีฬายูยิตสูระดับชาติร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
2) โครงการจัดอบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬายูยิตสู ระดับ A B และ C	5.00	0.00	5.00	0.00
3) โครงการคัดเลือกและเสาะหานักกีฬายูยิตสูที่มีความสามารถเป็นเลิศทั่วประเทศ	5.00	0.50	5.00	0.50

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) โครงการคัดเลือกและเสาะหาบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีความสามารถเป็นเลิศทั่วประเทศ	5.00	0.50	5.00	0.50
4) โครงการจัดทำระบบการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่เป็นมาตรฐาน	5.00	0.50	5.00	0.50
5) โครงการผลิตหนังสือตำราเกี่ยวกับกีฬาอายุยิตสูและให้ทุนการวิจัยในกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
6) โครงการจัดตั้งศูนย์การพัฒนาศูนย์กีฬาอายุยิตสูร่วมมือกับโรงเรียน สถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการคัดเลือกและเสาะหานักกีฬาอายุยิตสูที่มีความสามารถเป็นเลิศทั่วประเทศ	5.00	0.50	5.00	0.50
1.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนการสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาอายุยิตสูนานาชาติในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาอายุยิตสูให้แก่ นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีศักยภาพไปอบรมหลักสูตรบุคลากรกีฬาอายุยิตสูนานาชาติ และปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์การฝึกซ้อมและพัฒนาศูนย์กีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูให้มีทักษะและความสามารถด้านภาษา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิทสู่อุบัติเหตุ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดอบรมกีฬายูนิทร่วมกับสหพันธ์กีฬายูนิทนานาชาติ	5.00	0.50	5.00	0.50
2) โครงการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิทเพื่อไปอบรมหลักสูตรบุคลากรยูนิทระดับนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
3) โครงการการเสนอตัวเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูนิทระดับอาเซียนในประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษสำหรับกีฬายูนิท	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-9 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศสู่มาตรฐานสากล ในรอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 54 ข้อ และ 4.00 จำนวน 3 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 4 ข้อ 0.50 จำนวน 8 ข้อ 1.00 จำนวน 43 ข้อ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และมีค่าเท่ากับ 2.00 จำนวน 1 ข้อ คือ ระดับสโมสรและทีมกีฬา ข้อที่ 6 สโมสรละทีมกีฬาชายไทยส่งเสริมให้สามารถการสร้างรายได้และประกอบเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง ซึ่งมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความไม่สอดคล้องกัน จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นเป็นส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาชายไทยในการสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 56 ข้อ และ 4.00 จำนวน 1 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 6 ข้อ 0.50 จำนวน 6 ข้อ 1.00 จำนวน 44 ข้อ และ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-10 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาชายไทย

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาชายไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
2.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสร้างผลงานกีฬาเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันการศึกษาดั้งเดิม	5.00	1.00	5.00	1.00
2) มีการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน เช่น สมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และผู้สนับสนุนเอกชน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) มีระบบการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ (ภายใน) ที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการวางแผนระบบการฝึกซ้อมและแข่งขันประจำปี	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการขอรับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
2.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสร้างผลงานของสโมสรและทีมกีฬา เพื่อขอรับสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูจากภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงผู้ประกอบการของนักกีฬา	5.00	1.50	5.00	1.50
2) การส่งเสริมการใช้กีฬาอายุยิตสูสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม	5.00	1.00	5.00	1.00
3) มีระบบการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ (ภายใน) ที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการส่งนักกีฬาของสโมสรและทีมกีฬาเข้าร่วมกันแข่งขันกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการส่งเสริมธุรกิจการลงทุนในกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการประเมินผลงบการใช้จ่ายงบประมาณ	5.00	1.00	5.00	1.00
2.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสร้างผลงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสมาคมกีฬา อายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.50	5.00	1.50
2) การสร้างระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การสร้างระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณ (ภายในและภายนอก) ที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำทะเบียนสร้างผลงานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดระบบงบประมาณกีฬาผู้มีความเป็นเลิศประจำปี	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการประเมินผลการดำเนินงานงบประมาณจากภายนอก	5.00	1.00	5.00	1.00
2.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาผู้มีความเป็นเลิศแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การสร้างความเชื่อมั่นกับผู้สนับสนุนเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนากีฬาผู้มีความเป็นเลิศจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน และองค์กรอื่น ๆ	5.00	1.00	5.00	0.50
2) มีการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภาคเอกชน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) มีสร้างระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่เป็นมาตรฐาน และมีการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ (ภายในและภายนอก) ที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) สร้างและเพิ่มฐานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้มีความเป็นเลิศในประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
1) โครงการสร้างและขยายฐานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการสร้างความร่วมมือและข้อตกลงร่วมกันกับภาคเอกชน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการประเมินผลงบประมาณจากองค์กรภายในและภายนอก	5.00	1.00	5.00	1.00
2.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย และการศึกษาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การสร้างผลงานและความเชื่อมั่นของนักกีฬาทีมชาติไทย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูจากสหพันธ์กีฬาอายุยิตสูนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.50
2) มีการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรต่างประเทศ เช่น สหพันธ์กีฬาอายุยิตสูแห่งเอเชีย หรือสหพันธ์ยิตสูนานาชาติ เป็นต้น	5.00	1.00	5.00	1.00
3) ระบบการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ (ภายในและภายนอก) ที่เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสร้างผลงานของนักกีฬาและบุคลากรยิตสูในระดับนานาชาติให้ประสบความสำเร็จ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการเสนอตัวจัดกิจกรรมกีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการประเมินผลด้านงบประมาณในส่วนนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-10 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาชายไทย ในรอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 32 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 2 ข้อ 1.00 จำนวน 28 ข้อ และ 1.50 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 32 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 0.50 จำนวน 2 ข้อ 1.00 จำนวน 27 ข้อ และ 1.50 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-11 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิลีไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูนิลีให้มีมาตรฐานสากล

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิลีสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูนิลีให้มีมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
2.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬายูนิลีที่เป็นมาตรฐานอย่างเพียงพอ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การบำรุงรักษาและดูแล อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬายูนิลีอย่างเป็นระบบ และพร้อมใช้งานสม่ำเสมอ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างระบบการใช้งานและการบริการเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬายูนิลีอย่างเป็นระบบ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ตรวจสอบปฏิบัติตามข้อกำหนด เรื่อง สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬายูนิลีแห่งประเทศไทยกำหนด ผู้วิจัยปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เป็นการติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม	5.00	2.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิติกสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดซื้อจัดจ้างอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กีฬายูนิติก	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดระบบการบำรุงรักษาสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในกีฬายูนิติก	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการวางแผนการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันประจำปี	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลการงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.00	1.50	4.00	1.50
2.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬายูนิติก ทีมกีฬายูนิติก และชมรมกีฬายูนิติก ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬายูนิติก ในสโมสรกีฬา ทีมกีฬายูนิติก และชมรมกีฬายูนิติก	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การปรับปรุงระบบการบำรุงรักษาและการดูแลอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬายูนิติกอย่างเป็นระบบ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างระบบการให้บริการของสโมสรกีฬาและทีมกีฬายูนิติกที่เป็นเป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการขอการสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาผู้สูงอายุจากภาครัฐและเอกชน	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดตารางซ่อมแซมอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาผู้สูงอายุ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดรูปแบบการให้บริการของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้สูงอายุ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลความพึงพอใจของสมาชิก	4.00	1.00	5.00	1.00
2.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมความร่วมมือกับผู้สนับสนุนในการจัดหางบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาผู้สูงอายุให้กับสมาชิกกีฬาผู้สูงอายุ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การจัดตั้งศูนย์บริการกีฬาผู้สูงอายุประจำแต่ละภูมิภาค (โดยคัดเลือกจากสมาชิกกีฬาผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ) ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การพัฒนาและปรับปรุงระบบการให้บริการด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาผู้สูงอายุที่เป็นเป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้สูงอายุในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาสม่ำเสมอ	5.00	1.50	5.00	1.50

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสร้างความเชื่อมั่นสำหรับผู้ให้การสนับสนุนกีฬายูธิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดทำเกณฑ์คัดเลือกศูนย์บริการกีฬายูธิตสูประจำแต่ละภูมิภาค 5 ภูมิภาค	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดวางแผนระบบการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิตสู	5.00	1.50	5.00	1.50
2.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูธิตสูแห่งประเทศไทย และภารกิจแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดหางบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬายูธิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การพัฒนาและปรับปรุงระบบการดูแลรักษา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬายูธิตสูให้มีมาตรฐานสากล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การส่งเสริมการสร้างความร่วมมือกับผู้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬายูธิตสูให้มีมาตรฐานสากล	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) การติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมกีฬา ยูนิทสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำมาตรฐานอุปกรณ์ร่วมมือกับผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา ยูนิทสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการเผยแพร่มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬา ยูนิทสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจผู้ให้การสนับสนุนทางการกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลตรวจสอบงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวก	5.00	1.00	5.00	1.00
2.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬา ยูนิทสูแห่งประเทศไทย และการศึกษาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและจัดหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ยูนิทสูให้กับองค์กรกีฬา ยูนิทสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การให้บริการด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬา ยูนิทสูกับสมาชิกกีฬา ยูนิทสูให้ เป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬา ยูนิทสูนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การกำหนดมาตรการและมาตรฐานของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ยูนิทสู	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิทสู่อำนาจความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกกีฬายูนิทจากองค์กรกีฬานานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการประเมินผลการให้บริการด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดทำมาตรฐานอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูนิท	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-11 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาอายุยิตสูให้เป็นมาตรฐาน ในรอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 37 ข้อ และ 4.00 จำนวน 2 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 34 ข้อ 1.50 จำนวน 3 ข้อ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และมีค่าเท่ากับ 2.00 จำนวน 1 ข้อ คือ ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ข้อที่ 4 ตรวจสอบปฏิบัติตามข้อกำหนด เรื่อง สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมให้เป็นที่ไปตามที่สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย กำหนด ซึ่งมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความไม่สอดคล้องกัน จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นการติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 38 ข้อ และ 4.00 จำนวน 1 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 35 และ ข้อ 1.50 จำนวน 3 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-12 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) ของการพัฒนากฎบัตรเพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน	5.00	0.00	5.00	0.00
4.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การกำหนดแผนดำเนินงานประจำปีในการพัฒนากีฬาผู้พิการให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการนำระบบการบริหารจัดการควบคู่กับหลักธรรมาภิบาลมาใช้	5.00	1.50	5.00	1.50
3) การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ในกีฬาผู้พิการอย่างมีมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดเสวนาเรื่องกำหนดทิศทางพัฒนากีฬาผู้พิการในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดอบรมรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬานั่นหลักธรรมาภิบาล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการรณรงค์ให้โรงเรียน และสถาบันการศึกษาเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการวางแผนงานการดำเนินกิจกรรมกีฬาผู้พิการประจำปี	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ และหลักธรรมาภิบาลประจำปี	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การกำหนดแผนการดำเนินงานประจำปีในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการนำระบบการบริหารจัดการควบคู่กับหลักธรรมาภิบาลมาใช้	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดอบรมเรื่องระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ และหลักธรรมาภิบาล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดกิจกรรมรณรงค์การเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารประจำทุกเดือน	5.00	1.00	5.00	1.00
4.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
2) การสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เน้นหลักธรรมาภิบาลให้เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การคัดเลือกคณะกรรมการในส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัดที่เหมาะสมเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากีฬายูนิตร่วมกับสมาคมกีฬายูนิตรแห่งประทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูนิตร (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดระบบการบริหารงานกีฬากีฬา ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการคัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลการดำเนินงานชนิดกีฬายูนิตร	5.00	1.00	5.00	1.00
4.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูนิตรแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬายูนิตรให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาขององค์กรกีฬาหลักของประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสร้างระบบการบริหารจัดการที่เป็นไปตามมาตรฐานโดยเน้นหลักธรรมาภิบาล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างมีระบบการคัดเลือกบุคลากรกีฬาเข้าไปทำหน้าที่ในสมาคมกีฬายูนิตรแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นมาตรฐาน	5.00	0.50	5.00	0.50

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคส์สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) การสร้างระบบการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ (ภายใน) เป็นมาตรฐาน	5.00	0.50	5.00	0.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูนิคส์โดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน	5.00	1.00	5.00	0.50
2) โครงการจัดระบบการบริหารจัดการเน้นหลักธรรมาภิบาลในองค์กรกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการกีฬายูนิคส์	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการสร้างเกณฑ์คัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการประเมินผลการดำเนินงานกีฬายูนิคส์	5.00	1.00	5.00	0.50
4.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬายูนิคส์แห่งประเทศไทย และการศึกษาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬายูนิคส์ที่เป็นมาตรฐานสากลสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬายูนิคส์ในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
2) การสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬายูนิคส์ที่เป็นตามมาตรฐานสากล โดยเน้นแนวทางหลักธรรมาภิบาล	5.00	0.50	5.00	0.50
3) การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายประสานงานร่วมมือกับองค์กรกีฬายูนิคส์ในต่างประเทศ	5.00	0.00	5.00	0.00
4) การสร้างระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสัมมนาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการอบรมระบบการบริหารจัดการกีฬาควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการกิจกรรมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาอายุยิตสูในต่างประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการสัมมนาผู้บริหารองค์กรกีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ กีฬาอายุยิตสู (ในระดับนานาชาติ)	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-12 แสดงให้เห็นว่า แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุง ระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน ในรอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้น สามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 41 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 4 ข้อ 0.50 จำนวน 3 ข้อ 1.00 จำนวน 33 ข้อ และ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมี ค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 41 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความ เท่ากับ 0.00 จำนวน 5 ข้อ 0.50 จำนวน 4 ข้อ 1.00 จำนวน 31 ข้อ และ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งทุกข้อมี ค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-13 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูนิธูให้เป็นมาตรฐานสากล

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูนิธูให้เป็นมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
5.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธูระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่เป็นระบบ และมาตรฐานตามสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทยกำหนดไว้	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การผลักดันให้มีการบรรจุกีฬายูนิธูในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาพลศึกษา และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รวมถึงกีฬาภายใน โรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การติดตามและประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธูร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดอบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธูตามมาตรฐานสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดการแข่งขันกีฬายูนิธูร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดแข่งขันกีฬายูนิธูระหว่างโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิติกสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) โครงการจัดส่งนักกีฬายูนิติกเข้าร่วมแข่งขันกีฬายูนิติกในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การติดตามและประเมินผลการแข่งขันกีฬายูนิติกของนักกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
5.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬายูนิติก ทีมกีฬายูนิติก และชมรมกีฬายูนิติก ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันที่มีความทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล	5.00	0.50	5.00	0.50
2) การสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกที่เป็นระบบและมาตรฐานตามที่สมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทยกำหนดไว้	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การส่งเสริมและผลักดันให้มีการแข่งขันกีฬายูนิติกระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬายูนิติก	5.00	0.50	5.00	0.50
4) การติดตามและการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกพร้อมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) จัดอบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกตามมาตรฐานสมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทย	5.00	0.50	5.00	0.50
2) จัดอบรมกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติกประจำปี	5.00	0.00	5.00	0.00
3) จัดการแข่งขันกีฬายูนิติกพร้อมกับสมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
4) จัดการแข่งขันกีฬายูนิติกเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬายูนิติก	5.00	0.00	5.00	0.00

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5) ประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้ดีของนักกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
5.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันที่มีความทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
2) การสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ดีชิงแชมป์แต่ละภูมิภาคที่เป็นระบบครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค 5 ภูมิภาค และเป็นไปตามมาตรฐานที่สมาคมกีฬาผู้ดีแห่งประเทศไทยกำหนดไว้	5.00	0.50	5.00	0.50
3) การผลักดันให้มีการแข่งขันกีฬาผู้ดีแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด ทั่วประเทศไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
4) การติดตามและประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ดีสม่ำเสมอควบคู่กับสมาคมกีฬาผู้ดีแห่งประเทศไทย	5.00	0.50	5.00	0.50
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดอบรมกติกาการแข่งขันกีฬาผู้ดี	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดอบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ดีตามมาตรฐานการกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ดีชิงแชมป์ภูมิภาค (5 ภูมิภาค)	5.00	0.50	5.00	0.50
4) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ดีประจำภูมิภาค และจังหวัด	5.00	0.50	5.00	0.50
5) โครงการประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้ดีในภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิติกสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติก	5.00	0.00	5.00	0.00
2) การจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกที่เป็นมาตรฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ	5.00	0.00	5.00	0.00
3) การส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬายูนิติกในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ได้แก่ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น	5.00	0.00	5.00	0.00
4) การปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติกให้มีความทันสมัยตามมาตรฐานพร้อมทั้งผลักดันระบบการเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) ในกีฬายูนิติก	5.00	0.00	5.00	0.00
5) การสร้างระบบการติดตามและการประเมินผลการแข่งขันกีฬายูนิติกในทุกระดับที่เป็นมาตรฐาน	5.00	0.50	5.00	0.50
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการอบรมรูปแบบการแข่งขันกีฬายูนิติกตามมาตรฐานระดับชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
2) โครงการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกชิงแชมป์แห่งประเทศไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
3) โครงการเสนอกีฬายูนิติกให้บรรจุในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
4) โครงการอบรมกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติกและระบบเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) กีฬายูนิติก	5.00	0.00	5.00	0.00

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5) โครงการประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุทุกรายการในประเทศไทย	5.00	0.00	5.00	0.00
5.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุให้มีความทันสมัยตามมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
2) การสนับสนุนและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาผู้สูงระดับนานาชาติในประเทศไทยที่เป็นมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
3) การส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาผู้สูงอายุในกีฬา ซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และกีฬาระดับนานาชาติอื่น ๆ	5.00	0.50	5.00	0.50
4) การสร้างระบบการติดตามและประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุในระดับนานาชาติที่เป็นมาตรฐานสากล	5.00	0.00	5.00	0.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการอบรมรูปแบบการแข่งขันระดับนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
2) โครงการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติในประเทศ	5.00	0.00	5.00	0.00
3) โครงการจัดการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุในภูมิภาคเอเชีย และภูมิภาคอื่น ๆ ให้เป็นที่ยอมรับ	5.00	0.00	5.00	0.00
4) โครงการประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุในระดับนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00

จากตารางที่ 4-13 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาชายไทยเป็นมาตรฐานสากล สรุปได้ดังนี้ รอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 45 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 22 ข้อ 0.50 จำนวน 9 ข้อ และ 1.00 จำนวน 14 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 45 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 22 ข้อ 0.50 จำนวน 9 ข้อ และ 1.00 จำนวน 14 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-14 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร	5.00	0.00	5.00	0.00
6.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาผู้พิการให้ครอบคลุมทุกศาสตร์สาขาวิชามาประยุกต์ใช้ในกีฬาผู้พิการอย่างจริงจัง	5.00	1.50	5.00	1.50
2) การส่งเสริมกีฬาผู้พิการให้กับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.00	2.00	4.00	1.50
3) การสร้างร่วมมือในการรับนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้พิการในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ / กิจกรรม				
1) โครงการกิจกรรมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาผู้พิการในสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการสัมมนากีฬาผู้พิการสำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิติกส์สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) โครงการส่งเสริมฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาไปตามหน่วยงานต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิติกส์	5.00	1.50	5.00	1.50
6.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬายูนิติกส์ ทีมกีฬายูนิติกส์ และชมรมกีฬายูนิติกส์ ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิติกส์ให้ครบทุกศาสตร์สาขาวิชาในสโมสรและทีมกีฬายูนิติกส์อย่างสม่ำเสมอ	5.00	1.50	5.00	1.50
2) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ในกีฬายูนิติกส์ใช้อย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
3) ประสานงานร่วมมือกับหน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ส่งเสริมให้มึ่นักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำสโมสรและทีม	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ / กิจกรรม				
1) โครงการจัดกิจกรรมเผยแพร่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิติกส์ในสโมสรและทีมกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการประเมินผลการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานด้านด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิตสูความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) โครงการบริการนักวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่สโมสรกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการรับสมัครและจ้างนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
6.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตสูให้ครบทุกศาสตร์สาขาวิชาให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การประสานงานร่วมมือกับ องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การกำหนดหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูธิตสู	5.00	1.50	5.00	1.50
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) จัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตสูในแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) จัดอบรมหลักสูตรมาตรฐานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
3) รับสมัครและจ้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ประเมินผลการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
6.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิคสู่ให้ครบทุกศาสตร์สาขาวิชาให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การประสานงานร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิค	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การส่งเสริมให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำสมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิคของสมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดทำเว็บไซต์ หรือ Facebook เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิค	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการอบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิคระดับชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิค	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5) โครงการประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้	5.00	1.00	5.00	1.00
6.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การเผยแพร่ความรู้ศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาของต่างประเทศให้แก่สมาชิกกีฬายูนิคอย่างถูกต้อง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การประสานงานความร่วมมือกับองค์กร หรือหน่วยงานต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การคัดเลือกและส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมต่างประเทศในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) จัดกิจกรรมเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจากต่างประเทศทางเว็บไซต์ หรือสื่ออินเทอร์เน็ต	5.00	1.00	5.00	1.00
2) จัดอบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิคระดับนานาชาติ ร่วมกับองค์กรต่างประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) คัดเลือกและส่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมต่างประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ให้นำทุนระดับนานาชาติสำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีผลงานดีเด่น	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-14 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างครบวงจร สรุปได้ดังนี้ รอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 42 ข้อ และ 4.00 จำนวน 1 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 37 ข้อ 1.50 จำนวน 4 ข้อ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และ 2.00 จำนวน 1 ข้อ ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ข้อที่ 2 การส่งเสริมกีฬาชายไทยให้กับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬามีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความไม่สอดคล้องกัน และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 42 ข้อ และ 4.00 จำนวน 1 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 37 ข้อ และ 1.50 จำนวน 5 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-15 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูยิตสู

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูยิตสู	5.00	0.00	5.00	0.00
7.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูใน โรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูระหว่าง โรงเรียน สถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) สนับสนุนการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบ (Idol) ภายใน โรงเรียน และสถาบันการศึกษา	5.00	1.50	5.00	1.50
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และเชิดชูเกียรติของบุคลากรกีฬายูยิตสูที่ประสบความสำเร็จ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการคัดเลือกและสรรหานักกีฬายูยิตสูต้นแบบ Ju-Jitsu idol	5.00	1.50	5.00	1.50
7.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬายูยิตสู ทีมกีฬายูยิตสู และชมรมกีฬายูยิตสู ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสู รวมถึงบุคลากรกีฬายูยิตสูในสโมสรกีฬา ทีมกีฬายูยิตสูที่ประสบความสำเร็จให้เห็นเป็นที่ประจักษ์	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาวยูยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
2) การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาวยูยิตสูระหว่างสโมสรและทีมกีฬาวยูยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมของสโมสรและทีมกีฬาวยูยิตสูกับชุมชน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนการสร้างนักกีฬาวยูยิตสูต้นแบบ (Idol) ภายในสโมสรและทีมกีฬาวยูยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการกิจกรรมประชาสัมพันธ์และเชิดชูเกียรติบุคคลากรกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬาวยูยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการกิจกรรมทำประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่น	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการคัดเลือกและสรรหานักกีฬาวยูยิตสูต้นแบบ Ju-Jitsu idol	5.00	1.00	5.00	1.00
7.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬาวยูยิตสูในส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาวยูยิตสูร่วมกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และท้องถิ่น ในภูมิภาค เขต และจังหวัดต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสนับสนุนและผลักดันสร้างควมรับผิดชอบต่อสังคมของกีฬาวยูยิตสูกับชุมชนในส่วนภูมิภาค เขตจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาวยูยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
4) การสร้างนักกีฬาวยูยิตสูต้นแบบ (Idol) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการประชาสัมพันธ์ และเชิดชูเกียรติบุคลากรกีฬาวยูยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการกิจกรรมสัมพันธ์เครือข่ายกีฬาวยูยิตสูในส่วนภูมิภาค	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการสร้างความร่วมมือกับสื่อท้องถิ่นทุกภาคส่วน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬาวยูยิตสูในชุมชน	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการสร้างและคัดเลือกนักกีฬาวยูยิตสูต้นแบบ (Ju-Jitsu idol)	5.00	1.00	5.00	1.00
7.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาวยูยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬาวยูยิตสู รวมถึงบุคลากรกีฬาวยูยิตสูที่ประสบความสำเร็จให้เห็นประจักษ์	5.00	0.50	5.00	0.50
2) การสร้างเครือข่ายการทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาวยูยิตสูทุกระดับ	5.00	0.50	5.00	0.50
3) การผลักดันการสร้างภาพลักษณ์ของกีฬาวยูยิตสูกับชุมชนในระดับประเทศไทย	5.00	0.50	5.00	0.50
4) การสร้างความร่วมมือกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ในการสร้างกระแสค่านิยมกีฬาวยูยิตสูในประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
5) การสร้างนักกีฬาอายุยิตสูทีมชาติไทยต้นแบบ (Idol)	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการเชิดชูเกียรตินักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่ประสบความสำเร็จ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการผู้บริหารพบเครือข่ายสมาชิกอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการสร้างความร่วมกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น ทุกภาคส่วน	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการคัดเลือกนักกีฬาอายุยิตสูทีมชาติไทยต้นแบบ (Ju-Jitsu idol)	5.00	1.00	5.00	1.00
7.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬาอายุยิตสูในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมการเล่นกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างความร่วมมือกับสื่อต่างประเทศในการเผยแพร่การเล่นกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การผลักดันนักกีฬาอายุยิตสูทีมชาติไทยที่ประสบความสำเร็จในนานาชาติเป็นต้นแบบ (Idol) ในกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการเผยแพร่กีฬายูยิตสูโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (Youtube, Facebook เป็นต้น)	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการสร้างเครือข่ายกีฬายูยิตสูโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (Facebook และ Line เป็นต้น)	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดทำเว็บไซต์ และเครือข่ายสื่อออนไลน์และความร่วมกับสื่อต่างประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติไทยต้นแบบ (Ju-Jitsu idol) ที่ประสบความสำเร็จระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-15 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุติดสุไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูก กระแสค่านิยมกีฬาอายุติดสุ สรุปได้ดังนี้ รอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 42 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 0.50 จำนวน 3 ข้อ 1.00 จำนวน 36 ข้อ และ 1.50 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และในรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 42 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 0.50 จำนวน 3 ข้อ 1.00 จำนวน 36 ข้อ และ 1.50 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-16 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนชาวไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬาอายุยืนให้เป็นมาตรฐาน

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬาอายุยืนให้เป็นมาตรฐาน	5.00	0.00	5.00	0.00
8.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับกีฬาอายุยืนอย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนการมีส่วนร่วมและบทบาทร่วมองค์กรกีฬาอายุยืนต่าง ๆ ในประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสนับสนุนการนำระเบียบและข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานของสมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทยมาใช้อย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การติดตามและประเมินผลคุณภาพของโรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสัมมนากีฬาอายุยืนสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดอบรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทิศทางการพัฒนากีฬาอายุยืน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดอบรมชี้แจงระเบียบและข้อบังคับร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลคุณภาพของสถานศึกษาด้านกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
8.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับกีฬาอายุยิตสูอย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนการมีส่วนร่วมและบทบาทกับองค์กรกีฬาอายุยิตสูต่าง ๆ ในประเทศ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสนับสนุนการนาระียบข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทยมาใช้้อย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การติดตามและประเมินผลคุณภาพของสโมสรและทีมกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสัมมนากีฬาอายุยิตสูสำหรับผู้จัดการทีมและผู้ประกอบการกีฬา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการจัดตั้งและขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดอบรมและเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กรของสโมสรและทีมกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
8.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับกีฬาอายุยิตสูอย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนสร้างร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาอายุยิตสูในภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การกำหนดระเบียบและข้อบังคับกีฬาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การส่งเสริมการนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ควบคู่กัน	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การติดตามและประเมินผลคุณภาพขององค์กรในภูมิภาค เขตและจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสัมมนากีฬาอายุิตสูสำหรับผู้บริหารส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการอบรมกีฬาอายุิตสูส่วนภูมิภาค เขตและจังหวัดร่วมกับสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดอบรมชี้แจงระเบียบและข้อบังคับร่วมกับสมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กร	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กร	5.00	1.00	5.00	1.00
8.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาอายุิตสูแห่งประเทศไทย และภารกิจแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับกีฬาอายุิตสูอย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาอายุิตสูทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	5.00	0.00	5.00	0.00

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การสร้างระเบียบและข้อบังคับของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	5.00	0.00	5.00	0.00
4) การนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ควบคุมระบบของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การติดตามประเมินผลคุณภาพองค์กรของสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 7 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการสัมมนากีฬาอายุยิตสูสำหรับผู้บริหารองค์กรกีฬาในระดับชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาในระดับชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการจัดทำระเบียบ และข้อบังคับกับในกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	0.50
4) โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กร	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กรจากหน่วยงานภายนอก	5.00	1.00	5.00	1.00
8.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง				
1) การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับกีฬาอายุยิตสูอย่างจริงจัง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาอายุยิตสูระหว่างต่างประเทศ	5.00	0.50	5.00	0.50

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายเลิศสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การสร้างระเบียบและข้อบังคับให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาชายเลิศระดับนานาชาติ	5.00	0.00	5.00	0.00
4) การสนับสนุนนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ในองค์กร	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การติดตามและประเมินผลคุณภาพองค์กรระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม				
1) โครงการจัดประชุมวิชาการกีฬาชายเลิศระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
5) การติดตามและประเมินผลคุณภาพองค์กรระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) โครงการสร้างระเบียบและข้อบังคับกีฬาชายเลิศร่วมกับองค์กรกีฬานานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
4) โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กร	5.00	1.00	5.00	1.00
5) โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กรจากหน่วยงานภายนอก	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-16 แสดงให้เห็นว่า แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กร ที่รับผิดชอบกีฬายูยิตสูให้มีมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้ รอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความ นั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 47 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 4 ข้อ 0.50 จำนวน 1 ข้อ และ 1.00 จำนวน 42 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 47 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 4 ข้อ 0.50 จำนวน 1 ข้อ และ 1.00 จำนวน 42 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-17 ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ
 ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬาอายุยิตสู

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการอย่างยั่งยืน	5.00	0.00	5.00	0.00
9.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่สร้างชื่อเสียงในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การส่งเสริมการจัดโครงการพิเศษทางการกีฬาในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่มีผลงานดีเด่น	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาร่วมกับองค์กรสนับสนุนต่าง ๆ เช่น กองกีฬา ชมรมศิษย์เก่า เป็นต้น	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) คัดเลือกให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) โครงการผู้มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน และสถาบันการศึกษา	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
9.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง				
1) การส่งเสริมการให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่สร้างชื่อเสียงในสโมสรกีฬา และทีมกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนการช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริมจากกีฬาอายุยิตสูได้อย่างยั่งยืน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม				
1) คัดเลือกให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่สร้างชื่อเสียง	5.00	1.00	5.00	1.00
2) ให้เงินช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดกิจกรรมแชร์ประสบการณ์กีฬาอายุยิตสูสร้างรายได้เสริม	5.00	1.00	5.00	1.00
9.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การส่งเสริมทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนและผลักดันให้กีฬาอายุยิตสูเข้าสู่กองทุน โครงการต่าง ๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัดร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) เชิดชูเกียรติรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	5.00	1.00	5.00	1.00
2) พัฒนาศักยภาพนักกีฬาอายุยิตสูตามมาตรฐานเข้าสู่โครงการต่าง ๆ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสู (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)	5.00	1.50	5.00	1.50
4) คัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่ทำผลงานดีเด่น (เลื่อนระดับวิทยฐานะ)	5.00	1.00	5.00	1.00
9.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย และกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 6 แนวทาง				
1) การสนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนและปรับปรุงระบบสวัสดิการในกีฬาอายุยิตสูให้มีศักยภาพมากขึ้น	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
3) การสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การสนับสนุนการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์ระดับชาติ	5.00	0.50	5.00	0.50
5) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้การคัดเลือกบุคลากรกีฬาในการเข้าทำงานและการประกอบอาชีพ	5.00	1.00	5.00	1.00
6) การติดตามและประเมินผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม				
1) เชิดชูเกียรติและมอบเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) จัดระบบสวัสดิการในกีฬาอายุยิตสูให้เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสู (ระดับชาติ)	5.00	1.00	5.00	1.00
4) คัดเลือกบุคลากรกีฬาอายุยิตสูระดับชาติที่ทำผลงานดีเด่น (เลื่อนระดับวิทยฐานะ)	5.00	1.00	5.00	1.00
5) สร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ในการรับสมัครเข้าทำงาน	5.00	1.00	5.00	1.00
6) ประเมินผลระบบสวัสดิการ	5.00	1.00	5.00	1.00

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูสู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น			
	รอบที่ 1		รอบที่ 2	
	Mdn.	I.R.	Mdn.	I.R.
9.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง				
1) การสนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) การสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) การสร้างและปรับปรุงระบบสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่องค์กรสมาชิกให้เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) การติดตามและประเมินผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม				
1) เชิดชูเกียรติให้ทุนการศึกษาและให้เงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
2) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสูในระดับนานาชาติ	5.00	1.00	5.00	1.00
3) จัดวางระบบสวัสดิการตามมาตรฐาน	5.00	1.00	5.00	1.00
4) ประเมินผลระบบสวัสดิการในกีฬาอายุยิตสู	5.00	1.00	5.00	1.00

จากตารางที่ 4-17 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุดีชาวไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการอย่างยั่งยืน สรุปได้ดังนี้ รอบที่ 1 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 41 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 0.50 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 38 ข้อ และ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน และรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน (Mdn.) เท่ากับ 5.00 จำนวน 41 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ของข้อความเท่ากับ 0.00 จำนวน 1 ข้อ 0.50 จำนวน 1 ข้อ 1.00 จำนวน 38 ข้อ และ 1.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีค่าน้อยกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุดีชาวไทยสู่ความเป็นเลิศในการนำไปใช้ปฏิบัติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุดีชาวไทยสู่ความเป็นเลิศที่ผ่านกระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง จำนวน 2 รอบ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน มาดำเนินการเพื่อพิจารณาการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอายุดีในแต่ละระดับ จำนวน 5 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านมีความเห็นว่า ในประเด็นกลยุทธ์ แนวทางการดำเนินการ และโครงการ/กิจกรรมที่มาสสนับสนุน ตั้งแต่ระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยสรุปประเด็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีต่อกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุดีชาวไทยสู่ความเป็นเลิศ (รายละเอียดในผนวก จ) ได้ดังนี้

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาอายุดีเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สิ่งสำคัญของการพัฒนา คือ ตัวบุคคลากรจำเป็นต้องทำให้เห็นความสำคัญในกีฬาอายุดี และควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้เป็นมาตรฐานทุกระดับ มีการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาต้องเปิดโอกาสในการคัดเลือกตั้งแต่ในระดับ โรงเรียน สถาบันการศึกษา ภูมิภาค จังหวัด ชาติ และนานาชาติ

อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการหานักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่มีความสามารถที่ดีที่สุด นอกจากนี้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาต้องได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬายูธิสู โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการเพิ่มศักยภาพและการสนับสนุนทางการเงินและงบประมาณส่วนใหญ่จะเริ่มขึ้นจากการสร้างผลงานในกีฬายูธิสูให้เห็นเป็นที่ชัดเจนก่อน และสมาคมกีฬายูธิสูแห่งประเทศไทยจะต้องเป็นผู้ที่สนับสนุนเพิ่มเติมให้แก่โรงเรียน สถาบันการศึกษา สโมสร และทีมกีฬาต่าง ๆ และควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบและ โปร่งใส

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิสูให้เป็นมาตรฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในกีฬายูธิสูทางสมาคมกีฬายูธิสูแห่งประเทศไทยต้องสร้างมาตรฐานที่ชัดเจน และสร้างความร่วมมือกับผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาให้ได้ตามมาตรฐานของกีฬายูธิสู โดยมีการกำหนดมาตรฐานเป็น 3 ระดับ คือ ระดับพื้นฐาน ระดับปานกลาง และระดับสูง และควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการบริหารจัดการกีฬาในทุกระดับจะต้องเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับ และมีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ควบคู่กัน และเปิดโอกาสให้บุคลากรที่มีศักยภาพเข้ามาปฏิบัติหน้าที่

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูธิสูให้เป็นมาตรฐานสากล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการจัดการแข่งขันกีฬายูธิสูจะต้องมีมาตรฐานเดียวกันทุกระดับ มีระเบียบกติกาการแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน และเปิดโอกาสให้บุคลากรที่มีศักยภาพได้เข้ามาดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬายูธิสู นอกจากนั้น ผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬายูธิสูในทุกระดับ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจำเป็นต้องเริ่มต้นตั้งแต่ให้ความรู้กับผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ในโรงเรียน สโมสร และทีมกีฬา ในทุกระดับ และกระจายสู่ระดับภูมิภาค ทุกจังหวัด และมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาต้องมีความรู้ในกีฬายูธิสู

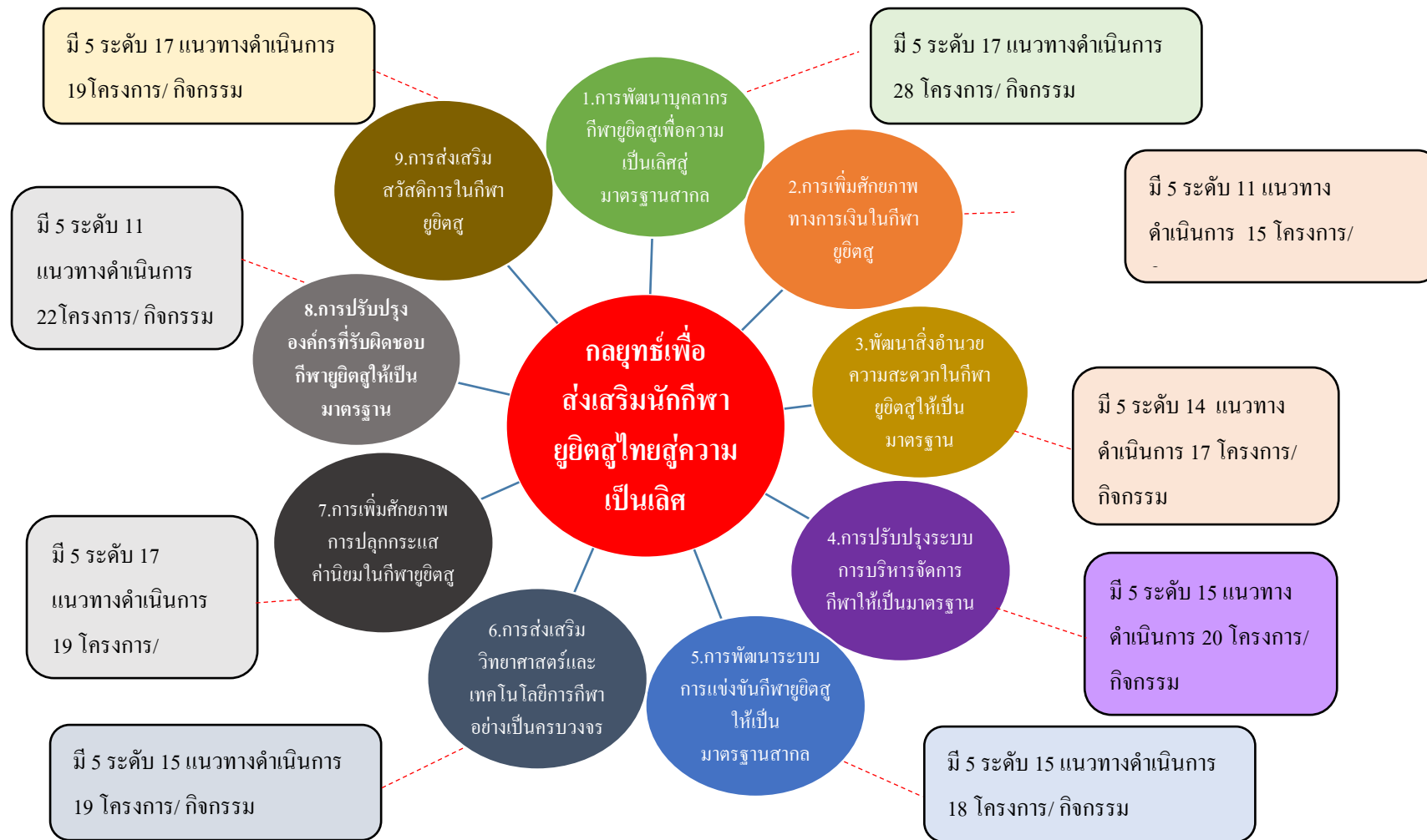
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูธิสู โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูธิสู จำเป็นต้องการทำให้คนทั่วไป

หรือผู้ที่สนใจทราบถึงผลประโยชน์จากเล่นกีฬายูยิตสู นอกจากนั้น การสร้างนักกีฬาต้นแบบ แต่จะต้องประชาสัมพันธ์ทุกช่องทางไม่ควรทำเฉพาะกลุ่ม แต่ต้องกระจายให้คนทั่วไปด้วย

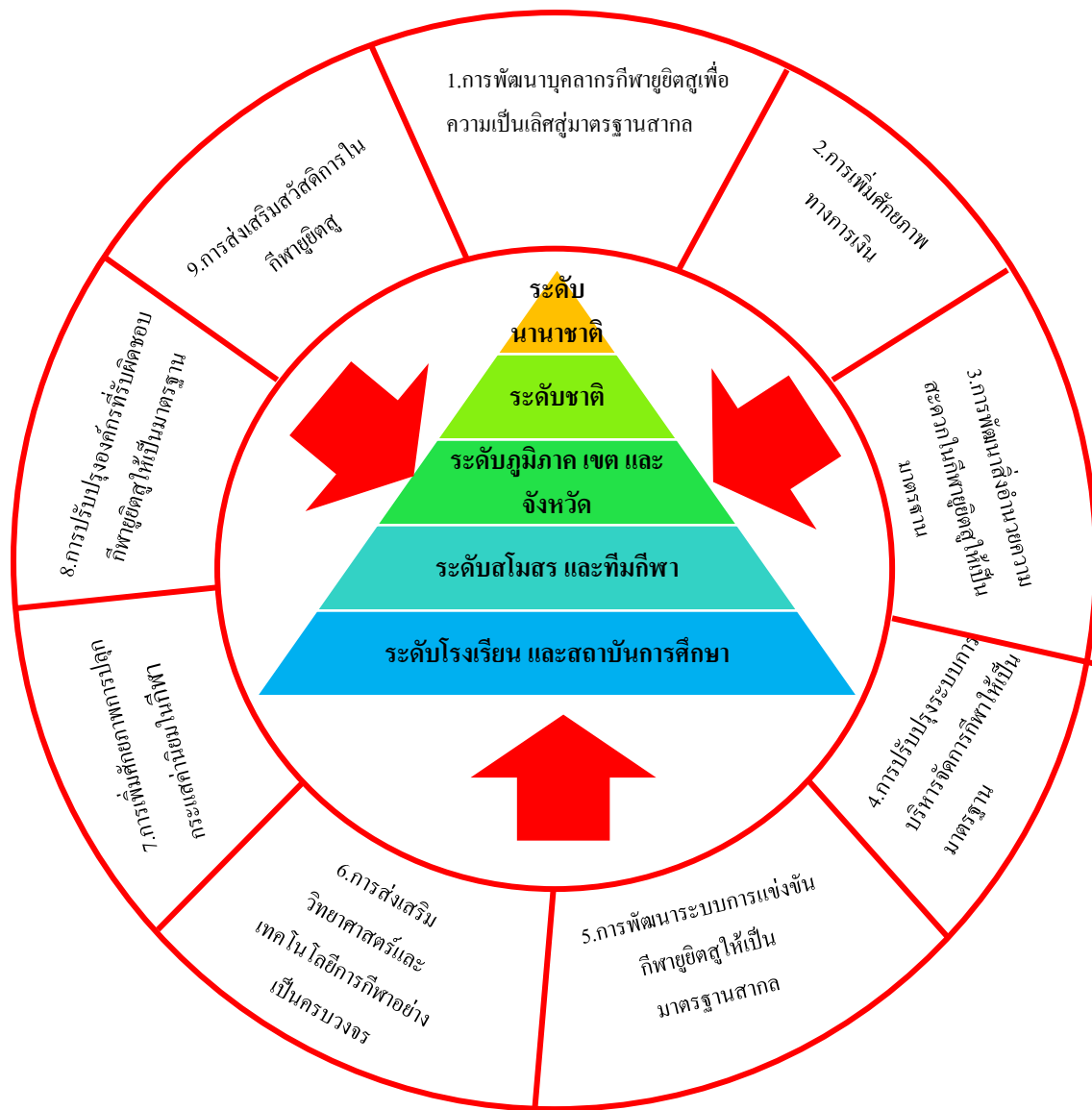
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬายูยิตสูให้มีมาตรฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สิ่งสำคัญที่สุด คือ ผู้บริหารที่ต้องเข้าใจในกีฬายูยิตสู กฎ กติกาและข้อบังคับให้ลึกซึ้ง เช่น ข้อบังคับของสมาคมกีฬายูยิตสูฯ ข้อบังคับของกีฬาแห่งประเทศไทย ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬายูยิตสูเอเชีย ข้อบังคับของคณะกรรมการโอลิมปิก ข้อบังคับของ WADA ข้อบังคับของ CAT และเรื่องจริยธรรม และควรมีการนำการประเมินผลจากภายนอก เช่น มาตรฐาน ISO มาใช้ควบคู่กันด้วยจะเพิ่มประสิทธิภาพได้มากขึ้น

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูยิตสู โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สวัสดิการส่วนใหญ่จะเป็นไปตามที่กีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ แต่สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด เช่น สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การยกย่อง เชิดชูเกียรติ การศึกษา การดำรงชีพ และรวมถึงการสนับสนุนอาชีพหลังจากเลิกเล่นกีฬาไปแล้ว

จากประเด็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีต่อกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศข้างต้น สรุปได้ว่าทุกประเด็นกลยุทธ์แต่ละแนวทาง โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมในการนำไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินการที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีดำเนินการการสร้างเครือข่ายให้กระจายไปสู่ทุกระดับ และมีดำเนินการติดตามประเมินผลทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยกลยุทธ์นี้มีความครอบคลุมในยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาแห่งชาติ และมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถนำมาสรุปเป็น โครงสร้างและรูปแบบของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ ดังภาพที่ 4-1 และภาพที่ 4-2

ภาพที่ 4-1 โครงสร้างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

ภาพที่ 4-2 รูปแบบกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกิตยวิทยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ที่มีความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

จากภาพที่ 4-1 และภาพที่ 4-2 ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกิตติพาศาสตร์เพื่อความเป็นเลิศระดับ

มาตรฐานสากล

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

- 1.1 การจัดให้มีการจัดการเรียนการสอนกิตติพาศาสตร์เป็นวิชาเลือกในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา โดยคัดเลือกจากสมาชิกกิตติพาศาสตร์ อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 แห่ง
- 1.2 การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกิตติพาศาสตร์ที่เป็นระบบในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา
- 1.3 การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในกิตติพาศาสตร์ระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งจัดตั้งชมรมกิตติพาศาสตร์ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการอบรมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาบุคลากรกิตติพาศาสตร์ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ระดับพื้นฐานร่วมกับสมาคมกิตติพาศาสตร์แห่งประเทศไทย
- โครงการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกิตติพาศาสตร์ที่เป็นมาตรฐาน
- โครงการอบรมเลื่อนวิทยฐานะของบุคลากรกิตติพาศาสตร์ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน)
- โครงการจัดกิจกรรมกิตติพาศาสตร์สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และสถาบันการศึกษา
- โครงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิตติพาศาสตร์ (วิชาเลือก)
- โครงการจัดตั้งชมรมกิตติพาศาสตร์ภายในโรงเรียน และสถาบันการศึกษา

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกิตติพาศาสตร์ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกิตติพาศาสตร์ ทีมกิตติพาศาสตร์ และชมรมกิตติพาศาสตร์ ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

- 2.1 การส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกิตติพาศาสตร์ที่เป็นระบบ ตั้งแต่ เพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชน และเพื่อความเป็นเลิศ
- 2.2 การสนับสนุนการสร้างเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในกิตติพาศาสตร์ระหว่างสโมสรและทีมกิตติพาศาสตร์ในประเทศไทย
- 2.3 การส่งเสริมการนำกิตติพาศาสตร์ไปใช้ในการสร้างรายได้เสริม และประกอบเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง

ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมหลักสูตรพัฒนาบุคลากรกิตติพาศาสตร์ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ร่วมกับสมาคมกิตติพาศาสตร์แห่งประเทศไทย

- โครงการจัดอบรมและสอบเลื่อนวิทยฐานะร่วมกับสมาคมวิทยุสื่อสารแห่งประเทศไทย
- โครงการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสารที่มีศักยภาพดีเด่น
- โครงการสร้างเครือข่ายกีฬาวิทยุสื่อสารระหว่างสโมสรและทีมกีฬาวิทยุสื่อสาร
- โครงการส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งสโมสรกีฬาและทีมกีฬาวิทยุสื่อสาร
- โครงการจัดอบรมกีฬาวิทยุสื่อสารเพื่อสร้างรายได้และอาชีพเสริม

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

3.1 การเผยแพร่กีฬาวิทยุสื่อสารให้แก่บุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ร่วมกับสมาคมกีฬาวิทยุสื่อสารแห่งประเทศไทยให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด

3.2 การสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ในภูมิภาค เขต และจังหวัด ที่เป็นมาตรฐาน ร่วมกับสมาคมกีฬาวิทยุสื่อสารแห่งประเทศไทย

3.3 การสนับสนุนนักกีฬาและบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสารที่มีศักยภาพเข้ามามีบทบาทและปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬา

ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมกีฬาวิทยุสื่อสารประจำปี 5 ภูมิภาค
- โครงการจัดสัมมนาระบบการพัฒนาบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร
- โครงการอบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร) ร่วมกับสมาคมกีฬาวิทยุสื่อสารแห่งประเทศไทย
- โครงการสร้างเครือข่ายในกีฬาวิทยุสื่อสารแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด
- โครงการจัดทำทะเบียนสมาชิกกับสมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด)
- โครงการคัดเลือกสมาชิกกีฬาวิทยุสื่อสารเพื่อจัดตั้งหน่วยพัฒนาบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสารประจำภูมิภาค

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาวิทยุสื่อสารแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

4.1 การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาวิทยุสื่อสารให้แก่บุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้ครอบคลุมทุกระดับ

4.2 การสร้างหลักสูตรมาตรฐานของบุคลากรกีฬาวิทยุสื่อสาร (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้เป็นมาตรฐานสากล

4.3 การสนับสนุนให้มีการผลิตเอกสาร ตำรา และการวิจัยในกีฬายูยิตสู ร่วมกับสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพ

4.4 การผลักดันตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูที่เป็นมาตรฐานประจำแต่ละภูมิภาค ภูมิภาคละ 1 แห่ง และส่วนกลาง 1 แห่ง

ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการอบรมกีฬายูยิตสูระดับชาติร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย
- โครงการอบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ระดับ A B และ C
- โครงการคัดเลือกและเสาะหานักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีความสามารถเป็นเลิศทั่วประเทศ
- โครงการจัดทำระบบการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตสู (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ที่เป็นมาตรฐาน
- โครงการผลิตเอกสาร ตำรา กีฬายูยิตสูและให้ทุนการวิจัยในกีฬายูยิตสู
- โครงการจัดตั้งศูนย์การพัฒนากีฬายูยิตสูร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬายูยิตสูนานาชาติในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูให้แก่บุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ในประเทศไทย

5.2 การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ที่มีศักยภาพไปอบรมหลักสูตรบุคลากรกีฬายูยิตสูนานาชาติ และปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬายูยิตสูระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

5.3 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูระดับนานาชาติ

5.4 การส่งเสริมและช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้มีทักษะและความสามารถด้านภาษาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมกีฬายูยิตสูร่วมกับสหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ
- โครงการคัดเลือกนักกีฬา และบุคลากรกีฬายูยิตสูเพื่อไปอบรมหลักสูตรบุคลากรยูยิตสูระดับนานาชาติ
- โครงการเสนอตัวเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูระดับอาเซียนในประเทศไทย

- โครงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาสำหรับกีฬาอายุยิตสู

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาอายุยิตสู

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

1.1 การสร้างผลงานกีฬาอายุยิตสูให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อขอรับสนับสนุนจากโรงเรียน และสถาบันการศึกษาด้านสังกัด

1.2 การส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาอายุยิตสูทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอายุยิตสูประจำปี
- โครงการจัดกิจกรรมเปิดอบรมสอนกีฬาอายุยิตสูเพื่อป้องกันตัว
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

2. ระดับสโมสร และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬาอายุยิตสู ทีมกีฬาอายุยิตสู และชมรมกีฬาอายุยิตสู ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

2.1 การสร้างผลงานและชื่อเสียงสโมสรและทีมกีฬา เพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูจากภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงการขอรับการสนับสนุนจากผู้ปกครองนักกีฬา

2.2 การส่งเสริมการใช้กีฬาอายุยิตสูสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการส่งนักกีฬาของสโมสรและทีมกีฬาเข้าร่วมกันแข่งขันกีฬาอายุยิตสู
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูระหว่างสโมสรและทีมกีฬา
- โครงการส่งเสริมจัดทำธุรกิจกีฬาอายุยิตสู

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) มีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

3.1 การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาอายุยิตสูแก่โรงเรียน สถาบันการศึกษา สโมสร และทีมกีฬาอายุยิตสู อย่างเป็นมาตรฐาน

3.2 การสร้างระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณ และระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่เป็นมาตรฐาน

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำทะเบียนผลงานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกูในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด

- โครงการจัดระบบการสนับสนุนงบประมาณกีฬาประจำปี
- โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านงบประมาณ

4. **ระดับชาติ** หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูนิติกูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

- 4.1 การจัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณแก่สมาชิกให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน
- 4.2 การสร้างความร่วมมือกับผู้สนับสนุนในการพัฒนากีฬายูนิติกูจากภาครัฐบาล

ภาคเอกชน และองค์กรอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง

4.3 มีสร้างระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณ และมีการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ (ภายในและภายนอก) ที่เป็นมาตรฐาน

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำระบบการสนับสนุนด้านงบประมาณ
- โครงการสร้างความเชื่อมั่นในกีฬายูนิติกู
- โครงการติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณจากองค์กรภายในและภายนอก

5. **ระดับนานาชาติ** หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูนิติกูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสร้างความร่วมมือ และสร้างศักยภาพความเชื่อมั่นในการพัฒนากีฬายูนิติกูกับองค์กรกีฬายูนิติกูระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

5.2 การเสนอตัวขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรต่างประเทศ เช่น สหพันธ์กีฬายูนิติกูแห่งเอเชีย หรือสหพันธ์ยูนิติกูนานาชาติ

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสร้างผลงานของนักกีฬาและบุคลากรยูนิติกูในระดับนานาชาติให้ประสบความสำเร็จ

- โครงการเสนอตัวจัดกิจกรรมกีฬายูนิติกูระดับนานาชาติ
- โครงการประเมินผลด้านงบประมาณในส่วนนานาชาติ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในกีฬายูธิตูให้มีมาตรฐาน

1. ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

1.1 การจัดหาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมกีฬายูธิตูที่เป็นมาตรฐานอย่างเพียงพอ

1.2 การสร้างระบบการบำรุงรักษา และดูแลสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬายูธิตูให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

1.3 การติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของบุคลากรกีฬายูธิตู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม
- โครงการระบบดูแลรักษาสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
- โครงการวางแผนขอสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

ประจำปี

- โครงการประเมินผลการใช้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬายูธิตู ทีมกีฬายูธิตู และชมรมกีฬายูธิตู ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

2.1 การสร้างระบบการบริการสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสโมสรและทีมกีฬายูธิตูให้เป็นมาตรฐาน

2.2 การบำรุงรักษา และดูแลสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ

2.3 การติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของบุคลากรกีฬายูธิตู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ในสโมสรและทีมกีฬายูธิตูอย่างสม่ำเสมอ

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดรูปแบบการให้บริการของสโมสรกีฬาและทีมกีฬายูธิตู
- โครงการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิตู
- โครงการประเมินผลความพึงพอใจของสมาชิกกีฬายูธิตู

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

3.1 การสนับสนุนจัดหา สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬายูยิตสูให้กับสมาชิกอย่างเป็นทางการเป็นมาตรฐาน และต่อเนื่อง

3.2 การจัดตั้งศูนย์บริการกีฬายูยิตสูประจำแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัดที่เป็นมาตรฐาน โดยคัดเลือกจากสมาชิกกีฬายูยิตสูจังหวัดที่มีศักยภาพร่วมกับสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย

3.3 การติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของบุคลากรกีฬายูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) อย่างสม่ำเสมอ

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดกิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นสำหรับผู้ให้การสนับสนุนกีฬายูยิตสู
- โครงการคัดเลือกศูนย์บริการกีฬายูยิตสูประจำแต่ละภูมิภาค 5 ภูมิภาค
- โครงการวางแผนระบบการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูยิตสู
- โครงการประเมินผลความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูยิตสู

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

4.1 การสนับสนุนจัดหาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการเป็นผู้สนับสนุนสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายูยิตสู

4.2 การกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

4.3 การติดตามและประเมินผล ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ร่วมมือกับผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬายูยิตสู
- โครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจผู้ให้การสนับสนุนทางการกีฬา
- โครงการกำหนดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูยิตสู
- โครงการประเมินผลตรวจสอบสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

4.1 การสนับสนุนจัดหาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายูยิตสูที่เป็นมาตรฐาน และสร้างผลงาน ความเชื่อมั่น และความร่วมมือ

กับองค์กรกีฬายูนิคสูนานาชาติในการสนับสนุนด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในประเทศไทย

4.2 การกำหนดมาตรการเกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬายูนิคสูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ประกอบด้วย 2 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกกีฬายูนิคสูจากองค์กรกีฬานานาชาติ
- โครงการกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูนิคสู

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นมาตรฐาน

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

1.1 การวางแผนดำเนินงานประจำปีในการพัฒนากีฬายูนิคสูให้สอดคล้องกับทิศทางกีฬายูนิคสูของประเทศไทย

1.2 การนำระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาลอย่างจริงจัง

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสัมมนาเรื่องการกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬายูนิคสูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา
- โครงการวางแผนดำเนินกิจกรรมกีฬายูนิคสูประจำปี
- โครงการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬายูนิคสูแห่งประเทศไทย
- โครงการจัดอบรมระบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬานั่นหลักธรรมาภิบาล

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬายูนิคสู ทีมกีฬายูนิคสู และชมรมกีฬายูนิคสู ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

2.1 การวางแผนดำเนินงานในการพัฒนากีฬายูนิคสูของสโมสรและทีมกีฬาให้สอดคล้องกับทิศทางกีฬายูนิคสูของประเทศไทย

2.2 การนำระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ และการจัดการธุรกิจกีฬามาใช้ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีของสโมสรกีฬาและทีมกีฬายูนิคสู

- โครงการจัดอบรมระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ และหลักธรรมาภิบาล
- โครงการกิจกรรมขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬายูนิลีทแห่งประเทศไทย

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการศึกษาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

- 3.1 การวางแผนการส่งเสริมกีฬายูนิลีทให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาของชาติ
 - 3.2 การนำระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เน้นหลักธรรมาภิบาลให้เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับทิศทางขององค์กรกีฬายูนิลีทในประเทศไทย
 - 3.3 การคัดเลือกคณะกรรมการในส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัดที่เหมาะสมเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากีฬายูนิลีท
 - 3.4 การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างเป็นมาตรฐาน
- ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม**

- โครงการกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬายูนิลีท (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)
- โครงการจัดระบบการบริหารงานกีฬากีฬา ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล
- โครงการกำหนดเกณฑ์และคัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ
- โครงการประเมินผลการดำเนินงานกีฬายูนิลีท

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูนิลีทแห่งประเทศไทย และการศึกษาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

- 4.1 การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬายูนิลีทให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาขององค์กรกีฬาหลักของประเทศไทย
- 4.2 การสร้างระบบการบริหารจัดการที่เป็นไปตามมาตรฐาน โดยเน้นหลักธรรมาภิบาล
- 4.3 การสร้างระบบการคัดเลือกบุคลากรกีฬาเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กรกีฬายูนิลีทที่เป็นมาตรฐาน
- 4.4 การสร้างระบบการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐาน

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูนิลีทโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- โครงการจัดระบบการบริหารจัดการเน้นหลักธรรมาภิบาลในองค์กรกีฬา
- โครงการจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการกีฬายูนิลีท

- โครงการสร้างเกณฑ์คัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ
- โครงการประเมินผลการดำเนินงานกีฬายูธิตู

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูธิตูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

5.1 การกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬายูธิตูที่เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬายูธิตูในระดับนานาชาติ

5.2 การสนับสนุนการนำระบบการบริหารจัดการกีฬายูธิตูที่เป็นตามมาตรฐานสากล โดยเน้นหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรกีฬายูธิตู

5.3 การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายประสานงานร่วมมือกับองค์กรกีฬายูธิตูทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูธิตู ระดับนานาชาติ
- โครงการจัดระบบการบริหารจัดการกีฬาควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล
- โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬายูธิตูในต่างประเทศ
- โครงการจัดสัมมนาผู้บริหารองค์กรกีฬายูธิตูระดับนานาชาติ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูธิตูให้เป็นมาตรฐานสากล

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

1.1 การสนับสนุนการแข่งขันกีฬายูธิตูให้มีในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬากรมพลศึกษา และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

1.2 การจัดให้มีการแข่งขันกีฬายูธิตูระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่เป็นมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการอบรมการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตูตามมาตรฐานสมาคมกีฬายูธิตูแห่งประเทศไทย
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตูระหว่างโรงเรียน และสถาบันการศึกษา
- โครงการส่งนักกีฬายูธิตูเข้าร่วมแข่งขันกีฬายูธิตูในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬากรมพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬา ยูธลีก ทีมกีฬา ยูธลีก และชมรมกีฬา ยูธลีก ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

2.1 การสนับสนุนการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ให้มีในกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และกีฬา ยูธลีก ในทุก ๆ รายการในประเทศไทย

2.2 การจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ที่เป็นระบบและมาตรฐานตามที่สมาคมกีฬา ยูธลีก แห่งประเทศไทยกำหนดไว้

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการส่งนักกีฬา ยูธลีก เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ยูธลีก รายการต่าง ๆ
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ร่วมกับสมาคมกีฬา ยูธลีก แห่งประเทศไทย
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก เชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬา และทีมกีฬา

ยูธลีก

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬา แห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) มีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

3.1 การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ที่มีความทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานที่สมาคมกีฬา ยูธลีก กำหนดไว้

3.2 การสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ชิงแชมป์กีฬา ยูธลีก แต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด ให้ครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค 5 ภูมิภาค และเป็นไปตามมาตรฐานที่สมาคมกีฬา ยูธลีก แห่งประเทศไทยกำหนดไว้

3.3 การติดตามและการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก มาเสมอควบคู่กับสมาคมกีฬา ยูธลีก แห่งประเทศไทย

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ตามมาตรฐานสมาคมกีฬา
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ประจำภูมิภาค และจังหวัด
- โครงการประเมินผลการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ในภูมิภาค เขต และจังหวัด

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬา ยูธลีก แห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้

4.1 การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬา ยูธลีก

4.2 การจัดการแข่งขันกีฬา ยูธลีก ที่เป็นมาตรฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

4.3 การส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาอายุยิตสูในการแข่งขันกีฬาระดับชาติให้ครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น

4.4 การปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูให้มีความทันสมัยตามมาตรฐาน พร้อมทั้งผลักดันระบบการเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) ในกีฬาอายุยิตสู

4.5 การสร้างระบบการติดตามและการประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูในทุกระดับที่เป็นมาตรฐาน

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมรูปแบบการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูตามมาตรฐานระดับชาติ
- โครงการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทย
- โครงการการเสนอกีฬาอายุยิตสูให้บรรจุในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ
- โครงการจัดอบรมกติกาการแข่งขันกีฬาอายุยิตสู และระบบเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) กีฬาอายุยิตสู
- โครงการประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูทุกรายการในประเทศไทย

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสนับสนุนและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

5.2 การส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาอายุยิตสูในกีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และกีฬาระดับนานาชาติรายการต่าง ๆ

5.3 การจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูในระดับนานาชาติที่เป็นมาตรฐานสากล

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูระดับนานาชาติ
- โครงการการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติในประเทศไทย
- โครงการกิจกรรมเผยแพร่การแข่งขันกีฬาอายุยิตสูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- โครงการประเมินการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูในระดับนานาชาติ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

1.1 การประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการซ้อมฝึกและแข่งขันกีฬายูนิติกในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาอย่างจริงจัง

1.2 การส่งเสริมความรู้กีฬายูนิติกให้กับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

1.3 การสร้างร่วมมือเกี่ยวกับนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬากับองค์กรต่าง ๆ

1.4 ส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิติกในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิติก
- โครงการประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ไปใช้

- โครงการจัดสัมมนากีฬายูนิติกสำหรับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
- โครงการส่งนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาไปตามหน่วยงานต่าง ๆ
- โครงการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิติก

ยูนิติก

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬายูนิติก ทีมกีฬายูนิติก และชมรมกีฬายูนิติก ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

2.1 การประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการซ้อมฝึกและแข่งขันกีฬายูนิติกในสโมสรและทีมกีฬาอย่างจริงจัง

2.2 การสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดอบรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิติก
- โครงการประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้
- โครงการแลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
- โครงการความร่วมมือรับนิสิตฝึกประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) มีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

3.1 การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อยให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด

3.2 การเผยแพร่หลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อยร่วมกับองค์กรกีฬาภายในประเทศ

3.3 การส่งเสริมให้มีการรับนิสิตฝึกประสบการณ์ และนักวิทยาศาสตร์การกีฬากระจายครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการกิจกรรมประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาผู้ด้อยในแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด

- โครงการจัดอบรมหลักสูตรมาตรฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

- โครงการรับนิสิตฝึกประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

4. **ระดับชาติ** หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาผู้ด้อยแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

4.1 การส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน

4.2 การสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬาผู้ด้อยอย่างน้อย 1 สถาบันการศึกษา

4.3 การจัดทำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อย

4.4 การส่งเสริมให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อยที่เฉพาะเจาะจง และการส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาผู้ด้อย

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดทำเว็บไซต์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

- โครงการอบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อย

- โครงการรับสมัครนักวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬาผู้ด้อย

- โครงการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬา

ผู้ด้อย

- โครงการประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ไปใช้

5. **ระดับนานาชาติ** หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาผู้ด้อยแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสร้างความร่วมมือกับองค์กรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5.2 การส่งเสริมนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 2 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดสัมมนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาระดับนานาชาติ
- โครงการคัดเลือกและส่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมใน

ต่างประเทศ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิติก

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

1.1 การจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูนิติกในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

1.2 การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูนิติกระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

1.3 การสนับสนุนและสร้างนักกีฬายูนิติกต้นแบบ (Idol) ภายในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์บุคลากรกีฬายูนิติกที่ประสบความสำเร็จ
- โครงการจัดกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษา
- โครงการคัดเลือกและสรรหานักกีฬายูนิติกต้นแบบ

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬายูนิติก ทีมกีฬายูนิติก และชมรมกีฬายูนิติก ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

2.1 การประชาสัมพันธ์นักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกของสโมสรและทีมกีฬาที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์

2.2 การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูนิติกระหว่างสโมสรและทีมกีฬายูนิติก

2.3 การสนับสนุนและสร้างนักกีฬายูนิติกต้นแบบ (Idol) ในสโมสรและทีมกีฬายูนิติก

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และเชิญเกียรติบุคคลากรกีฬาที่ประสบความสำเร็จ
- โครงการจัดกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬาเยาวชน
- โครงการคัดเลือกและสรรหานักกีฬาเยาวชนต้นแบบ

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

- 3.1 การส่งเสริมการเผยแพร่กีฬาเยาวชนให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด
- 3.2 การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาเยาวชนร่วมกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และท้องถิ่น ในภูมิภาค เขต และจังหวัดต่าง ๆ
- 3.3 การสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคมระหว่างกีฬาเยาวชนกับภูมิภาค เขต และจังหวัด
- 3.4 การสนับสนุนให้มีนักกีฬาเยาวชนต้นแบบ (Idol) ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 คน

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และเชิญเกียรติบุคคลากรกีฬาเยาวชน
- โครงการจัดกิจกรรมสัมพันธ์เครือข่ายกีฬาเยาวชนในส่วนภูมิภาค
- โครงการจัดกิจกรรมสร้างความร่วมมือกับสื่อท้องถิ่นทุกภาคส่วน
- โครงการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬาเยาวชนในชุมชน
- โครงการคัดเลือกนักกีฬาเยาวชนต้นแบบ

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาเยาวชนแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้

- 4.1 การสนับสนุนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาเยาวชนให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนรวมทั้งเปิดโอกาสสำหรับกีฬาต่อสู้ชนิดต่าง ๆ เข้ามาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง
- 4.2 การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาเยาวชนทุกระดับ และผลักดันการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมในกีฬาเยาวชนกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 4.3 การสร้างความร่วมมือกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น ในการสร้างกระแสค่านิยมกีฬาเยาวชนในประเทศไทย

4.4 การสร้างนักกีฬาอาชีพชาวไทยต้นแบบในทุกระดับ อย่างละระดับละ 1 คน

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการเชิดชูเกียรตินักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จ
- โครงการกิจกรรมผู้บริหารพบเครือข่ายสมาชิกยูนิลีด
- โครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬาอาชีพ
- โครงการสร้างความร่วมกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น ทุกภาคส่วน
- โครงการคัดเลือกและสรรหานักกีฬาอาชีพชาวไทยต้นแบบในทุกระดับ

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาอาชีพ

5.2 การสร้างความร่วมมือกับสื่อต่างประเทศในการเผยแพร่การเล่นกีฬาอาชีพ

5.3 การผลักดันนักกีฬาอาชีพไทยที่ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติมาเป็น

ต้นแบบ (Idol) ในกีฬาอาชีพ

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสร้างเครือข่ายกีฬาอาชีพโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต
- โครงการจัดทำเว็บไซต์ และเครือข่ายสื่อออนไลน์และความร่วมกับสื่อต่างประเทศ
- โครงการคัดเลือกและค้นหานักกีฬาทีมชาติไทยต้นแบบ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบต่อกีฬาอาชีพให้เป็นมาตรฐาน

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

1.1 การให้ความสำคัญและสนับสนุนกีฬาอาชีพอย่างจริงจัง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทร่วมกันระหว่างองค์กรกีฬาอาชีพ

1.2 การจัดให้มีการนำระเบียบและข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานมาใช้อย่างจริงจัง

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสัมมนากีฬาอาชีพสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษา
- โครงการจัดอบรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทิศทางพัฒนากีฬาอาชีพ
- โครงการประชุมชี้แจงระเบียบข้อบังคับร่วมกับสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย
- โครงการประเมินผลคุณภาพของสถานศึกษาด้านกีฬาอาชีพ

2. ระดับสโมสรและทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬาอาชีพ

ทีมกีฬาเยาวชน และชมรมกีฬาเยาวชน ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

- 2.1 การให้ความสำคัญ และสนับสนุนกีฬาเยาวชนอย่างจริงจัง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทร่วมกันระหว่างองค์กรกีฬาเยาวชน
- 2.2 การพัฒนาองค์กรให้มีมาตรฐานตามสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสัมมนากีฬาเยาวชนสำหรับผู้จัดการทีมและผู้ประกอบการกีฬา
- โครงการจัดตั้งและขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
- โครงการประเมินผลคุณภาพของสถานศึกษาด้านกีฬาเยาวชน

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) มีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

- 3.1 การให้ความสำคัญ และสนับสนุนกีฬาเยาวชนอย่างจริงจัง พร้อมทั้งให้การสนับสนุนสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาเยาวชนในภูมิภาค เขต และจังหวัด
- 3.2 การนำระบบ ISO มาตรฐานมาใช้ควบคู่กับองค์กรกีฬา และมีการติดตามประเมินผลคุณภาพขององค์กรในภูมิภาค เขตและจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสัมมนากีฬาเยาวชนสำหรับผู้บริหารส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัด
- โครงการอบรมกีฬาเยาวชน (ภูมิภาค เขต และจังหวัด)
- โครงการจัดประชุมชี้แจงระเบียบและข้อบังคับกับสมาชิกกีฬาเยาวชน
- โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กร
- โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กร

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

- 4.1 การสร้างมาตรฐานในองค์กร และสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างองค์กรกีฬาเยาวชนภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง
- 4.2 การกำหนดระเบียบและข้อบังคับของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 4.3 การจัดให้มีการนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ควบคู่ระบบของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย พร้อมมีการติดตามและประเมินผลคุณภาพองค์กรกีฬาทั้งภายใน และภายนอกองค์กรกีฬา

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการสัมมนากีฬายูนิติกส์สำหรับผู้บริหารองค์กรกีฬาในระดับชาติ
- โครงการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาในระดับชาติ
- โครงการจัดทำระเบียบและข้อบังคับกับสำหรับกีฬายูนิติกส์
- โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กร
- โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กร

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬายูนิติกส์แห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 2 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสร้างมาตรฐานในองค์กร และสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬายูนิติกส์ระหว่างภายในประเทศ และต่างประเทศ

5.2 การสนับสนุนนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ในองค์กรกีฬายูนิติกส์ และมีการติดตามประเมินผลคุณภาพองค์กรกีฬายูนิติกส์อย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการจัดประชุมวิชาการกีฬายูนิติกส์ระดับนานาชาติ
- โครงการจัดอบรมกีฬายูนิติกส์ระดับนานาชาติในประเทศไทย
- โครงการนำระบบ ISO มาใช้ในองค์กรกีฬา
- โครงการประเมินผลคุณภาพองค์กรจากหน่วยงานภายนอก

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูนิติกส์

1. ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

1.1 การให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกส์ที่สร้างชื่อเสียงในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

1.2 การจัดให้มีโครงการพิเศษทางการกีฬาในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬายูนิติกส์ที่มีผลงานดีเด่น

1.3 การช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกส์ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาร่วมกับองค์กรสนับสนุนต่าง ๆ เช่น กองกีฬา ชมรมศิษย์เก่า เป็นต้น

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง
- โครงการผู้มีความสามารถพิเศษทางการกีฬายูนิติกส์

- โครงการระบบการดูแลรักษานักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศู

2. ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬาชายุติศู ทีมกีฬาชายุติศู และชมรมกีฬาชายุติศู ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

2.1 การให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศูที่สร้างชื่อเสียงในสโมสรกีฬา และทีมกีฬาชายุติศู

2.2 การช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศูจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาชายุติศู

2.3 การส่งเสริมให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศูนำกีฬาชายุติศูไปใช้สร้างรายได้และอาชีพเสริม

ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการคัดเลือกให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศู

- โครงการการให้เงินช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสโมสรและทีมกีฬาชายุติศู

- โครงการจัดกิจกรรมแชร์ประสบการณ์สร้างรายได้เสริมจากกีฬาชายุติศู

3. ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด) มีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

3.1 การจัดให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด

3.2 การสนับสนุนและผลักดันให้กีฬาชายุติศูเข้าสู่กองทุนและโครงการต่าง ๆ ขององค์กรกีฬา

3.3 การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศูจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาชายุติศู

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการเชิดชูเกียรติและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)

- โครงการปรับปรุงกีฬาชายุติศูให้ตรงตามข้อกำหนดของกองทุน และโครงการต่าง ๆ

- โครงการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศู

- โครงการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายุติศูที่ทำผลงานดีเด่น

4. ระดับชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาชายุติศูแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย มีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้

4.1 การสนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬา

ที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ

4.2 การส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอาชีพ

4.3 การสนับสนุนการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพที่ทำผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์

4.4 การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้การคัดเลือกบุคลากรกีฬาในการเข้าทำงานและการประกอบอาชีพ

4.5 การติดตามผลผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงระดับชาติ
- โครงการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพ (ระดับชาติ)
- โครงการคัดเลือกบุคลากรกีฬาอาชีพระดับชาติที่ทำผลงานดีเด่น
- โครงการกิจกรรมสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ในการรับสมัครเข้าทำงาน
- โครงการประเมินผลระบบสวัสดิการ

5. ระดับนานาชาติ หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้

5.1 การสนับสนุนนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติเข้ามามีบทบาทในองค์กรกีฬาทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

5.2 การสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ

5.3 การปรับปรุงระบบสวัสดิการระดับนานาชาติ และการติดตามผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐานต่อเนื่อง

ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม

- โครงการเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพที่สร้างชื่อเสียงระดับนานาชาติ
- โครงการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ
- โครงการจัดทำระบบสวัสดิการที่มีมาตรฐาน
- โครงการประเมินผลระบบสวัสดิการในกีฬาอาชีพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method research) โดยเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากหนังสือ เอกสาร รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องๆ เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาสภาพแวดล้อม SIPOC และ PESTEL องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การประเมินความต้องการจำเป็น และการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพ องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. การศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยศึกษาสภาพแวดล้อมภายในตามกรอบแนวคิด SIPOC และสภาพแวดล้อมภายนอกตามกรอบแนวคิด PESTEL และศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จตามกรอบแนวคิดการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ 7 คน

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้แบบสอบถามการตอบสนองคู่ (Dual-response format) และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้วยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แบบปรับปรุง ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้ง 9 ด้าน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 278 คน

ขั้นตอนที่ 3 สร้างและพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและกำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษาสภาพ องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และผลการประเมินความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำมาสร้างและกำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิโคไทยสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับ โรงเรียน และ

สถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยมีองค์ประกอบกลยุทธ์ ดังนี้ 1) ประเด็นกลยุทธ์ 2) แนวทางดำเนินการ และ 3) โครงการ/ กิจกรรม จากนั้นนำไปพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เพื่อให้ได้กลยุทธ์ที่สมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศแต่ละระดับ จำนวน 5 คน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย

1.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก โดยใช้การวิเคราะห์ SIPOC และ PESTLE ผู้วิจัยสรุปเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ได้ดังนี้

1.1.1 จุดแข็ง (Strengths)

1.1.1.1 การบริหารจัดการมีการดำเนินงาน โดยมีสมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอายุยิตสูของประเทศไทยมีการวางแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยมีการจัดอบรมบุคลากรกีฬา มีการส่งบุคลากรไปอบรมต่างประเทศ มีการจัดการแข่งขัน เป็นต้น

1.1.1.2 งบประมาณหลักในกีฬาอายุยิตสูมี 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 มาจากภาครัฐ โดยเป็นงบประมาณอุดหนุนจากผลการดำเนินงานในรอบปี และส่วนที่ 2 มาจากภาคเอกชน โดยจะได้รับเป็นอุปกรณ์กีฬาเป็นส่วนใหญ่ และส่วนที่ 3 มาจากการสมาชิกรายปี และการจัดออกรมสอบเลื่อนวิทยฐานะของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยิตสู

1.1.1.3 ผลงานของนักกีฬาอายุยิตสูทีมชาติในการแข่งขันระดับนานาชาติ ซึ่งประเทศไทยติด 5 อันดับแรกของเอเชีย และโลก ในประเภทโซวีลปะการป้องกัน (Duo system)

1.1.1.4 สมาคมกีฬาอายุยิตสูแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกระดับ และสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลกลุ่มนี้ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬา

ยูยิตซูทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับมีความพึงพอใจในทิศทางการพัฒนากีฬายูยิตซู

1.1.2 จุดอ่อน (Weaknesses)

1.1.2.1 ปัจจุบันแหล่งผลิตและสนับสนุนนักกีฬายูยิตซูในประเทศไทย

ส่วนใหญ่มาจากทีมกีฬา สโมสรกีฬา และชมรมกีฬาที่เป็นเอกชน และรองลงมาคือ โรงเรียน และมหาวิทยาลัย

1.1.2.2 บุคลากรกีฬายูยิตซู ได้แก่ นักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหารจัดการ ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรกีฬาชนิดอื่น เช่น กีฬาเทควันโด ยูโด คาราเต้โด และมวยปล้ำ

1.1.2.3 กีฬายูยิตซูเป็นกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันหลายอย่าง เช่น นวมมือ นวมขา ฟันยาง กระจับ และชุดในการแข่งขัน มี 3 สี ได้แก่ สีขาว สีน้ำเงิน และสีดำ

1.1.2.4 ผลงานของนักกีฬาทีมชาติในการแข่งขันระดับนานาชาติในประเภทต่อสู้ (Fighting and newaza system) ยังทำผลงานได้ไม่ตามเป้าหมาย

1.2.1 โอกาส (Opportunities)

1.2.1.1 นโยบายทางการเมืองกับการพัฒนากีฬายูยิตซูไทยมีความเชื่อมโยงกัน โดยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

1.2.1.2 บุคลากรกีฬายูยิตซูส่วนใหญ่มาจากหลายชนิดกีฬา เช่น กีฬาเทควันโด ยูโด คาราเต้โด กูราซ และมวยปล้ำ ทำให้เกิดความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมของแต่ละชนิดกีฬา ทำให้มีแนวโน้มการพัฒนากีฬายูยิตซูที่ดีได้รับความนิยมนิยมและมีประชาชนสนใจมากขึ้น โดยสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในกีฬาอาชีพอื่น ๆ ได้

1.2.1.3 ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการกีฬาของประเทศไทย พ.ศ. 2558

1.2.1.4 ปัจจุบันในประเทศไทยกีฬายูยิตซูมีสมาคมกีฬายูยิตซูแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรหลักในการดูแลรับผิดชอบ และมีการกีฬาแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุนหลัก โดยมีการแข่งขันกีฬาสำคัญต่าง ๆ ระดับชาติ และระดับนานาชาติในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

1.2.1.5 ในต่างประเทศกีฬายูยิตซูมีสหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ (Ju-Jitsu international federation) และสหพันธ์กีฬายูยิตซูแห่งเอเชีย (Ju-Jitsu Asian union) เป็นองค์กรที่ให้การรับรองและสนับสนุนหลัก

1.2.1.6 กีฬายูยิตสูได้รับความนิยมอย่างมากในทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป และทวีปเอเชีย ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากโดยมีการแข่งขันในระดับโลก ทวีป ประเทศ และเป็นกีฬาอาชีพ

1.2.2 อุปสรรค (Threats)

1.2.2.1 ธุรกิจกีฬาอุตสาหกรรมได้รับการความสนใจในระดับที่ต่ำ เนื่องจากกีฬายูยิตสูยังไม่เป็นความนิยมสำหรับบุคคลทั่วไป และไม่เป็นที่แพร่หลายในวงกว้าง ทำให้ผู้ประกอบการและภาคเอกชนยังมองไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่อยู่ในสภาวะตกต่ำ

1.2.2.2 การใช้เทคโนโลยีในกีฬายูยิตสูยังอยู่ในวงแคบ ทั้งการประชาสัมพันธ์ การกระจายข้อมูลข่าวสาร และการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ

1.2.2.3 ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการกีฬาของประเทศไทย พ.ศ. 2558 แต่ยังไม่มีการนำพระราชบัญญัติการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

1.2.2.4 กีฬายูยิตสูยังไม่ได้รับการบรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

1.2 องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ มีองค์ประกอบทั้งหมด 9 ด้าน ดังนี้

1.2.1 ด้านบุคลากรกีฬา มี 9 แนวทาง คือ 1) มีการจัดอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตสูแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬา 2) มีการจัดทำหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตสู 3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และโปร่งใส 4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูยิตสู และการจัดตั้งสโมสร/ ทีมกีฬายูยิตสู 5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูยิตสูให้สามารถสร้างรายได้เป็นอาชีพเสริม 6) ส่งเสริมบุคลากรกีฬายูยิตสูให้มีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ 7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสูประจำแต่ละภูมิภาค 8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตสู (ส่วนกลาง) และ 9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬายูยิตสูในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ

1.2.2 ด้านงบประมาณ มี 5 แนวทาง คือ 1) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ 2) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายูยิตสูฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ 3) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสหพันธ์ยูยิตสูนานาชาติ อย่างเพียงพอ 4) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส และ 5) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และ โปร่งใส

1.2.3 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม มี 7 แนวทาง คือ 1) มีสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์การฝึกซ้อมสำหรับกีฬายูธิตสูอย่างเพียงพอ 2) มีการสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อมจากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬา หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ 3) มีการช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุน เรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 4) มีการตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬายูธิตสูแห่งประเทศไทย กำหนด 5) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬายูธิตสูประจำภูมิภาค (5 ภูมิภาค) 6) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬายูธิตสู (ส่วนกลาง) และ 7) มีการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬายูธิตสูในระดับอาเซียน

1.2.4 ด้านการบริหารจัดการ มี 6 แนวทาง คือ 1) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ 2) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส 3) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนายูธิตสูร่วมกับสมาคมกีฬายูธิตสูแห่งประเทศไทย 4) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางร่วมกับสหพันธ์ยูธิตสูนานาชาติ หรือองค์กรนานาชาติ 5) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง และ 6) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง

1.2.5 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา มี 8 แนวทาง คือ 1) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตสูในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น 2) มีการบรรจุกีฬายูธิตสูในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ 3) มีการบรรจุรายการแข่งขันยูธิตสูระดับนานาชาติครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก 4) มีการจัดการแข่งขันยูธิตสูในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนด 5) มีการจัดการแข่งขันยูธิตสูชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค 6) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬายูธิตสูเป็นไปตามมาตรฐานสากล 7) มีการใช้ระบบการเก็บคะแนนการแข่งขัน (Ranking) และ 8) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูธิตสู

1.2.6 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มี 7 แนวทาง คือ 1) มีการอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครบทุกศาสตร์สาขาวิชา 2) มีการนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง 3) มีการประสานงานร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 4) มีสร้างเอกสารหรือหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูธิตสู 5) มีการส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตสู 6) มีการคัดเลือกและส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์

การกีฬาไปอบรมในต่างประเทศ หรือระดับนานาชาติ และ 7) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬายูยิตสู

1.2.7 ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม มี 5 แนวทาง คือ 1) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตสูอย่างทั่วถึงทุกระดับ 2) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตสูให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน 3) มีการสร้างนักกีฬายูยิตสูต้นแบบเพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬา 4) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตสูในประเทศไทยอย่างทั่วถึงทุกระดับ และ 5) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทีวี วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ

1.2.8 ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ มี 4 แนวทาง คือ 1) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบให้ความสำคัญกับกีฬายูยิตสูอย่างจริงจัง 2) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬายูยิตสู 3) เป็นองค์กรที่มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส และ 4) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย หรือองค์กรนานาชาติ

1.2.9 ด้านสวัสดิการ มี 8 แนวทาง คือ 1) มีการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่บุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู 2) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกสำหรับบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬายูยิตสู 3) มีการผลักดันให้กีฬายูยิตสูเข้าสู่โครงการ Sport hero 4) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬายูยิตสู 5) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูยิตสูเรื่องการสร้างรายได้และอาชีพ 6) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันยูยิตสู 7) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับบุคลากรกีฬายูยิตสูที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬายูยิตสู และ 8) มีการส่งบุคลากรกีฬายูยิตสูที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ

2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่ปรากฏจริงทุกระดับและทุกด้าน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ได้ดังนี้

2.1 ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย คือ ด้านสวัสดิการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ด้านบุคลากรกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านการจัดการแข่งขัน และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

2.2 ระดับสโมสรและทีมกีฬา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม นักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย คือ ด้าน สวัสดิการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านบุคลากรกีฬา ด้านการจัดการแข่งขัน และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

2.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม นักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย คือ ด้าน สวัสดิการ ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ด้านบุคลากรกีฬา ด้านการจัดการแข่งขัน และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

2.4 ระดับชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทย สู่ความเป็นเลิศ โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย คือ ด้านสวัสดิการ ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านองค์กรที่มี ส่วนรับผิดชอบ ด้านบุคลากรกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านการจัดการแข่งขัน และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

2.5 ระดับนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทย ไทย สู่ความเป็นเลิศ โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย คือ ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา ด้านบุคลากรกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านสวัสดิการ ด้าน งบประมาณ ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแส ค่านิยม และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

3. การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ พบว่า ประกอบด้วย ประเด็นกลยุทธ์ 9 ประเด็น แต่ละกลยุทธ์มี 5 ระดับ มีการดำเนินการ 132 แนวทาง และมี 177 โครงการ/ กิจกรรม ที่สนับสนุน มีรายละเอียดดังนี้ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬา ชายไทยเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล มีการดำเนินการ 17 แนวทาง และมี 28 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาชายไทย มีการ ดำเนินการ 11 แนวทาง และมี 15 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาชายไทยให้เป็นมาตรฐาน มีการดำเนินการ 14 แนวทาง และมี 17 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหาร จัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน มีการดำเนินการ 15 แนวทาง และมี 20 โครงการ/ กิจกรรม ที่มา สนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาชายไทยให้เป็นมาตรฐานสากล มี

การดำเนินการ 15 แนวทาง และมี 18 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร มีการดำเนินการ 15 แนวทาง และมี 19 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิทสู มีการดำเนินการ 17 แนวทาง และมี 19 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬายูนิทสูให้มีมาตรฐาน มีการดำเนินการ 11 แนวทาง และมี 22 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน และประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูนิทสู มีการดำเนินการ 17 แนวทาง และมี 19 โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน

4. การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อการส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ พบว่า โดยรวมมีความเห็นด้วยว่ากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์เพื่อการส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 9 ประเด็นกลยุทธ์ ได้แก่ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิทสูเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬายูนิทสู ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูนิทสูให้เป็นมาตรฐาน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูนิทสูให้เป็นมาตรฐานสากล ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิทสู ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬายูนิทสูให้มีมาตรฐาน และประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูนิทสู ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์แนวคิดองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรกีฬา ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และด้านสวัสดิการ (กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, หน้า 1-42; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553, หน้า 20, 2555, หน้า 13; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2557 ก, หน้า 13-19; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549, หน้า 15-17; ไร่ไพ ศูนย์จันทร์, 2556, หน้า 189-196; ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์, 2551, 2558; สุรวุฒิ มหารมณ, 2553, หน้า 1-83; Houlihan & Green, 2008, pp. 2-21; Krsmanovic et al., 2014, pp. 84-86) เพราะว่าองค์ประกอบแต่ละด้านมีความสำคัญและ

เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการให้ประสบความสำเร็จได้ โดยแต่ละประเด็นกลยุทธ์มี 5 ระดับ ได้แก่ ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งทั้ง 5 ระดับ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักกีฬาผู้พิการ เพราะเป็นการวางพื้นฐานกีฬาผู้พิการตั้งแต่ระดับรากหญ้าพัฒนาไปสู่ระดับนานาชาติที่เป็นระบบ ซึ่งสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549, หน้า 15-17) ได้กล่าวถึง การพัฒนานักกีฬาผู้พิการเป็นเลิศของประเทศว่าต้องมีเป้าหมายพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับสโมสร ระดับจังหวัด ระดับสมาคมกีฬา จนถึงระดับชาติ และพัฒนาไปสู่ระดับสหพันธ์นานาชาติ เพื่อเป็นการวางรากฐานอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง โดยแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีการดำเนินการรวม 132 แนวทาง และ 177 โครงการ/กิจกรรมที่มาสสนับสนุน ซึ่งความสอดคล้องกับกลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์ (2551, หน้า 5) และจารุณี ไกรแก้ว (2558, หน้า 2) โดยกล่าวไปในทางเดียวกันว่าแผนปฏิบัติการหรือแผนดำเนินการและโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการกำหนดวิธีการและจุดมุ่งหมายในระยะสั้นซึ่งถ่ายทอดมาจากแผนกลยุทธ์ เพื่อเป็นสนับสนุนวิธีการสู่จุดหมายปลายทางในระดับนโยบายให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยนำข้อค้นพบที่ได้มาอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการให้ประสบความสำเร็จ ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนกีฬาผู้พิการ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬา และการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในกีฬาผู้พิการรวมทั้งจัดตั้งชมรมกีฬาผู้พิการ สอดคล้องกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549, หน้า 15) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรกีฬาต้องมีการขยายฐานนักกีฬาให้มากขึ้น โดยจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาโดยเฉพาะในระบบการศึกษา หลักสูตรพลศึกษาควรมีทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ในหลักสูตรพลศึกษาควรจัดให้มีพัฒนาการของทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ควรมีสุนัขกีฬาโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ในระดับสโมสรและทีมกีฬา ประกอบด้วย การส่งเสริม การฝึกซ้อมกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชน และเพื่อความเป็นเลิศ การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ และการสร้างรายได้เสริมจากกีฬาผู้พิการ สอดคล้องกับสุรวุฒิ มหารมณ (2550, หน้า 31) กล่าวว่า สโมสรหรือสมาชิชมรมกีฬา เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการเตรียมทีมฝึกซ้อม และเป็นสถานที่พัฒนานักกีฬาในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะเป็นสถานที่สร้างนักกีฬาหน้าใหม่ให้อยู่ในวงการกีฬา ดังนั้น สโมสรหรือชมรมควรได้มาตรฐานตามสากล ตลอดจนนโยบายหรือแผนงานการดำเนินการในด้าน

การส่งเสริมและพัฒนากีฬา รวมทั้งการสนับสนุนการกับสมาชิกของสโมสรหรือชมรมกีฬาในการปฏิบัติกิจกรรมทุกรูปแบบ ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วย การเผยแพร่กีฬา ยูยิตสูให้แก่บุคลากรกีฬา การพัฒนาบุคลากรกีฬา ยูยิตสู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้เป็นมาตรฐาน และการสนับสนุนบุคลากรกีฬา ยูยิตสูที่มีศักยภาพเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬา สอดคล้องกับทวิทัศน์ ของสิริวัฒนกุล (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “การให้ความรู้แก่บุคลากรกีฬา ยูยิตสู ตั้งแต่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร และบุคลากรกีฬาที่เกี่ยวข้องต้องมีการเพิ่มการอบรมให้ความรู้ และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา ยูยิตสู ในครอบคลุมทุกภาคของประเทศ ไทย และควรเปิดโอกาสให้บุคลากรรุ่นใหม่เข้ามาแสดงศักยภาพอย่างต่อเนื่อง” ในระดับชาติ ประกอบด้วย การสร้างหลักสูตรมาตรฐานของบุคลากรกีฬา ยูยิตสู และมีการผลักดันตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬา ยูยิตสูที่เป็นมาตรฐานประจำแต่ละภูมิภาค สอดคล้องกับศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2551, หน้า 9-10) กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากรกีฬาเป็นเลิศ ประกอบด้วย หลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรมาตรฐาน ได้แก่ หลักสูตรผู้ตัดสินกีฬา หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬา หลักสูตรผู้บริหาร โดยแต่ละหลักสูตรแบ่งเป็นระดับทั้งหลักสูตรระดับภายในประเทศ เป็นหลักสูตรที่สมาคมกีฬา กำหนดขึ้นและมีความสอดคล้องกับหลักสูตรของสหพันธ์กีฬานานาชาติ และหลักสูตรระดับนานาชาติ เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติ และทวิทัศน์ ของสิริวัฒนกุล (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “การจัดตั้งเป็นศูนย์หรือหน่วยบริการกีฬา ยูยิตสู โดยการคัดเลือกสโมสรและทีมกีฬาที่มีศักยภาพตั้งเป็นหน่วยหรือศูนย์กลาง โดยมีศูนย์กลาง 1 แห่ง และศูนย์แต่ละภูมิภาค 5 แห่ง จะเป็นการเพิ่มศักยภาพและเป็นเผยแพร่กีฬา ยูยิตสูให้ครอบคลุมทั่วประเทศได้” และในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬานานาชาติ และผลักดันให้บุคลากรกีฬา ยูยิตสูที่มีศักยภาพไปอบรมและปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬา ยูยิตสูระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง และการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพัฒนาบุคลากรกีฬา ยูยิตสูในภูมิภาคเอเชีย และเน้นทักษะความสามารถด้านภาษา สอดคล้องกับฉัฐ อินทรปาน (สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2559) กล่าวว่า “ต้องพัฒนาบุคลากรกีฬาให้ได้ในระดับสูงสุด (ระดับเกรด A) และเน้นทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ พร้อมทั้งผลักดันบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ เพื่อแสดงศักยภาพให้ต่างชาติเห็น”

2. การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬา ยูยิตสู ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การสร้างผลงานกีฬา ยูยิตสูให้เป็นที่ประจักษ์เพื่อขอรับสนับสนุนจากโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต้นสังกัด และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา ยูยิตสูทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและสถาบันการศึกษา สอดคล้องกับ พิทักษ์ คำปิตะ (สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “ในโรงเรียนต้องสร้างความร่วมมือกับสมาคมศิษย์เก่า หรือสมาคมผู้ปกครอง ในการ

สนับสนุนด้านงบประมาณได้ แหล่งงบประมาณอีกทาง คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครองของ นักกีฬา รวมถึงผู้สนับสนุนภาคเอกชนต่าง ๆ ที่สนใจ” ในระดับสโมสรและทีมกีฬา ประกอบด้วย การสร้างผลงานและชื่อเสียงสโมสรและทีมกีฬา เพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนานักกีฬา ยูนิทสูจากภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงการขอรับการสนับสนุนจากผู้ปกครองนักกีฬา การส่งเสริม การใช้กีฬา ยูนิทสูสร้างรายได้ประกอบเป็นอาชีพเสริม สอดคล้องกับรังสฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2559) กล่าวว่า “การสร้างผลงานนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะได้รับการสนับสนุน จากองค์กรต่าง ๆ เมื่อนักกีฬามีผลงานที่ดีผู้สนับสนุนจะเข้ามาเป็นผู้สนับสนุนอย่างต่อเนื่อง” และ สอดคล้องกับ Krzmanovic et al. (2014, p. 84) กล่าวถึงปัจจัยในการพัฒนานักกีฬาว่าควรให้ความสำคัญ กับด้านการพัฒนานักกีฬาสมัครเล่น ด้านการพัฒนานักกีฬาเป็นอาชีพ และด้านการพัฒนาเป็นธุรกิจกีฬา เพราะเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศ ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วย การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนานักกีฬา ยูนิทสูแก่โรงเรียน สถาบันการศึกษา สโมสร และทีมกีฬา ยูนิทสูอย่างเป็นมาตรฐาน การสร้างระบบการดำเนินงานด้าน งบประมาณและระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่เป็นมาตรฐาน สอดคล้องกับกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา (2555, หน้า 13) กล่าวว่า งบประมาณเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความ จำเป็นที่จะทำให้งานด้านกีฬาและออกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสมอย่างเป็นระบบ ในระดับชาติ ประกอบด้วย การจัดให้มี การสนับสนุนงบประมาณแก่สมาชิกให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน มีการสร้างความร่วมมือกับ ผู้สนับสนุน ในการพัฒนานักกีฬา ยูนิทสูจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน และองค์กรอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง การสร้างระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณ และการตรวจสอบการดำเนินงานด้านงบประมาณ ภายในและภายนอกที่เป็นมาตรฐาน สอดคล้องกับณัฐ อินทรปาน (สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2559) กล่าวถึงผู้สนับสนุนว่า “ผู้ที่เข้ามาสนับสนุนด้านงบประมาณให้กับกีฬา ยูนิทสูนั้นจะพิจารณา 3 เรื่อง ได้แก่ ทำงานกันอย่างไร กำลังทำอะไร และกีฬา ยูนิทสูมีความสนใจหรือมีผู้สนใจมากน้อย เท่าไร” และสอดคล้องกับปรานทิพย์ ยูวานนท์ (2552, หน้า 11) กล่าวว่า องค์กรกีฬาจำเป็นต้องมี การติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผล บุคลากรปฏิบัติงาน และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานของ บุคลากรในองค์กรที่ดีเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสร้างความร่วมมือ สร้างศักยภาพ ความเชื่อมั่นในการพัฒนานักกีฬา ยูนิทสูกับองค์กร กีฬา ยูนิทสูระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และการเสนอตัวขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก องค์กรต่างประเทศ เช่น สหพันธ์กีฬา ยูนิทสูแห่งเอเชีย หรือสหพันธ์ ยูนิทสูนานาชาติ สอดคล้องกับ

ผลการศึกษาของ Houlihan and Green (2008, p. 273) กล่าวว่า การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ พบว่า ด้านเงินทุนหรืองบประมาณสำหรับการพัฒนานักกีฬาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศอันดับแรก และสอดคล้องกับปรกฎ ศศิประภา (2554, หน้า 95) ที่กล่าวถึงยุทธศาสตร์การสนับสนุนนักกีฬา ทีมชาติว่าด้านงบประมาณมีความสำคัญกับการพัฒนานักกีฬา ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้นักกีฬาทีมชาติประสบความสำเร็จ

3. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิตสูให้เป็นมาตรฐาน ในระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา และในระดับสโมสรและทีมกีฬา มีการสร้างระบบการบริการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐาน และการบำรุงรักษาดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับกรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549, หน้า 21) กล่าวว่า อุปกรณ์กีฬา และอุปกรณ์การออกกำลังกายต้องมีมาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย ต้องปลอดภัยและสะดวกต่อการให้บริการแก่ประชาชน มีสถานที่ทำการเพื่อการติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกาย มีการจัดทำบัญชีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ด้านการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และมีสถานที่ตั้งที่ทำการชมรม/ สโมสรกีฬาหรือชมรม/ สโมสรการออกกำลังกายของชุมชนชมรมหรือสโมสรกีฬา ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วย การตั้งศูนย์บริการกีฬายูธิตสูประจำแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัดที่เป็นมาตรฐาน โดยคัดเลือกจากสมาชิกกีฬายูธิตสูจังหวัดที่มีศักยภาพ สอดคล้องกับรังสฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2559) “จะต้องส่งเสริมการจัดตั้งชมรมยูธิตสูในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยจากในกรุงเทพแล้วไปในระดับจังหวัดต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ชมรมเปิดสอนถ่ายทอดยูธิตสู หรือเปิดให้มีการฝึกซ้อมเป็นประจำ สถานที่และอุปกรณ์ในกีฬายูธิตสูก็มีความสำคัญจำเป็นต้องมีมาตรการควบคุมอย่างชัดเจน และมีมาตรฐานตามสากลด้วย” ในระดับชาติ และในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสนับสนุนจัดหาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายูธิตสูที่เป็นมาตรฐาน และสร้างความเชื่อมั่น และความร่วมมือกับองค์กรกีฬายูธิตสูนานาชาติในการสนับสนุนด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในประเทศไทย และการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬายูธิตสูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับสุรวุฒิ มหารมณ (2553, หน้า 46-47) กล่าวว่า กีฬาแต่ละชนิดนั้นจะมีอุปกรณ์กีฬาเฉพาะกีฬา ซึ่งจำเป็นต้องจัดหาหรือปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน และการจัดหามาฝึกซ้อม หลักการสำคัญคงต้องยึดหลักเดียวกับการฝึกของทหารซึ่งมี

หลักนิยามว่า “จะรบอย่างไรต้องฝึกอย่างนั้น” เช่นเดียวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่จำเป็นต้องกำหนดว่า “จะแข่งอย่างไรก็ต้องฝึกซ้อมอย่างนั้น”

4. การพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน โดยเนตร์พัฒนา ขาววิราช (2553, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร ซึ่งในการวิจัยนี้ พบว่า ในระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา และในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด จำเป็นต้องมีการวางแผนดำเนินงานประจำปีให้สอดคล้องกับทิศทางกีฬายูธิสูของประเทศไทย และมีระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล สอดคล้องกับอัย แสนภักดี (2558, หน้า 187) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การปฏิบัติการ และการควบคุมส่งผลต่อความสำเร็จโดยตรงของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาได้ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ มีการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี มีหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬายูธิสูให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาขององค์กรกีฬาหลักของประเทศไทย และระดับนานาชาติ โดยมีการคัดเลือกบุคลากรกีฬาเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กรกีฬายูธิสู และมีการสร้างระบบการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐาน และมีการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายประสานงานร่วมมือกับองค์กรกีฬายูธิสูทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ สอดคล้องกับสุรวุฒิ มหารมณี (2553, หน้า 66) กล่าวว่า กิจกรรมใดก็ตามจะประสบความสำเร็จได้จะขึ้นอยู่กับบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่มีขนาดใหญ่และกว้างขวางยังต้องการบริหารที่รอบคอบ มั่นคง และมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย และการบริหารจัดการการกีฬามีทั้งการบริหารเพื่อผลกำไรหรือผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น และการบริหารเพื่อผลสำเร็จโดยไม่หวังผลตอบแทน กิจกรรมที่เกิดการบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบริหารด้านอุตสาหกรรมการผลิต จำหน่าย สินค้ากีฬา การบริหารเพื่อการจัดการแข่งขันทั้งใน Multi-sport และ Single-sport และการบริหารเพื่อพัฒนานักกีฬาให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขัน และสอดคล้องกับคำณ วงศ์สวรรค์ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2559) กล่าวว่า “นอกจากมีการบริหารจัดการที่ดีแล้วจำเป็นจะต้องการนำหลักจริยธรรมหรือธรรมาภิบาลมาใช้ควบคู่กับการบริหารจัดการอีกด้วยจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล”

5. การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬายูธิสูให้เป็นมาตรฐานสากล ในการจัดการแข่งขันกีฬาเปรียบเสมือนสถานที่ประลองทักษะทางกีฬา จึงจำเป็นต้องมีระบบการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกระดับอย่างเป็นระบบ ในการวิจัยนี้ พบว่า ในระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การสนับสนุนการแข่งขันกีฬายูธิสูในกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ กีฬา

กรมพลศึกษา และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในระดับสโมสรและทีมกีฬาเน้นการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกที่เป็นระบบและมาตรฐานตามที่สมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทย กำหนดไว้ ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ต้องมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติกที่มีความทันสมัย การสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกชิงแชมป์กีฬายูนิติกแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด ในระดับชาติ ประกอบด้วย การผลักดันให้มีการบรรจุกีฬายูนิติกในการแข่งขันกีฬาระดับชาติให้ครบทุกรายการ ได้แก่ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และการปรับปรุงกฎระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬายูนิติกให้มีความทันสมัย พร้อมทั้งผลักดันระบบการเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) ในกีฬายูนิติก และมีการสร้างระบบการติดตามประเมินผลการแข่งขันกีฬายูนิติกในทุกระดับที่เป็นมาตรฐาน สอดคล้องกับสุรวุฒิ มหารมณ (2550, หน้า 68) กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬามีความสำคัญในทุกระดับ โดยมีกรมพลศึกษาได้รับมอบหมายจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ดำเนินการด้านกีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน และการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานและดูแลดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2557 ก) กล่าวว่า ระบบการจัดการแข่งขันจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนการจัดการแข่งขัน ระดับการจัดการแข่งขัน และมาตรฐานการจัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบ และครอบคลุม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเลิศวัลลภ ศรีษะพลภูสิทธิ (2553, หน้า 96) กล่าวว่า สมาคมกีฬาต้องดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน เพื่อเป็นการขยายฐานนักกีฬาทุกระดับ ดังตามที่คำณ วงศ์สวรรค์ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2559) ได้กล่าวว่า “ต้องผลักดันให้กีฬายูนิติกบรรจุลงให้ครบทุกรายการในประเทศไทย ผลักดันให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน และการใช้ระบบ Ranking สะสมคะแนนในการเก็บคะแนนเพื่อจัดลำดับนักกีฬา และทีมสโมสรกีฬายูนิติก” และในระดับนานาชาติมีการผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬายูนิติกระดับนานาชาติในประเทศไทย และผลักดันให้มีการบรรจุกีฬายูนิติกในกีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และกีฬาระดับนานาชาติ รายการต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Houlihan and Green (2008, p. 273) และ Van Bottenburg, de Bosscher, Shibli and Bingham (2006, p. 9) กล่าวไปทางเดียวกันว่า ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพในระดับนานาชาติ จำเป็นต้องสนับสนุนมีการจัดการแข่งขันกีฬาระบบนานาชาติทั้งในประเทศ และต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

6. การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่า ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ควรมีการประยุกต์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาใช้ในกีฬายูนิติก มีการส่งเสริมความรู้กีฬายูนิติกให้กับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการสร้างร่วมมือ

เกี่ยวกับนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีการส่งเสริมการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับพิทักษ์ คำปีตะ (สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬา และมีการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อสามารถเข้าถึง ได้ง่าย แหล่งความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรทำความร่วมมือกับองค์กรเหล่านี้ในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้” และรังสฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2559) กล่าวว่า “ต้องเผยแพร่กีฬายูนิติกูให้กับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา ครุพลศึกษา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย” ในระดับสโมสรและทีม กีฬา ประกอบด้วย การประยุกต์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการซ้อมฝึกและ แข่งขันกีฬายูนิติกูในสโมสรและทีมกีฬาอย่างจริงจัง ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วย การเผยแพร่หลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิติกู สอดคล้องกับศักดิ์ ชาญ พัทธังวศ์ (2558, หน้า 3-6) กล่าวว่า ควรจัดอบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม ได้แก่ การบูรณาการสหสาขาวิชาด้านการกีฬา โดยใช้วิทยากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความ เชี่ยวชาญ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกับองค์กรกีฬาที่นำไปใช้ ในระดับชาติ ประกอบด้วย การสร้าง ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา ยูนิติกู การจัดทำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิติกู และ การส่งเสริมให้มึ่นักวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับที่ยูนิติกูที่เฉพาะเจาะจง และการส่งเสริมการวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิติกู ในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสร้าง ความร่วมมือกับองค์กรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬาทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สอดคล้องกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553, หน้า 20) กล่าวว่า ต้องอาศัย การสนับสนุนจากทีมงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้าน โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาและ การพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ฝึกซ้อมหรืองานวิศวกรรมจากทีมงานวิศวกรรมการกีฬา รวมทั้ง การสนับสนุนในเชิงเทคนิควิชาการจากทีมงานด้านผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมืออาชีพ และสอดคล้องกับ สิทธิชัย งามคุณานนท์ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “องค์กรที่รับผิดชอบต้องสร้าง องค์กรความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬายูนิติกูที่เฉพาะเจาะจง มีการส่งเสริมการทำวิจัยเกี่ยวกับ กีฬายูนิติกู และควรนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้อย่างจริงจัง”

7. การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิติกู เป็นสิ่งสำคัญอย่างแรกใน การส่งเสริมกีฬาให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับ ทำให้เกิดการค่านิยมในการเล่นกีฬานี้ขึ้นอย่าง ยั่งยืนได้ จากการวิจัยนี้ พบว่า ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ กีฬายูนิติกู การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูนิติกู ในระดับสโมสรและทีม กีฬา ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์บุคลากรกีฬายูนิติกูที่ประสบความสำเร็จ การสร้างเครือข่าย

การมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาอาชีพ ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วย การส่งเสริมการเผยแพร่กีฬาอาชีพและการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาอาชีพให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด และการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคมระหว่างกีฬาอาชีพ ในระดับชาติ ประกอบด้วย การเปิดโอกาสสำหรับกีฬาต่อสู้นิคมต่าง ๆ เข้ามาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และผลักดันการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมในกีฬาอาชีพกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง การสร้างความร่วมมือกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น ในการสร้างกระแสค่านิยมกีฬาอาชีพในประเทศไทย และการสร้างนักกีฬาอาชีพไทยต้นแบบในทุกระดับอย่างละระดับละ 1 คน ในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมการเล่นกีฬาอาชีพ การสร้างความร่วมมือกับสื่อต่างประเทศ ในการเผยแพร่การเล่นกีฬาอาชีพ และการผลักดันนักกีฬาอาชีพไทยที่ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติมาเป็นต้นแบบ (Idol) ในกีฬาอาชีพ สอดคล้องกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549, หน้า 17) กล่าวว่า จะต้องมีการณรงค์สร้างค่านิยมและกระแสการเล่นและรักกีฬาตั้งแต่เด็ก เช่น แฟนคลับ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมและรักในทีม ซึ่งจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก การสร้างค่านิยม และสร้างทัศนคติที่ดีในการเล่นกีฬา ต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัว และการศึกษาในโรงเรียน หลักสูตรและการสอนทางพลศึกษาที่ดีจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการปลูกฝังให้เยาวชนรักการเล่นกีฬา และนิยมการเล่นกีฬา และดังที่ ชูชาติ บุญชัย (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2559) “ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กีฬาอาชีพอย่างสม่ำเสมอ โดยให้ความสำคัญไปที่โรงเรียนและมหาวิทยาลัย และรองมา คือ ทีม สโมสร และชมรมกีฬาที่เป็นเอกชน ในชนิดกีฬาประเภทอื่น เช่น ยูโด คาราเต้โด เทควันโด มวยปล้ำ” ดังที่ คำธณ วงศ์สุวรรณ และ รังสฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2559, 13 กรกฎาคม 2559) ได้กล่าวไปในทางเดียวกันว่า “การสร้างค่านิยมในกีฬาอาชีพ ผลที่ได้รับในกีฬาอาชีพ ต้องหาจุดเด่นของกีฬาอาชีพให้พบ พร้อมทั้งสร้างนักกีฬาต้นแบบด้วย การประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงต้องให้ความสำคัญอย่างมากต้องกระจายออกไปสำหรับคนภายนอกด้วย และต้องสร้างผลงานของนักกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ” สอดคล้องกับผลการวิจัยของเลิศวัลลภ ศรีษะพลภูสิทธิ (2553, บทคัดย่อ) กล่าวว่า สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาควรเชิดชูเกียรติแก่ต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนสังกัดอยู่ เพื่อเป็นเกียรติแก่ตนเองและครอบครัว

8. การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐาน โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549, หน้า 16) กล่าวว่า องค์กรที่รับผิดชอบองค์กรที่รับผิดชอบด้านการกีฬาจะต้องให้ความสำคัญ และมีการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นระบบ ตั้งแต่ระบบโรงเรียน สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กรส่งเสริมการกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้อง

มีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในทุกระดับ ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนกีฬาผู้พิการ อย่างจริงจัง สอดคล้องกับพื้ทักษ์ คำปีตะ (สัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2559) กล่าวว่า “ทุกองค์กรต้องมีคัดเลือกคณะกรรมการที่มีความเหมาะสม มีเวลาให้กับกีฬา มีความเสียสละให้กับกีฬา และต้องเห็นความสำคัญของการกีฬา” ในระดับสโมสรและทีมกีฬา องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สโมสรกีฬาผู้พิการ ทีมกีฬาผู้พิการ และชมรมกีฬาผู้พิการ ต้องพัฒนาองค์กรให้มีมาตรฐานตามสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2557 ก) กล่าวว่า องค์กรกีฬาต่าง ๆ ประกอบด้วย การบริหารจัดการตามแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬา โครงสร้าง บุคลากร ประจำสำนักงาน ข้อบังคับและการปฏิบัติตามข้อบังคับของสมาคม สถานที่ฝึกซ้อม และอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ การประสานงานการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับจาก กทท. การติดตามและประเมินผล ศูนย์ข้อมูลและระบบสารสนเทศทางการกีฬา และการดำเนินงานต่าง ๆ ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนภูมิภาค และจังหวัด ควรมีการสร้างร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาผู้พิการในภูมิภาค เขต และจังหวัด สอดคล้องกับรำไพ ศูนย์จันทร์ (2556, หน้า 191) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้สมาชิกในแต่ละภูมิภาคได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการงานในทุกด้านของสมาคมกีฬา เพื่อจะได้รับความรู้ปัญหาและความต้องการของสมาชิกอย่างแท้จริง ในระดับชาติ ประกอบด้วย การสร้างมาตรฐานในท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างองค์กรกีฬาผู้พิการภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง การกำหนดระเบียบข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และการนำระบบ ISO มาตรฐานสากลมาใช้ควบคู่กัน สอดคล้องกับรังษฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2559) กล่าวว่า “สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการพัฒนากีฬาผู้พิการ เริ่มจากผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีการวางแผนงานที่ชัดเจน มีความโปร่งใส คณะกรรมการที่เข้ามาต้องมีศักยภาพ ไม่ใช่ 2 มาตรฐาน ต้องให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือช่วยกำหนดทิศทางร่วมกัน” และสอดคล้องกับทวีวัฒน์ ของสิริวัฒนกุล และสิทธิชัย ลางกุลานนท์ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2559) กล่าวไปทางเดียวกันว่า “การนำมาตรฐาน ISO มาใช้ควบคู่กับเกณฑ์ประเมินของการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วยจะได้ผลที่ดีมากขึ้น” และในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสร้างมาตรฐานในท้องถิ่น และสร้างร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาผู้พิการระหว่างภายในประเทศ และต่างประเทศ และมีการติดตามประเมินผลคุณภาพองค์กรกีฬาผู้พิการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับศักดิ์ชาย พื้ทักษ์วงศ์ (2551, หน้า 6) กล่าวว่า การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ควรมีการดำเนินงานประกอบด้วย การวางมาตรฐานให้สอดคล้องกับองค์กรกีฬาทั้งภายในประเทศ และ

ระหว่างประเทศ การจัดการของสมาคม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย ธรรมนูญของสหพันธ์กีฬานานาชาติ มีการจัดวางตัวบุคคลในการทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีการวินิจฉัยสั่งงานที่มีประสิทธิภาพ มีความร่วมมือและระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสมกับภารกิจ รวมทั้งการรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของซาโรจน์ สิงห์ชม (2557, หน้า 159) กล่าวว่า การประเมินองค์กร ประกอบด้วย มีการกำหนดประเมินความสำเร็จในการพัฒนากีฬาที่ระบุไว้ในแผนงาน โครงการ มีการประเมินความสำเร็จในการพัฒนากีฬา มีการประเมินด้านการเงิน และการควบคุม มีการปรับปรุงการประเมินความสำเร็จในการพัฒนา และดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9. การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬายูนิติก โดย Houlihan and Green (2008, pp. 4-5) กล่าวว่า สวัสดิการเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักกีฬาโดยการสนับสนุนการอาชีพของนักกีฬาทั้งระหว่างเป็นนักกีฬาและหลังจากเลิกเล่นกีฬา สอดคล้องกับศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2558, หน้า 3-6) กล่าวถึง ระบบการจัดสวัสดิการของบุคลากรกีฬาว่า ต้องประกอบด้วย 1) สวัสดิการสำหรับบุคลากรขณะรับใช้หรือเล่นกีฬา โดยมีสวัสดิการด้านการเบิกค่ารักษาพยาบาล หรือประกันชีวิตและการยกย่องเชิดชูเกียรติหรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษา และการบรรจุได้งานทำ ได้เลื่อนตำแหน่ง และรางวัลตามระเบียบกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ส่วนบุคลากรที่ไม่ใช่ นักกีฬาควรได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษา ด้านการเบิกค่ารักษาพยาบาล การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการบรรจุเข้าทำงาน และ 2) สวัสดิการสำหรับบุคลากรกีฬาหลังพ้นสภาพการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ มีอาชีพที่มั่นคง มีการศึกษาที่ดี การยกย่องเชิดชูเกียรติ การดูแลสุขภาพ และการได้รับสิทธิเข้าทำงานเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองถนัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย พบว่า ในระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การให้ทุนการศึกษา พร้อมทั้งการจัดให้มีโครงการพิเศษทางการกีฬา เพื่อส่งเสริมการศึกษาของบุคลากรกีฬา ในระดับสโมสรและทีมกีฬา ประกอบด้วย การช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูนิติกจากอุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายูนิติก และการสร้างรายได้และอาชีพจากกีฬายูนิติก ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ประกอบด้วยการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือบุคลากรกีฬายูนิติก ในระดับชาติ ประกอบด้วย การให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง และการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับบุคลากรกีฬายูนิติกที่ทำผลงานดีเด่น รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการเข้าทำงาน และในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การผลักดันบุคลากรกีฬายูนิติกเข้ามาไปมีบทบาทในองค์กรกีฬาทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ นอกจากนั้นมีการปรับปรุงระบบสวัสดิการ และการติดตามผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง

รังสฤษฎ์ จำเริญ (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2559) ได้กล่าวการนำระบบสวัสดิการ ไปใช้ว่า “การนำระบบสวัสดิการไปใช้ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละองค์กร เช่น ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา มีการให้ทุนการศึกษา โควตานักกีฬา เงินรางวัล การเรียนต่อ หรือมีการรักษาพยาบาลฟรี ในสโมสร และทีมกีฬามีการทำประกันอุบัติเหตุ ให้เงินรางวัล การประชาสัมพันธ์ผลงาน การลดค่าเรียน ในภูมิภาค เขต จังหวัด มีการสนับสนุนงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในระดับชาติ และนานาชาติมีการให้ทุนการศึกษา เงินสนับสนุน การตั้งกองทุนช่วยเหลือ ประกันสุขภาพ การสร้างอาชีพให้ และผลักดันนักกีฬาและบุคลากรกีฬามาเป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติหรือมาเป็นคนกรรมการสมาคมกีฬาต่อไป”

จากผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อการส่งเสริม นักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ พบว่า โดยรวมมีความเห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยดำเนินการร่างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก และศึกษาองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬาผู้พิการ และการประเมินความต้องการจำเป็นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในกีฬาผู้พิการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการร่างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ตามองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างครบถ้วน จากนั้นพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศโดยกระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบประยุกต์ ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน เพื่อพัฒนากลยุทธ์ให้มีความสอดคล้องกัน และตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญและเกี่ยวกับกีฬาผู้พิการในแต่ละระดับ ดังนั้นทำให้กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศที่ได้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ทุกประเด็นกลยุทธ์ ซึ่งมีสอดคล้องกับ องอาจ ก่อสินคำ (2557) ได้ทำการศึกษาและสร้างตัวแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพในไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับนานาชาติ โดยศึกษาลักษณะสภาวะแวดล้อมภายในและภายนอกของบริษัทไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด และทีมสโมสรฟุตบอลในไทยพรีเมียร์ลีก จากนั้นนำผลการศึกษาไปสร้างเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาทีมสโมสรฟุตบอลอาชีพไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันระดับสโมสรฟุตบอลอาชีพนานาชาติ โดยผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นยุทธศาสตร์ที่เรียกว่า “OK Strateg” ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างของ TPL ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างสโมสรเพื่อให้การพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาด้านการตลาดและสิทธิประโยชน์ของ TPL และสโมสรเป็นยุทธศาสตร์การสร้างรายได้ให้กับ TPL และสโมสรที่ยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างความร่วมมือกับสมาคมฟุตบอลฯ เพื่อการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sotiriadou and

Shilbury (2009, pp. 137-148); Van Bottenburg et al. (2006, pp. 38-40) เรื่อง การพัฒนารูปแบบ การเปรียบเทียบนโยบายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของต่างประเทศ โดยระบุนโยบาย 9 ด้าน ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของต่างประเทศ ได้แก่ ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ด้านการบูรณาการนโยบายกีฬา ด้านการมีส่วนร่วมในกีฬา ด้านระบบการพัฒนา ด้านนักกีฬาและการสนับสนุนอาชีพ ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอน ด้านการแข่งขัน กีฬาระดับนานาชาติ และด้านการวิจัย และผลการวิจัยนี้มีประเด็นกลยุทธ์ การดำเนินการ และ โครงการกิจกรรมที่มาสสนับสนุนสอดคล้องกับ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 โดยกำหนด ยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาของประเทศไทย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรม การกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับการบริหารจัดการ ด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560, หน้า 24-25)

จากผลการวิจัยและข้อค้นพบการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นระบบนั้น สมาคมกีฬาและหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็น ศูนย์กลางในการให้การสนับสนุนในระยะต้น โดยมีภาคเอกชนเป็นเครือข่าย ทั้งนี้หากรัฐบาลจะมีความเข้าใจว่าความเป็นกีฬานั้นจะสามารถเป็นสินค้าส่งออกที่จะไปสู่ตลาดโลกได้ ซึ่งองค์กรต่างๆ จะต้องเข้ามามีส่วนผลักดันทำให้การดำเนินการที่มีความชัดเจนและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1.1 การนำกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศไปใช้สมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย และภาครัฐ ควรเป็นผู้เริ่มต้นในระดับนโยบาย เพื่อให้เกิดการประสานงานร่วมมือกันองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับล่าง รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมกับองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะต้องมีการนำไปปรับใช้ เพื่อให้มีความสอดคล้องกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องจนประสบผลสำเร็จ

1.1.2 องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกีฬายูนิคอส ควรมีการบูรณาการกลยุทธ์ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคอสไทยสู่ความเป็นเลิศเป็นนโยบายหลักให้สอดคล้องและครอบคลุมกับแผน ยุทธศาสตร์ของสมาคมกีฬายูนิคอสแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.2.1 องค์กรที่รับผิดชอบในกีฬายูนิคอสแต่ละระดับสามารถนำกลยุทธ์เพื่อส่งเสริม นักกีฬายูนิคอสไทยสู่ความเป็นเลิศไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการให้สอดคล้องร่วมกัน

1.2.2 องค์กรที่รับผิดชอบในกีฬายูนิคอสแต่ละระดับต้องจัดทำคู่มือการดำเนินการ ตามประเด็นกลยุทธ์ต่าง ๆ และจัดอบรมหรือประชุมชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบเพื่อนำไปปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยแยกแต่ละประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคอส ไทยสู่ความเป็นเลิศ

2.2 ควรมีการวิจัยต่อยอด โดยศึกษาผลการนำกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคอสไทยสู่ ความเป็นเลิศไปทดลองใช้จริง

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยด้านการประเมินผลของประเด็นแต่ละกลยุทธ์เพื่อส่งเสริม นักกีฬายูนิคอสไทยสู่ความเป็นเลิศ เพื่อนำผลมาปรับปรุงต่อไป

บรรณานุกรม

- กมล สาระมิตร. (2555). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาคริกเก็ตที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 28. วิทยานิพนธ์ศึกษาศตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2549). มาตรฐานการส่งเสริมกีฬา. กรุงเทพฯ: กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของ สกสค.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559). ม.ป.ท.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559). เข้าถึงได้จาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=4405
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กฤตศรัณย์ ถิ่นพยัคฆ. (2554). แผนธุรกิจรีสอร์ท “เดอะ พาราไดซ์ วิลเลจ”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์. (2551). คู่มือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผน สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2557 ก). เกณฑ์การประเมินการบริหารจัดการอย่างมีมาตรฐานตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ (Model) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557. ม.ป.ท.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2557 ข). แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2557-2559). เข้าถึงได้จาก www.sat.or.th/PDF/Strategy/strategy.pdf
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2557 ค, 7 ตุลาคม). ผลการประเมินมาตรฐานระบบบริหารจัดการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557. เลขที่พิเศษ กก 5107/ ว.167.
- เกียรติศักดิ์ มานูพิระพงษ์. (2558, 11 มกราคม). ผู้ตัดสินกีฬาผู้ยิตสู ระดับคลาส A สมาคมกีฬาผู้ยิตสูแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์.

- ขนิษฐา พงษ์ญาติ และมนตรี เข้มกสิกร. (2551). *การประเมินความต้องการจำเป็นด้าน การจัดบริการในการพัฒนานิสิตของนิสิตชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขวัญยืน รวมสุข. (2550). *ศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทน ภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา, วิทยาลัยมวยไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง.
- คณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2545). *กษัตริย์นักกีฬา*. เข้าถึงได้จาก <http://olympicthai.or.th/king>
- คำเพชร ภูริปริญญา. (2550). *การนำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาอันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็น มหาวิทยาลัยระดับโลก*. คุษณินิพนธ์ครุศาสตรคุษณิบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำรณ วงศ์สวรรค์. (2558, 11 มกราคม). เลขานุการสมาคมกีฬาผู้ชิตสูงแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์.
- คำรณ วงศ์สวรรค์. (2559, 7 กรกฎาคม). เลขานุการสมาคมกีฬาผู้ชิตสูงแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์.
- จารุณี ไกรแก้ว. (2558). *การจัดทำแผนกลยุทธ์*. เข้าถึงได้จาก www.oaep.go.th/images/news/20120214113850.pdf
- จิรายุทธ วุฒิวรรณพงษ์. (2558, 11 มกราคม). นักกีฬาผู้ชิตสูงทีมชาติไทยชุดปัจจุบัน. สัมภาษณ์.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ (พ.ศ. 2549-2552)*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจริญ รองเดช. (2554). *วิทยาศาสตร์การกีฬา มิติใหม่ของวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต*. เข้าถึงได้จาก <http://dspace.nstru.ac.th:8080/dspace/handle/123456789/203>
- เจษฎาภรณ์ รอบคอบ. (2556). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาผู้ชิตสูงระยะเริ่มประจําการ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุษณินิพนธ์ครุศาสตร คุษณิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย.
- ชนาธิป ศรีพรหม. (2556). *รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพผู้ชิตสูงอายุ*. คุษณินิพนธ์ปรัชญาคุษณิบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.

- ชลธิชา พรหมจักร. (2557). ผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผู้ให้บริการ โลจิสติกส์
กรณีศึกษา อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน, สำนักวิชาการจัดการ,
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ชาย โปธิสิตา. (2552). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชูชาติ บุญชัย. (2559, 27 มิถุนายน). นายกสมาคมกีฬายูนิคส์แห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์.
- จิตติ บุญประกอบ. (2554). พัฒนาขีดความสามารถผู้ที่ต้องบริหาร ที่หน้างานจริง. *วารสารข่าว
ส.ส.ท. TPA News.*, 15(177), 37-41.
- ณัฐ อินทรปาน. (2559, 19 กรกฎาคม). คณะกรรมการโอลิมปิกสากล. สัมภาษณ์.
- เดิมเพชร สุขคนาภิบาล. (2551). พลศึกษากับการพัฒนาคน (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ).
วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์, 1(1), 55-57.
- ถกศักดิ์ หังสาจด. (2554). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวีพล ไชยพงษ์. (2557). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยจักรยาน ณ วนพุทธรักษา
น้ำตกเขาอีโต้ จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีวัฒน์ ของสิริวัฒนกุล. (2559, 28 มิถุนายน). กรรมการบริหารสมาคมกีฬายูนิคส์แห่งประเทศไทย.
สัมภาษณ์.
- ธานีรินทร์ บุญญาลงกรณ์. (2557). การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษสู่
การพัฒนากีฬาชาติ. *วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา*, 6(3), 185-195.
- นคร ทองสว่างแจ้ง. (2558, 11 มกราคม). ผู้ฝึกสอนกีฬายูนิคส์สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา. สัมภาษณ์.
- นพริกษ์ แกสมาน. (2553). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเทนนิสที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นิกร สีแล. (2555). *ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา: การพัฒนาเกณฑ์และประเมิน โดยใช้ทฤษฎีโปรแกรม*. ศูนย์นิพนธ์ปรัชญาดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2553). *การจัดการสมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ทริปเฟล็ด กรุ๊ป.
- บรรณาธิการคมชัดลึก. (2555, 15 สิงหาคม). กีฬากับการพัฒนาประเทศ. *คมชัดลึกออนไลน์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20120815/137669/กีฬากับการพัฒนาประเทศ.html>
- บุญเรือน วิเชียร โชติ. (2551). *ปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ของทีมกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรกฎ ศศิประภา. (2554). *ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ*. *วารสารคณะพลศึกษา*, 14(2), 91-99.
- ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2552). *การจัดการการกีฬา Sport management*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ประกิต หงษ์แสนยาธรรม. (2552). *การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด*. ศูนย์นิพนธ์ปรัชญาดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริชาติ บัวเจริญ, เฉลิมชัย ปัญญาดี, ปรรณดา ยศสุข, สมคิด แก้วทิพย์ และอนุรักษ ปัญญาวัฒน์. (2551). *การพัฒนาแผนกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา*. ใน *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 46 วันที่ 29 มกราคม-1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551* (หน้า 152-159). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ. (2552). *การกำหนดกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการวิจัยของหลักสูตรการทัพอากาศ กองทัพอากาศ: วิจัยแบบผสมผสานของการสังเคราะห์งานวิจัย การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. ศูนย์นิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทักษ์ คำปีตะ. (2559, 21 มิถุนายน). *กรรมการบริหารสมาคมกีฬาอีสปอร์ตแห่งประเทศไทย*. สัมภาษณ์.
- พิบูล ทีปะปาล. (2555). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

- พิศณี โกพลรัตน์. (2552). การจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ กรณีศึกษา ดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฟ้าคำราม. (2555, 5 กรกฎาคม). เรียงหน้าชน: ปูพื้นฐาน. *ไทยรัฐ*, หน้า 21-22.
- มงคลชัย บุญแก้ว. (2555). รูปแบบแผนพัฒนาที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬายูว่น้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2552). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย (*Delphi technique*). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มนัญญา งามแสง. (2547). กลยุทธ์ทางเลือกในการพัฒนาทักษะการประเมินภายในสำหรับครูอนุบาล: การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์แบบโดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจและพหุเทศะกรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (2556). เทคนิคเดลฟาย. ใน เอกสารสรุปองค์ความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีหรือจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2556 (หน้า 1-3). นครปฐม: วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- มานพ สุขสมแดน. (2551). ศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ภาค 2 ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชามวยไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- มารวย ส่งทานินทร์. (2558). *SIPOC Model*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/587120>
- มาลี ภูมิภาค. (2554). รูปแบบสมรรถนะหลักของบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุวดีกษณ์ เสี่ยงหวาน. (2554). การพัฒนารูปแบบและกลไกการบริหารจัดการสถาบันการพลศึกษาสู่ความเป็นเลิศ. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รอบบินส์ และเคว่าเตอร์. (2551). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร* (วิรัช สงวนวงษ์วาน, แปล). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- รังสฤษฎ์ จำเริญ. (2559, 13 กรกฎาคม). นักวิชาการด้านการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ. สัมภาษณ์.
- ราไฟ ศูนย์จันทร์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติ. *วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา*, 5(3), 189-196.
- เลิศวัลลภ ศรียะพลภูสิทธิ์. (2553). *ศึกษาการจัดการทีมกีฬาเทควันโดของสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 12-27 พฤศจิกายน 2553*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร วัชรพล และจิตสุภา วัชรพล (ผู้อำนวยการผลิต). (2557, 20 ตุลาคม). *จากหน้าหนึ่งถึงวันนี้: ความหวัง “กีฬาไทย” คว่ำชัยชนะระดับโลก* [รายการสารคดีเชิงข่าว]. กรุงเทพฯ: ไทยรัฐทีวี SD ช่อง 32.
- วิเชียร โบบทอง. (2551). *สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของประชาชนในการใช้บริการศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิทยา สุหฤตดำรง. (2553). *What is lean six sigma?*. กรุงเทพฯ: อี.ไอ.สแควร์.
- ไวพจน์ จันทร์เสมอ. (2558). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนาการกีฬา*. *วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา*, 7(1), 235-239.
- ศรุตี เดชวิถิ. (2555). *การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทางการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2551). *การจัดทำแผนและระบบการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ: รูปแบบ (Model) การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ 4 รูปแบบ*. ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2558). *แนวคิดการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยบูรพา*. ใน *เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การเขียนแผนพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยบูรพา” วันที่ 9-10 พฤษภาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว* (หน้า 3-6). ชลบุรี: กองกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภชัย เมืองรักษ์. (ม.ป.ป.). *การคิดเชิงระบบในการบริหาร (Systematic thinking)*. *Business Result*, 62, 1-6.

- สถาบันการพลศึกษา. (2553). รายงานผลการปฏิบัติงานในโครงการพัฒนากีฬาของ
สถาบันการพลศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2553. ลำปาง: ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง.
- สถาบันการพลศึกษา. (2556). ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2556-2560). ชลบุรี:
สถาบันการพลศึกษา.
- สมชาย สรรประเสริฐ. (2552). กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกองบังคับการตำรวจ
ท่องเที่ยว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต,
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย. (2557 ก). แผนยุทธศาสตร์กีฬายูโด (พ.ศ. 2557-2561)
สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย.
- สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย. (2557 ข). ประวัติความเป็นมากีฬายูโด. ใน เอกสารประกอบ
โครงการอบรมผู้ฝึกสอนเพื่อเลื่อนชั้นวิทยฐานะ และ โครงการอบรมผู้ตัดสินคลาส C
ประจำปี 2557 วันที่ 29-30 มีนาคม 2557 ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย (หน้า 1-7).
กรุงเทพฯ: สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย.
- สมาคมกีฬายูโดแห่งประเทศไทย. (2558). กีฬายูโด. เข้าถึงได้จาก <http://www.jujitsu-thai.com>
- สมาคมอิทเทินยูโด. (2558). กีฬายูโด. เข้าถึงได้จาก <http://jujitsu-thailand.com>
- สาโรจน์ สิงห์ชม. (2557). กลยุทธ์การบริหารงานกีฬา ตามแนวคิดการพัฒนา และการบริหาร
และการจัดการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา,
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
กีฬาอาชีพ (พ.ศ. 2549-2552). กรุงเทพฯ: สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิชัย ลางคุดานนท์. (2559, 28 มิถุนายน). ประธานทีมกีฬายูโดจังหวัดฉะเชิงเทรา. สัมภาษณ์.
สิน พันธุ์พินิจ. (2554). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2555). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ:
สามลดา.

- สุบิน ยุระรัช. (2554). แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานประเมินความต้องการจำเป็น.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13(2), 31-54.
- สุพิตร สมาหิโต, ชัย นิมากร, มนต์รี ไชยพันธุ์ และนนชัย ศานติบุตรกุล. (2547). แนวทางการพัฒนา
นักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและเอกชนอย่างมีระบบ
กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์,
19(1), 37-54.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุรวุฒิ มหารมณ. (2550). การเตรียมและพัฒนานักกีฬาสู่การแข่งขัน. ม.ป.ท.
- สุรวุฒิ มหารมณ. (2553). กว้างใจเกมส์ กับทิศทางการพัฒนากีฬาของไทย. ม.ป.ท.
- สุวิมล ตีรกันันท์. (2550). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์:
แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ
(พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุง).
กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991).
- เสนาะ ดิยาวี และสุรัตน์ จินตสกุล. (2554). การบริหารจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
ไทยพัฒนาพานิช.
- หอสมุดพระราชวังสนามจันทร์. (2558, 24 กุมภาพันธ์). ทำความรู้จักกับ “มาตรฐานการปฏิบัติงาน
ของกระบวนการหลักห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา”. เข้าถึงได้จาก
<http://www.snc.lib.su.ac.th/snclibblog/?p=47508>
- องอาจ ก่อสินค้า. (2557). ตัวแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพในไทยพรีเมียร์ลีก
สู่การแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับนานาชาติ. วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 10(1), 131-147.
- อรัญ ทนนชิตี และชมใจ ไล สิ้นธุสาร. (2556). พัฒนาระบบการรับรองความสามารถ
ห้องปฏิบัติการทดสอบ ด้านสาธารณสุขตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025: 2005
สำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 55(4), 197-213.

- อัย แสนภักดี. (2558). *รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬา เพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. คุยฉินิพนธ์ปรัชญาคุยฉินิพนธ์บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อินทัช เพชรประสมกุล (ผู้สื่อข่าว). (2557, 20 สิงหาคม). *Sport News: Youth Olympic Games 2014* [ข่าวโทรทัศน์]. กรุงเทพฯ: ไทยพีบีเอส Thai PBS.
- เอกกมล เอี่ยมศรี. (2555). *PEST, PESTLE, PESTLEE, PESTLIED: PART II*. เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=805848>
- เอกชัย บุญยาภิธาน. (2553). *คู่มือวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สายส่งปัญญาชน.
- Bridges, F. J., & Roquemore, L. L. (2001). *Management for athletic/sport administration: Theory and practice* (3rd ed.). Georgia: Educational Services for Management.
- Dcosta, A., & Edwards, G. (2011). *PESTLE Analysis history and application*. Retrieved from <http://www.brighthubpm.com/project-planning/100279-pestleanalysis-history-and-application>
- Doherty, A. (2013). Investing in sport management: The value of good theory. *Sport Management Review, 16*, 5-11.
- Houlihan, B., & Green, M. (2008). *Comparative elite sport development: Systems, structures and public policy*. Great Britain: Elsevier.
- Hoye, R., Smith, A., Westerbeek, H., Stewart, B., & Nicholson, M. (2006). *Sport management principles and applications*. Burlington: Elsevier.
- Johnson, G., & Scholes, K. (1999). *Exploring corporate strategy: Text and cases* (5th ed.). London: Prentice Hall.
- Ju-Jitsu Asian Union. (2015). *Competition*. Retrieved from <http://www.jjau.org/>
- Ju-Jitsu International Federation. (2015). *Competition-information and results*. Retrieved from <http://www.jjif.info/index.php>
- Krsmanovic, S., Brankovic, M., & Radosevic, I. (2014). Human resources-main factor in the development of sports. *Activities in Physical Education and Sport, 4*(1), 84-86.
- Lee, S., & Walsh, P. (2011). SWOT and AHP hybrid model for sport marketing outsourcing using a case of intercollegiate sport. *Sport Management Review, 14*(4), 361-369.

- Long, A. K. (2010). SIPOC for service-is it enough?. *Business Rules Journal*, 11(9), 1-9.
- Marques, P. A., & Requeijo, J. G. (2009). SIPOC: A six sigma tool helping on ISO 9000 quality management systems. In *3rd International conference on industrial engineering and industrial management, September 2-4, 2009 Barcelona-Terrassa* (pp. 1229-1238). Barcelona: Congreso de Ingenieria de Organization.
- Newton, P., & Newton, H. (2013). *PESTLE Analysis-strategy skills (e-books)*. Warwickshire: Team Free Management eBooks (FME).
- Parkhouse, B. L. (2005). *The management of sport: Its foundation and application* (4th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Paskvan, B. A. (2011). *Owens community college: A case study on the effects of politics, economics, social factors, and technological factors on future educational delivery strategies, space needs, and design*. Doctoral dissertation, The University of Toledo.
- Sin, C. K., Ng, W. C., Tan, L. W., Ong, J. Q., & Chew, B. C. (2012). *PESTLE Analysis on Toyota Prius*. Retrieved from <http://www.academia.edu/2064315>
- Sotiriadou, K. P., & Shilbury, D. (2009). Australian elite athlete development: An organizational perspective. *Sport Management Review*, 12(3), 137-148.
- Sotiriadou, P. (2013). Sport development planning: The sunny golf club. *Sport Management Review*, 16(4), 514-523.
- UAE Jiu Jitsu Federation. (2015). *Event schedule*. Retrieved from <https://www.uaejjf.org/event/schedule>
- Van Bottenburg, M., de Bosscher, V., Shibli, S., & Bingham, J. (2006). Development of a model for international comparison of elite sports policy. *Sport World United*, 38-40. Retrieved from https://hbo-kennisbank.nl/record/sharekit_fontys/oai:surfsharekit.nl:900590ab-5d2c-48fd-a895-6b8fcdcd1dd9
- Who developed the SIPOC model?*. (2012). Retrieved from http://wiki.answers.com/Q/Discuss:Who_developed_the_SIPOC_model
- Zalengera, C., Blanchard, R. E., Eames, P. C., Juma, A. M., Chitawo, M. L., & Gondwe, K. T. (2014). Overview of the Malawi energy situation and A PESTLE analysis for sustainable development of renewable energy. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 38, 335-347.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

๑. ชื่อวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) Developing Strategies to Enhance Thai Ju-Jitsu Athletes for Excellence.

๒. ชื่อนิสิต นายฤกษ์ บัญประสิทธิ์

หลักสูตร หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

ภาคปกติ ภาคพิเศษ

รหัสประจำตัว ๕๔๘๑๐๐๒๐ กลุ่มวิชา การบริหารและการจัดการการออกกำลังกายและการกีฬา

๓. หน่วยงานที่สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

๔. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย:

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้พิจารณารายละเอียด วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

- ๑) การเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างการวิจัย
- ๒) วิธีการที่เหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย โครงการวิจัย (Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- ๓) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่มีชีวิต หรือไม่มีชีวิต

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มีมติเห็นชอบ ดังนี้

รับรองโครงการวิจัย

ไม่รับรอง

๕. วันที่ให้การรับรอง :๑๖.....เดือน ...มิถุนายน... พ.ศ. ...๒๕๕๔....

ลงนาม.....

(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๒๑๕/ว ๐๐๙๖

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบขออนุญาตในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ นายกฤษณะ บุญประสิทธิ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรดุซงกีบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุซงกีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา
กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอีสปอร์ตไทยสู่ความเป็นเลิศ” ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร. นภพร
ทัศนัยนา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือเพื่อ
การวิจัยของนิสิต ในครั้งนี้ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี

โทร: ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๐, ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕

โทรสาร: ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕ ผู้วิจัย ๐๘๙-๗๕๗-๔๙๔๒

ที่ ศร ๖๒๑๕/ก ๐๒๐๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยเพื่อชุมชนนิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ นายกฤษณะ บุญประสิทธิ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำชุมชนนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอีสปอร์ตไทยสู่ความเลิศ” ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร. นภพร ทัศนัยนา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยเพื่อชุมชนนิพนธ์ โดยการสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร: ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๐, ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕

โทรสาร: ๐-๓๘๓๙-๐๐๔๕ ผู้วิจัย: ๐๘๙-๗๕๗๔๙๔๒

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

- 1. รายชื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย สำหรับ**
แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส โพธิ์ทองสุนันท์ อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์
การกีฬา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา
 3. ดร.ปวีณ วิทยาภรณ์ อาจารย์สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
การกีฬาและสุขภาพ
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
 4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ไชย วรบวร อดีตอาจารย์โรงเรียนสาธิต
“พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
 5. นายเกรียงไกร พร้อมมณฑุทธิ์ อาจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์และ
พลศึกษา คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย สำหรับ**
แบบสอบถามในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ
1. ดร.กานู คุณาวงศ์ อาจารย์คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2. ดร.ศศิภาวรณ มาชะนา อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ และที่ปรึกษาชมรม
ยูนิทสู มหาวิทยาลัยบูรพา
 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ไชย วรบวร อดีตอาจารย์โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา
 4. นายสัมพันธ์ สัจจะเดช ครูผู้เชี่ยวชาญ (สุขศึกษาและพลศึกษา)
 5. นางสาวกุสุมา บัวใหญ่ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการวิจัยและประกันคุณภาพ
สพล.เชียงใหม่

3. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย สำหรับแบบ สัมภาษณ์เชิงลึกในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

1. ดร.ปวีณ วิทยาภรณ์	อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. ดร.ณัฐศิษฐ์ สุวรรณวัฒน์	อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สพล.มหาสารคาม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒน์ไชย วรรณวร	อดีตอาจารย์โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
4. นายพิเชษฐ์ สยมภูวานถ	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม
5. นางสาวกุสุมา บัวใหญ่	อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการวิจัยและประกันคุณภาพ สพล.เชียงใหม่

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. รายชื่อกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับการศึกษาสภาพและองค์ประกอบ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬายูนิคไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ อินทรปาน	คณะกรรมการ โอลิมปิกสากล
2. พลอากาศเอก ชูชาติ บุญชัย	นายกสมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย
3. นายคำรณ วงศ์สุวรรณค์	เลขาธิการสมาคมกีฬายูนิคแห่งประเทศไทย
4. นาวาอากาศโท พิทักษ์ คำปิตะ	ประธานทีมกีฬายูนิค
5. นายทวีวัฒน์ ของศิริวัฒนกุล	ประธานทีมกีฬายูนิค
6. นายสิทธิชัย ลางกุลานนท์	ประธานทีมกีฬายูนิค
7. ดร.รังสฤษฎ์ จำเริญ	นักวิชาการด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2. รายชื่อกลุ่มตัวอย่างในกระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง สำหรับการพัฒนา กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิคไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. นายณัฐวุฒิ เรืองเวส	รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายกีฬา เป็นเลิศ และวิทยาศาสตร์การกีฬา
2. นายสังเวียน บุญโต	รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายบริหาร
3. นายเกียรติศักดิ์ อุ่นเสียม	ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ การกีฬา แห่งประเทศไทย

4. นายพลัฏฐ์ สุวรรณเมธากร	ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬา
แห่งประเทศไทย ภาค 5
5. นายเกียรติศักดิ์ มานูพีระพงษ์	อดีตนายกสมาคมกีฬายูยิตสู
แห่งประเทศไทย
6. ดร.ทวีศักดิ์ ปิ่นคำมูล	คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา 유도
แห่งประเทศไทย
7. ดร.ประกิต หงส์แสนยาธรรม	รองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา
8. ดร.นิกร สีแล	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
สพล.ชลบุรี
9. รองศาสตราจารย์ สุนทร แม้นสงวน	นักวิชาการ ด้านการพัฒนากลยุทธกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ
10. ดร.ชงชาติ พู่เจริญ	นักวิชาการ ด้านการพัฒนากลยุทธกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ
11. ดร.แอน มหาสีตะ	นักวิชาการ ด้านการพัฒนากลยุทธกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ
12. ดร.อนันต์ มาลารัตน์	นักวิชาการ ด้านการพัฒนากลยุทธกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ
13. ดร.อำนาจ ตันพานิชย์	นักวิชาการ ด้านการพัฒนากลยุทธกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย สุขสุวรรณ	ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาและสุขภาพ ม.รังสิต
15. ดร.เลอภพ โสรัตน์	นายกสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาแห่งประเทศไทย
16. นายนคร ทองสว่างแจ้ง	กรรมการบริหารทีมกีฬายูยิตสู จังหวัดชลบุรี
17. นายพิทักษ์ ผูกพัน	ประธานสโมสรกีฬา RDC Martial Arts

3. รายชื่อกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับการตรวจสอบความเหมาะสม และ
ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

1. พลอากาศเอกชูชาติ บุญชัย	นายกสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย
2. นายคำณ วรงค์สวรรค์	เลขาธิการสมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทย
3. นายเสน่ห์ คุ้มเกตุ	นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด
(จังหวัดพิษณุโลก)

4. นายเอกรินทร์ ทองมา

ผู้ประกอบการกีฬาอยุธยา

และผู้ฝึกสอนกีฬาอยุธยาทีมชาติไทย

5. นางสาวนัชฎา ปราชญ์วิทยา

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ

สตรีวิทยา พุทธมณฑล และผู้ควบคุมทีม

ผู้ฝึกสอนกีฬาอยุธยา

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา กลุ่มการบริหารและการจัดการการออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ทักษะเกี่ยวกับสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก และองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ การพัฒนาด้านบุคลากรกีฬา การพัฒนาด้านงบประมาณ การพัฒนาด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาด้านการจัดการแข่งขันกีฬา การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา การพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม การพัฒนาด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และการพัฒนาด้านสวัสดิการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎะ บุญประสิทธิ์)

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ หมายถึง สภาพแวดล้อมปัจจุบัน ในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ แบ่งออกเป็นสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ ผู้สนับสนุน (Supplier) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก/ ผลผลิต (Output) และนักกีฬา/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customer) และสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economic) สังคมวัฒนธรรม (Social) เทคโนโลยี (Technology) กฎหมาย (Legal) และสภาพแวดล้อม (Environmental)

องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ หมายถึง การพัฒนาเพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทยในด้านต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีองค์ประกอบ 9 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาด้านบุคลากรกีฬา 2) การพัฒนาด้านงบประมาณ 3) การพัฒนาด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม 4) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ 5) การพัฒนาด้านการจัดการแข่งขันกีฬา 6) การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา 7) การพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม 8) การพัฒนาด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ และ 9) การพัฒนาด้านสวัสดิการ

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการส่งเสริมนักกีฬาชายไทยสู่ความเป็นเลิศ

วันที่สัมภาษณ์.....เดือน.....พ.ศ.....
 เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....น.
 สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

รหัสผู้ให้สัมภาษณ์.....
 วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
 สาขาวิชา.....ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่.....

 โทรศัพท์..... E-mail:

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริม นักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. สภาพการณ์ปัจจุบันในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ

1.1 สภาพแวดล้อมภายใน ท่านคิดว่าปัจจุบันสภาพแวดล้อมภายในการส่งเสริม นักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ มีสภาพการณ์เป็นอย่างไร มีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

1.1.1 ด้านผู้ส่งมอบหรือแหล่งสนับสนุน (Supplier)

- แหล่งที่ผลิตนักกีฬายูยิตซู มาจากที่ใด มีมากน้อยเท่าใด และในปัจจุบันมีสภาพ หรือการดำเนินการเป็นอย่างไร

- องค์กรที่ให้สนับสนุนกีฬายูยิตซู ในปัจจุบันมีสภาพหรือมีการดำเนินการเป็น อย่างไร

1.1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

- บุคลากรในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีบุคลากรใดบ้าง มีสภาพและการดำเนินการเป็น อย่างไร

- งบประมาณในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีงบประมาณจากที่ใด มีสภาพและการ ดำเนินการเป็นอย่างไร

- วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

- การจัดการหรือการดำเนินการในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการ เป็นอย่างไร

1.1.3 ด้านกระบวนการ (Process)

- การวางแผน การดำเนินงานต่าง ๆ ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็น อย่างไร

- การจัดองค์กรหรือสโมสร ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

- การนำแผนงาน ไปปฏิบัติ ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

- การตรวจสอบ และประเมินผล ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.1.4 ด้านปัจจัยนำออก/ ผลผลิต (Output)

- ผลงานของนักกีฬายูยิตซู มาจากที่ใด และปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร

- ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร

- ผลลัพธ์ (ความนิยม การตอบรับ) ในกีฬายูยิตซู ปัจจุบันมีสภาพและการ ดำเนินการเป็นอย่างไร

1.1.5 ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customer)

- นักกีฬาอาชีพ ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีมในกีฬาอาชีพ ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- ทีม สโมสรในกีฬาอาชีพ ปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- สมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทยในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอก ท่านคิดว่าปัจจุบันสภาพแวดล้อมภายนอกในการส่งเสริม นักกีฬาอาชีพไทยสู่ความเป็นเลิศ มีสภาพการณ์เป็นอย่างไร มีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

1.2.1 ด้านการเมือง (Political)

- สถานการณ์การเมืองกับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- นโยบายทางการกีฬา แผนพัฒนาการกีฬา และโครงการทางการกีฬา กับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.2.2 ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

- การสนับสนุนของเอกชนกับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- ธุรกิจกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร
- แนวโน้มเศรษฐกิจกับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันและอนาคตมีแนวโน้มเป็นอย่างไร

1.2.3 ด้านสังคมวัฒนธรรม (Social)

- ความนิยม และทัศนคติของบุคคลทั่วไปกับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร
- อาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.2.4 ด้านเทคโนโลยี (Technology)

- เทคโนโลยีกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร
- วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพการณ์เป็นอย่างไร
- นวัตกรรมกีฬาอาชีพ ในปัจจุบันมีสภาพและการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.2.5 ด้านกฎหมาย (Legal)

- กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาผู้พิการในปัจจุบันมีสภาพการณ์และการดำเนินการเป็นอย่างไร

1.2.6 ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

- บริบทกีฬาผู้พิการในประเทศไทยและต่างประเทศในปัจจุบันมีสภาพการณ์เป็นอย่างไร

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ

2.1 ท่านคิดว่าองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2.2 ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน อย่างไร

2.3 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางดำเนินการหรือวิธีการพัฒนาในองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ อย่างไรให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

2.3.1 ด้านบุคลากรกีฬา ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการหรือวิธีการพัฒนาด้านบุคลากรกีฬาผู้พิการ (ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา) ในแต่ละระดับอย่างไร

1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยประสบความสำเร็จ

2.3.2 ด้านงบประมาณ ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนาด้านงบประมาณในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยประสบความสำเร็จ

2.3.3 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อมในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยประสบความสำเร็จ

2.3.4 ด้านการบริหารจัดการ ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านการบริหารจัดการในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

2.3.5 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

2.3.6 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

2.3.7 ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

2.3.8 ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

2.3.9 ด้านสวัสดิการ ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางดำเนินการ หรือวิธีการพัฒนา ด้านสวัสดิการในแต่ละระดับอย่างไร 1) ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมนักกีฬา ยูธิสู่ไทยประสบความสำเร็จ

**แบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬา youth ไทยสู่
ความเป็นเลิศ เพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬา youth ไทยสู่
ความเป็นเลิศ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ คือ แบบประเมินความต้องการจำเป็นนี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูลความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริมนักกีฬา youth ไทยสู่ความเป็นเลิศ ระหว่างสภาพที่ปรากฏจริงในปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังในอนาคต มีทั้งหมด 9 ด้าน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกีฬา youth ประกอบด้วย นักกีฬา นักกีฬาทีมชาติ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน (ที่ขึ้นทะเบียนสมาชิกของสมาคมกีฬา youth แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558) และผู้ปกครองของนักกีฬา
3. แบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬา youth ไทยสู่ความเป็นเลิศ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬา youth ไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ แนวทาง หรือวิธีการในการแก้ปัญหา

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ โดยไม่นำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคล และจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอเป็นภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด

การแสดงความคิดเห็นของท่านเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่งถือเป็นความลับ หากท่านไม่สะดวกในการเข้าร่วมการวิจัยสามารถปฏิเสธการตอบแบบสอบถามนี้โดยแจ้งกับผู้วิจัย และหากท่านมีข้อสงสัย หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ กรุณابันทักลงในแบบสอบถาม หรือติดต่อผู้วิจัยโดยตรง เบอร์โทรศัพท์ 08-9757-4942 หรือที่อีเมล boonnote11@gmail.com

(นายกฤษณะ บุญประสิทธิ์)

นิตินิตหลักสูตรปรัชญาคุณฐิบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลของท่านที่สุด

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. สถานภาพ 1) นักกีฬา 2) นักกีฬาทิมชาติ 3) ผู้ฝึกสอน
 4) ผู้จัดการทีม 5) ผู้ตัดสิน 6) ผู้ปกครอง
3. การศึกษาสูงสุด 1) มัธยมศึกษา 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท
 4) ปริญญาเอก 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. อายุ 1) ต่ำกว่า 18 ปี 2) 19-30 ปี 3) 31-40 ปี
 4) 41-50 ปี 5) 51 ปี ขึ้นไป
5. ระดับที่ท่านสังกัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1) ระดับชมรม/ โรงเรียน/ สถาบันการศึกษา
 - 2) ระดับสโมสร/ ทีมกีฬา
 - 3) ระดับภูมิภาค/ จังหวัด/ เขต
 - 4) ระดับชาติ
 - 5) ระดับนานาชาติ

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็น และความต้องการ ของท่านมากที่สุด ตามประเด็นความต้องการฯ และระดับสภาพที่ปรากฏจริง กับ สภาพที่คาดหวัง โดยตัวเลข 1 หมายถึง น้อยที่สุด, 2 หมายถึง น้อย, 3 หมายถึง ปานกลาง, 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด ตามลำดับ

ระดับสภาพที่ปรากฏจริง	ระดับสภาพที่คาดหวัง
หมายถึง สภาพในการส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศที่ปรากฏจริงในปัจจุบัน	หมายถึง สภาพในการส่งเสริมนักกีฬายูนิทสูไทยสู่ความเป็นเลิศที่คาดหวังในอนาคต
5 หมายถึง สภาพที่ปรากฏจริงในระดับ มากที่สุด	5 หมายถึง สภาพที่คาดหวังในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง สภาพที่ปรากฏจริงในระดับ มาก	4 หมายถึง สภาพที่คาดหวังในระดับ มาก
3 หมายถึง สภาพที่ปรากฏจริงในระดับ ปานกลาง	3 หมายถึง สภาพที่คาดหวังในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง สภาพที่ปรากฏจริงในระดับ น้อย	2 หมายถึง สภาพที่คาดหวังในระดับ น้อย
1 หมายถึง สภาพที่ปรากฏจริงในระดับ น้อยที่สุด	1 หมายถึง สภาพที่คาดหวังในระดับ น้อยที่สุด

แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง					ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง				
1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
					1. ด้านบุคลากรกีฬา (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร)					
					1) มีการจัดอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูยิตซูแก่บุคลากรกีฬา					
					2) มีการจัดทำคู่มือ และหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานของบุคลากรกีฬายูยิตซู					
					3) มีการขึ้นทะเบียน คัดเลือก และจัดส่งบุคลากรกีฬายูยิตซูมาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และโปร่งใส					
					4) มีการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬายูยิตซู และการจัดตั้งชมรม/ สโมสร/ ทีม กีฬายูยิตซู					
					5) มีการผลักดันและส่งเสริมกีฬายูยิตซูให้สามารถสร้างรายได้ และประกอบเป็นอาชีพ					
					6) มีบุคลากรกีฬายูยิตซูที่มีความรู้ทักษะความสามารถด้านภาษา					
					7) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬา ยูยิตซูประจำแต่ละภูมิภาค					
					8) มีการผลักดันและส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬา ยูยิตซู (ส่วนกลาง)					
					9) มีการผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาบุคลากรกีฬายูยิตซูในระดับอาเซียน หรือระดับนานาชาติ					
					10) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....					
					2. ด้านงบประมาณ					
					1) มีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรต้นสังกัดอย่างเพียงพอ					

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง	ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง
	2) มีการสนับสนุนงบประมาณจากกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาผู้พิการฯ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน อย่างเพียงพอ	
	3) มีการสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสหพันธ์ผู้พิการนานาชาติ อย่างเพียงพอ	
	4) มีระบบการดำเนินงานด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	
	5) มีระบบการตรวจสอบด้านงบประมาณที่ถูกต้อง และโปร่งใส	
	6) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	
	1) มีสถานที่วัสดุและอุปกรณ์การฝึกซ้อมสำหรับกีฬาผู้พิการอย่างเพียงพอ	
	2) มีการสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม จากองค์กรที่สังกัด สมาคมกีฬาผู้พิการฯ หรือองค์กรอื่น ๆ อย่างเพียงพอ	
	3) มีการช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมราคาหรือต้นทุนเรื่องสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	
	4) มีการตรวจสอบสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ให้เป็นไปตามที่สมาคมกีฬาผู้พิการฯ กำหนด	
	5) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้พิการประจำภูมิภาค	
	6) มีการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาผู้พิการ (ส่วนกลาง)	
	7) มีการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาผู้พิการในระดับอาเซียน	
	8) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง	ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง
	4. ด้านการบริหารจัดการ	
	1) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ	
	2) มีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารที่เหมาะสมและโปร่งใส	
	3) มีการดำเนินงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาผู้พิการร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย	
	4) มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดทิศทางร่วมกับสหพันธ์ผู้พิการนานาชาติ หรือองค์กรนานาชาติ	
	5) มีการนำระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ปฏิบัติจริง	
	6) มีการตรวจสอบและประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่โปร่งใส และถูกต้อง	
	7) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา	
	1) จำนวนรายการจัดการแข่งขันกีฬาผู้พิการในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น	
	2) มีการบรรจุกีฬาผู้พิการในประเทศไทยทุกระดับ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ	
	3) มีการบรรจุรายการแข่งขันผู้พิการระดับนานาชาติครบทุกรายการ	
	4) การจัดการแข่งขันผู้พิการในประเทศไทยที่เป็นระบบและมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้	
	5) การจัดการแข่งขันผู้พิการชิงแชมป์แห่งประเทศไทยที่เป็นระบบ มาตรฐาน และครอบคลุมทุกแต่ละภูมิภาค	
	6) มีระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬาผู้พิการเป็นไปตามมาตรฐานสากล	

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง	ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง
	7) มีการใช้ระบบการเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking)	
	8) มีการประเมินผลด้านการจัดการแข่งขันกีฬายูยิตซู	
	9) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	6. ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา	
	1) การอบรม และเผยแพร่ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬารอบทุกศาสตร์	
	2) การนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจังและถูกต้อง	
	3) การประสานงานร่วมมือกับองค์กร/ หน่วยงานด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	
	4) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับ กีฬายูยิตซู	
	5) การส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาในกีฬายูยิตซู	
	6) การคัดเลือก และส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไป อบรมในต่างประเทศ หรือระดับนานาชาติ	
	7) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬา ยูยิตซู	
	8) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสนิยม	
	1) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตซูอย่างทั่วถึง	
	2) มีการแสดงผลงานของบุคลากรกีฬายูยิตซูให้เห็นเป็นที่ ประจักษ์ ชัดเจน	
	3) มีการสร้างนักกีฬายูยิตซูต้นแบบ (Hero Ju-Jitsu) ที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบแก่นักกีฬาเยาวชน	

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง	ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง
	4) มีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬาผู้พิการในประเทศไทยอย่างทั่วถึง	
	5) มีการร่วมมือประสานงานกับสื่อท้องถิ่น เช่น ทีวี, วิทยุ และรายการกีฬาต่าง ๆ	
	6) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ	
	1) เป็นองค์กรที่ให้ความสำคัญกับกีฬาผู้พิการอย่างจริงจัง	
	2) องค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ มีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และมีส่วนร่วมความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนากีฬาผู้พิการ	
	3) มีระบบการบริหารจัดการที่มาตรฐาน มีการจัดการทรัพยากรบุคคลที่เน้นเรื่องหลักธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	
	4) มีการประสานงานเพื่อดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการฯ หรือองค์กรนานาชาติ	
	5) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	
	9. ด้านสวัสดิการ	
	1) มีการให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬากรีฬาที่มีผลงานกีฬาผู้พิการ	
	2) มีโครงการพิเศษทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก สำหรับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่มีผลงานกีฬาผู้พิการ	
	3) มีการผลักดันให้กีฬาผู้พิการเข้าสู่โครงการ Sport hero	
	4) มีกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาผู้พิการ	
	5) มีการช่วยเหลือบุคลากรกีฬาผู้พิการเรื่องการสร้างรายได้และอาชีพ	
	6) มีการดูแลรับผิดชอบการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาผู้พิการ	

ระดับสภาพที่ ปรากฏจริง	ประเด็นความต้องการจำเป็น ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ 9 ด้าน	ระดับสภาพที่ คาดหวัง
	7) มีการเลื่อนคุณวุฒิสำหรับบุคลากรกีฬาผู้พิการที่ทำผลงานดีเด่นให้กับกีฬาผู้พิการ	
	8) มีการส่งบุคลากรกีฬาผู้พิการที่มีศักยภาพ และมีผลงานเป็นตัวแทนไปอบรมในระดับชาติ และนานาชาติ	
	9) ข้อเสนอเพิ่มเติม (โปรดระบุ).....	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ แนวทาง/ วิธีการ/ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ในการส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ ทั้ง 9 ด้าน ให้ประสบความสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ
เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องโดยกระบวนการเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง
(Modified Delphi technique)

คำชี้แจง

1. เครื่องมือการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟายปรับปรุง (Modified Delphi technique) ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 2 รอบ ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นคำถามตามกรอบประเด็นกลยุทธ์มี 7 ประเด็นกลยุทธ์ฯ โดยแบ่งเป็น 1) ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด 4) ระดับชาติ และ 5) ระดับนานาชาติ

2. แบบสอบถามความคิดเห็น โดยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟายประยุกต์ (Modified Delphi technique) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทยสู่ความเป็นเลิศ

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ โดยไม่นำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคล และจะนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วนำเสนอเป็นภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด

การแสดงความคิดเห็นของท่านเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่ง หากท่านไม่สะดวกในการเข้าร่วมการวิจัยสามารถปฏิเสธการตอบแบบสอบถามนี้โดยแจ้งกับผู้วิจัย และหากท่านมีข้อสงสัย หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ กรุณابันทักลงในแบบสอบถาม หรือติดต่อผู้วิจัยโดยตรง เบอร์โทรศัพท์ 08-9757-4942 หรือที่อีเมล boonnote11@gmail.com

(นายกฤษณะ บุญประสิทธิ์)

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลของท่านที่สุด

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ระดับการศึกษา 1) มัธยมศึกษา 2)ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท
 4) ปริญญาเอก 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
3. อายุ 1) ต่ำกว่า 30 ปี 2) 31-40 ปี 3) 41-50 ปี
 4) 51-60 ปี 5) 61 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุติดสูงไทยสู่ความเป็นเลิศ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามประเด็นในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุติดสูงไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมีเกณฑ์การแสดงระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง ประเด็นข้อความนั้นท่านเห็นด้วยว่าเป็นไปได้ ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ประเด็นข้อความนั้นท่านเห็นด้วยว่าเป็นไปได้ ระดับมาก
- 3 หมายถึง ประเด็นข้อความนั้นท่านเห็นด้วยว่าเป็นไปได้ ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ประเด็นข้อความนั้นท่านเห็นด้วยว่าเป็นไปได้ ระดับน้อย
- 1 หมายถึง ประเด็นข้อความนั้นท่านเห็นด้วยว่าเป็นไปได้ ระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธูเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล							
1.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูนิธูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา โดยอิงตามหลักสูตรของสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
2	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกีฬายูนิธูและพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธูที่เป็นระบบในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
3	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและผลักดันให้นักกีฬา และบุคลากรกีฬายูนิธูในโรงเรียน และสถาบันการศึกษามีระดับวิทยฐานะกีฬายูนิธูเพิ่มขึ้น						
4	แนวทางที่ 4 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายกีฬายูนิธูระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
5	แนวทางที่ 5 สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนกีฬา ยูนิธู หรือชมรมกีฬายูนิธูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
6	1) อบรมหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ระดับพื้นฐานร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
7	2) จัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬายูนิธูที่เป็นมาตรฐาน						
8	3) จัดอบรมสอบเลื่อนวิทยฐานะ (สายคาดเอว) ของบุคลากรกีฬายูนิธู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน)						
9	4) จัดกิจกรรมกีฬายูนิธูสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และสถาบันการศึกษา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
10	5) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกีฬาผู้พิการ (วิชาเลือก)						
11	6) จัดตั้งชมรมกีฬาผู้พิการภายในโรงเรียน และ สถาบันการศึกษา						
1.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาผู้พิการ ทีมกีฬาผู้พิการ และชมรมกีฬาผู้พิการ ควรมี การดำเนินการ 6 แนวทาง ดังนี้							
12	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้พิการ ให้แก่ทั้งกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการของสโมสรกีฬาและ ทีมกีฬาผู้พิการโดยอิงตามหลักสูตรของสมาคมกีฬาผู้พิการ แห่งประเทศไทย						
13	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬาของนักกีฬาผู้พิการ ที่เป็นระบบ						
14	แนวทางที่ 3 สนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬาและ บุคลากรกีฬาผู้พิการในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้พิการมี ระดับวิทยฐานะกีฬาผู้พิการเพิ่มขึ้น						
15	แนวทางที่ 4 สนับสนุนและผลักดันให้บุคลากรกีฬาผู้พิการ ที่มีศักยภาพเข้ามามีบทบาทและและปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับ สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
16	แนวทางที่ 5 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายระหว่างสโมสร กีฬาและทีมกีฬาผู้พิการ และจัดตั้งเป็นสโมสรและทีมกีฬา ผู้พิการ						
17	แนวทางที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาผู้พิการในการ สร้างรายได้และประกอบเป็นอาชีพเสริมได้						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
18	1) จัดอบรมหลักสูตรพัฒนาศูนย์บุคลากรกีฬาผู้พิการ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่ง ประเทศไทย						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
19	2) จัดอบรมและสอบเลื่อนวิทยฐานะ (สายภาคเอา) ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
20	3) คัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการเข้าร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
21	4) จัดกิจกรรมสร้างเครือข่ายกีฬาผู้พิการระหว่างสโมสรและทีมกีฬาผู้พิการ						
22	5) จัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้พิการ						
23	6) จัดอบรมกีฬาผู้พิการเพื่อสร้างรายได้และอาชีพเสริม						
1.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
24	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาผู้พิการให้แก่บุคลากรกีฬาผู้พิการ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน						
25	แนวทางที่ 2 จัดทำระบบการพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการ (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
26	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายกีฬาผู้พิการให้กระจายไปตามภูมิภาค เขต และจังหวัดต่าง ๆ						
27	แนวทางที่ 4 สนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการที่มีศักยภาพเข้ามามีบทบาทและปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
28	แนวทางที่ 5 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยพัฒนาบุคลากรกีฬาผู้พิการประจำแต่ละภูมิภาคของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 7 โครงการ/ กิจกรรม							
29	1) จัดอบรมกีฬายูนิธูประจำปี 5 ภูมิภาค						
30	2) สัมมนาการพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธูร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
31	3) อบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬายูนิธูร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
32	4) จัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายในกีฬายูนิธูแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด						
33	5) ขึ้นทะเบียนสมาชิกกับสมาคมกีฬาจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาค และจังหวัด)						
34	6) อบรมสอบเลื่อนวิทยฐานะ (สายคาดเอว) ร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
35	7) คัดเลือกสมาชิกกีฬายูนิธูเพื่อจัดตั้งหน่วยพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธูประจำภูมิภาค						
1.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
36	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬายูนิธูให้แก่บุคลากรกีฬายูนิธู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ให้ครอบคลุมทุกระดับ						
37	แนวทางที่ 2 สร้างหลักสูตรมาตรฐานของบุคลากรกีฬายูนิธู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) เป็นมาตรฐานสากล						
38	แนวทางที่ 3 สร้างระบบการพัฒนานักกีฬายูนิธู และระบบการพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิธู (ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้บริหาร) เป็นมาตรฐานสากล						
39	แนวทางที่ 4 สนับสนุนและผลักดันให้มีการผลิตเอกสารตำรา และการวิจัยในกีฬายูนิธู ร่วมกับสถาบันการศึกษา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
40	แนวทางที่ 5 ผลักดันการจัดตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬา ยูนิธูที่เป็นมาตรฐานสากล สมาคมกีฬา ยูนิธู แห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
41	1) อบรมกีฬา ยูนิธู ระดับชาติ ร่วมกับการกีฬา แห่งประเทศไทย						
42	2) อบรมหลักสูตรมาตรฐานบุคลากรกีฬา ยูนิธู (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ระดับ A B และ C						
43	3) คัดเลือกและเสาะหานักกีฬา ยูนิธู ที่มีความสามารถเป็น เลิศทั่วประเทศ						
44	3) คัดเลือกและเสาะหาบุคลากรกีฬา ยูนิธู ที่มีความสามารถเป็นเลิศทั่วประเทศ						
45	4) จัดทำระบบการพัฒนา นักกีฬา และบุคลากรกีฬา ยูนิธู (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ที่เป็นมาตรฐาน						
46	5) ผลิตร่างกีฬา ยูนิธู และให้ทุนการวิจัยในกีฬา ยูนิธู						
47	6) จัดตั้งศูนย์การพัฒนาบุคลากรกีฬา ยูนิธู ร่วมมือกับ โรงเรียน สถาบันการศึกษา หรือสโมสรกีฬา ยูนิธู						
1.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬา ยูนิธู แห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
48	แนวทางที่ 1 สนับสนุนการสร้างความร่วมมือกับองค์กร กีฬา ยูนิธู นานาชาติ ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬา ยูนิธู ให้แก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬา ยูนิธู (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร) ในประเทศไทย						
49	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและผลักดันให้นักกีฬา และ บุคลากรกีฬา ยูนิธู ที่มีศักยภาพ ไปอบรมหลักสูตร บุคลากรกีฬา ยูนิธู นานาชาติ และปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร กีฬา ยูนิธู ระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชาติไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
50	แนวทางที่ 3 สนับสนุนและผลักดันให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์การฝึกซ้อมและพัฒนาบุคลากรกีฬาชาติสูระดับนานาชาติ						
51	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชาติให้ มีทักษะและความสามารถด้านภาษาต่าง ๆ						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
52	1) จัดอบรมกีฬาชาติร่วมกับสหพันธ์กีฬาชาติ นานาชาติ						
53	2) คัดเลือกนักกีฬา และบุคลากรกีฬาชาติเพื่อไปอบรม หลักสูตรบุคลากรชาติสูระดับนานาชาติ						
54	3) เสนอตัวเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรกีฬาชาติสูระดับ เอเชียใน ประเทศไทย						
55	4) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการภาษาอังกฤษพื้นฐานและ ภาษาอังกฤษสำหรับกีฬาชาติ						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพการเงิน และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาชาติสู ให้มีมาตรฐานสากล							
2.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และ มหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 การสร้างผลงานกีฬาเพื่อขอรับสนับสนุน งบประมาณจากสถาบันการศึกษาต้นสังกัด						
2	แนวทางที่ 2 สนับสนุนจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬาชาติสูที่เป็น มาตรฐานอย่างเพียงพอ						
3	แนวทางที่ 3 บำรุงรักษาและดูแล อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬาชาติสูอย่างเป็น ระบบ และพร้อมใช้งานสม่ำเสมอ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
4	แนวทางที่ 4 สร้างระบบการใช้งานและการบริการเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมในกีฬาชายไทยอย่างเป็นระบบ						
5	แนวทางที่ 5 ติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
6	1) จัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
7	2) ดูแลรักษาและบำรุงสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในกีฬาชายไทย						
8	3) วางแผนการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันประจำปี						
9	4) ประเมินผลงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ						
2.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาชายไทย ทีมกีฬาชายไทย และชมรมกีฬาชายไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
10	แนวทางที่ 1 การสร้างผลงานของสโมสรและทีมกีฬา เพื่อขอรับสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนากีฬาชายไทยจากภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงผู้ปกครองของนักกีฬา						
11	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาชายไทย ในสโมสรกีฬา ทีมกีฬาชายไทย และชมรมกีฬาชายไทย						
12	แนวทางที่ 3 ปรับปรุงระบบการบำรุงรักษาและการดูแลอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาชายไทยอย่างเป็นระบบ						
13	แนวทางที่ 4 สร้างระบบการให้บริการของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาชายไทยที่เป็นเป็นมาตรฐานสากล						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
14	แนวทางที่ 5 ติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
15	1) ขอกการสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาผู้พิการจากภาครัฐและเอกชน						
16	2) บำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาผู้พิการ						
17	3) จัดรูปแบบการให้บริการของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้พิการ						
18	4) ประเมินผลความพึงพอใจของสมาชิก						
2.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
19	แนวทางที่ 1 การสร้างผลงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาผู้พิการจากภาครัฐบาลภาคเอกชน และสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
20	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้สนับสนุนในการจัดหางบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาผู้พิการให้กับสมาชิกกีฬาผู้พิการ						
21	แนวทางที่ 3 จัดตั้งศูนย์บริการกีฬาผู้พิการประจำแต่ละภูมิภาค (โดยคัดเลือกจากสมาชิกกีฬาผู้พิการที่มีศักยภาพ) ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
22	แนวทางที่ 4 พัฒนาและปรับปรุงระบบการให้บริการบริการด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาผู้พิการที่เป็นเป็นมาตรฐาน						
23	แนวทางที่ 5 ติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาสม่ำเสมอ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอาชีพไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
24	1) สร้างผลงานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ						
25	2) สร้างความเชื่อมั่นสำหรับผู้ให้การสนับสนุนกีฬาอาชีพ						
26	3) คัดเลือกศูนย์บริการกีฬาอาชีพประจำแต่ละภูมิภาค 5 ภูมิภาค						
27	4) วางแผนระบบการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาอาชีพ						
28	5) ประเมินผลความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาอาชีพ						
2.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
29	แนวทางที่ 6 สร้างผลงานและความเชื่อมั่นกับผู้สนับสนุนเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนากีฬาอาชีพจากภาครัฐบาล ภาคเอกชน และองค์กรอื่น ๆ						
30	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดหางบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันในกีฬาอาชีพ						
31	แนวทางที่ 2 พัฒนาและปรับปรุงระบบการดูแลรักษาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล						
32	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือกับผู้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล						
33	แนวทางที่ 4 ติดตามและประเมินผลด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาชายไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
34	1) สร้างและเพิ่มฐานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชายไทยในประเทศไทย						
35	2) กำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ร่วมมือกับผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาชายไทย						
36	3) เผยแพร่มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาชายไทย						
37	4) จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจผู้ให้การสนับสนุนทางการกีฬา						
38	5) ประเมินผลตรวจสอบงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
2.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาชายไทยแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
39	แนวทางที่ 1 สร้างผลงานและความเชื่อมั่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนากีฬาชายไทย จากสหพันธ์กีฬานานาชาติ						
40	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและจัดหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาชายไทยให้กับองค์กรกีฬาชายไทย						
41	แนวทางที่ 3 การให้บริการด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาชายไทยกับสมาชิกกีฬาชายไทยให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ						
42	แนวทางที่ 4 กำหนดมาตรการและมาตรฐานของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาชายไทย						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
43	1) สร้างผลงานของนักกีฬาและบุคลากรชายไทยในระดับนานาชาติให้ประสบความสำเร็จ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
44	2) ขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกกีฬายูนิธูจากองค์กรกีฬานานาชาติ						
45	3) ประเมินผลการให้บริการด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
46	4) กำหนดมาตรฐานอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในกีฬายูนิธู						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐานตาม หลักธรรมาภิบาล							
3.1 ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และ มหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 กำหนดแผนดำเนินงานประจำปีในการ พัฒนากีฬายูนิธูให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬายูนิธู แห่งประเทศไทย						
2	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการนำระบบการบริหารจัดการควบคู่ กับหลักธรรมาภิบาลมาใช้						
3	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการมีบทบาท และส่วนร่วมใน การพัฒนากีฬายูนิธูร่วมกับสมาคมกีฬายูนิธู แห่งประเทศไทย						
4	แนวทางที่ 4 ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ในกีฬายูนิธูอย่างมีมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
5	1) จัดเสวนาเรื่องการกำหนดทิศทาง การพัฒนากีฬายูนิธู ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
6	2) อบรมรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬานั้นหลัก ธรรมาภิบาล						
7	3) ผลักดันให้โรงเรียน และสถาบันการศึกษาเป็นสมาชิก กับสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
8	4) วางแผนดำเนินกิจกรรมกีฬายูนิธูประจำปี						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนชาวไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
9	5) ประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ และ หลักธรรมภิบาล ประจำปี						
3.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยืน ทีมกีฬาอายุยืน และชมรมกีฬาอายุยืน ควรมี การดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
10	แนวทางที่ 1 กำหนดแผนการดำเนินงานประจำปีในการ พัฒนากีฬาอายุยืนให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬาอายุยืนแห่ง ประเทศไทย						
11	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการนำระบบการบริหารจัดการควบคุม กับหลักธรรมภิบาลมาใช้						
12	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการมีส่วนร่วมและบทบาทใน การพัฒนากีฬาอายุยืนร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยืนแห่ง ประเทศไทย						
13	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมการนำระเบียบและข้อบังคับของ สมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทยมาใช้ปฏิบัติจริง						
14	แนวทางที่ 5 ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน ต่าง ๆ อย่างมีมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
15	1) จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีของสโมสรกีฬาและ ทีมกีฬาอายุยืน						
16	2) อบรมเรื่องระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ และ หลักธรรมภิบาล						
17	3) ผลักดันให้สโมสรกีฬาเป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬา อายุยืนแห่งประเทศไทย						
18	4) ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสนใจกับผู้สนับสนุน						
19	5) อบรมและเผยแพร่ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของ สมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทย						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
20	6) ประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารประจำทุกเดือน						
3.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 6 แนวทาง ดังนี้							
21	แนวทางที่ 1 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
22	แนวทางที่ 2 สร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เน้นหลักธรรมาภิบาลให้เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
23	แนวทางที่ 3 สร้างความร่วมมือการดำเนินงานกีฬาร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
24	แนวทางที่ 4 คัดเลือกคณะกรรมการในส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัดที่เหมาะสมเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากีฬาผู้พิการร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
25	แนวทางที่ 5 นำระเบียบและข้อบังคับของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทยมาใช้ปฏิบัติจริง						
26	แนวทางที่ 6 ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ อย่างมีมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 7 โครงการ/ กิจกรรม							
27	1) จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาผู้พิการ (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)						
28	2) จัดระบบการบริหารงานกีฬาผู้พิการ ควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล						
29	3) จัดอบรมการพัฒนากีฬาร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
30	4) กำหนดเกณฑ์และคัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
31	5) จัดอบรมระเบียบและข้อบังคับของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
32	6) ประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ (ชนิดกีฬาผู้พิการ)						
3.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 6 แนวทาง ดังนี้							
33	แนวทางที่ 1 กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาผู้พิการให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬาขององค์กรกีฬาหลักของประเทศไทย						
34	แนวทางที่ 2 สร้างระบบการบริหารจัดการที่เป็นไปตามมาตรฐานโดยเน้นหลักธรรมาภิบาล						
35	แนวทางที่ 3 สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ในกีฬาผู้พิการ และมีระบบการคัดเลือกบุคลากรกีฬาเข้าไปทำหน้าที่ในสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นมาตรฐาน						
36	แนวทางที่ 4 สนับสนุนและผลักดันการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากีฬาร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ในระดับชาติ						
37	แนวทางที่ 5 สร้างระเบียบ และข้อบังคับของสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นมาตรฐาน						
38	แนวทางที่ 6 สร้างระบบการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ (ภายใน) เป็นมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 7 โครงการ/ กิจกรรม							
39	1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาผู้พิการโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน						
40	2) จัดระบบการบริหารจัดการเน้นหลักธรรมาภิบาลในองค์กรกีฬา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
41	3) จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการกีฬายูนิธู						
42	4) สร้างเกณฑ์คัดเลือกบุคลากรกีฬาที่มีศักยภาพ						
43	5) สร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาในระดับชาติ						
44	6) จัดทำระเบียบ และข้อบังคับภายในกีฬายูนิธู						
45	7) ประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ (กีฬายูนิธู)						
3.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 6 แนวทาง ดังนี้							
46	แนวทางที่ 1 กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬายูนิธูที่เป็นมาตรฐานสากลสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนากีฬายูนิธูในระดับนานาชาติ						
47	แนวทางที่ 2 สร้างระบบการบริหารจัดการกีฬายูนิธูที่เป็นตามมาตรฐานสากล โดยเน้นแนวทางหลัก ธรรมชาติบาล						
48	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายประสานงานร่วมกับองค์กรกีฬายูนิธูต่างประเทศ						
49	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมและผลักดันให้องค์กรกีฬายูนิธูมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากีฬายูนิธูร่วมกันในระดับนานาชาติ						
50	แนวทางที่ 5 สร้างระเบียบและข้อบังคับกีฬายูนิธูที่เป็นมาตรฐานสากลในระดับนานาชาติ						
51	แนวทางที่ 6 สร้างระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
52	1) สัมมนาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูนิธูระดับนานาชาติ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้ไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
53	2) จัดระบบการบริหารจัดการกีฬาควบคู่กับหลัก ธรรมาภิบาล						
54	3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาผู้ไทย ในต่างประเทศ						
55	4) สัมมนาผู้บริหารองค์กรกีฬาผู้ไทยระดับนานาชาติ						
56	5) จัดอบรมระเบียบและข้อบังคับร่วมกับองค์กรกีฬา ผู้ไทยนานาชาติ						
57	6) ประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ กีฬาผู้ไทย (ในระดับ นานาชาติ)						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาผู้ไทยให้เป็นมาตรฐานสากล							
4.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และ มหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ไทย ระหว่างโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่เป็นระบบ และ มาตรฐานตามสมาคมกีฬาผู้ไทยแห่งประเทศไทยกำหนด ไว้						
2	แนวทางที่ 2 ผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาผู้ไทยในกีฬา นักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาพลศึกษา และกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย รวมถึงกีฬาภายในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ						
3	แนวทางที่ 3 ติดตามและการประเมินผลการจัดการ แข่งขันกีฬาผู้ไทยร่วมกับสมาคมกีฬาผู้ไทย แห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
4	1) อบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ไทยตาม มาตรฐานสมาคมกีฬาผู้ไทยแห่งประเทศไทย						
5	2) จัดการแข่งขันกีฬาผู้ไทยร่วมกับสมาคมกีฬาผู้ไทย แห่งประเทศไทย						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนชาวไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
6	3) จัดการแข่งขันกีฬาอายุยืนระหว่าง โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา						
7	4) จัดส่งนักกีฬาอายุยืนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอายุยืนในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาสถาบันการศึกษาต่าง ๆ						
8	5) ประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยืนของนักกีฬา						
4.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาอายุยืน ทีมกีฬาอายุยืน และชมรมกีฬาอายุยืน ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
9	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันที่มีความทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล						
10	แนวทางที่ 2 สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยืนที่เป็นระบบมาตรฐานตามที่สมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทยกำหนด						
11	แนวทางที่ 3 ส่งเสริม และผลักดันให้มีการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยืน						
12	แนวทางที่ 4 มีการติดตามและการประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬาอายุยืนร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
13	1) อบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สตามมาตรฐานสมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทย						
14	2) จัดอบรมกติกาการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สประจำปี						
15	3) จัดการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สร่วมกับสมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทย						
16	4) จัดการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬาและทีมกีฬาอายุยืน						
17	5) ประเมินผลการแข่งขันกีฬายูนิเวอร์สของนักกีฬา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
4.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
18	แนวทางที่ 1 ปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขัน ที่มีความทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล						
19	แนวทางที่ 2 สนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคอส ชิงแชมป์แต่ละภูมิภาคที่เป็นระบบครอบคลุมทุกแต่ละ ภูมิภาค 5 ภูมิภาค และเป็นไปตามมาตรฐานที่สมาคมกีฬา ยูนิคอสแห่งประเทศไทยกำหนดไว้						
20	แนวทางที่ 3 ผลักดันให้มีการแข่งขันกีฬายูนิคอสแต่ละ ภูมิภาค เขต และจังหวัด ทั่วประเทศไทย						
21	แนวทางที่ 4 มีการติดตามและการประเมินผลการจัดการ แข่งขันกีฬายูนิคอสมาเสมอควบคู่กับสมาคมกีฬายูนิคอส แห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
22	1) จัดอบรมกติกการแข่งขันกีฬายูนิคอส						
23	2) อบรมรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬายูนิคอสตาม มาตรฐานการกีฬาแห่งประเทศไทย						
24	3) เสนอตัวเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ ภูมิภาค (5 ภูมิภาค)						
25	4) จัดการแข่งขันกีฬายูนิคอสประจำภูมิภาค และจังหวัด						
26	5) ประเมินผลการแข่งขันกีฬายูนิคอสในภูมิภาค เขต และ จังหวัด						
4.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
27	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬายูนิคอส						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนชาวไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
28	แนวทางที่ 2 จัดการแข่งขันกีฬาอายุยืนที่เป็นมาตรฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศไทย						
29	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาอายุยืนในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ได้แก่ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น						
30	แนวทางที่ 4 ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬาอายุยืนให้มีความทันสมัยตามมาตรฐาน พร้อมทั้งผลักดันระบบการเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) ในกีฬาอายุยืน						
31	แนวทางที่ 5 สร้างระบบการติดตามและการประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยืนในทุกระดับที่เป็นมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
32	1) อบรมรูปแบบการแข่งขันกีฬาอายุยืนตามมาตรฐานระดับชาติ						
33	2) จัดการแข่งขันกีฬาอายุยืนชิงแชมป์แห่งประเทศไทย						
34	3) เสนอกีฬาอายุยืนให้บรรจุในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ						
35	4) จัดอบรมกติกาการแข่งขันกีฬาอายุยืน และระบบเก็บสะสมคะแนนการแข่งขัน (Ranking) กีฬาอายุยืน						
36	5) ประเมินผลการแข่งขันกีฬาอายุยืนทุกรายการในประเทศไทย						
4.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอายุยืนแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
37	แนวทางที่ 1 เผยแพร่และปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬาอายุยืนให้มีความทันสมัยตามมาตรฐานสากล						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้ไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
38	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและผลักดันให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาผู้ไทยระดับนานาชาติในประเทศไทยที่เป็นมาตรฐานสากล						
39	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและผลักดันให้มีการบรรจุกีฬาผู้ไทยในกีฬา ซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และกีฬาระดับนานาชาติอื่น ๆ						
40	แนวทางที่ 4 สร้างระบบการติดตามและประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้ไทยในระดับนานาชาติที่เป็นมาตรฐานสากล						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
41	1) จัดอบรมรูปแบบการแข่งขันระดับนานาชาติ						
42	2) เสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติในประเทศไทย						
43	3) เผยแพร่การแข่งขันกีฬาผู้ไทยในภูมิภาคเอเชีย และภูมิภาคอื่น ๆ ให้เป็นที่ยอมรับ						
44	4) ประเมินผลการแข่งขันกีฬาผู้ไทยในระดับนานาชาติ						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร							
5.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬาผู้ไทยให้ครอบคลุมทุกศาสตร์สาขาวิชามาประยุกต์ใช้ในกีฬาผู้ไทยอย่างจริงจัง						
2	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมกีฬาผู้ไทยให้กับครูพลศึกษาและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา						
3	แนวทางที่ 3 สร้างร่วมมือในการรับนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา						
4	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬาผู้ไทยในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
5	1) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬาผู้พิการในสถาบันการศึกษา						
6	2) ประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้						
7	3) จัดสัมมนากีฬาผู้พิการสำหรับนักวิทยาศาสตร์การศึกษา						
8	4) โครงการนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาไปตามหน่วยงานต่าง ๆ						
9	5) ให้ทุนวิจัยและสร้างนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬาผู้พิการ						
5.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาผู้พิการ ทีมกีฬาผู้พิการ และชมรมกีฬาผู้พิการ ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
10	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬาผู้พิการให้ครบทุกศาสตร์สาขาวิชาในสโมสรกีฬาผู้พิการอย่างสม่ำเสมอ						
11	แนวทางที่ 2 นำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ในกีฬาผู้พิการใช้อย่างจริงจัง						
12	แนวทางที่ 3 ประสานงานร่วมมือกับหน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ						
13	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำสโมสรกีฬาผู้พิการ						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
14	1) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในกีฬาผู้พิการในสโมสรและทีมกีฬา						
15	2) ประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูธิตูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
16	3) เสวนาแลกเปลี่ยนความรู้กับหน่วยงานด้านด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา						
17	4) ให้บริการนักวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่สโมสรกีฬา						
18	5) รับสมัครและจ้างนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา						
5.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
19	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตูให้ครบทุกศาสตร์ สาขาวิชาให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด						
20	แนวทางที่ 2 ประสานงานร่วมมือกับ องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาในการพัฒนานักกีฬา						
21	แนวทางที่ 3 จัดทำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูธิตู						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
22	1) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูธิตูในแต่ละภูมิภาค เขต และจังหวัด						
23	2) อบรมหลักสูตรมาตรฐานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด						
24	3) โครงการรับสมัครและจ้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ประจำภูมิภาค เขต และจังหวัด						
25	4) ประเมินผลการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาไปใช้						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
26	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิธูให้ครบทุกศาสตร์สาขาวิชาให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เขต และจังหวัด						
27	แนวทางที่ 2 ประสานงานร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา						
28	แนวทางที่ 3 จัดทำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิธู						
29	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
30	แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิธูของสมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
31	1) จัดทำเว็บไซต์ หรือ Facebook เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิธู						
32	2) อบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิธูระดับชาติ						
33	3) โครงการรับสมัครและจ้างนิสิตฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา						
34	4) ให้ทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในกีฬายูนิธู						
35	5) ประเมินผลการนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูนิธูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
5.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬายูนิธูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
36	แนวทางที่ 1 เผยแพร่ความรู้ศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาของต่างประเทศให้แก่สมาชิกกีฬายูนิธูอย่างถูกต้อง						
37	แนวทางที่ 2 ประสานงานความร่วมมือกับองค์กร หรือหน่วยงานต่างประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา						
38	แนวทางที่ 3 คัดเลือกและส่งตัวแทนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมต่างประเทศในระดับนานาชาติ						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
39	1) เผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจากต่างประเทศทางเว็บไซต์ หรือ สื่อออนไลน์						
40	2) อบรมหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับกีฬายูนิธูระดับนานาชาติ ร่วมกับองค์กรต่างประเทศ						
41	3) คัดเลือกและส่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพไปอบรมต่างประเทศ						
42	4) ให้ทุนระดับนานาชาติสำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีผลงานดีเด่น						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิธู							
6.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬายูนิธูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
2	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูนิธูระหว่างโรงเรียน และสถาบันการศึกษา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้ไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
3	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการสร้างนักกีฬาผู้ไทยต้นแบบ (Idol) ภายในโรงเรียน และสถาบันการศึกษา						
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม							
4	1) จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และเชิญเกียรติของ บุคลากรกีฬาผู้ไทยที่ประสบความสำเร็จ						
5	2) จัดกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนและ สถาบันการศึกษา						
6	3) คัดเลือกและสรรหานักกีฬาผู้ไทยต้นแบบ Ju-Jitsu idol						
6.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาผู้ไทย ทีมกีฬาผู้ไทย และชมรมกีฬาผู้ไทย ควรมี การดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
7	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬา ผู้ไทย รวมถึงบุคลากรกีฬาผู้ไทยในสโมสรกีฬา ทีมกีฬา ผู้ไทยที่ประสบความสำเร็จให้เห็นเป็นที่ประจักษ์						
8	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ปลูกกระแสค่านิยมกีฬาผู้ไทยระหว่างสโมสร และทีม กีฬาผู้ไทย						
9	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบ ต่อสังคมของสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้ไทยกับชุมชน						
10	แนวทางที่ 4 สนับสนุนการสร้างนักกีฬาผู้ไทยต้นแบบ (Idol) ภายในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาผู้ไทย						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
11	1) จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และเชิญเกียรติบุคลากร กีฬาที่ประสบความสำเร็จ						
12	2) จัดกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ระหว่างสโมสรกีฬาและ ทีมกีฬาผู้ไทย						
13	3) จัดกิจกรรมทำประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่น						
14	4) คัดเลือกและสรรหานักกีฬาผู้ไทยต้นแบบ Ju-Jitsu idol						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ
6.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
15	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬา ยูยิตซูในส่วนภูมิภาค เขต และจังหวัด						
16	แนวทางที่ 2 สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตซูร่วมกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และท้องถิ่น ในภูมิภาค เขต และจังหวัดต่าง ๆ						
17	แนวทางที่ 3 สนับสนุนและผลักดันสร้างความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคมของกีฬายูยิตซูกับชุมชนในส่วนภูมิภาค เขต และ จังหวัด						
18	แนวทางที่ 4 สร้างนักกีฬายูยิตซูต้นแบบ (Idol) ระดับ ภูมิภาค เขต และจังหวัด						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
19	1) ประชาสัมพันธ์ และเชิญเกียรติบุคคลากรกีฬายูยิตซู						
20	2) จัดกิจกรรมสัมพันธ์เครือข่ายกีฬายูยิตซูในส่วนภูมิภาค						
21	3) สร้างความร่วมมือกับสื่อท้องถิ่นทุกภาคส่วน						
22	4) กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬายูยิตซูใน ชุมชน						
23	5) สร้างและคัดเลือกนักกีฬายูยิตซูต้นแบบ (Ju-Jitsu idol)						
6.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬายูยิตซูแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 5 แนวทาง ดังนี้							
24	แนวทางที่ 1 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬายูยิตซู รวมถึงบุคคลากรกีฬายูยิตซูที่ประสบความสำเร็จให้เห็น เป็นที่ประจักษ์						
25	แนวทางที่ 2 สร้างเครือข่ายการทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วม ปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูยิตซูทุกระดับ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
26	แนวทางที่ 3 ผลักดันการสร้างควมรับผิดชอบต่อสังคมของกีฬาเยาวชนกับชุมชนในระดับประเทศไทย						
27	แนวทางที่ 4 สร้างความร่วมมือกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ในการสร้างกระแสค่านิยมกีฬาเยาวชนในประเทศไทย						
28	แนวทางที่ 5 สร้างนักกีฬาเยาวชนทีมชาติไทยต้นแบบ (Idol)						
ประกอบด้วย 5 โครงการ/ กิจกรรม							
29	1) เชิดชูเกียรตินักกีฬาและบุคลากรกีฬาเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ						
30	2) จัดกิจกรรมผู้บริหารพบเครือข่ายสมาชิกเยาวชน						
31	3) จัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กีฬาเยาวชน						
32	4) สร้างความร่วมมือกับสื่อภาครัฐบาล ภาคเอกชน และสื่อท้องถิ่น ทุกภาคส่วน						
33	5) สร้างและคัดเลือกนักกีฬาเยาวชนทีมชาติไทยต้นแบบ (Ju-Jitsu idol)						
6.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาเยาวชนแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
34	แนวทางที่ 1 สนับสนุนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬาเยาวชนในระดับนานาชาติ						
35	แนวทางที่ 2 สร้างเครือข่ายระหว่างประเทศให้มีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยมการเล่นกีฬาเยาวชน						
36	แนวทางที่ 3 สร้างความร่วมมือกับสื่อต่างประเทศในการเผยแพร่การเล่นกีฬาเยาวชน						
37	แนวทางที่ 4 ผลักดันนักกีฬาเยาวชนทีมชาติไทยที่ประสบความสำเร็จในนามชาติมาเป็นต้นแบบ (Idol) ในกีฬาเยาวชน						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬายูยิตซูไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
38	1) เผยแพร่กีฬายูยิตซูโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (Youtube, Facebook เป็นต้น)						
39	2) สร้างเครือข่ายกีฬายูยิตซูโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (Facebook และ Line เป็นต้น)						
40	3) จัดทำเว็บไซต์ และเครือข่ายสื่อออนไลน์และความร่วมกับสื่อต่างประเทศ						
41	4) คัดเลือกนักกีฬาทีมชาติไทยต้นแบบ (Ju-Jitsu idol) ที่ประสบความสำเร็จระดับนานาชาติ						
ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมสวัสดิการอย่างยั่งยืน							
7.1 ระดับชมรม โรงเรียน และสถาบันการศึกษา โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
1	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตซูที่สร้างชื่อเสียงในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา						
2	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการจัดโครงการพิเศษทางการกีฬาในโรงเรียนและสถาบันการศึกษแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬายูยิตซูที่มีผลงานดีเด่น						
3	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตซูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาร่วมกับองค์กรสนับสนุนต่าง ๆ เช่น กองกีฬา ชมรมศิษย์เก่า เป็นต้น						
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม							
4	1) คัดเลือกให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง						
5	2) โครงการผู้มีความสามารถพิเศษทางการกีฬายูยิตซู						
6	3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูยิตซูในโรงเรียน และสถาบันการศึกษา						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					
		5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ
7.2 ระดับสโมสรกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาเยาวชน ทีมกีฬาเยาวชน และชมรมกีฬาเยาวชน ควรมีการดำเนินการ 3 แนวทาง ดังนี้							
7	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาเยาวชนที่สร้างชื่อเสียงในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาเยาวชน						
8	แนวทางที่ 2 สนับสนุนการช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาเยาวชนจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาเยาวชน						
9	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างรายได้และประกอบเป็นอาชีพเสริมจากกีฬาเยาวชนได้อย่างยั่งยืน						
ประกอบด้วย 3 โครงการ/ กิจกรรม							
10	1) คัดเลือกให้ทุนและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาเยาวชนที่สร้างชื่อเสียง						
11	2) ให้เงินช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสโมสรกีฬาและทีมกีฬาเยาวชน						
12	3) จัดกิจกรรมหารัสปรับการณ์กีฬาเยาวชนสร้างรายได้เสริม						
7.3 ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย (ส่วนภูมิภาคและจังหวัด) ควรมีการดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
13	แนวทางที่ 1 การส่งเสริมทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาเยาวชนที่สร้างชื่อเสียงในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด						
14	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและผลักดันให้กีฬาเยาวชนเข้าสู่กองทุนและโครงการต่าง ๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย						
15	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาเยาวชนจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาเยาวชน						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
16	แนวทางที่ 4 สนับสนุนการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการที่ทำผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์ในระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ร่วมกับสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย						
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
17	1) เชิดชูเกียรติและเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียง (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)						
18	2) โครงการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาผู้พิการตามมาตรฐานเข้าสู่โครงการต่าง ๆ						
19	3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการ (ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด)						
20	4) คัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการที่ทำผลงานดีเด่น เพื่อเลื่อนระดับวิทยฐานะกีฬาผู้พิการ						
7.4 ระดับชาติ สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการดำเนินการ 6 แนวทาง ดังนี้							
21	แนวทางที่ 1 สนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ						
22	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและปรับปรุงระบบสวัสดิการในกีฬาผู้พิการให้มีศักยภาพมากขึ้น						
23	แนวทางที่ 3 สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาผู้พิการ						
24	แนวทางที่ 4 สนับสนุนการเลื่อนระดับวิทยฐานะให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาผู้พิการที่ทำผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์ระดับชาติ						
25	แนวทางที่ 5 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้การคัดเลือกบุคลากรกีฬาในการเข้าทำงานและการประกอบอาชีพ						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอาชีพไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
26	แนวทางที่ 6 ติดตามและประเมินผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐาน						
ประกอบด้วย 6 โครงการ/ กิจกรรม							
27	1) เชิดชูเกียรติและมอบเงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในระดับชาติ						
28	2) สร้างระบบสวัสดิการในกีฬาอาชีพที่เป็นมาตรฐาน						
29	3) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพ (ระดับชาติ)						
30	4) การเลื่อนระดับวิทยฐานะกับบุคลากรกีฬาอาชีพระดับชาติที่ทำผลงานดีเด่น						
31	5) สร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ในการรับสมัครเข้าทำงาน						
32	6) ประเมินผลระบบสวัสดิการ						
7.5 ระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรดำเนินการ 4 แนวทาง ดังนี้							
33	แนวทางที่ 1 สนับสนุนการให้ทุนการศึกษา และเงินรางวัลแก่นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ						
34	แนวทางที่ 2 สนับสนุนและผลักดันการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพในระดับนานาชาติ						
35	แนวทางที่ 3 สร้างและส่งเสริมระบบสวัสดิการระดับนานาชาติ ให้แก่องค์กรสมาชิกที่เป็นมาตรฐาน						
36	แนวทางที่ 4 ติดตามและประเมินผลระบบสวัสดิการให้เป็นมาตรฐาน						

ข้อ	ประเด็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยืนชาวไทย สู่ความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ประกอบด้วย 4 โครงการ/ กิจกรรม							
37	1) เชิดชูเกียรติให้ทุนการศึกษาและให้เงินรางวัลแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยืนที่สร้างชื่อเสียงในระดับนานาชาติ						
38	2) จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอายุยืนระดับนานาชาติ						
39	3) จัดวางระบบสวัสดิการตามมาตรฐาน						
40	4) ประเมินผลระบบสวัสดิการในกีฬาอายุยืน						

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

วันที่สัมภาษณ์.....เดือน.....พ.ศ.....

เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....น.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

รหัสผู้ให้สัมภาษณ์.....

วุฒิการศึกษา.....อาชีพ/ ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่.....

โทรศัพท์..... E-mail:

ตอนที่ 2 ทศนะความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อส่งเสริม

นักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. ท่านคิดว่าจากเอกสารการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศในแต่ละประเด็นกลยุทธ์ 9 ประเด็น มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ หรือไม่อย่างไร

2. ท่านคิดว่าจากเอกสารในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬาอายุยิตสูเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬาอายุยิตสู ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬาอายุยิตสูให้มีมาตรฐานสากล ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬาอายุยิตสูให้เป็นมาตรฐานสากล ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมกีฬาอายุยิตสู ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬาอายุยิตสูให้มีมาตรฐาน และประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการในกีฬาอายุยิตสู มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร และแนวทางการดำเนินการ โครงการ/ กิจกรรม ที่มาสนับสนุน ประเด็นกลยุทธ์ในแต่ละระดับนั้น มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ หรือไม่อย่างไร

3. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ในการส่งเสริมนักกีฬาอายุยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศในการนำไปปฏิบัติอย่างไร

ภาคผนวก จ
ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ในศึกษาสภาพและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมนักกีฬาอายุจิตสูงไทยสู่ความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการพัฒนานักกีฬาอายุจิตสูงเพื่อความเป็นเลิศ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จำนวน 7 คน เพื่อศึกษาสภาพในการส่งเสริมนักกีฬาอายุจิตสูงไทยสู่ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อดำเนินการและส่งเอกสารในการสัมภาษณ์ก่อนวัน เวลา และสถานที่ ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดให้เข้าพบเพื่อสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยคัดสรรและสรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ดังนี้

สภาพแวดล้อมภายในตามกรอบแนวคิด SIPOC

1. ด้านแหล่งผลิตนักกีฬา หรือผู้ให้การสนับสนุน (Supplier)

“ปัจจุบันแหล่งผลิตนักกีฬาหลัก ๆ มี 2 แหล่ง คือ จากทีม สโมสร และชมรมกีฬาอายุจิตสูงยังขาดระดับโรงเรียนที่ยังไม่ค่อยให้การสนับสนุนกีฬาอายุจิตสูง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“นักกีฬาส่วนใหญ่มาจากทีม สโมสร และชมรมกีฬา ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แต่ส่วนมากจะมาจากกรุงเทพฯ และภาคกลาง ตามภูมิภาคต่าง ๆ ยังมีจำนวนนักกีฬา และทีม สโมสรน้อยอยู่ มีการเติบโตที่ดีในระดับหนึ่งและยังขาดผู้สนับสนุนภาคเอกชน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“แหล่งที่ผลิตนักกีฬาส่วนใหญ่มาจากทีม สโมสร และชมรมกีฬาที่เป็นผู้ประกอบการส่วนน้อยจะมาจากโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพราะกีฬาอายุจิตสูงยังไม่เป็นที่นิยม นักกีฬาปริมาณน้อย และยังไม่เป็นที่รู้จักทั่วไป ปัญหาที่พบยังไม่มียุทธศาสตร์กีฬาอายุจิตสูงที่เป็นกีฬาอายุจิตสูงแท้ 100 เปอร์เซ็นต์ คือ ยังเป็นกีฬาที่ควบคู่กับกีฬานชนิดอื่น เช่น ยูโด เทควันโด มีโอกาสที่เขาจะไม่ดำเนินการในกีฬาอายุจิตสูงต่อไปได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“นักกีฬาส่วนใหญ่ดึงมาจากนักกีฬานชนิดอื่น เช่น นักกีฬาเทควันโด ยูโด และมวยปล้ำ ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้สามารถทำผลงานได้ดีในกีฬาอายุจิตสูง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ตอนนี้ นักกีฬาส่วนใหญ่จะมาจากชมรมสมัครเล่นเอกชนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นสถาบันการศึกษา จากการแข่งขันกีฬาอายุจิตสูงชิงชนะเลิศประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 มีนักกีฬาประมาณ 400 กว่าคน ในปี พ.ศ. 2559 มีนักกีฬาประมาณ 800 กว่าคน สำหรับองค์กรที่ให้การสนับสนุนจะเป็นองค์กรเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งปัจจุบันได้รับการตอบรับมากขึ้น เช่น การจัดการแข่งขัน ปัจจุบันได้รับการสนับสนุนจากบริษัทเดอะมอลล์ กรุ๊ป ในเรื่องสถานที่ ส่วนสถานฝึกเอกชนเป็นผู้ผลิตนักกีฬาตั้งแต่รุ่นเยาวชนจนถึงประชาชนทำให้ประชากรกีฬาเพิ่มขึ้นทุกปี” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ผู้สนับสนุนกีฬายูนิติกอล์ฟ คือ สมาคมกีฬายูนิติกอล์ฟแห่งประเทศไทย จะรวมตั้งแต่ นายกสมาคม เลขาธิการ ผู้บริหาร กรรมการ รวมถึงเจ้าหน้าที่ในสมาคมกีฬา แหล่งสนับสนุนหรือแหล่งผลิตนักกีฬายูนิติกอล์ฟที่สำคัญ คือ โรงเรียน และสถาบันการศึกษา รวมถึงสโมสรกีฬา และหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนโรงเรียนกีฬาในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนานักกีฬายูนิติกอล์ฟได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

“การพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติกอล์ฟดำเนินการไปในทางที่ดี มีการจัดการอบรมเผยแพร่ความรู้ในกีฬายูนิติกอล์ฟเพิ่มขึ้น ทำให้มีนักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกอล์ฟเพิ่มขึ้น มีผลงานได้รับเหรียญรางวัลต่าง ๆ ผู้ตัดสินสามารถสอบเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติได้ ผู้บริหารมีการอบรมหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานสากล ส่วนงบประมาณหลักจะได้รับการเงินอุดหนุนจากกีฬาแห่งประเทศไทย และการสอบวิทยฐานะกีฬายูนิติกอล์ฟ เรื่องของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แต่ละทีมกีฬาจะต้องเป็นผู้ดำเนินการจัดหาเอง โดยมีมาตรฐานของสมาคมกีฬายูนิติกอล์ฟแห่งประเทศไทยรับรองได้แก่ สถานที่ นวมมือ นวมขา ฟันยาง และชุดการแข่งขัน ในปัจจุบันกีฬายูนิติกอล์ฟมีการแข่งขันในระดับต่าง ๆ มากขึ้น เช่น กีฬาเยาวชนแห่งชาติ มีจำนวนนักกีฬาที่ลงแข่งขันในรอบคัดเลือก 5 ภาค มีจำนวนประมาณ 100 คน ในแต่ละภาค ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีทั้ง นักกีฬา บุคลากร ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“นักกีฬาและบุคลากรกีฬายูนิติกอล์ฟยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากองค์กร หน่วยงานต่าง ๆ เพราะเป็นกีฬาที่เข้ามาใหม่ในประเทศไทย ประกอบกับกีฬาประเภทการต่อสู้ในประเทศไทยมีหลายชนิด และมีกีฬามวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติทำให้กีฬายูนิติกอล์ฟกีฬาทางเลือกหนึ่งเท่านั้น ส่วนด้านงบประมาณมาจาก 2 ส่วน คือ 1) จากกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งจะได้รับการสนับสนุนปีละประมาณ 300,000-400,000 บาทต่อปี ตามเกณฑ์การประเมินจากกีฬาแห่งประเทศไทย และ 2) ผู้สนับสนุนภาคเอกชน ในกีฬายูนิติกอล์ฟยังไม่มีผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ แต่จะเป็นการสนับสนุนรายครั้งสำหรับการจัดการแข่งขันมากกว่า และเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ ส่วนใหญ่นำเข้ามาจากประเทศจีน ได้วัน และฮ่องกง ส่วนที่ผลิตในประเทศไทยยังไม่ค่อยได้รับความนิยมนัก” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“บุคลากรกีฬายูนิติกอล์ฟส่วนใหญ่มาจากกีฬาชนิดอื่น ทำให้การถ่ายทอดความรู้กีฬายูนิติกอล์ฟจะไม่ใช่ 100 เปอร์เซ็นต์ จะมีกีฬาอื่น ๆ มาผสม ด้านงบประมาณ ปัจจุบันผู้ปกครองนักกีฬาจะเป็นผู้สนับสนุนที่ดีมากทางหนึ่ง และได้งบประมาณจากการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาจังหวัด หรือจังหวัด แต่ไม่มากนัก และอีกส่วนได้จากการเปิดสอนกีฬายูนิติกอล์ฟ ปัญหาที่สำคัญของกีฬายูนิติกอล์ฟ คือ

ชุด และอุปกรณ์กีฬาชุดมีราคาสูง ทำให้มีผลกระทบต่อจิตใจเลือกเล่นกีฬาหรือ ออกกำลังกาย และปัญหาอีกอย่าง คือ ส่วนใหญ่คนทั่วไปไม่รู้จักกีฬาชุด คืออะไร เล่นอย่างไร” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“บุคลากรกีฬาชุดมีปริมาณเพียงพอ แต่ยังไม่มีความรู้ที่ดี นักกีฬาทีมชาติที่ป้อนให้กับ กีฬาชุดยังเป็นชุดเก่า ๆ อย่างเดียวไม่มีชุดใหม่ ๆ หรือชุด A B C D สมาคมกีฬาชุดควรเปิด โอกาสให้นักกีฬารุ่นที่ศักยภาพเข้ามามีบทบาทในต่างประเทศบ้าง ส่วนงบประมาณที่ได้มารับ มาจาก 2 ส่วน คือ จาการเปิดสอน กับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยของจังหวัด ประมาณ 30,000 บาทต่อปี ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ ทำให้พลาดข่าวสารบางอย่าง ฉะนั้นอยากให้สมาคมกีฬาชุดแจ้งข่าวสารทั้งเป็นเอกสารและข่าว สื่ออินเทอร์เน็ต ทั้ง 2 ทาง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ขณะนี้ผู้ฝึกสอนระดับสายดำ จำนวนทั้งสิ้น 300 กว่าคน เป็นผู้ฝึกสอนที่ผ่านการอบรม ผู้ตัดสินยังมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการทำหน้าที่ เนื่องจากเริ่มมีรายการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นกว่า และนักกีฬาส่วนใหญ่มาจากกีฬาหลายประเภท เช่น เทควันโด ยูโด และกีฬาต่อสู้แขนงอื่น จึงทำให้ มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในส่วนงบประมาณได้รับจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปี นอกจากนี้มีรายได้จากการทดสอบปรับคุณวุฒิสายสี ค่าสมัครสมาชิกสมาคม ซึ่งไม่เพียงพอต่อ การบริหารจัดการจัดการแข่งขัน ซึ่งต้องขอรับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนในการจัดการแข่งขัน เป็นครั้งคราว วัสดุ อุปกรณ์ ชุดแข่งขัน และสนามฝึกซ้อมยังมีราคาที่สูงอยู่ เนื่องจากต้องสั่งนำเข้า จากต่างประเทศ ภายในประเทศไม่มีการผลิต ในส่วนการดำเนินการต่าง ๆ มีการบริหาร อบรม พัฒนาบุคลากรกีฬา ภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามแผน ยุทธศาสตร์ของสมาคมกีฬาชุดโดยคะแนนของสมาคมจากการจัดอันดับอยู่ในเกณฑ์ดี” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“บุคลากรกีฬาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะเป็นหรือมาจากสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬา ชุดฯ ซึ่งไม่ได้มีการคัดเลือกให้เหมาะสม หรือมีเวลาให้กับการมาทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาชุดฯ ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการ ส่วนของงบประมาณมีการกีฬาแห่ง ประเทศไทยเป็นองค์กรหลักที่สนับสนุนงบประมาณให้แก่สมาคมกีฬาฯ โดยจะให้เงินอุดหนุนใน ระดับหนึ่ง และสมาคมกีฬาจะต้องหาผู้สนับสนุนงบประมาณที่จะมาให้การสนับสนุนเอง ปัจจุบัน ปัญหาส่วนใหญ่คือผู้บริหารสมาคมกีฬาชุดฯ ยังไม่มีความเข้าใจอย่างทอ่งแท้ ในเรื่อง 1) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสมาคมกีฬาชุดฯ 2) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย 3) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬาชุดนานาชาติ 4) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬา

ยูธิสูเอเชีย 5) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของคณะกรรมการโอลิมปิก 6) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ WADA 7) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ CAT 8) จริยธรรม-ผลประโยชน์ทับซ้อน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

3. ด้านกระบวนการ (Process)

“มีสมาคมกีฬายูธิสูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการพัฒนามีการวางแผน ยุทธศาสตร์ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว โดยเน้นที่ความเป็นเลิศ มีการดำเนินงานในการจัดอบรม บุคลากรกีฬา มีการส่งบุคลากรไปอบรมต่างประเทศ มีการจัดการแข่งขัน การจัดการองค์กรเป็นตาม พรบ.กีฬาใหม่ บริหารงานโดยนายกสมาคม เลขานุการ และกรรมการบริหารฝ่ายต่าง ๆ โครงสร้าง องค์กรเป็นไปตามสายงานของกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ การนำแผนไปปฏิบัติมีทั้งบรรลุ เป้าหมายและไม่บรรลุเป้าหมาย มีการตรวจสอบการทำงานโดยกีฬาแห่งประเทศไทย และมีการ ประเมินการทำงานภายในอีกครั้ง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“มีการวางแผนดำเนินงานอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการเริ่มก่อตั้งใหม่ ทำให้มีสภาพปัญหา การดำเนินงาน โดยมีทั้งที่ประสบความสำเร็จและไม่สำเร็จ ยังเป็นมือสมัครเล่นอยู่ ดังนั้น ควรคัดเลือก บุคลากรที่มีศักยภาพมาทำหน้าที่ควบคู่กับนักวิชาการที่มีประสบการณ์การทำงาน และการทำงาน สมัยใหม่เข้ามาใช้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“ที่เห็นในปัจจุบันใช้การเผยแพร่ไปตามโรงยิมที่เปิดสอนกีฬาต่อสู้ประเภทอื่น และมีการ เทียบวิทยฐานะของกีฬานั้นมาเป็นวิทยฐานะในกีฬายูธิสู เป็นแนวทางที่ดีแต่ต้องวางระบบให้ ชัดเจนและโปร่งใส” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ทีมกีฬาต่าง ๆ มีโครงสร้างองค์กรแบบง่าย ๆ คือ มีประธาน รองประธาน เลขานุการ เฮอร์คิว และสมาชิกที่เป็นนักกีฬา โดยมีการวางแผนระยะยาวโดยหานักกีฬาตั้งแต่ระดับประถม มัธยมมาใหม่ เพื่อทดแทนนักกีฬาเก่าที่จบไป และมีการติดตามผลการพัฒนากีฬายูธิสูที่จบไปใน ระดับเบื้องต้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“มีการวางแผนและดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปตามเป้าหมายของสมาคมในการพัฒนา กีฬา ยูธิสู โดยเฉพาะในการจัดการแข่งขันทุกระดับตั้งแต่เยาวชน เยาวชน และประชาชน ส่วนการพัฒนา บุคลากรกีฬา ยังต้องปรับปรุงด้านคุณภาพให้มีมาตรฐาน เนื่องจากมีการนำผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน จากกีฬานิคอื่นยังคงยึดติดกับกีฬานิคนั้นที่ได้ฝึกมาก่อนหน้าหากบุคลากรกีฬาระดับเยาวชน ก้าวขึ้นมาตามลำดับแล้ว ก็จะได้แก่นักกีฬาที่มีพื้นฐานกีฬายูธิสูที่ถูกต้อง ในการจัดการองค์กรส่วนมาก จะเป็นของเอกชนบริหารกันเอง สมาคมไม่ได้เข้าไปดูแล แต่จะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเรื่อง อุปกรณ์และคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนเพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกัน ตามที่สมาคมกำหนดโดยต้องผ่าน

การตรวจสอบก่อนที่จะเป็นสมาชิกสมาคม การนำแผนงานไปปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นไปตามแผนงานประจำปีของสมาคมไม่มีปัญหาหรือข้อขัดข้องเนื่องจากแผนงานมีการนำไปใช้ได้จริง และการตรวจสอบประเมินผลยังขาดการตรวจสอบและประเมินผล และขาดความเข้าใจไม่พร้อมที่จะถูกตรวจสอบและประเมินผล” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

4. ด้านปัจจัยนำออก หรือผลผลิต (Output)

“ผลงานของนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีทั้งในประเทศ มีการจัดการแข่งขันเกือบทุกรายการ เช่น กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาอุดมศึกษา และต่างประเทศได้รับเหรียญรางวัลในรายการชิงแชมป์กีฬายูนิโคตโลก ทำให้มีการตอบรับที่ดีมากมีทั้งนักกีฬา และทีมกีฬา สโมสรกีฬาเพิ่มขึ้น มีทั้งหน้าใหม่และที่ย้ายมาจากชนิดกีฬาอื่น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ผลงานนักกีฬายูนิโคตในระดับนานาชาติที่ทราบโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนในประเทศไทยจำนวนและปริมาณนักกีฬายังน้อยอยู่ และการจัดการแข่งขันยังไม่กระจายไปในต่างจังหวัด จะอยู่แต่ในกรุงเทพฯ และจังหวัดข้างเคียงเท่านั้น ดังนั้น องค์กรหลักที่รับผิดชอบจะต้องมีทิศทางที่ชัดเจนทั้งการวางแผน ระเบียบต่าง ๆ การกระจายข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ผลงานของนักกีฬายูนิโคตส่วนใหญ่มาจากชมรมเอกชน รongลงมาเป็นสถาบันการศึกษา ซึ่งขณะนี้ชมรมเอกชนมีการขยายตัวไปตามภูมิภาคมากขึ้น ในส่วนความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสียเป็นที่ยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียได้มุมมองที่ดี ผลอัตราส่วนของการเติบโตนับว่ามีขยายตัวสูงขึ้นทุกปี ได้รับความสนใจจากนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดอื่น ๆ ที่ตอบรับเข้ามาแข่งขันมากขึ้น ตามลำดับ ส่วนความนิยมคงต้องใช้เวลาเนื่องจากยังไม่มีการแข่งขันระดับโอลิมปิกเกมส์” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

5. ด้านนักกีฬา หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customer)

“ส่วนใหญ่นักกีฬายูนิโคตจะอยู่ในระดับเยาวชนและประชาชน ช่วงอายุประมาณ 15 ปีขึ้นไป จำนวนผู้ฝึกสอนเพิ่มขึ้นแต่ส่วนใหญ่มาจากชนิดกีฬาอื่น เช่น เทควันโด ยูโด คาราเต้โด และมวยปล้ำ ทีมสโมสรกีฬาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการเอกชน มากกว่าที่จะเป็นหน่วยงานรัฐบาล โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“นักกีฬาให้การตอบรับที่ดี มีความสนใจ เพราะเป็นกีฬาใหม่ ละมีความสนุก มีความหลากหลาย ไม่จำเจ ทางด้านผู้ฝึกสอนหรือผู้ประกอบการให้การตอบรับที่ดีเช่นกัน ถ้ามองในเรื่อง

ผลที่จะได้รับในกีฬาสามารถนำไปต่อ ยอดในการเรียนการสอนกับกีฬานิตอื่นได้ สามารถสร้าง รายได้ และสามารถสร้างผลงานได้เป็นอย่างดี” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“สมาคมกีฬาผู้พิการยังมีการบริหารจัดการในส่วนต่าง ๆ ได้ไม่ดี ยังไม่สามารถควบคุม ดูแลสมาชิกให้ทั่วถึง ยังมีสภาพปัญหาภายในที่ไม่ชัดเจน มีเรื่องผลประโยชน์เข้ามา ทำให้มี ผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ปัจจุบันนักกีฬาผู้พิการมีการพัฒนามากขึ้น เข้าใจกฎกติกา วิธีการแข่งขันมากขึ้นกว่า ในอดีต มีการจัดการแข่งขันให้นักกีฬาหาประสบการณ์มากขึ้นตั้งแต่ระดับเยาวชน เยาวชน และ ประชาชนจนเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความสามารถในกีฬาผู้พิการ เนื่องจากมาจากกีฬาอื่น ๆ เมื่อมาฝึกอบรมจึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในหลักการของกีฬาไปยังนักกีฬาได้เท่าที่ควร ทีมและสโมสรมีการตื่นตัวในการเปิด สอนเพิ่มมากขึ้น เช่น มีการสอนเพิ่มในกีฬาผู้พิการ ด้านสมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทยมีการ บริหารงานเป็นระบบมากขึ้นมีผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการครบทุกด้านแต่ยังต้อง ปรับปรุงในเรื่องธรรมาภิบาล ที่ยังได้รับการแก้ไขให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

สภาพแวดล้อมภายนอก (ตามกรอบแนวคิด PESTEL)

1. ด้านการเมือง (Political)

“ปัจจุบันนโยบายกีฬายังให้ความสำคัญกับกีฬาสากลที่บรรจุอยู่ในกีฬาโอลิมปิก กีฬา ประเภทอื่น ๆ และกีฬาผู้พิการต้องพยายามพัฒนาตนเองให้มีผลงานมากขึ้น ซึ่งตอนนี้รัฐบาลได้มี นโยบายแบ่งงบประมาณ 4,000 ล้านบาท (จากภาษีบาป) มาให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้มี งบประมาณในการดำเนินการในเรื่องกีฬาคีฬาขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“การเมืองในปัจจุบันยังไม่มีค้อยส่งผลกับกีฬาผู้พิการ เพราะกีฬาผู้พิการยังไม่มีชื่อเสียงมาก เหมือนกับชนิดกีฬาอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล เทควันโด และอื่น ๆ ถ้ามีผลประโยชน์เข้ามาจะทำให้มี คนเข้ามาหาผลประโยชน์มากขึ้น ฉะนั้น ปัจจุบันต้องวางพื้นฐานระบบการบริหารเรื่องจริยธรรม หรือธรรมาภิบาลกับตัวผู้บริหารมาก ๆ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“สภาพทางการเมืองไม่ค่อยมีผลกระทบกับกีฬาผู้พิการมาก อาจเป็นเพราะนายกสมาคม กีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทยเป็นข้าราชการ ทำให้การดำเนินการติดต่อประสานงานต่าง ๆ สะดวก ขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“สถานการณ์การเมืองกับกีฬาผู้พิการมีผลกระทบน้อยมาก เนื่องจากนโยบายของสมาคม ไม่เกี่ยวข้องตรงกับการเมือง อีกทั้งผู้บริหารของสมาคมก็ไม่มีนักการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องนโยบาย

ทางการกีฬา แผนพัฒนาการกีฬา และ โครงการทางการกีฬากับกีฬายูธิสูมีความสอดคล้องกันไป ในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่ระดับกีฬาพื้นฐาน ไปจนถึงระดับชาติ คงจะขาดเพียงกีฬาระดับอาชีพ ซึ่ง กีฬายูธิสูเป็นเพียงแค่กีฬาสมัครเล่นเท่านั้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ปัจจุบันการเมืองกับสมาคมกีฬายูธิสูมีความเชื่อมโยงกัน เห็นได้จากการที่สมาคมกีฬา ฯ มีผู้บริหารที่มีฐานะทางการเมืองเข้ามามีบทบาทในการบริหารสมาคมกีฬายูธิสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

2. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

“แนวโน้มธุรกิจใักกีฬายูธิสูมีแนวโน้มในทางที่ดี มีตั้งแต่โรงยิม สโมสร ทีมกีฬา อุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ การจัดการแข่งขันกีฬายูธิสูของเอกชน คือ สามารถสร้างรายได้ให้กับ ผู้ประกอบการ เช่น ผู้ผลิต ผู้ขาย จากที่เห็นมีบริษัทเอกชน 4-5 บริษัท ที่เข้ามาทำธุรกิจใักกีฬายูธิสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“จากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันซึ่งไม่ค่อยดี มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเรียนหรือสมัครเรียน ผู้ปกครองไม่ค่อยอยากจ่ายเงินไปกับด้านกีฬา ทำให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ประกอบการใักกีฬายูธิสู ดังนั้น รัฐบาลต้องเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ดีขึ้น แนวโน้ม กีฬายูธิสูใักภาพรวมอยู่ในระดับกลาง ๆ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“แนวโน้มเศรษฐกิจใักกีฬายูธิสูใักอีก 5 ปี จะดีขึ้น ปัจจุบันยังไม่ค่อยดีเท่าควร แต่มี จำนวนทีม สโมสร และนักกีฬาเพิ่มมากขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“แนวโน้มเศรษฐกิจใักกีฬายูธิสูใักภาพรวมมีผลกระทบต่อไม่มากนัก จะมีบ้างใักส่วน การจัดการแข่งขันใักระดับนานาชาติ ที่ต้องใักงบประมาณสูงหากใักได้รับความนิยมมากขึ้นใัก อนาคตคงไม่มีผลกระทบต่อ ส่วนการสนับสนุนของเอกชนกับกีฬายูธิสูใักได้รับการสนับสนุนน้อย มาก เนื่องจากยังไม่ใักได้รับความนิยมและไม่ใักเป็นที่แพร่หลายใักวงกว้าง เักชนใักมองไม่ใักเห็น ประโยชน์ใักจะใักได้รับ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจใักอยู่ในสภาวะตกต่ำ ทำให้ เักชนใักจะเข้ามา สนับสนุน ยังไม่ใักเต็มที่” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“กีฬายูธิสูใักยังไม่มีกระแสใักนิยม และใักได้รับความนิยมใักมากนัก ใักใักจากธุรกิจใักเกี่ยวกับกีฬา ยูธิสูใักเกิดขึ้น เช่น ผู้ผลิต ผู้ขาย สินค้า ยังอยู่ในวงใักจำกัด” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

3. ด้านสังคมวัฒนธรรม (Social)

“ใักใักบริบทสังคมวัฒนธรรมใักกีฬายูธิสูใักประเทศไทยจะเป็นกีฬาใักใักเล่นใักมีความ หลากหลายชนิดกีฬา ผู้เล่นส่วนใหญ่มาจากกีฬาเทควันโด ยูโด คาราเต้โด และมวยปล้ำ ทำให้ทุกคน ไม่ใักใักมีพื้นฐานกีฬาใักเริ่มจาก 0 แต่ใักเริ่มจาก 3, 4 หรือ 5 มาก่อน จึงทำให้ใักกีฬายูธิสูใักได้รับความนิยมเร็ว

และมีคนสนใจมากขึ้น กีฬายูยิตสูมีทั้งเล่นเพื่อแข่งขัน และเพื่อสุขภาพ และสามารถนำไปใช้กับกีฬาชนิดอื่น ๆ ได้ เช่น MMA UFC หรือ BJJ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“แนวโน้มการส่งเสริมกีฬายูยิตสูดีมาก เพราะทิศทางเกี่ยวกับกีฬาของโลกเปิดกว้างมากขึ้น สามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้กีฬายูยิตสูพัฒนาขึ้น ส่วนใหญ่คนไทยจะชอบกีฬาต่อสู้ กีฬายูยิตสูเป็นอีกหนึ่งทางของคนไทย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“สังคมวัฒนธรรมไทยให้การยอมรับและให้ความสำคัญเรื่องการศึกษามากกว่าการกีฬา หรือการออกกำลังกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะให้ลูกตนเองเรียนพิเศษมากกว่าจะลงเรียนกีฬา ถ้าให้เรียนกีฬาก็จะนิยมให้ลูกตนเองเรียนกีฬาที่เป็นที่นิยมมากกว่า เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ส่วนมากคิดว่ากีฬาประเภทต่อสู้ป้องกันตัวเป็นกีฬาที่อันตรายกับลูกตนเอง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“สังคมไทยกับกีฬายูยิตสูสามารถไปด้วยกันได้เป็นอย่างดี เพราะกีฬายูยิตสูเป็นกีฬาที่มีการให้ความเคารพซึ่งกันและกัน มีการนับถือผู้ที่มียศระดับวิทยฐานะหรือคุณวุฒิมากกว่า มีกฎระเบียบมารยาทให้ฝึกซ้อมและแข่งขันที่ดี ซึ่งเข้ากับสังคมไทย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ความนิยมและทัศนคติของคนทั่วไปกับกีฬายูยิตสู เริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามลำดับ เปรียบเทียบอดีตกับปัจจุบันคนทั่วไปรู้จักมากขึ้น อาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬายูยิตสูยังไม่ถือว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ในปัจจุบัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ปัจจุบันประชาชนให้ความสำคัญกับสุขภาพร่างกาย และหันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากขึ้น ดังนั้น ทำอย่างไร? จะสามารถนำกีฬายูยิตสูเข้ามาสู่เป้าหมายได้ ผู้บริหารจะต้องนำไปกำหนดทิศทางในการบริหารและพัฒนาต่อไป” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

4. ด้านเทคโนโลยี (Technology)

“เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีความทันสมัยมาก มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น Facebook Line และ Youtube ทำให้การสื่อสารหรือการกระจายข้อมูลในกีฬายูยิตสูทำได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“การใช้เทคโนโลยีในกีฬายูยิตสูยังอยู่ในวงแคบ ทั้งการประชาสัมพันธ์ โปรโมท การกระจายข่าวสารยังไม่ทั่วถึง คือ ยังอยู่ในกลุ่มของกีฬายูยิตสูกันเอง จะต้องกระจายข่าวสารให้กับคนทั่วไปด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“การฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬายูยิตสู จำเป็นต้องใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยอย่างมาก รูปแบบการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬายังใช้เทคโนโลยีรูปแบบเดิม ๆ อยู่ ซึ่งไม่มีความทันสมัย ควรมีการนำเทคโนโลยีด้านอื่นมาประยุกต์ใช้ในกีฬายูยิตสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“มีการใช้เทคโนโลยีน้อยด้วยลักษณะของกีฬาซึ่งต้องใช้คุณพินิจของผู้ตัดสินในการพิจารณาอยู่ในระดับที่น่าพอใจระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น ให้สามารถเข้าถึงได้ในทุกภาคส่วน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“การใช้เทคโนโลยีในกีฬายูนิทสูยังน้อย ในการแข่งขันกีฬายูนิทสูต้องใช้เทคโนโลยีในระดับมาตรฐานสากล รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการใช้ทำการแข่งขันกีฬายูนิทสู การส่งเสริมการทำวิจัย และสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับกีฬายูนิทสูยังไม่มี และการนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนากีฬายูนิทสู อย่างเป็นระบบและครบวงจร ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ไปจนถึงระดับนานาชาติยังอยู่ในระดับที่ต่ำมาก” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

5. ด้านกฎหมาย (Legal)

“กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของกีฬายูนิทสูโดยใช้อิงกับสมาคมกีฬายูนิทสู และกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งของสมาคมกีฬายูนิทสูยังมีปัญหาการนำไปใช้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ปัจจุบันมี พรบ. กีฬาของประเทศไทยมาใหม่ องค์กร หน่วยงาน หรือสมาคมกีฬายูนิทสู ต้องนำเอามาใช้อย่างจริงจัง และต้องนำระเบียบข้อบังคับมาใช้ปรับให้เข้ากัน ส่วนของสมาคมกีฬายูนิทสูแห่งประเทศไทยต้องไปดูระเบียบข้อบังคับของสหพันธ์กีฬายูนิทสูนานาชาติ และสหพันธ์ยูนิทสูของเอเชียด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“คงมีแต่ระเบียบข้อบังคับไม่มากนัก ส่วนระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัมนุ้คลากรกีฬายังมีไม่มากนัก อยู่ระหว่างการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ออกมาใหม่” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“พรบ. กีฬาของประเทศไทยได้มีการปรับปรุงแก้ไขจนปัจจุบันเป็นฉบับปี พ.ศ. 2558 ปัญหา คือ ผู้บริหารสมาคมกีฬายูนิทสูยังไม่มีกรนำ พรบ. กีฬา มาใช้อย่างจริงจังในการนำเอา พรบ. กีฬา กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ทั้งของสมาคม การกีฬาแห่งประเทศไทย สหพันธ์กีฬายูนิทสูแห่งเอเชีย สหพันธ์กีฬายูนิทสูนานาชาติ รวมถึง กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ คณะกรรมการโอลิมปิก องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามฯ ของ WADA ยังไม่มีกรนำมาใช้อย่างจริงจัง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

6. ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

“ยูนิทสูเป็นศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัวของประเทศญี่ปุ่น แต่ปัจจุบันได้พัฒนามาเป็นกีฬาและได้รับความนิยมอย่างมากในยุโรป และอเมริกาใต้ มีการแข่งขันทั้งหมด 3 ประเภท คือ

1) Fighting system 2) Newaza/ BJJ system และ 3) Duo system ในประเทศไทยกีฬายูยิตสูมีสมาคมกีฬายูยิตสูเป็นองค์กรในการพัฒนาการดำเนินงานโดยรวมเป็นไปตามเป้าหมาย ในต่างประเทศมีสหพันธ์ยูยิตสูนานาชาติ และสหพันธ์ยูยิตสูแห่งเอเชียเป็นองค์กรหลัก” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ยูยิตสูในต่างประเทศได้รับความนิยมมาก และมีการแข่งขันในระดับอาชีพ ในประเทศไทยกีฬายูยิตสูยังไม่เป็นกระแสนิยมมาก เพราะในประเทศไทยมีกีฬาอดนินิยม เช่น เทควันโด และกีฬาประจำชาติอยู่แล้ว เช่น มวยไทย และกีฬาต่อสู้ที่เข้ามาก่อนกีฬายูยิตสู เช่น ยูโด มวยปล้ำ การราเต้ ปั่นจักลีสิต ถ้าจะทำให้เป็นที่นิยมต้องสร้างจุดเด่นในกีฬายูยิตสู แต่ภาพรวมกีฬายูยิตสู มีแนวโน้มที่ดี สามารถพัฒนาให้เป็นที่นิยมได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“นักกีฬายูยิตสูของประเทศไทยอยู่ในระดับต้น ๆ ของทวีปเอเชีย ในประเภทการแสดงศิลปะการป้องกันตัว (Duo system) แต่นักกีฬาประเภทต่อสู้ทั้ง Fighting system และ Newaza/ BJJ system ยังตามประเทศในเอเชียอยู่มาก ดังนั้น สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทยต้องวางแผนทิศทางให้ชัดเจนในอนาคต” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“สมาคมกีฬายูยิตสูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการดูแลรับผิดชอบ และมีการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้การสนับสนุนหลัก และมีทีม สโมสร และชมรมกีฬาเป็นสมาชิก ในต่างประเทศมีสหพันธ์กีฬายูยิตสูนานาชาติ (Ju-Jitsu international federation) และสหพันธ์กีฬายูยิตสูแห่งเอเชีย (Ju-Jitsu Asian union) เป็นองค์กรหลักที่ให้การรับรองและสนับสนุน แต่ยังไม่มีการบรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

ผลสัมฤทธิ์เชิงลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริม

นักกีฬายูยิตสูไทยสู่ความเป็นเลิศ

1. ด้านบุคลากรกีฬา

“ต้องสร้างระบบพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาพื้นฐาน ใน 4 ระดับ คือ ระดับโรงเรียน ระดับอุดมศึกษา ระดับทีมสโมสรกีฬา และระดับชาติ โดยมีโครงสร้างการบริหารงานเป็นรูปแบบคณะกรรมการ ต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการประจำปี มีการประชุมภายใน และให้สมาชิกมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬายูยิตสูร่วมกัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมค่านิยมองค์กรในเรื่องของจริยธรรม ธรรมาภิบาล” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“ต้องการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรกีฬาผู้ตัดสิน ตั้งแต่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร มีเพิ่มการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาผู้ตัดสินในครอบคลุมทุกภาค และควรเปิดโอกาสให้บุคลากรรุ่นใหม่เข้ามาแสดงศักยภาพ การพัฒนาบุคลากรกีฬาถ้ามีการจัดตั้งเป็นศูนย์หรือคัดเลือกทีมสโมสรที่มีศักยภาพพร้อมจัดตั้งเป็นศูนย์กลาง โดยมีศูนย์กลาง 1 แห่ง และศูนย์แต่ละภูมิภาค 5 แห่ง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“มีการเชิญวิทยากรจากต่างประเทศมาให้ความรู้บุคลากรในกีฬาผู้ตัดสินที่เป็นมาตรฐานสากล มีการส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษแก่บุคลากรด้วย และคัดเลือกบุคลากรไปอบรมในระดับนานาชาติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ควรมีการจัดทำหลักสูตรบุคลากรกีฬาผู้ตัดสินที่เป็นมาตรฐาน ตั้งแต่ระดับรากหญ้าจนถึงระดับชาติ โดยอิงหลักสูตรนานาชาติ ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีศักยภาพผลักดันสู่ระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ต้องผลักดันให้กีฬาผู้ตัดสินมีการเรียนการสอนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย อาจจะเป็นวิชาเลือกเสรี ชมรมกีฬาผู้ตัดสิน หรือชมรมกิจกรรม การพัฒนาบุคลากรควรเน้นการอบรมทุกระดับ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร นักกีฬา นอกจากนั้นควรมีหลักสูตรบุคลากรในแต่ละระดับที่ชัดเจน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“การพัฒนาบุคลากรกีฬาควรผลักดันให้มีเผยแพร่กีฬาผู้ตัดสินในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย และถ้ามีศักยภาพให้การจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาผู้ตัดสินควรเน้นไปที่ภูมิภาคและส่วนกลางควบคู่กัน และต้องพัฒนาบุคลากรให้ได้ในระดับเกรด A และเน้นทักษะด้านภาษาเป็นสำคัญ แนวทางการแก้ปัญหา คือ ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการส่งเสริมในโรงเรียนระดับทั่วไป องค์กรที่รับผิดชอบ ต้องให้ความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับกีฬาเป็นพื้นฐานและจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของทุกอย่าง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

2. ด้านงบประมาณ

“ในโรงเรียนต้องสร้างความร่วมมือกับสมาคมศิษย์เก่า หรือสมาคมผู้ปกครอง ในการสนับสนุนด้านงบประมาณได้ แหล่งงบประมาณอีกทางคือการสนับสนุนจากผู้ปกครองของนักกีฬาร่วมถึงผู้สนับสนุนภาคเอกชนต่าง ๆ ที่สนใจ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“แหล่งที่สนับสนุนงบประมาณด้านกีฬา จะมีโรงเรียน มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล และจังหวัด ในระดับชาติจะมีการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย นอกจากนั้น จะเป็นภาคเอกชนที่มีความสนใจ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“ในทุกระดับ การทำผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจะทำให้ได้งบประมาณเข้ามาจากต้นสังกัดและเอกชน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“การสร้างผลงานนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ เมื่อนักกีฬามีผลงานที่ดีผู้สนับสนุนจะเข้ามาเอง ทั้งในโรงเรียน สโมสร จังหวัด จนถึงนานาชาติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“ผู้สนับสนุนงบประมาณที่จะมาให้การสนับสนุนในกีฬายูนิติกนั้น จะดู 3 เรื่องหลัก ๆ ได้แก่ 1) ทำงานกันอย่างไร 2) กำลังทำอะไร และ 3) กีฬายูนิติกมีความสนใจหรือมีผู้สนใจมากน้อยเท่าไร โดยต้องแยกประเภทผู้สนับสนุนออกเป็น 1) ด้านการเงิน 2) ด้านวัสดุอุปกรณ์ 3) ด้านสุขภาพและสถานรักษาพยาบาล” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

3. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อม

“สมาคมกีฬายูนิติกต้องมีกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกตามสากล หรือทำความร่วมมือกับบริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาในการผลิตอุปกรณ์กีฬายูนิติกในราคาที่เหมาะสม” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“วัสดุ อุปกรณ์ จะต้องมีราคาสมเหตุสมผลไม่แพงเกินไป และสามารถหาซื้อได้ง่าย นอกจากนั้นต้องมีมาตรฐาน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“องค์กรหลักต้องควบคุมราคาและการผลิตให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด หรือควรรอออกมาตราการควบคุมราคาถ้าสามารถทำได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ต้องมีระบบการตรวจสอบหรือการประเมินผลด้านสถานที่และอุปกรณ์ให้มีมาตรฐาน และต้องมีการออกระเบียบต่าง ๆ ทั้งเรื่องชุดกีฬายูนิติก อุปกรณ์ สนาม เพื่อให้ทุกคนได้ปฏิบัติตามแบบเดียวกัน ในระดับสมาคมกีฬายูนิติกควรมีการจัดตั้งศูนย์การฝึกซ้อมและแข่งขัน 1 แห่ง และผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬายูนิติกในอาเซียน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“เนื่องจากอุปกรณ์และสถานที่ของกีฬายูนิติกมีราคาค่อนข้างสูงควรจะมีการประยุกต์วัสดุอุปกรณ์กีฬาอื่น ๆ มาใช้ในกีฬายูนิติก สมาคมกีฬายูนิติกควรจะต้องให้การสนับสนุนอุปกรณ์ในระดับหนึ่งแก่สมาชิก และสมาคมกีฬายูนิติกควรจัดตั้งศูนย์กีฬายูนิติกโดยการคัดเลือกสโมสรสมาชิกที่มีความพร้อม” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“จะต้องส่งเสริมการจัดตั้งชมรมยูนิติกในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยจากในกรุงเทพแล้วไปในระดับจังหวัดต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ชมรมเปิดสอนถ่ายทอดยูนิติก หรือเปิดให้มีการฝึกซ้อมเป็นประจำ สถานที่และอุปกรณ์ในกีฬายูนิติกก็มีความสำคัญจำเป็นต้องมีมาตรการควบคุมอย่างชัดเจน และมีมาตรฐานตามสากลด้วย ถ้ากีฬายูนิติกมีศักยภาพขอเสนอแนะว่าให้จัดตั้งเป็น

ศูนย์บริการวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับสมาชิกได้ใช้บริการเช่ายืม หรือควรทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมตั้งเป็นศูนย์กีฬาอายุิตสูก็ได้ และควรพัฒนาไปให้ถึงนานาชาติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“สมาคมกีฬาอายุิตสูต้องเป็นหลักในเรื่องนี้ โดยจัดหาและสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เพียงพอ แก่สมาชิกทุกระดับ และจะต้องเป็นระดับมาตรฐานสากล รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการใช้ทำการแข่งขันอายุิตสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

4. ด้านการบริหารจัดการ

“สมาคมกีฬาอายุิตสูเป็นองค์กรหลักในการกำหนดทิศทางพัฒนาอายุิตสู โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายกีฬาและแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เพื่อให้องค์กรและหน่วยงานที่ส่งเสริมกีฬาอายุิตสูได้มีการวางแผนงานให้สอดคล้องกับสมาคมกีฬาอายุิตสู และควรเน้นเรื่องจริยธรรมของผู้บริหารด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ผู้บริหารทุกระดับจะต้องมีความโปร่งใส เป็นคนที่มีศักยภาพและมีแนวคิดที่ทันสมัยในการพัฒนากีฬานานาชาติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“การจัดการต้องเน้นตั้งแต่กีฬาพื้นฐาน กีฬามวลชนด้วย สำหรับทีมสโมสรควรมีการส่งเสริมหลักธุรกิจในเรื่องการตลาด การบริการลูกค้า ในส่วนของผู้บริหารต้องเน้นเรื่องการพัฒนาทรัพยากรบุคคล นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินต่าง ๆ ให้มีจริยธรรม มีความโปร่งใส และตรวจสอบประเมินผลได้ การนำมามาตรฐาน ISO มาใช้ควบคู่กับเกณฑ์ประเมินของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย ด้วยจะได้ผลที่ดี” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559; ผู้เชี่ยวชาญ, 13 กรกฎาคม 2559)

“การพัฒนากีฬาอายุิตสูในประเทศไทยจะต้องพัฒนาตามสหพันธ์กีฬาอายุิตสูนานาชาติ ทั้งในระดับเอเชีย และระดับโลก เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนากีฬา และควรเชิญวิทยากรจากสหพันธ์กีฬาอายุิตสูนานาชาติเข้าร่วมปรึกษาหารือ และกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬาอายุิตสู เพื่อให้เป็นในทิศทางเดียวกัน การพัฒนานักกีฬาต้องเน้นการพัฒนาไปที่นักกีฬาในระดับเยาวชนและระดับเยาวชน มากกว่าระดับผู้ใหญ่ หรือประชาชน และควรกำหนดระดับช่วงอายุ (Ages group) จากกฎกติกาของสหพันธ์กีฬาอายุิตสูเอเชีย และสหพันธ์กีฬาอายุิตสูนานาชาติ ...ผู้บริหารจัดการของสมาคมกีฬาอายุิตสูฯ ต้องมีแนวคิดและหลักการบริหารจัดการองค์กร มีวิธีการจัดหานักกีฬาเข้ามา และมีการจัดหาผู้สนับสนุนกีฬาอายุิตสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

5. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬา

“สมาคมกีฬาผู้ชิวิตสูจะต้องส่งเสริมการจัดการแข่งขันทุกระดับ ทุกรุ่นอายุ และทุกประเภท เช่น ชิงแชมป์แห่งประเทศไทยต้องกระจายในภูมิภาคต่าง ๆ เสนอตัวจัดการแข่งขันผู้ชิวิตสูนานาชาติในประเทศไทย และระบบการเก็บคะแนนสะสมน่าจะนำมาใช้ได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ต้องมีกฎ กติกา การแข่งขันที่เป็นมาตรฐานสากลที่ใช้เหมือนกันทุกการแข่งขัน และผลักดันการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ระหว่างจังหวัด ระหว่างประเทศ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“ควรมีการจัดการแข่งขันในรุ่นเด็กยุวชน เยาวชนให้มากขึ้น เพราะเป็นพื้นฐานของกีฬา และการจัดการแข่งขันควรกระจายไปในส่วนภูมิภาค ต่างจังหวัด ไม่ควรอยู่แต่ในกรุงเทพเท่านั้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ต้องผลักดันให้กีฬาผู้ชิวิตสูบรรจุลงในการแข่งขันของประเทศไทย เช่น กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬากรมพลศึกษา ต้องบรรจุให้ครบทุกรายการในประเทศไทย ผลักดันให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน และการใช้ระบบ Ranking สะสมคะแนนในการเก็บคะแนนเพื่อจัดลำดับนักกีฬา และทีมสโมสรกีฬาผู้ชิวิตสู ซึ่งในต่างประเทศมีการใช้กันอย่างแพร่หลายมาก” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ในระดับโรงเรียนควรจัดให้มีการแข่งขันภายในโรงเรียน ในระดับสโมสรต้องส่งเสริมผู้ประกอบการจัดการแข่งขันเช่นกัน ในระดับภูมิภาค จังหวัด รวมไปถึงระดับชาติ จำเป็นต้องกระจายการแข่งขันให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสมาคมกีฬาผู้ชิวิตสูต้องผลักดันให้กีฬาผู้ชิวิตสู มีการแข่งขันในทุกรายการแข่งขัน พร้อมทั้งเสนอตัวจัดการแข่งขันระดับนานาชาติด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“แนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาโดยมีการวางแผนการแข่งขันประจำปี เช่น การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทยประจำแต่ละภูมิภาค (5 ภูมิภาค) เพื่อเป็นตัวแทนภูมิภาค แล้วมาแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย (ชิงถ้วยพระราชทาน) รอบใหญ่ อีกครั้ง เป็นต้น การแข่งขันกีฬาไม่ควรอยู่ในกรุงเทพฯ ควรกระจายไปในระดับภูมิภาคต่าง ๆ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

6. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

“จำเป็นต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬา และมีการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อสามารถเข้าถึงได้ง่าย แหล่งความรู้ด้าน

วิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรทำความร่วมมือกับองค์กรเหล่านี้ในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“องค์กรที่รับผิดชอบต้องสร้างองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬายูนิคส์ ที่เฉพาะเจาะจง มีการส่งเสริมการทำวิจัยเกี่ยวกับกีฬายูนิคส์ และควรนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มาใช้อย่างจริงจัง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ทีมสโมสรกีฬา โรงเรียน รวมไปถึงสมาคมกีฬายูนิคส์ควรมีการทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย ที่มีการเปิดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการเชิญมาให้ความรู้ความเข้าใจ และการนำไปใช้ในกีฬายูนิคส์ ควรมีการทำความร่วมมือให้การรับนักศึกษาฝึกงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการจ้างงานประจำทีม” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“ควรมีหลักสูตรที่แทรกวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่ในระดับ โรงเรียน สโมสร ทีม ชาติ และนานาชาติ ให้ชัดเจน สมาคมกีฬายูนิคส์ต้องเผยแพร่กีฬายูนิคส์ให้กับนักศึกษา (วิชาเอกพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา) ครูพลศึกษา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และควรมีการติดตามผลการเผยแพร่ด้วย” (ผู้เชี่ยวชาญ, 13 กรกฎาคม 2559)

“จะต้องให้ความสำคัญกับการนำศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนากีฬายูนิคส์ อย่างเป็นระบบและครบวงจรตั้งแต่ระดับ โรงเรียน ไปจนถึงระดับนานาชาติผู้บริหารสมาคมกีฬายูนิคส์ต้องความเข้าใจอย่างทอ่งแท้ในเรื่องกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ WADA” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

7. ด้านการมีส่วนร่วมปลูกกระแสค่านิยม

“ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น Fackbook, Line, Youtube ฯลฯ ต้องเปิดโอกาสให้ชนิดกีฬาอื่น ๆ เข้ามารวมเพื่อเป็นทางเลือกในการทำกีฬา และการประชาสัมพันธ์ของผลที่จะได้รับจากการเล่นกีฬายูนิคส์” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กีฬายูนิคส์อย่างสม่ำเสมอ โดยให้เน้นความสำคัญไปที่โรงเรียนและมหาวิทยาลัย และรองมา คือ ทีม สโมสร และชมรมกีฬาที่เป็นเอกชนในชนิดกีฬาประเภทอื่น เช่น ยูโด คาราเต้โด เทควันโด มวยปล้ำ ฯลฯ และการสาธิตกีฬายูนิคส์ในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ เช่น กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัย ฯลฯ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559)

“ควรมีการสร้างนักกีฬายูนิคส์ที่เป็นแบบอย่างในทุกๆระดับ และควรมีการแสดงผลงานของนักกีฬายูนิคส์ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาให้เห็นชัดเจน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“สร้างความร่วมมือกับรายการโทรทัศน์ หนังสือ นิตยสาร ที่เกี่ยวกับกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“จำเป็นต้องสร้างนักกีฬาต้นแบบของนักกีฬาทั่วไป และต้องสร้างผลงานของนักกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“การสร้างค่านิยมในกีฬายูธิตู ผลที่ได้รับในกีฬายูธิตู ต้องหาจุดเด่นของกีฬายูธิตู ให้พบ พร้อมทั้งสร้างนักกีฬาฮีโร่ต้นแบบด้วย การประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงต้องให้ความสำคัญอย่างมากต้องกระจายออกไปสำหรับคนภายนอกด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“ต้องสร้างความร่วมมือกับสื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ ในการสร้างกระแสค่านิยมในกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

8. ด้านองค์กรที่มีส่วนรับผิดชอบ

“ทุกองค์กรต้องมีคัดเลือกคณะกรรมการที่มีความเหมาะสม มีเวลาให้กับกีฬา มีความเสถียรให้กับกีฬา และต้องเห็นความสำคัญของการกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559)

“ระดับชาติ ต้องมีส่วนร่วมหรือเป็นสมาชิกกับสหพันธ์กีฬายูธิตูนานาชาติ และต้องมีบทบาทหน้าที่ในสหพันธ์ฯ ทั้งผู้บริหาร ผู้ตัดสิน และนักกีฬา ส่วนระดับโรงเรียน สถาบันการศึกษา และระดับภูมิภาค จังหวัด ต้องผลักดันให้เป็นสมาชิกกับสมาคมกีฬายูธิตู ในสโมสรและทีมกีฬาที่เป็นเอกชนต้องทำให้เห็นถึงผลประโยชน์จากกีฬายูธิตู โดยทุกระดับจะต้องร่วมกันและช่วยกันพัฒนากีฬายูธิตู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559)

“ต้องพัฒนาที่ตัวบุคคลให้มีจริยธรรม ธรรมมาภิบาล” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 29 มิถุนายน 2559)

“สมาคมกีฬายูธิตูแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการพัฒนากีฬายูธิตู เริ่มจากผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีการวางแผนงานที่ชัดเจน มีความโปร่งใส คณะกรรมการที่เข้ามาต้องมีศักยภาพ ไม่ใช่ 2 มาตรฐาน ต้องให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือช่วยกำหนดทิศทางร่วมกัน มีการผลักดันให้กีฬายูธิตูไปสู่ระดับนานาชาติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 13 กรกฎาคม 2559)

“ต้องผลักดันให้มีการบรรจุหรือมีการเรียนการสอนกีฬายูธิตูให้ได้ ในโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และต้องพยายามให้องค์กรที่รับผิดชอบในแต่ละระดับมีการจัดการแข่งขันอย่างมีมาตรฐานและต่อเนื่องให้ได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 19 กรกฎาคม 2559)

9. ด้านสวัสดิการ

“การจัดระบบสวัสดิการ มีหน้าแนวทาง เช่น การให้ทุนการศึกษา การให้เงินรางวัล การรักษาพยาบาล การทำประกันสุขภาพ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ก็สามารถทำได้ขึ้นอยู่กับองค์กรกีฬานั้น ๆ ว่าจะให้ความสำคัญกับระบบสวัสดิการเรื่องอะไรบ้าง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 7 กรกฎาคม 2559)

“มันขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละองค์กร ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาควรจะมีการให้ทุนการศึกษา โควตานักกีฬา เงินรางวัล การเรียนต่อ หรือมีการรักษาพยาบาลฟรี ในสโมสรและทีมกีฬาควรจะมีการทำประกันอุบัติเหตุ ให้เงินรางวัล การประชาสัมพันธ์ผลงาน การลดค่าเรียน ในภูมิภาค เขต จังหวัด ควรจะมีการสนับสนุนงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในระดับชาติและนานาชาติ ควรมีการให้ทุนการศึกษา เงินสนับสนุน การตั้งกองทุนช่วยเหลือ ประกันสุขภาพ การสร้างอาชีพให้ และผลักดันนักกีฬาและบุคลากรกีฬามาเป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติ หรือมาเป็นคณะกรรมการสมาคมกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 21 มิถุนายน 2559; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 27 มิถุนายน 2559; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 28 มิถุนายน 2559; ผู้เชี่ยวชาญ, 13 กรกฎาคม 2559)

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬายูนิติกเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละระดับ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ระดับโรงเรียน และสถาบันการศึกษา จำนวน 1 คน 2) ระดับสโมสรและทีมกีฬา จำนวน 1 คน 3) ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด จำนวน 1 คน 4) ระดับชาติ จำนวน 1 คน 5) ระดับนานาชาติ จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติของกลยุทธ์ ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อนัดหมายและส่งเอกสารในการสัมภาษณ์ก่อนวัน เวลา และสถานที่ ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดให้เข้าพบเพื่อสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยคัดสรรและสรุปความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ ดังนี้

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติกเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับมาตรฐานสากล

“ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้เป็นมาตรฐานทุกระดับ และมีการคัดเลือกนักกีฬาและบุคลากรกีฬาต้องเปิดโอกาสในการคัดเลือกตั้งแต่ในระดับโรงเรียน สถาบันการศึกษา ภูมิภาค จังหวัด ชาติ และนานาชาติ อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการหานักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่มีความสามารถที่ดีที่สุด นอกจากนั้นนักกีฬาและบุคลากรกีฬาต้องได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560)

“องค์กรที่กีฬาหลักของแต่ละระดับจะต้องให้ความสำคัญกับกีฬา โดยเฉพาะกีฬายูนิติก เพราะเป็นกีฬาที่ยังไม่เป็นที่รู้จักสำหรับคนทั่วไป จะมีเฉพาะกลุ่มเท่านั้น การพัฒนานักกีฬา และบุคลากรกีฬาควรจะต้องมีเอกสารหลักสูตรที่ชัดเจน ไม่ควรเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป แต่ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะต้องมีการเปิดอบรมกีฬายูนิติกที่เป็นอย่างทางการจากสมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทยเท่านั้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 16 มิถุนายน 2560)

“การพัฒนาบุคลากรกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ในความนิยมของกีฬาในภาพกว้างจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้สามารถเข้าถึงได้ทุกกลุ่มก่อน โดยอย่างแรกต้องพัฒนาผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และนักกีฬา ให้มีความรู้ความเข้าใจกีฬายูนิติกทุกระดับ เพื่อให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปพัฒนาต่อไปได้ และต้องพัฒนาควบคู่กันไป เป็นความรู้เดียวกัน และต้องกระจายไปส่วนภูมิภาค” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“สิ่งสำคัญ คือ การพัฒนาที่ตัวบุคคล ทำให้เห็นความสำคัญรักและชอบในกีฬายูนิติก จะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาในระดับโรงเรียน สถาบันการศึกษาต่าง ๆ แม้กระทั่งสโมสรและทีมกีฬา รวมถึงสมาคมกีฬาต่าง ๆ จะต้องเริ่มจากผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญของการออกกำลังกายและการกีฬา และมีนโยบายในการส่งเสริมกีฬา ในกีฬายูนิติกซึ่งเป็นกีฬาที่เพิ่งเข้ามาในประเทศไทยในการส่งเสริมและพัฒนาจะต้องเชื่อมโยงกับกีฬาต่อสูชนิดอื่นที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน เช่น ยูโด คาราเต้ มวยปล้ำ แล้วผลักดันสู่การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ร่วมกับทางสมาคมกีฬายูนิติก การพัฒนาบุคลากรกีฬายูนิติกในส่วนผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนควรจะต้องมีการคัดกรองและคัดเลือกอย่างเหมาะสม ประสิทธิภาพของผู้ตัดสิน คุณธรรม ความเป็นธรรม และมีมาตรฐานเดียวกัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“ในกีฬายูนิติก แบ่งออก 3 ประเภท เราต้องวางพื้นฐานทักษะกีฬายูนิติกทั้ง 3 ประเภทให้กับนักกีฬา หลังจากนั้นค่อยมาคัดเลือกนักกีฬาแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ว่านักกีฬาแต่ละมีศักยภาพไม่เหมือนกัน ในระดับชาติและนานาชาติผู้บริหารหรือผู้ฝึกสอนจะต้องมองทิศทางของสหพันธ์กีฬายูนิติกนานาชาติ สหพันธ์กีฬายูนิติกเอเชีย และองค์กรกีฬาระดับโลกอื่น ๆ เพื่อจะได้วางแผนการพัฒนากีฬายูนิติกในประเทศไทย ส่วนผู้ตัดสินต้องมีบทบาท และต้องสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรกีฬายูนิติกนานาชาติ และส่วนผู้ฝึกสอนสมาคมกีฬายูนิติกจำเป็นต้องทำให้ผู้ฝึกสอนมีความรู้ในระดับที่สูง และมีระดับใกล้เคียงกัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพทางการเงินในกีฬายูนิติก

“กลยุทธ์ทุกระดับตั้งแต่ระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ควรจะเพิ่มการติดตามประเมินผล และต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 16 มิถุนายน 2560)

“งบประมาณจะได้มาจากการสร้างผลงานกีฬายูนิติกให้เห็นเป็นที่ชัดเจน ผู้ปกครองจะเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณอีกทางหนึ่ง และสมาคมกีฬายูนิติกแห่งประเทศไทยต้องเป็นคนสนับสนุนเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และสถานที่ให้กับโรงเรียน สถาบัน สโมสร ทีมกีฬาต่าง ๆ ในเบื้องต้น ในระยะต่อมาเมื่อมีเขามีความพร้อมจะสามารถจัดหางบประมาณ และ

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เอง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“ในแต่ละระดับจะมีแหล่งงบประมาณที่มาสับสนุนต่างกัน ดังนั้น เราต้องทราบก่อนว่าเราอยู่ในระดับใด ตัวอย่างเช่น ระดับโรงเรียนและสถาบันการศึกษางบประมาณส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนและสถานศึกษานั้น แต่ก็จะมีหน่วยงานที่สนับสนุนอื่น ๆ อีก เช่น สมาคมศิษย์เก่า ชมรมผู้ปกครอง เป็นต้น ในระดับอื่น ๆ ก็เช่นกัน ส่วนผู้สนับสนุนภาคเอกชนที่จะมาให้การสนับสนุนสมาคมกีฬายูธิสูนั้นเขาจะดูแลกัน ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) องค์กรของเราทำงานกันอย่างไร 2) กำลังทำอะไรอยู่ และ 3) กีฬายูธิสูมีความสนใจหรือมีผู้สนใจมากน้อยเท่าไร” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“การจะได้มาของงบประมาณนั้นจะต้องทำให้กีฬายูธิสูเป็นที่รู้จักหรือเป็นที่นิยมก่อน ข้อดีของกีฬายูธิสูคือเป็นกีฬาที่สนุก สามารถใช้ได้จริงในชีวิต แต่ข้อเสียคือไม่มีคนรู้จักกีฬายูธิสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกีฬายูธิสูให้เป็นมาตรฐาน

“สมาคมกีฬายูธิสูแห่งประเทศไทยต้องสร้างความร่วมมือกับผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาใน ออกแบบให้ได้ตามมาตรฐานของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในกีฬายูธิสู และควรมีการกำหนดราคาเป็น 3 ระดับ คือ ราคาพื้นฐาน ราคาปานกลาง ราคาสูง ตามคุณภาพของอุปกรณ์นั้น ๆ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560)

“กลยุทธ์ทุกระดับตั้งแต่ระดับ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา ระดับสโมสรและทีมกีฬา ระดับภูมิภาค เขต และจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ควรจะเพิ่มการติดตามประเมินผล และต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 16 มิถุนายน 2560)

“การจะได้มาของงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นั้น การจะต้องทำให้กีฬายูธิสูเป็นที่รู้จักหรือเป็นที่นิยมก่อน ข้อดีของกีฬายูธิสู คือ เป็นกีฬาที่สนุก สามารถใช้ได้จริงในชีวิต แต่ข้อเสีย คือ ไม่มีคนรู้จักกีฬายูธิสู” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นมาตรฐาน

“จำเป็นต้องนำการบริหารจัดการสมัยใหม่ และมีจริยธรรมในการบริหารจัดการทุกระดับ และผู้บริหารองค์กรจะต้องให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาและกีฬายูธิสู และมีการลงทุนในกีฬาและสามารถอยู่และเลี้ยงตัวเองได้” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“การบริหารจัดการในทุกระดับจะต้องเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ และเปิดโอกาสให้มีบทบาทตามศักยภาพที่สามารถทำได้ โดยต้องเข้าใจว่าทุกคนไม่สามารถเก่งได้ทุกเรื่อง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬา youth ให้เป็นมาตรฐานสากล

“ในประเด็นนี้ต้องพยายามเปิดโอกาสให้บุคลากรที่มีคุณภาพหรือมีศักยภาพได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินจัดการแข่งขันกีฬา youth และช่วยเหลือและสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬา youth ต่าง ๆ ตามโรงเรียน สถาบันการศึกษา ภูมิภาค จังหวัด ชาติ และนานาชาติอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560)

“ควรจะมีการติดตามประเมินผล และต้องมีการดำเนินการในมีการจัดแข่งขันกีฬา youth อย่างต่อเนื่อง และกระจายไปตามต่างจังหวัด” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 16 มิถุนายน 2560; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต้องพยายามผลักดันให้มีการเล่นกีฬา youth ในประเทศต่าง ๆ ก่อน ต้องมีสโมสรสมาชิกเพิ่มขึ้นจะมีการแข่งขันกันในระดับสูง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“การจัดการแข่งขันกีฬา youth ไม่จำเป็นต้องทำโดยสมาคมกีฬา youth แต่ทุกคนสามารถดำเนินการได้ และจะต้องผลิตผู้ตัดสินที่มีมาตรฐานในส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น เมื่อมีฐานผู้ตัดสินที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น มาตรฐานการแข่งขันกีฬา youth จะเพิ่มขึ้น นอกจากนั้น การจัดการแข่งขันกีฬา youth รุ่นเด็ก ๆ ก็มีความสำคัญเช่นกัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 6 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเป็นครบวงจร

“ในประเด็นนี้ สมาคมกีฬา youth แห่งประเทศไทยต้องเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตเอกสารตำรากีฬา youth วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬา youth และต้องทำความเข้าใจกับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือองค์กรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในการร่วมทำการวิจัยด้วยกัน เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกนักกีฬาแบบมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560)

“วิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีการกีฬา ต้องเริ่มต้นตั้งแต่ให้ความรู้กับผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ในโรงเรียน สโมสร และทีมกีฬา ในทุกระดับ อย่างที่ 2 ต้องลงเข้าสู่จังหวัดทุกจังหวัด โดยการจัดตั้งเป็นศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละจังหวัด และมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาต้องมีความรู้ในกีฬา youth ด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“จำเป็นจะต้องมีความรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ในศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา แล้วนำมาปรับประยุกต์ใช้ในกีฬา youth ให้เป็นเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ปัญหาหน้าจะมาจากการปรับประยุกต์ใช้ในเข้ากับกีฬา youth มากกว่า” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“ต้องมองถึงการให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การกีฬาไปปฏิบัติได้อย่างไร โดยจำเป็นจะต้องสร้างองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาให้มีความเฉพาะเจาะจงกับกีฬายูนิติก ดังนั้น ควรจะมีการทำเอกสาร ตำรา กีฬายูนิติก ควบคู่กับหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 7 การเพิ่มศักยภาพการปลูกกระแสค่านิยมกีฬายูนิติก

“การปลูกกระแสต้องให้สมาคมกีฬายูนิติกฯ จะต้องทำให้เห็นความสำคัญและรักในกีฬายูนิติกฯ สามารถทำผลงานได้ สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ และการสร้างนักกีฬาต้นแบบเพื่อสร้างภาพลักษณ์ และต้องขอมลทุนเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือกับสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้หลากหลาย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“การทำให้คนทั่วไป หรือผู้ที่สนใจทราบถึงผลประโยชน์หลังจากเล่นกีฬายูนิติกฯ คือได้อะไรบ้าง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นหรือทำทีมต่อไป นอกจากนั้น การสร้างนักกีฬาต้นแบบ แต่จะต้องประชาสัมพันธ์ทุกช่องทางไม่ควรทำเฉพาะกลุ่ม แต่ต้องกระจายให้คนทั่วไปด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560; ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะการจะทำกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จ จะต้องมีการปลูกกระแสค่านิยมในกีฬายูนิติกด้วยเช่นกัน การจัดการแข่งขัน การสร้าง Idol การประชาสัมพันธ์ และอื่น ๆ เป็นแนวทางที่ดี นอกจากนั้น จะต้องหาคนที่มีความสามารถด้านการสร้างกระแสนิยม เข้ามาช่วยเรื่องนี้ด้วย” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงองค์กรที่รับผิดชอบกีฬายูนิติกให้มีมาตรฐาน

“อยู่ที่ตัวผู้บริหาร ผู้บริหารที่ต้องเข้าใจในกีฬายูนิติกฯ กฎ กติกา ข้อบังคับให้ลึกซึ้ง เช่น ข้อบังคับของสมาคมกีฬายูนิติกฯ ข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬายูนิติกนานาชาติ ข้อบังคับของสหพันธ์กีฬายูนิติกเอเชีย ข้อบังคับของคณะกรรมการโอลิมปิก ข้อบังคับของ WADA ข้อบังคับของ CAT และสุดท้ายเรื่องจริยธรรมผลประโยชน์ทับซ้อน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“ควรมีการนำการประเมินผลจากภายนอก เช่น มาตรฐาน ISO มาใช้ควบคู่กันด้วยจะเพิ่มประสิทธิภาพได้มากขึ้นด้วย และควรจะมีการติดตามประเมินผล และต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 16 มิถุนายน 2560)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 9 การส่งเสริมสวัสดิการอย่างยั่งยืน

“ประเด็นเรื่องสวัสดิการในทุกๆระดับตั้งแต่โรงเรียนไปจนถึงนานาชาติ หน่วยงานหรือองค์กรต้นสังกัดของนักกีฬาควรจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬา เช่น ให้ทุนการศึกษาและเงินรางวัลแล้ว

ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาควรจัดให้มีการช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ของนักกีฬา โดยอาจจะมี การจัดสอนเสริมในวิชาต่าง ๆ สำหรับนักกีฬาโดยเฉพาะ ในระดับชาติและนานาชาติ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบต้องช่วยเหลือนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในเรื่องของอาชีพหลังจากเลิกเล่นกีฬา” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มิถุนายน 2560)

“สวัสดิการระดับชาติคือจะต้องให้สวัสดิการกับนักกีฬาทีมชาติหลังจากนักกีฬาเลิกเล่น กีฬา ในส่วนรายละเอียดย่อยต้องให้การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ดำเนินการตามนโยบายขององค์กรนั้น ในระดับภูมิภาค เขต จังหวัด ยังไม่มีเรื่องระบบสวัสดิการ ส่วนใหญ่จะให้เงินรางวัล อาจเป็นเพราะเรื่องงบประมาณที่ได้รับมาจากต้นสังกัดด้วย ทำให้ แต่ละจังหวัดก็มีงบประมาณไม่เท่ากัน” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 12 มิถุนายน 2560)

“องค์กรกีฬาทุกระดับต้องมีการจัดการ เรื่องสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของ ตนเองตามศักยภาพขององค์กรนั้น ๆ ต้องให้ความสำคัญกับความเสมอภาคกันระหว่างองค์กรกับ นักกีฬาและบุคลากรกีฬา และต้องทำควบคู่กับการติดตามดูแลผลการทำงานให้สวัสดิการแก่เขาด้วย เพื่อจะ ได้นำกลับมาปรับปรุงระบบสวัสดิการต่อไป” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)

“การจัดระบบสวัสดิการเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬา แต่ องค์กรที่จะจัดการเรื่องนี้ น่าจะเป็นองค์กรอีกองค์กรแยกออกมา เพื่อดูแลระบบสวัสดิการได้อย่าง ทัวถึง และมีศักยภาพมากขึ้น” (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 20 มิถุนายน 2560)